

Лиахона

Речи от общата конференция

Подкрепени са двама нови апостоли

Подкрепени са нови висши ръководители и служители в помощните организации

Обявени са седем нови храма

Първото президентство

Президент Ръсел М. Нелсън (в средата) бе подкрепен като 17-ият президент на Гърквата по време на 188-ата годишна обща конференция. Негови съветници в Първото президентство са президент Дамин Х. Оужс (вляво) и президент Хенри Б. Айринг.

Съботна сутрешна сесия

- 6 **Тържествено събрание**
Президент Хенри Б. Айринг
- 9 **Скъпоценни Божии дарове**
Президент М. Ръсел Баларг
- 12 **Чедо на Бог ли съм?**
Старейшина Брайън К. Тейлър
- 15 **Както и Господ ви е простил, така прощавайте и вие**
Старейшина Лари Дж. Еко Хоук
- 17 **Сърцето на пророк**
Старейшина Гари Е. Стивънсън
- 21 **Седемдесет пъти по седем**
Старейшина Лин Г. Робинз
- 24 **Божият пророк**
Старейшина Нийл Л. Ангерсън

Съботна следобедна сесия

- 28 **Вотът на подкрепа за църковните служители**
Президент Далин Х. Оукс
- 29 **Доклад на Отдела за финансови ревизии на Църквата, 2017 г.**
Кевин Р. Джергенсън
- 30 **Кротки и смирени по сърце**
Старейшина Дейвид А. Беднар
- 34 **Още един ден**
Старейшина Тейлър Г. Годой
- 36 **Заети с делото млади жени**
Бони Л. Оскарсън
- 39 **Спасителните обреди ще ни дават чудна светлина**
Старейшина Таниела Б. Уаколо
- 42 **Преподаването у дома – радостна и свещена отговорност**
Девин Г. Дюран
- 46 **Семейната история и храмовата работа – запечатване и изцеление**
Старейшина Дейл Г. Ренлънд

Обща сесия на свещеничеството

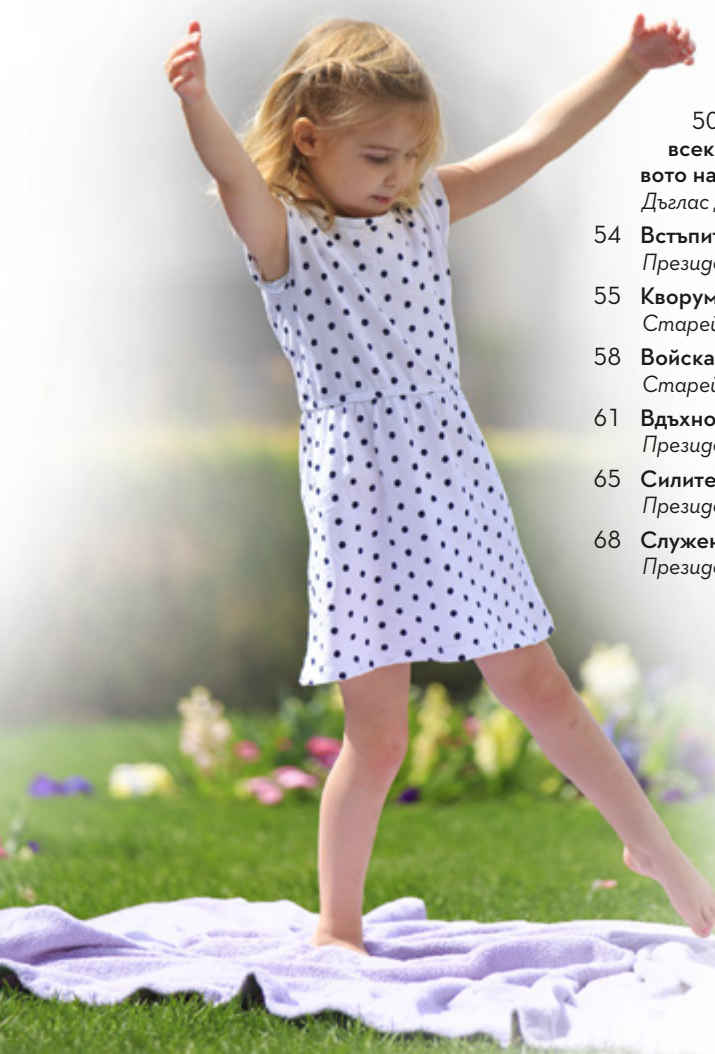
- 50 **Какво трябва да разбере всеки носител на свещеничеството на Аарон**
Дъглас Д. Холмс
- 54 **Встъпителни бележки**
Президент Ръсел М. Нелсън
- 55 **Кворумът на старейшините**
Старейшина Д. Тод Кристоферсън
- 58 **Войската царска вижте**
Старейшина Роналд А. Расбанг
- 61 **Вдъхновено служение**
Президент Хенри Б. Айринг
- 65 **Силите на свещеничеството**
Президент Далин Х. Оукс
- 68 **Служение чрез сила и власт от Бога**
Президент Ръсел М. Нелсън

Неделна сутрешна сесия

- 75 **Да взимаме Светия Дух за свой водач**
Старейшина Лари Й. Уилсън
- 78 **Единодушни**
Рейна Й. Абурто
- 81 **Чистата любов: истинският отличителен белег за всеки истински ученик на Исус Христос**
Старейшина Масимо Де Фео
- 83 **Но който устои до край, той ще бъде спасен**
Старейшина Клаудио Д. Сивик
- 86 **Неговият Дух да бъде с вас**
Президент Хенри Б. Айринг
- 89 **Малки и прости средства**
Президент Далин Х. Оукс
- 93 **Откровение за Църквата, откровение за нашия живот**
Президент Ръсел М. Нелсън

Неделна следобедна сесия

- 97 **Днес Спасителят възкръсна**
Старейшина Герит У. Гонз
- 98 **Пророците говорят чрез силата на Светия Дух**
Старейшина Юлисис Соарес
- 100 **Служене**
Президент Ръсел М. Нелсън
- 101 **Да бъдем с членовете и да ги подсилваме**
Старейшина Джефри Р. Холанг
- 104 **Да служим като Спасителя**
Джийн Б. Бингам
- 107 **Ето Човека!**
Старейшина Дитер Ф. Ухтгорф
- 111 **Най-важни са хората**
Епископ Жералд Косе
- 114 **Подгответе се да срещнете Бога**
Старейшина Куентин Л. Кук
- 118 **Да работим с жар**
Президент Ръсел М. Нелсън
- 72 **Висши ръководители и висши служители на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни**
- 119 **Статистически отчет, 2017 г.**
- 120 **Указател на материалите от конференцията**
- 121 **Новини от Църквата**
- 137 **Следвайте Ме, елате с Мен – за свещеничеството на Мелхиседек и Обществото за взаимопомощ**

188-а годишна обща конференция

Съботна сутрешна обща сесия, 31 март 2018 г.

Водещ: президент Хенри Б. Айринг.
Откриваща молитва: старейшина Мервин Б. Арнолд. Закриваща молитва: старейшина У. Марк Басет. Музика от Хора на Табернакъла; диригенти: Мак Уилбърг и Райън Мърфи; органисти Андрю Ънсуърт и Клей Кристенсън: „Сладък е трудът“, *Химни*, № 95; „За пророка ни славим Те, Боже“, *Химни*, № 12, ар. Уилбърг; „На пророка слушайте гласа“, *Химни*, № 13, ар. Мърфи; „Вървим напред със вяра във Христа“, *Химни*, № 54; „О, разкажи ми за Исус“, *Сборник детски песни*, с. 36, ар. Мърфи; „Свят Изкупител – Божи Син“, *Химни*, № 85, ар. Уилбърг.

Съботна следобедна обща сесия, 31 март 2018 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс.
Откриваща молитва: старейшина Марк А. Браг. Закриваща молитва: старейшина Питър Ф. Мърс. Музика от смесен хор от институтите по религия в Солт Лейк Сити, щата Юта; диригенти Маршал Макдоналд и Ричард Декър; органисти Линда Маргетс и Бони Гуудлиф: „На пророка слушайте гласа“, *Химни*, № 13, ар. Матос и Гудлиф; „Кой ми дарява мир?“ *Химни*, № 81, ар. Макдоналд и Паркър; „Избери правилно“, *Химни*, № 150; китка, ар. Макдоналд: „As Zion's Youth in Latter Days“, *Hymns*, no. 256 и „Железният път“, *Химни*, № 174; „Във Твоя път ще ходя, Отче мой“, *Химни*, № 172, ар. Уилбърг.

Съботна вечерна свещеническа сесия, 31 март 2018 г.

Водещ: президент Хенри Б. Айринг.
Откриваща молитва: М. Джозеф Броу.
Закриваща молитва: старейшина К. Брет Натрес. Музика от свещенически хор от университета Бригъм Йънг – Айдахо; диригенти Рандъл Кемптън, Пол Бъселберг и Дейвид Лозано Торес; органисти Брайън Матиас и Андрю Ънсуърт: „Основа на нашата вяра“, *Химни*, № 55, ар. Бъселберг, пуб. от Sharpe Music Press; „Отче наш небесен“, *Химни*, № 64, ар. Бъселберг, пуб. от Sharpe Music Press; „Praise to the Lord, the Almighty“, *Hymns*, no. 72; „Rise Up, O Men of God“, *Hymns*, no. 324.

Неделна сутрешна обща сесия, 1 април 2018 г.

Водещ: президент Ръсел М. Нелсън.
Откриваща молитва: старейшина С. Марк Палмър. Закриваща молитва: старейшина Жоакин Е. Коста. Музика от Хора на Табернакъла; диригент Мак Уилбърг; органисти Клей Кристенсън и Ричард Елиът: „Господи, хвалим Твоето име“, *Химни*, № 49; „Днес Спасителят възкръсна“, *Химни*, № 123, ар. Уилбърг; „Той изпрати Своя Син“, *Сборник детски песни*, с. 20, ар. Хофхайнс; „Ликувайте, Господ е Цар!“, *Химни*, № 51; „Той възкръсна!“, *Химни*, № 123, ар. Уилбърг, пуб. от Oxford University Press.

Неделна следобедна обща сесия, 1 април 2018 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс.
Откриваща молитва: старейшина Уедърфорд Т. Клейтън. Закриваща молитва: старейшина Валери В. Кордон. Музика от Хора на Табернакъла; диригенти Мак Уилбърг и Райън Мърфи; органисти Ричард Елиът и Брайън Матиас: „Милостта сияе ярко“, *Химни*, № 200, ар. Мърфи; „В стадото на Бог Пастиря“, *Химни*, № 140, ар. Уилбърг; „Спасителю на Израил“, *Химни*, № 5; „В обич живеете“, *Химни*,

№ 193, ар. Уилбърг; „Да работим с жар“, *Химни*, № 153., ар. Елиът, изд. от Jackman.

Речите от конференцията са на разположение

За достъп до речи от общата конференция чрез Интернет на много езици посетете conference.lds.org и изберете език. Речите са на разположение и чрез мобилното приложение Евангелска библиотека. Обикновено в рамките на шест седмици след конференцията видео и аудио записи на английски са на разположение в централите за разпространение. Информация за общата конференция на достъпни за членове с увреждания формати можете да намерите на disability.lds.org.

На корицата

На предната корица: снимка от Лесли Нилсън.
Гръб: снимка от Коуди Бел.

Снимки от конференцията

Снимките в Солт Лейк Сити са направени от Коуди Бел, Джаней Бингам, Мейсън Кобърли, Ранди Колиър, Уестън Колтън, Алесандра ДеАгостини, Ашли Ларсън, Брайън Никълсън, Лесли Нилсън, Мат Райър, Кристина Смит, Дейв Уорд и Майк Уайнбърг.

МАЙ 2018 Г., ГОД. 25, БР. 2
ЛИАХОНА 14751 112

Международно списание на Църквата на Исус
Христос на светите от последните дни

Първо президентство: Ръсел М. Нелсън, Далин Х. Оукс,
Хенри Б. Аиринг

Кворумът на дванадесетте апостоли: М. Ръсел Балард,
Джефри Р. Холанд, Дитер Ф. Ухтдорф, Дейвид А. Беднар,
Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън,
Роналд А. Расбанд, Гари Е. Стивънсън, Дейл Г. Ренълд,
Герит У. Гонг, Юлисис Соарес

Редактор: Уго Е. Мартинес

Помощник-редактори: Рандъл К. Бенет,
Керъл Ф. Макконки

Съветници: Браян К. Аштън, Бони Х. Кордон, Легранд
Р. Къртис-мл., Едуард Дубе, Шарън Юбанк, Доналд Л.

Халстром, Дъглас Д. Холмс, Ерих У. Копишке

Изпълнителен директор: Ричард И. Хийтън

Директор църковни списания: Алън Р. Лойбърт

Бизнес управител: Гарф Кенън

Административен редактор: Адам С. Олсън

Помощник-административен редактор: Райън Карп

Асистент публикация: Франсиска Олсън

Набор и редакция: Мариса Денис, Дейвид Диксън,
Дейвид А. Едуърдз, Матю Д. Флитън, Лори Фулър, Гарет Х.
Гарф, Ларийн Портьр Гонт, Джон Райън Дженсън, Шарлът
Ларкабал, Майкъл Р. Морис, Ерик Б. Мърдок, Сали Джонсън
Оудкърк, Джошуа Дж. Пърки, Джен Пинбъроу, Ричард М.
Ромни, Минди Селу, Мариса Уидисън

Изпълнителен директор оформление:

Дж. Скот Кнудсън

Директор оформление: Тад Р. Питърсън

Дизайн: Джанет Андриу, Фей П. Андрус, Манди Бентли,
С. Кимбъл Бот, Томас Чайлд, Дейвид Грийн, Колийн Хинкли,
Ерик П. Джонсен, Сюзън Лофгрин, Скот М. Мууи, Емили
Чико Ремингтън, Марк У. Робисон, Брайън Тибри, К. Никол
Уолкърхорст

Координатор интелектуална собственост:

Колет Небкър Аун

Директор производство: Джейн Ан Питърс

Производство: Айра Глен Ъдър, Кевин Банкс, Джули
Бърдет, Томас Дж. Кронин, Брайън У. Джижди, Джини Дж.
Нилсън, Дерек Ричардсън

Предпечат: Джошуа Денис

Директор печат: Стивън Т. Люис, Амон Харис

Директор разпространение: Трой Р. Бейкър

За абонаменти и цени извън САЩ и Канада, отидете на
store.lds.org или се свържете с вашия местен църковен център
за разпространение или с ръководител на район/клон.

Предавайте статии и запитвания по Интернет на
liahona.lds.org; чрез електронна поща на liahona@
ldschurch.org; или на адрес *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Лиахона (термин от Книгата на Мормон, който означава
„компас“ или „нещо, което напътства“) се публикува на
албански, арменски, бислама, български, камбоджански,
себуано, китайски (опростен), хърватски, чешки, датски,
холандски, английски, естонски, фиджи, фински, френски,
немски, гръцки, унгарски, исландски, индонезийски,
италиански, японски, кирибати, корейски, латвийски, литовски,
малгашки, маршалезе, монголски, норвежки, полски,
португалски, румънски, руски, самоа, словенски, испански,
суахили, шведски, тагалог, тайянски, тай, тонга, украински,
урду и вьетнамски. (Честотата варира според езика).

© 2018 на Intellectual Reserve, Inc. Всички права запазени.
Отпечатано в САЩ.

Информация за авторските права: Освен ако не
е обозначено друго, отделни лица могат да копират
материали от *Лиахона* за лично ползване с нетърговска цел
(включително за църковни призования). Това право може да
бъде ограничено по всяко време. Нагледните материали не
могат да бъдат размножавани, ако това изрично е забранено
в бележката до произведението. Въпросите относно
авторските права следва да бъдат отправяни до Intellectual
Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT
84150, USA; имейл: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

May 2018 Vol. 25 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480)

Bulgarian (ISSN 1085-4312) is published four times a year (April,
May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of
Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City,
UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada,
\$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake
City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription help
line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Указател на говорителите

Абурто, Рейна И., 78
Айринг, Хенри Б., 6, 61, 86
Андерсън, Нийл Л., 24
Балард, М. Ръсел, 9
Беднар, Дейвид А., 30
Бингам, Джийн Б., 109
Годой, Тейлър Г., 34
Гонг, Герит У., 97
Де Фео, Масимо, 81
Джергенсън, Кевин Р., 29
Дюран, Девин Г., 42
Еко Хоук, Лари Дж., 15
Косе, Жералд, 116
Кристоферсън, Д. Тод, 55
Куентин Л., 114
Нелсън, Ръсел М., 54, 68, 93,
100, 118
Оскарсън, Бони Л., 36
Оукс, Далин Х., 28, 65, 89
Расбанд, Роналд А., 58
Ренълд, Дейл Г., 46
Робинз, Лин Г., 21
Сивик, Клаудио Д., 87
Соарес, Юлисис, 102
Стивънсън, Гари Е., 17
Тейлър, Брайън К., 12
Уаколо, Таниела Б., 39
Уилсън, Лари Й., 75
Ухтдорф, Дитер Ф., 113
Холанд, Джефри Р., 105
Холмс, Дъглас Д., 50

Указател на темите

Бащинство, 65
Благодат, 21
Бог Отец, 12, 78, 81
Божествено естество, 12, 30
Великден, 93, 97, 107
Възкресение, 89, 97, 107
Вяра, 9, 24, 50, 86, 98, 118
Гордост, 30
Господен ден, 9
Деца, 12, 42
Джозеф Смит, 12, 39, 86,
93, 97
Дом, 42, 116
Домашно обучение, 100, 101
Достойнство, 65, 75
Единение, 12, 15, 34, 41, 50,
81, 93, 97, 113
Единство, 58, 78, 114
Жертва, 34
Завети, 39, 83, 97, 111, 118
Изучаване на Писанията, 12,
42, 87
Изцеление, 46
Исус Христос, 9, 12, 15, 21,
24, 30, 34, 39, 75, 78, 85,
87, 86, 89, 93, 97, 98, 104,
107, 111
Кворуми на свещеничество-
то, 54, 55, 58, 61, 109
Кворум на дванадесетте
апостоли, 17, 93
Книгата на Мормон, 12
Кротост, 30
Майчинство, 12
Мелхиседеково свещени-
чество, 55, 58, 65
Милосърдие, 61
Мисионерска работа, 114
Младежи, 104
Млади жени, 36, 100
Млади мъже, 36
Молитва, 42, 75, 78, 83,
86, 93
Несгоди, 113
Обич, 54, 78, 81, 86, 100,
101, 104

Обреди, 39, 46, 50, 97,
114, 118
Обучение при посещение,
100, 101
Обща конференция, 118
Общество за взаимопомощ,
100, 104
Организация на Църквата,
17, 58, 105
Отговорност, 36, 114
Откровение, 75, 93
План на спасение, 34, 81
Подготовка, 114
Подчинение, 24, 83, 86, 89
Покаяние, 21, 24, 50, 75, 87,
89, 113
Праведност, 114
Преподаване, 17, 42, 50
Призования в Църквата,
65, 93
Причастие, 9, 21, 39, 83
Пророци, 9, 17, 24, 30, 97, 98
Прошка, 15, 21, 81
Първо президентство, 17, 93
Радост, 34
Светият Дух, 75, 86, 93, 98
Свещеничество, 65, 68, 100
Свещеничество на Аарон, 50
Семейна история, 36, 46, 114
Семейство, 42, 65
Следване на пророка, 17,
24, 58, 102
Служба, 9, 36, 54, 55, 61,
65, 68, 78, 81, 101, 104
Служение, 54, 55, 58, 61, 68,
78, 86, 100, 101, 104, 111
Смирение, 30, 86
Смърт, 113
Тържествено събрание, 6,
17, 24, 93
Успех, 21
Устояване, 87
Ученичество, 36, 81, 104,
107, 111, 118
Храмова работа, 36, 46,
114, 118
Храмове, 97

Резюме на 188-ата годишна обща конференция

Тази обща конференция бе историческа поради много причини, включително реструктурирането на кворумите на свещеничеството на Мелхиседек и началото на една нова епоха на служение. Вероятно най-очаквана бе личната възможност да подкрепим президент Ръсел М. Нелсън като 17-ия президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Тържествено събрание

Когато се изправихме и подкрепихме нов пророк и президент, вдигнатите ни ръце не бяха броени от никой човек, но бяха отбелязани в небесата като завет с Бог.

През цялата конференция виждахме доказателства, че това е Църквата на Спасителя, ръководена посредством Неговите служители. Видяхме ролята която изпълнява живият пророк в живота на всеки един от нас – той не стои между нас и Спасителя, а до нас, посочил пътя към Спасителя. Имахме възможността да получим „лично свидетелство, че Бог е призовал президент Нелсън“ и да

„превъртаме Господ Исус Христос в котва за нашите души (като) се вслушваме в тези, които Той изпраща“ (вж. старейшина Нийл Л. Андерсън на с. 26).

- Може да научите повече за президент Нелсън в специалното приложение от 16 страници, добавено към броевете от месец май 2018 г. на *Ensign* и *Лиахона*.

Подкрепяне на нови ръководители

Освен президент Нелсън, ние подкрепихме над 70 нови ръководители.

- Можете да откриете списък на подкрепените, включително новите областни седемдесетници, на с. 6–8 и 28–29.
- Прочетете кратки биографии на новите ръководители, започващи от с. 121.

Промени в кворумите и служението

Макар и да се ръководят от пророците, промените, които бяха обявени по време на конференцията, „са примери за откровението (от Бог), което е водило тази Църква от

самото ѝ начало“, каза старейшина Джефри Р. Холанд (вж. с. 101).

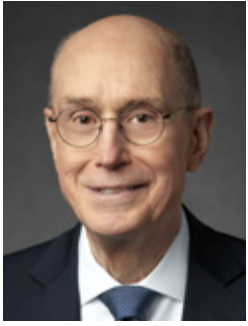
- Прочетете указанията за реструктурирането на кворумите от президент Нелсън, старейшина Д. Тод Кристоферсън и старейшина Роналд А. Расбанд, започващи от с. 54.
- Прочетете указанията за служението от президент Нелсън, старейшина Холанд и сестра Джийн Б. Бингъм, започващи от с. 100.
- Намерете повече информация за тези промени и източници с указания в раздела с новини на с. 132–133.

Допълнителни храмове

За да подчертае „посланието ни към света“, че „ние каним всички Божии чеда от двете страни на завесата да дойдат при Своя Спасител, да приемат благословиите на светия храм, да изпитват нестихваща радост и да се подготвят за вечен живот“, президент Нелсън обяви седем нови храма.

- Научете къде ще се намират седемте нови храма на с. 133. ■

Представено от президент Хенри Б. Айринг
Втори съветник в Първото президентство

Тържествено събрание

Братя и сестри, президент Нелсън помоли, аз да водя деловата част на тържественото събрание, на което сме се събрали днес.

Това е значимо събитие за членовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни по света.

От 10 октомври 1880 г., когато Джон Тейлър е подкрепен като приемник на Бригъм Йънг и като пророк, гледач, откровител и президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, всеки подобен случай е отбелязван с официално тържествено събрание на организацията на цялата Църква, за да изрази тя своя глас.

Ще гласуваме по кворуми и групи. Където и да сте, вие сте поканени да се изправите, само когато бъдете помолени, и да изразите с вдигната ръка дали избирате да подкрепите онези, чиито имена ще бъдат представени. Вие следва да вдигнете ръка само когато бъдете поканени да се изправите.

Висшите ръководители, назначени за Табернакъла и Асембли Хол на Храмовия площад, ще наблюдават гласуването на тези места. В коловите центрове, гласуването ще бъде наблюдавано от член на президентството на кола. Ако някой изрази несъгласие, следва да се свърже със своя президент на кол.

Сега ще продължим. Отново, моля да станете и вдигнете ръка само когато бъдете поканени за това.

Моля, членовете на Първото президентство да станат.

Предложено е Първото президентство да подкрепи Ръсел Мериън Нелсън като пророк, гледач, откровител и президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Членовете на Първото президентство, които са „за“, моля да го покажат.

Предложено е Първото президентство да подкрепи Далин Харис Оукс

като първи съветник, и Хенри Бениън Айринг като втори съветник в Първото президентство на Църквата.

Тези членове на Първото президентство, които са „за“, моля да го покажат.

Предложено е Първото президентство да подкрепи Далин Харис Оукс като президент на Кворума на дванадесетте апостоли и Мелвин Ръсел Балард като действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли.

Членовете на Първото президентство, които са „за“, моля да го покажат.

Предложено е Първото президентство да подкрепи като членове на Кворума на

дванадесетте апостоли: М. Ръсел Балард, Джефри Р. Холанд, Дитер Ф. Ухтдорф, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън, Роналд А. Расбанд, Гари Е. Стивънсън, Дейл Г. Ренлънд, Герит Уолтър Гонг и Юлисис Соарес.

Членовете на Първото президентство, които са „за“, моля да го покажат.

Предложено е Първото президентство да подкрепи съветниците в Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли като пророци, гледачи и откровители.

Членовете на Първото президентство, които са „за“, моля да го покажат.

Моля, Първото президентство да седне.

Приканваме старейшина Гонг и старейшина Соарес да заемат местата си в Кворума на дванадесетте.

Моля, само членовете на Кворума на дванадесетте апостоли, включително старейшина Гонг и старейшина Соарес, да станат.

Предложено е Кворумът на дванадесетте апостоли да подкрепи Ръсел Мериън Нелсън като пророк, гледач, откровител и президент на Църквата на Исус Христос на светите от последните дни, заедно с неговите съветници и членовете на Кворума на дванадесетте апостоли, както бяха представени и подкрепени от Първото президентство.

Членовете на Кворума на дванадесетте апостоли, които са „за“, моля да го покажат.

Можете да седнете.

Моля, висшите ръководители-седемдесетници и членовете на Председателстващото епископство да станат.

Предложено е всички висши ръководители-седемдесетници и членовете на Председателстващото епископство да подкрепят Ръсел Мериън Нелсън като пророк, гледач, откровител и президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, заедно с неговите съветници и членовете на Кворума на дванадесетте апостоли, както бяха представени и подкрепени от Първото президентство.

Всички висши ръководители-седемдесетници и членовете на Председателстващото епископство, които са „за“, моля да го покажат.

Можете да седнете.

Моля, следните навсякъде по света, да станат: всички областни седемдесетници, ръкоположени патриарси, висши свещеници и старейшини.

Предложено е да бъде подкрепен Ръсел Мериън Нелсън като пророк, гледач, откровител и президент на

Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, заедно с неговите съветници и членовете на Кворума на дванадесетте апостоли, както бяха представени и подкрепени.

Всички „за“, моля покажете го.

Ако има против, могат да го покажат по същия начин.

Моля, седнете.

Всички членове на Обществото за взаимопомощ – всички жени на възраст 18 и повече години, моля станете.

Предложено е да бъде подкрепен Ръсел Мериън Нелсън като пророк, гледач, откровител и президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, заедно с неговите съветници и членовете на Кворума на дванадесетте апостоли, както по-рано бяха представени и подкрепени.

Всички „за“, моля покажете го с вдигната ръка.

Който е „против“, може да направи същото.

Можете да седнете.

Моля, всички носители на Аароновото свещеничество – всички ръкоположени свещеници, учители и дякони – да станат.

Предложено е да бъде подкрепен Ръсел Мериън Нелсън като пророк, гледач, откровител и президент на

Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, заедно с неговите съветници и членовете на Кворума на дванадесетте апостоли, както по-рано бяха представени и подкрепени.

Всички „за“, моля покажете го с вдигната ръка.

Който е „против“, може да направи същото.

Можете да седнете.

Моля, младите жени – всички млади жени на възраст от 12 до 18 години, да станат.

Предложено е да бъде подкрепен Ръсел Мериън Нелсън като пророк, гледач, откровител и президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, заедно с неговите съветници и членовете на Кворума на дванадесетте апостоли, както по-рано бяха представени и подкрепени.

Всички „за“, моля покажете го с вдигната ръка.

Който е „против“, може да направи същото.

Можете да седнете.

Сега, всички членове, където и да се намирате, включително всички онези, които вече ставаха, моля станете.

Предложено е да бъде подкрепен Ръсел Мериън Нелсън като пророк, гледач, откровител и президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, заедно с неговите съветници и членовете на Кворума на дванадесетте апостоли, както бяха представени и подкрепени.

Всички „за“, моля покажете го с вдигната ръка.

Който е „против“, може да направи същото.

Можете всички да седнете.

Благодаря ви, братя и сестри, за вашата любов и подкрепа. ■

От президент М. Ръсел Балард
Действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли

Скъпоценни Божии дарове

Животът може да бъде изпълнен с вяра, радост, щастие, надежда и любов, когато упражняваме частица истинска вяра в Христа.

Мои братя и сестри, току-що участвахме в тържествено събрание – традиция още от библейски времена, когато древен Израил се събирал, за да чувства присъствието на Господ и да се радва на Неговите благословии¹. Имаме привилегията да живеем във време, когато тази древна традиция е възстановена чрез Пророка Джозеф Смит². Увещавам ви да запишете в личните си дневници какво почувствахте по отношение на това така свято събитие, в което участвахте.

Наскоро се сбогувахме с нашия скъп приятел и пророк, президент Томас С. Монсън. Въпреки че той липсва на всички нас, ние сме дълбоко благодарни, че Господ призова нов пророк, президент Ръсел М. Нелсън, който да председателства над Неговата Църква. Според установения ред сега започнахме нова глава от историята на нашата Църква. Това е скъпоценен дар от Бог.

Когато всеки от нас подкрепи президент Нелсън с вдигната ръка, ние засвидетелствахме пред Бог, че той е правоприемникът на президент Монсън. С вдигнати ръце ние обещахме

да се вслушваме в гласа му, когато той получава напътствия от Господ.

Господ казва:

„Трябва да се вслушвате във всички негови (на президента на Църквата) слова и заповеди, които той ще ви даде, тъй както ги получава ...

Защото неговото слово вие ще получавате като че ли от собствената Ми уста, в пълно търпение и вяра“³.

Познавам нашия нов пророк и президент от над 60 години. Служил съм с него в продължение на 33 години в Кворума на дванадесетте

и свидетелствам, че Господната ръка го е подготвяла да стане наш председателстващ апостол и пророк, за да ръководи всички ключове на свято сщещество на земята. Надявам се, че всеки от нас напълно ще подкрепя него и съветниците му и ще следва техните напътствия. Също така сърдечно приветстваме старейшина Гонг и старейшина Соарес като членове на Кворума на дванадесетте апостоли.

След като Исус възкръсва – събитие, което отбелязваме на този славен Великден, Той се явява на Своите апостоли и казва: „Мир вам! Както Отец изпрати Мене, така и аз изпращам вас“⁴. Обърнете внимание на двете стъпки – Бог изпраща Своя Син. Синът изпраща Своите служители, смъртни мъже и жени, за да осъществяват Тяхното дело.

Не трябва да е изненадващо за нас, че призованите да вършат Господното дело, са несъвършени хора. Писанията разказват за мъже и жени, призвани от Бог да осъществяват велико дело – добри синове и дъщери на нашия Небесен Отец, призвани да служат в своите отговорности в Църквата, стремящи се да дават най-доброто от себе си, въпреки че

денем и нощем, и слушалки в ушите, пречещи на тихия тънък глас на Духа. Ако не намираме време да се „изключваме“, можем да пропускаме възможности да чуваме гласа на Този, който казва: „Млъкнете и знайте, че Аз съм Бог“⁸. Разбира се, няма нищо лошо в това да се възползваме от предимствата на вдъхновените от Бог технологии, но трябва да сме разумни в използването им. Помнете дара на Господния ден.

Благословията от вземането от причастието никога не трябва да се превръща в рутина или просто нещо, което правим. Имаме само 70 минути от цялата седмица да спираме за момент и да намираме повече мир, радост и щастие в живота си.

Вземането от причастието и подновяването на сключените завети е знак пред Господ, че си спомняме винаги за Него. Неговото Единение е милостив дар от Бог.

Привилегията да служим на чедата на Небесния Отец е още една възможност да следваме примера на Неговия Възлюбен Син, като си служим един на друг.

Някои възможности за служба са ни официално възложени – в семействата ни, в призованията ни в Църквата и когато участваме в организации за обществена служба.

Членовете на Църквата, както мъжете, така и жените, не трябва да се колебаят, ако имат желание да се кандидатира за обществени позиции на всяко ниво на управление, където и да живеят. Днес е важно гласовете ни да се чуват в нашите училища, градове и държави. Там, където има демокрация, като членове имаме дълг да гласуваме за почтени мъже и жени, които желаят да служат.

Много възможности за служба са неофициални, не се възлагат и се

още не са свършени. Това се отнася и за нас днес.

Предвид това, че имаме човешки слабости и недостатъци, какво правим, за да се подкрепяме и укрепваме един друг? Всичко започва с вяра – истинска, искрена вяра в Господ Исус Христос. Вярата в Спасителя е първият принцип на ученията и Евангелието на Христос.

Преди няколко години посетих Светите земи. Докато минавахме покрай едно синапено растение, директорът на Центъра на УБЙ в Йерусалим попита дали някога съм виждал синапено зърно. Не бях и затова спряхме. Той ми показа семената на синапа. Те бяха изненадващо малки.

Тогава си спомних ученията на Исус: „Защото, истина ви казвам: Ако имате вяра колкото синапово зърно, ще кажете на тази планина: Премести се оттук там и тя ще се премести; и нищо няма да е невъзможно за вас“⁵.

Ако имаме вяра колкото малко синапено зърно, Господ може да ни помага да преместваме планини от обезсърчение и съмнения в предстоящите ни задачи, докато служим заедно с Божиите чедата, в семействата ни, в Църквата и с тези, които все още не са нейни членове.

Братя и сестри, животът може да бъде изпълнен с вяра, радост, щастие, надежда и любов, когато

упражняваме частица истинска вяра в Христа, дори колкото синапено зърнце.

Старейшина Джордж А. Смит си спомня съвет, получен от Пророка Джозеф Смит: „Той ми каза, че никога не трябва да се обезкуражавам, каквито и трудности да ме сполетят. Ако потъна в най-дълбоката мина на Нова Скотия и целите Скалисти планини се струпат отгоре ми, не трябва да се обезкуражавам, а да се държа, да проявявам вяра и да поддържам силен дух, и тогава най-накрая ще преодолеем всичко и ще се изкача на върха“⁶.

Трябва да си спомняме казаното от Павел: „За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме укрепява“⁷. Това знание е още един скъпоценен дар от Бог.

Освен споменатите от мен дарове има и много, много други. Сега споменавам само няколко – дара на Господния ден, причастието, службата към другите и несравнимия Божий дар – нашия Спасител.

Силата на Господния ден е в Църквата и в домовете си да усещаме насладата, радостта и топлината от това да чувстваме Господния Дух без да бъдем разсейвани.

Твърде много хора си позволяват да прекарват почти целия си живот онлайн с техните „умни“ устройства – с екрани, осветяващи лицата им

явяват, когато общуваме с хората, които срещаме по житейския си път. Спомнете си как Исус учи законника, че трябва да обичаме Бог и своите близки както себе си, давайки добрия самарянин за пример⁹.

Службата отваря врати, през които получаваме разбиране за живота и служението на Христос. Той дойде, за да служи, както учим от Писанията, „също както и Човешкият Син не дойде да Му служат, но да служи, и да даде живота Си откуп за мнозина“¹⁰.

Петър може би дава най-доброто описание на земното служение на Спасителя в пет думи, казвайки, че Исус е Този, „Който обикаляше да прави благодеяния“¹¹.

Господ Исус Христос е най-скъпоценният ни дар от Бог. Той казва: „Аз съм пътят и истината, и животът; никой не идва при Отца освен чрез Мен“¹².

Нефи описва колко е важен Спасителят, като заявява: „Ние говорим за Христа, радваме се в Христа, проповядваме за Христа, пророкуваме за Христа и пишем според пророчествата ни, та децата ни да знаят към кой източник да се обърнат за опрощение на греховете си“¹³. Трябва да се стараем Христос да бъде в центъра на живота ни винаги и навсякъде.

Трябва да си спомняме, че името Му е написано на местата ни за богослужение; в Неговото име сме кръщавани, потвърждавани, ръкополагани, надарявани и запечатвани в брак. Вземаме от причастията и обещаваме да вземем върху си Неговото име и да ставаме истински християни. Накрая, в молитвата за причастията сме канени „да си спомня(ме) винаги за Него“¹⁴.

Докато се подготвяме за Великден утре, нека помним, че Христос е над всички. Той е праведният Съдия,

нашият верен застъпник, нашият благословен Изкупител, Добрият Пастир, обещаният Месия, истински приятел и много, много повече. Той наистина е много скъпоценен дар за нас от нашия Отец.

Като последователи имаме много искания, притеснения и задачи. При все това, някои действия трябва винаги да бъдат в основата на нашето членство в Църквата. „Затова – заповядва Господ – бъди верен, застани в службата си, която Аз съм ти назначил; *подкрепяй* слабите, *издигни* ръцете, които са отпуснати, и *усили* немошните колене“¹⁵.

Така действа Църквата! Това е религия в най-чиста форма! Евангелието в неговия истински смисъл е да подкрепяме, издигаме и усиляваме тези с духовни и материални нужди! За да постигаме това, трябва да ги посещаваме и да се грижим за тях¹⁶, така че свидетелствата им в Небесния Отец, Исус Христос и Неговото Единение да бъдат в сърцата им.

Надявам се Господ да ни помага и да ни благославя да ценим многото безценни Божии дарове, включително своето членство в Неговата възстановена Църква. Моля се да бъдем изпълнени с любов към чедата на нашия Небесния Отец, да можем да виждаме нуждите им и да сме готови да отговаряме на въпросите и притесненията им за Евангелието по ясен и мил начин, за да увеличаваме разбирането им и благодарността им един към друг.

Свидетелствам, че Исус Христос е нашият Спасител. Това, на което ще бъдем учени по време на тази обща конференция, идва до нас чрез вдъхновение от висшите служители в Църквата – апостоли и пророци, висши ръководители и сестри-ръководителки. Надявам се

Господната радост и мир да пребъдат във всеки, това е моята смирена молитва, в името на Господ Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. *Encyclopedia of Mormonism* (1992), “Solemn Assemblies,” 3:1390–91.
2. Вж. Учение и завети 88:70.
3. Учение и завети 21:4–5.
4. Йоан 20:21, курсив добавен.
5. Матей 17:20.
6. Джордж А. Смит, в *Ученията на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., 250.
7. Филипяните 4:13.
8. Псалми 46:10.
9. Вж. Лука 10:25–37.
10. Матей 20:28.
11. Деяния 10:38.
12. Йоан 14:6.
13. 2 Нефи 25:26.
14. Учение и завети 20:77, 79.
15. Учение и завети 81:5, курсив добавен.
16. Вж. Послание на Яков 1:27.

Старейшина Брайън К. Тейлър
От Седемдесетте

Чедо на Бог ли съм?

Как всеки от нас може да усеща силата на разбирането за божествената ни същност? Всичко започва със стремеж да опознаваме Бог, нашия Отец.

Скоро с моята мила майка посетих нашата стара църковна сграда от камък. Привлечен от детските гласове, носещи се от стаята на Неделното училище за деца, в която ходех преди десетилетия, влязох в стаята и наблюдавах как грижовни ръководителки преподаваха темата за тази година: „Чедо на Бога съм“¹. Усмивнах се, като си спомних търпеливите и любящи учителки, които често поглеждаха към мен, докато пеехме тогава – онова енергично малко момче на края на редицата, сякаш искайки да кажат:

„Той *наистина* ли е чедо на Бог? Живот му кой дари?“²

Каня всеки от нас да отваря сърцето си за Светия Дух, Който „свидетелства заедно с нашия дух, че сме Божии чедо“³.

Думите на президент Бойд К. Пакър са ясни и ценни: „Вие сте Божии чедо. Той е Отец на вашите духове. По отношение на духовете ви, сте с благородно потекло, потомци на Небесния Цар. Запомнете тази истина и се дръжете за нея. Независимо от броя на поколенията в смъртното ви потекло, независимо от расата или народа, който представлявате, родословието на духа ви може да бъде написано на един единствен ред. Вие сте Божии чедо!“⁴

„Когато... видите нашия Отец – обяснява президент Йънг – ще видите Личност, Която познавате от дълго време, Той ще ви прегърне в обятията Си, а вие с готовност ще се оставите в прегръдките Му и ще Го целунете“⁵.

Голямата война за божествената същност

Моисей научава за своето божествено наследство, докато говори с Господ лице в лице. След това „Сатана дойде, като го изкушаваше“ с едва доловимо, но все пак зло намерение

да изопачи същността на Моисей, „казвайки: Моисее, *сине човешки*, поклони ми се! И... Моисей погледна към Сатана и каза: Кой си ти? Защото ето, аз съм *син Божий*“⁶.

Тази голяма война за божествената същност се ожесточава, като Сатана използва все по-голям арсенал от средства, за да унищожава нашата вяра във връзката ни с Бог и знанието ни за нея. За щастие сме били благословени с ясно виждане и разбиране за истинската ни същност от самото начало: „Бог каза: Да създадем човека по Нашия образ, по Наше подобие“⁷, а Неговите живи пророци провъзгласяват: „Всички (човешки същества) са възлюбени духовни синове или дъщери на небесни родители и като такива всички имат божествена природа и съдба“⁸.

Опознаването на тези истини със сигурност⁹ ни помага да преодоляваме изпитания, всякакъв вид грижи и страдания¹⁰. На въпроса: „Как можем да помагаме на тези, които имат (тежки лични изпитания)?“ един Господен апостол отговаря: „Учете ги за тяхната същност и цел“¹¹.

„Най-въздействащото знание, което имам“

Тези въздействащи истини променили изцяло живота на моята приятелка Джен¹², която като млада жена предизвикала тежка катастрофа. Освен сериозните ѝ физически травми, за нея било изключително болезнено, че жената в другата кола загубила живота си. „Някой изгуби майка си и вината беше моя“ – казваше Джен, която само няколко дни по-рано изправена рецитирала: „Ние сме дъщери на нашия Небесен Отец, Който ни обича“¹³, сега се питала: „Как Той би могъл да обича *мен*?“

„Физическото страдание премина – казва тя – но не мислех, че някога

ще бъдат изцелени емоционалните и духовните ми рани“.

За да оцелее, Джен скрила чувствата си дълбоко, ставайки изолирана и безчувствена. Година по-късно, когато най-накрая можела да говори за катастрофата, вдъхновен съветник я поканил да напише израза „Чедо на Бога съм“ и да го казва по 10 пъти всеки ден.

„Написването на думите беше лесно – спомня си тя – но не можех да ги изрека. ... Това беше твърде трудно, а и не вярвах, че Бог наистина иска да съм Негово чедо. Свивах се някъде и плачех“.

След няколко месеца Джен най-накрая можела да изпълнява задачата всеки ден. „Изливах цялата си душа – казва тя – умолявайки Бог. ... Тогава започнах да вярвам на думите“. Тази вяра позволила на Спасителя да започне да изцелява наранената ѝ душа. Книгата на Мормон донесла утехата и насърчението на Неговото Единение¹⁴.

„Христос е изпитал моите болки, моята печал, моята вина – завършва Джен. – Аз усетих чистата Божия любов и никога не съм усещала нещо толкова въздействащо! Знанието, че съм чедо на Бог, е най-въздействащото знание, което имам!“

Стремежът да опознаваме Бог, нашия Отец

Братя и сестри, как всеки от нас може да усеща силата на разбирането за божествената ни същност? Всичко започва със стремеж да опознаваме Бог, нашия Отец¹⁵. Президент Ръсел М. Нелсън свидетелства: „Случва се нещо въздействащо, когато някое Божие чедо се стреми да научава повече за Него и възлюбения Му Син“¹⁶.

Да учим за Спасителя и да Го следваме ни помага да опознаваме

Отца. Като „Негов... съвършен образ“¹⁷, Исус учи: „Синът не може да върши от Себе Си нищо, освен това, което вижда, че върши Отец“¹⁸. С всяка своя дума и дело, Христос ни разкрива истинската същност на Бог и нашата връзка с Него¹⁹. Старейшина Джефри Р. Холанд учи: „С кръв, излизаща от всяка пора и изгълнен с болка вопъл на устните Си, Христос се обръща към Този, към Когото винаги се е обръщал – към Своя Отец. „Авва – вика Той – Татко“²⁰.

Както Исус искрено търси Своя Отец в Гетсимания, през 1820 г. младият Джозеф Смит с молитва се обръща към Бог в Свещената горичка. След като прочита: „Но ако на някого от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога“²¹, Джозеф отива да се моли.

„Аз паднах на колене – пише той – и започнах да изливам на Бог желанията на сърцето си. ...

... Аз видях точно над главата си стълб от светлина. ...

... Аз видях над мен във въздуха две Личности, чиято яркост и слава не се поддават на никакво описание. Единият от Тях ми проговори, като

ме нарече по име и каза, посочвайки другия: (Джозеф), *Този е Моят Възлюбен Син! Него слушай!*“²²

Като следваме примера на Спасителя и Пророка Джозеф Смит и искрено търсим Бог, ще започнем да разбираме по един съвсем реален начин, подобно на Джен, че нашият Отец ни познава по име и че ние сме Негови чедо.

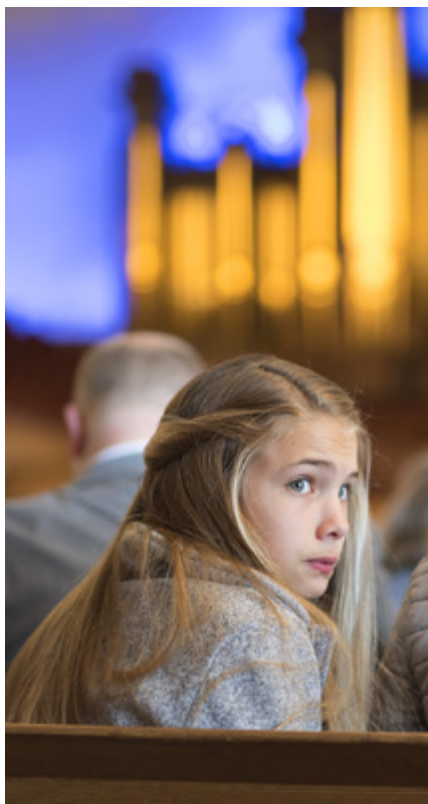
Вие, майки, особено младите майки, които често се чувствате претоварени и сякаш не можете да изплувате, докато се стремите да възпитавате „поколение, което устоява на греха“²³, никога не подценявайте своята ключова роля в Божия план. В напрегнати моменти, може би когато тичате след мъниците, а миризмата на изгоряло от кухнята ви подсказва, че приготвената с любов вечеря е станала на въглен, знайте, че Бог осветява най-трудните ви дни²⁴. Уверението Му: „Не бой се, защото Аз съм с тебе“²⁵ ни дава мир. Ние ви почитаме, тъй като изпълнявате това, на което се надява сестра Джой Д. Джоунс, казвайки: „Нашите деца заслужават да имат разбиране за своята божествена същност“²⁶.

Каня всеки от нас да се стреми към Бог и Неговия Възлюбен Син. Президент Нелсън казва: „В Книгата на Мормон тези истини се преподават най-ясно и въздействащо“²⁷. Отваряйте страниците ѝ и учете, че Бог прави „всичко... за (нашето) благосъстояние и щастие“²⁸, че Той е „милостив и добър, бавен да се гневи, дълготърпелив и изпълнен с благод“²⁹ и че „всички са равни пред (Него)“³⁰. Когато се чувствате наранени, изгубени, изплашени, разстроени, тъжни, гладни или изоставени без надежда³¹, отваряйте Книгата на Мормон и ще узнаете, че „(Бог) никога няма да ни изостави. Той никога не го е правил и никога няма да го направи. Не може да го направи. Не е в характера Му (да прави това)“³².

Опознаването на нашия Отец променя всичко, особено сърцата ни, докато Неговият нежен Дух потвърждава нашата истинска същност и голямата ни ценност в Неговите очи³³. Бог върви редом с нас по заветния път, когато се обръщаме към Него в молитва, изучаваме Писанията и се стремим към послушание.

Превъзходството на същността на Бог – моето свидетелство

Обичам Бога на бащите ни³⁴, „Господ Бог Всемогъщи“³⁵, Който плаче заедно с нас в нашата печал, търпеливо ни укорява за нашата несправедност и се радва, когато се стремим да „изка(зваме) всичките си грехове“³⁶, за да Го опознаваме. Прекланям се пред Него, пред Този, Който е „баща на сирачетата“³⁷ и спътник на самотните. С благодарност свидетелствам, че съм познал Бог, моя Отец и свидетелствам за съвършените Му качества и „превъзходството на Неговата същност“³⁸.

Всеки от нас да може наистина да разбира и цени своето „знатно потекло“³⁹ като чедо на Бог, чрез опознаване на „единствения истинен Бог, и Исус Христос, Когото (Той е) изпратил“⁴⁰, това е моята искрена молитва в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Програма за времето за споделяне, 2018 г.: Чедо на Бога съм, lds.org/manual/primary.
2. Вж. „Чедо на Бога съм“, Химни, № 186.
3. Римляните 8:16.
4. Boyd K. Packer, “To Young Women and Men,” *Ensign*, May 1989, 54.
5. Brigham Young, “Discourse,” *Deseret News*, Oct. 1, 1856, 235.
6. Моисей 1:12–13, курсив добавен.
7. Битие 1:26.
8. „Семейството: прокламация към света“, *Лиахона*, май 2017 г., с. 145.
9. Джозеф Смит заявява: „Именно първият принцип на Евангелието е да се знае със сигурност характера на Бог“ (of the King Follett sermon,” Apr. 7, 1844; в *History of the Church*, 6:305).
10. Вж. Алама 36:3, 27.
11. Russell M. Nelson, in Tad R. Callister, “Our Identity and Our Destiny” (Brigham Young University devotional, Aug. 14, 2012), 1, speeches.byu.edu.
12. Името е променено.
13. „Тема на Младите жени“, *Личен напредък на Младите жени*, 2009 г., с. 3, PersonalProgress.lds.org.

14. Вж. 2 Нефи 2, 6–9; Мосия 2–5, 14–16; Алама 7, 34, 39–42; Еламан 14; 3 Нефи 11; Мороний 7.
15. Пророкът Джозеф Смит учи: „Ако хората не разбират естеството на Бог, те не разбират себе си“ (*Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 42).
16. Ръсел М. Нелсън, „Книгата на Мормон: какъв би бил животът ви без нея?“, *Лиахона*, ноем. 2017 г., с. 61.
17. Евреите 1:3.
18. Йоан 5:19.
19. Вж. Джефри Р. Холада, „Величествеността на Бог“, *Лиахона*, ноем. 2003 г., с. 70–73.
20. Jeffrey R. Holland, “The Hands of the Fathers,” *Liahona*, July 1999, 19.
21. Послание на Яков 1:5.
22. Джозеф Смит – История 1:15–17.
23. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Молба към моите сестри“, *Лиахона*, ноем. 2015 г., с. 97.
24. Вж. “How Firm a Foundation,” *Hymns*, no. 85.
25. Исая 41:10.
26. Joy D. Jones, in Marianne Holman Prescott, “2018 Primary Theme ‘I Am a Child of God’ Teaches Children Their Divine Identity,” Church News section of LDS.org, Jan. 5, 2018, news.lds.org.
27. Ръсел М. Нелсън, „Книгата на Мормон: какъв би бил животът ви без нея?“, с. 61.
28. Еламан 12:2, вж. също 2 Нефи 26:24.
29. *Lectures on Faith* (1985), 42.
30. 2 Нефи 26:33.
31. Обичам трогателната история за възрастния пионер, който след като прекосява равнините, свидетелства: „Страдахме повече, отколкото изобщо можете да си представите, и мнозина умряха от студ и глад, но чули ли сте някога оцелял от този керван да произнесе и дума на критика? *Никои от тази група никога не отпадна или напусна Църквата, защото всеки един от нас мина през това с абсолютното знание, че Бог е жив, защото Го опознахме чрез своите извънмерни страдания*“ (in David O. McKay, “Pioneer Women,” *Relief Society Magazine*, Jan. 1948, 8).
32. George Q. Cannon, “Remarks,” *Deseret Evening News*, Mar. 7, 1891, 4.
33. Вж. Учение и завети 18:10.
34. Вж. Деянията 5:30; 22:14; „Боже могъщ на нашите отци“ *Химни*, № 53.
35. Моисей 1:3; вж. Откровението 15:3; 21:22–23; 3 Нефи 4:32; Учение и завети 109:77; 121:4.
36. Алама 22:18.
37. Псалми 68:5, вж. също Послание на Яков 1:27.
38. *Lectures on Faith* (1985), 42.
39. “Carry On,” *Hymns*, no. 255.
40. Йоан 17:3.

От старейшина Лари Дж. Еко Хоук
От Седемдесетте

Както и Господ ви е простил, така прощавайте и вие

Всички ние можем да получим мир и съдействие от Спасителя ни, ако се научим чистосърдечно да прощаваме на онези, които са прегрешили спрямо нас.

„**А** в първия ден на седмицата, сутринта рано, жените дойдоха на гроба, като носеха аромати, които бяха приготвили.

И намериха камъка отвален от гроба.

И като влязоха, не намериха тяло на Господ Исус.

А докато бяха в недоумение за това, ето, пред тях застанаха двама мъже с ослепително облекло.

И обзети от страх, те наведоха лица към земята; а мъжете им казаха: Защо търсите Живия между мъртвите?

Няма Го тук, но възкръсна“¹.

Утре, на Великден, ще си припомним по специален начин какво е направил Исус Христос за нас: „Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот“². Един ден ще бъдем възкресени както е бил възкресен Той, за да живеем завинаги.

Чрез чудото на свялото Единение на Исус Христос, ние можем също

така да получим дара на опрощението на нашите грехове, ако приемем възможността и отговорността да се покаяваме. И като приемаме необходимите обреди, спазваме заветите и се подчиняваме на заповедите, можем да получим вечен живот и възвисяване.

Днес искам да наблегна на прошката, важен и ценен дар, който ни

се предага от нашия Спасител и Изкупител, Исус Христос.

Една декемврийска нощ през 1982 г. със съпругата ми Тери бяхме събудени от телефонно обаждане в дома ни в Покатело, Айдахо. Като вдигнах телефона, чух само ридаене. Накрая сестра ми едва успя да промълви: „Томи е мъртъв“.

Един пиан двадесет годишен шофьор, карал с над 130 км/ч, безразсъдно преминал на червено в едно предградие на Денвър, Колорадо. Той се блъсна жестоко в колата, управлявана от най-малкия ми брат, Томи, като така убил на място него и съпругата му Джоан. Те се връщали у дома при малката си дъщеря след едно коледно парти.

Със съпругата ми незабавно отлетяхме за Денвър и отидохме в моргата. Събрахме се с родителите ми и братята и сестрите ми и скърбяхме за загубата на обичните ни Томи и Джоан. Загубихме ги поради безразсъдно криминално действие. Бяхме съкрушени и в мен започна да се надига гняв към младия нарушител.

Томи бе служил като адвокат в Департамента по правосъдие на Съединените щати и бе на път да се превърне в силен застъпник за опазването на индианските земи и природни ресурси за бъдещите поколения.

След известно време се проведе съдебно заседание за младия мъж, който бе причинил това непредумишлено убийство на пътя. Скърбящите ми родители и по-голямата ми сестра, Кейти, присъстваха на заседанието. Там бяха и родителите на пиания шофьор и след като приключи заседанието, те седнаха на една пейка и заплакаха. Родителите ми и сестра ми седяха наблизко и се опитвах да овладея собствените си емоции. След малко родителите ми и

сестра ми се изправиха, отидоха до родителите на шофьора и ги успокоиха, и им простиха. Мъжете си стиснаха ръцете, жените се хванаха за ръце; имаше дълбока скръб и много сълзи, както и признание, че и двете семейства дълбоко са страдали. Мама, татко и Кейти дадоха пример със силата и куража си и показаха на семейството ни какво представлява прощката.

Прощката в този момент накара моето сърце да се смекчи и проправи пътя за неговото изцеление. С времето се научих да имам прощаващо сърце. Само с помощта на Княза на мира се премахна болезненото ми бреме. Винаги ще ми липсват Томи и Джоан, но прощката сега ми позволява да си ги спомням с неограничена радост. И знам, че ще бъдем отново заедно като семейство.

Не казвам, че приемаме нарушаването на законите. Много добре знам, че всички трябва да носят отговорност за престъпните си действия и граждански нарушения. Обаче ние знаем също така, че, като Божии синове и дъщери, ние следваме ученията на Исус Христос. Ние трябва да прощаваме дори когато изглежда, че другите не заслужават да им простим.

Спасителят учи:

„Защото ако вие простите на хората прегрешенията им, то и небесният ви Отец ще прости на вас.

Но ако вие не простите на хората прегрешенията им, то и вашият Отец няма да прости вашите прегрешения“³.

Всички ние можем да получим мир и съдействие от Спасителя ни, ако се научим чистосърдечно да прощаваме на онези, които са прегрешили спрямо нас. Това съдействие внася силата на Спасителя в живота ни по един ясен и незабравим начин.

Апостол Павел съветва:

„И така, като Божии избрани, ... облечете се с милосърдие, благодетелство, смирение, кротост, дълготърпение.

Понасяйте се един друг и един на друг си прощавайте... *както и Господ ви е простил, така прощавайте и вие*“⁴.

Сам Господ заявява:

„Затова аз ви казвам, че трябва да си прощавате едни на други, защото този, който не прощава на брат си неговите простъпки, застава осъден пред Господа, защото в него остава по-големият грях.

Аз, Господ, ще простя на когото искам да простя, но от вас се изисква да прощавате на всички човеци“⁵.

Ученията на нашия Спасител и Изкупител Исус Христос са ясни; съгрешилият трябва да има готовност да прости на другите, ако се надява да получи опрощение“⁶.

Братя и сестри, има ли хора в живота ни, които са ни наранили? Таим ли привидно напълно оправдани чувства на обида и гняв? Позволяваме ли на гордостта да ни попречи да простим? Каян всички да прощаваме напълно и да позволяваме да бъдем изцелени отвътре. И дори и прощката да не дойде днес, знам,

че ако я желаем и се стараем, тя ще дойде – както при мен след смъртта на брат ми.

Моля също така помнете, че важен елемент на прощката е да прощаваме на себе си.

„Този, който се е покаял за греховете си, – казва Господ – същият е опростен и аз, Господ, повече не ги помня“⁷.

Умолявам всички вас днес да си припомните примера на Исус Христос и да го следвате. На кръста на Голгота, в страданието си, Той изрича думите: „Отче, прости им, защото не знаят какво правят“⁸.

Като имаме прощаващ дух и действаме според него, подобно на родителите ми и най-голямата ми сестра, можем да осъществим обещанието на Спасителя: „Мир ви оставям. Моя мир ви давам. аз не ви давам, както светът дава. Да се не смуцва сърцето ви, нито да се бои“⁹.

Свидетелствам, че този мир ще дойде в живота ни, ако се вслушваме в ученията на Исус Христос и следваме примера Му като прощаваме на другите. Ако прощаваме, обещавам, че Спасителят ще ни укрепва и силата и радостта Му ще навлизат в живота ни.

Гробницата е празна. Христос е жив. Познавам Го. Обичам Го. Благодарен съм за Неговата благодат, която е силата, достатъчна да изцели всичко. В святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Лука 24:1–6.
2. Йоан 3:16.
3. Матей 6:14–15.
4. Колосяните 3:12–13; курсив добавен.
5. Учение и завети 64:9–10.
6. Вж. James E. Talmage, *The Articles of Faith*, 12th ed. (1924), 110.
7. Учение и завети 58:42.
8. Лука 23:34.
9. Йоан 14:27.

От старейшина Гари Е. Стивънсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

Сърцето на пророк

Можем да се радваме, че Господният пророк е на мястото си и че Неговото дело върви напред по начина, който Той божествено е определил.

Сърдечно се молих Светият Дух да бъде с всеки от нас днес, на това боговдъхновено събитие. Най-впечатляващото събитие, на което заедно станахме свидетели, бе когато 17-ия пророк на тази диспенсация беше подкрепен в тържествено събрание.

Когато търсех напътствие да науча темата, по която Господ желае да говоря днес, умът ми бе насочен към скорошен разговор с новопризованото Първо президентство. В

нашия разговор, един от съветниците сподели следните думи: „Дълбоко се надявам, че членовете на Църквата разбират величието на това, което се случва с призоваването на нашия нов пророк, президент Ръсел М. Нелсън, важноста и святостта на тържественото събрание, което ще се проведе на общата конференция“. Той отбеляза още: „От 10 години насам, много хора, особено младежите на Църквата, не си помнят или не са преживявали това“.

Това ме накара да размишлявам върху преживяванията, които съм имал. Първият пророк, за когото си спомням, е президент Дейвид О. Маккей. Бях на 14 години, когато той почина. Спомням си усещането за загуба, която съпътстваше смъртта му, съзлите в очите на майка ми и тъгата, чувствана от цялото ми семейство. Спомням си как думите „Моля, благодислови президент Дейвид О. Маккей“ излизаха така естествено от устата по време на молитва, когато не внимавах достатъчно, за да си спомня за неговата смърт, и използвах същите думи. Чудех се дали сърцето и умът ми ще получат същото усещане и потвърждение за пророците след него. Но почти както родители, които обичат всяко от децата си, открих любов, близост и свидетелство към президент Джозеф Фийлдинг Смит, който наследи президент Маккей и всеки пророк след това: Харолд Б. Лий, Спенсър У. Кимбъл, Езра Тафт Бенсън, Хауърд У. Хънтър, Гордън Б. Хинкли, Томас С. Монсън и днес президент Ръсел М. Нелсън. Напълно подкрепях всеки пророк с вдигната ръка и развълнувано сърце.

След смъртта на всеки от нашите обични пророци е естествено да усещаме чувство на скръб и загуба. Но нашата тъга се облекчава от радостта и надеждата, които преживяваме с една от големите благословии на Възстановяването: призоваването и подкрепянето на жив пророк на земята.

За целта ще говоря за този божествен процес, наблюдаван през последните 90 дни. Ще го опиша в четири части: първо, смъртта на нашия пророк и разпускането на Първото президентство; второ, периодът на очакване за реорганизиране на новото Първо президентство; трето,

призоваването на новия пророк и четвърто, подкрепянето на новия пророк и Първо президентство в тържествено събрание.

Смъртта на пророк

На 2 януари 2018 г., нашият скъп пророк Томас С. Монсън премина от другата страна на завесата. Той ще остане в сърцата ни завинаги. Словата на президент Хенри Б. Айринг по повод смъртта на президент Монсън описват накратко нашите чувства: „Отличителната черта на неговия живот, подобно на живота на Спасителя, ще бъде неговата лична загриженост към бедните, болните и всички хора по света“¹.

Президент Спенсър У. Кимбъл обяснява:

„Когато една звезда изчезва зад хоризонта, друга я замества и смъртта създава живот.“

Господното дело е необятно. Дори когато един значим лидер умре, Църквата не остава без ръководство нито за миг, благодарение на Божието провидение – Той е осигурил вечна приемственост в Неговото царство. Както вече се е случвало... преди в тази диспансация, членовете на Църквата почтително затварят гроба, избърсват сълзите си и отправят поглед към бъдещето“².

Апостолско ръководство

„Периодът от време между смъртта на един пророк и реорганизирането на Първото президентство се нарича „Апостолско ръководство“. През това време Кворумът на дванадесетте, под ръководството на президента на кворума, съвместно държи ключовете за ръководене на Църквата. Президент Джозеф Ф. Смит учи: „В Църквата винаги има ръководство и ако Президентството на Църквата се разпусне поради смърт или друга причина, тогава следващото ръководство на Църквата са дванадесетте апостоли, докато отново се организира президентство“³.

Най-скорошният период на апостолско ръководство започна, когато президент Монсън почина на 2 януари и приключи 12 дни покъсно в неделя, на 14 януари 2018 г. В тази неделна сутрин, Кворумът на дванадесетте се събра в горната стая на храма Солт Лейк в дух на пост и молитва, под ръководството на президент Ръсел М. Нелсън, старши апостол и президент на Кворума на дванадесетте.

Призоваване на нов пророк

На това свещено и запомнящо се събрание, следвайки добре утвърдена практика в единство и единомудрие, братята седнаха по

старшинство в полукръг от 13 стола и вдигнаха ръце първо да подкрепят организирането на Първо президентство и после да подкрепят президент Ръсел Мериън Нелсън като президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Тази подкрепа бе последвана от събирането на Кворума на дванадесетте в кръг и полагане на ръце върху главата на президент Нелсън, за да го ръкоположат и отделят, като молитвата бе произнесена от следващия по старшинство апостол.

След това президент Нелсън посочи своите съветници – президент Далин Харис Оукс и президент Хенри Бениън Айринг с президент Оукс като президент на Кворума на дванадесетте апостоли и президент Мелвин Ръсел Балард като действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли. След като по подобен начин бяха подкрепени, всеки от тези братя беше отделен от президент Нелсън в съответното му призоваване. Това бе дълбоко съкровено събитие, с изливане на Духа. Давам ви моето непокатливо свидетелство, че волята на Господ, за която горещо се молихме, бе силно изразена в дейностите и събитията на този ден.

С ръкополагането на президент Нелсън и реорганизирането на

Първото президентство, Апостолското ръководство приключи и новосформираното Първо президентство започна да действа, забележително, без дори секунда прекъсване в ръководството на Господното царство на земята.

Тържествено събрание

Тази сутрин този божествен процес взе връхната си точка, в съответствие със следната заповед в Учение и завети: „Защото всичко трябва да бъде вършено с ред и чрез общо съгласие в църквата, чрез молитва с вяра,⁴ и „трима председателстващи висши свещеници, ... подкрепени от църквата с доверие, вяра и молитва, образуват кворума на Президентството на Църквата“⁵.

Старейшина Дейвид Б. Хейт описва предишно събитие като това, в което участвахме днес:

„Ние сме свидетели и участници в най-свещено събитие – тържествено събрание по небесни въпроси. Както и в древни времена, имаше много постене и молитви от светиите по целия свят, за да могат да получат изливане на Духа Господен, което е много показателно... за събитието тази сутрин.

Тържественото събрание, както се вижда от името, означава свято, спокойно и благоговейно събитие, при което светиите се събират под ръководството на Първото президентство“⁶.

Братя и сестри, можем да се радваме – дори да викаме „Осанна!“ – затова, че Господният говорител, пророк на Бога, е на мястото си, и че Господ е доволен, че Неговото дело върви напред по начина, който Той божествено е определил.

Президент Ръсел М. Нелсън

Този божествен процес на ръкополагане води до следващия

божествено призван пророк. Точно както президент Монсън беше един от най-великите мъже на тази земя, такъв е и президент Нелсън. Той е бил старателно подготвян и специално обучаван от Господ да ни ръководи в това време. Голяма благословия е сега за нас да имаме скъпия президент Ръсел М. Нелсън за наш любящ и отдаден пророк – 17-ият президент на Църквата в тази последна диспенсация.

Президент Нелсън е наистина забележителен човек. Имах привилегията да служа в Кворума на дванадесетте с него, като мой президент на кворум за малко повече от две години. Пътувал съм с него и съм се учудвал от енергията му – човек трябва да се движи бързо, ако не иска да изостава от него! През живота си е посетил общо 133 държави.

Той достига до всички, млади и стари. Изглежда, той познава всички и има специалната дарба да помни имена. Всички, които го познават, се чувстват негови любимци. Така е и с всеки от нас – заради искрената му любов и загриженост за всички.

Въпреки че моята връзка с президент Нелсън е била в църковните дела, аз също се запознах с професионалния му живот, преди да бъде призван като висш ръководител. Както много от вас знаят, президент Нелсън е световноизвестен сърдечен хирург и в началото на медицинската си кариера е пионер в разработването на апарата „сърце и бели дробове“. Той е в изследователския екип, който провежда първата сърдечна операция върху човек с използване на байпас на сърцето и белия дроб, през 1951 г. Президент Нелсън извърши сърдечна операция на президент Спенсър У. Кимбал малко преди той да стане пророк.

Интересно е, че при призоваването на президент Нелсън в Дванадесетте преди 34 години, той завършва *професионална медицинска кариера* на укрепване и възстановяване на сърца и започва *апостолско служение*, отдадено на укрепването и възстановяването на сърцата на десетки хиляди по света, които са били въздигани и изцелявани от изпълнените с мъдрост, служба и обич негови думи и действия.

Сърце, подобно на Христовото

За мен президент Нелсън е пример за сърце, подобно на Христовото. Не съм срещал никого, който да бъде по-добър пример за това качество от него. Беше забележително да за мен да бъда напътстван и да мога да наблюдавам лично ситуациите, в които президент Нелсън показваше, че притежава сърце, подобно на Христовото.

Седмици след моето призоваване в Дванадесетте през октомври 2015 г., имах възможността да разгледам по-отблизо миналия професионален живот на президент Нелсън. Бях поканен да присъствам на събитие, на което той бе почетен като пионер в сърдечната хирургия. Когато влязох в залата, бях изненадан да видя големия брой професионалисти там, дошли да уважат и признаят работата, която президент Нелсън е извършил преди много години като лекар и хирург.

Същата вечер много специалисти застанаха и изразиха своето уважение и възхищение от отличителния принос на президент Нелсън към неговата специалност. Колкото и впечатляващо всеки от водещите да описваше различните постижения на президент Нелсън, аз бях най-силно впечатлен от един разговор, който проведох с мъж, седнал до мен. Той не знаеше кой съм, но познаваше президент Нелсън като д-р Нелсън, ръководител на стажантска програма по сърдечностъдова хирургия към един медицински университет през 1955 г.

Този мъж беше бивш стажант на президент Нелсън. Той сподели много спомени. Най-интересно бе описанието му на стила на преподаване на президент Нелсън, който, според него, се ползвал с голяма популярност. Той обясни, че голяма част от обучението по сърдечностъдова хирургия на стажантите се провежда в операционната зала. Там стажантите наблюдават и извършват операции под ръководството на пълноправните лекари. Той сподели, че атмосферата в операционната зала при някои лекари била хаотична, състезателна, напрегната и дори егоистична. Този човек описа обучението като трудно, понякога дори унижително. Поради това често стажант-хирурзите дори

чувствали, че кариерите им са застрашени.

След това описа уникалната атмосфера, която открил в операционната зала на президент Нелсън. Там се чувствало мир, спокойствие и достойнство. Към студентите се отнасяли с дълбоко уважение. Въпреки това, след показването на процедура, д-р Нелсън очаквал най-високо ниво на изпълнение от всеки. Този човек също описа как най-добрите резултати и най-добрите хирурзи излезли от операционната зала на д-р Нелсън.

Това въобще не ме изненадва. Точно това съм наблюдавал лично и така съм бил благославян в Кворума на дванадесетте. Чувствам как в известен смисъл съм бил един от неговите „стажанти“.

Президент Нелсън има изключителен преподавателски подход и предлага напътствия по един положителен, уважителен и окуражаващ начин. Той е възплащение на сърце, подобно на Христовото, и пример за всички нас. От него научаваме, че при всяко обстоятелство, в което се намираме, нашето поведение и сърца могат да бъдат в хармония с принципите на Евангелието на Исус Христос.

Сега имаме огромната благословия да подкрепим нашия пророк, президент Ръсел М. Нелсън. През целия си живот той се усъвършенствал в различните роли на студент, баща, професор, съпруг, лекар, свещенически ръководител, дядо и апостол. Изпълнявал е тези роли тогава и продължава да го прави и сега със сърце на пророк.

Братя и сестри, тържественото събрание, на което станахме свидетели и в което участвахме днес, ме води до моето свидетелство, че президент Ръсел М. Нелсън е Господният жив говорител за цялото човечество. Добавям също свидетелството си за Бог Отец, Исус Христос и за Неговата роля като наш Спасител и Изкупител. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Henry B. Eyring, in Marianne Holman Prescott, "Apostles Share Thoughts about President Thomas S. Monson on Social Media," Church News section of LDS.org, Jan. 12, 2018, news.lds.org.
2. Spencer W. Kimball, in Conference Report, Apr. 1970, 118.
3. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* (1998), 223.
4. Учение и завети 28:13.
5. Учение и завети 107:22.
6. David B. Haight, "Solemn Assemblies," *Ensign*, Nov. 1994, 14.

От старейшина Лин Г. Робинс
От Президентството на Седемдесетте

Седемдесет пъти по седем

В изпълнен с препъни-камъни и несъвършенство живот, всички ние сме благодарни да получаваме втори шанс.

Грешките са неизбежна част от ежедневието. Придобиването на изкусни умения по пиано е свързано с правенето на хиляди грешки, може би дори милион такива. За да научи чужд език, човек ще се излага, като прави хиляди грешки, може би дори милион. Дори най-великите атлети в света не спират да правят грешки.

Казано е: „Успехът не значи винаги да печелиш, а да преминаваш през пораженията без капка загуба на ентузиазъм“¹.

След като изобретява електрическата крушка, Томас Едисън заявява: „Не се провалих 1 000 пъти. Електрическата крушка бе изобретение от 1 000 стъпки“². Чарлз Ф. Кетъринг нарича провалите „километрични знаци по пътя към успеха“³. Надявам се, че всяка допусната от нас грешка става урок по придобиване на мъдрост и превръща препъни-камъните в предпоставки за развитие.

Непоклатимата вяра на Нефи му помага да преодолее всеки провал, докато накрая се сдобива с плочите от пиринч. На Моисей му коства 10 опита преди накрая

да успее да избяга от Египет заедно с израилтяните.

Може да се чудим – ако и Нефи, и Моисей изпълняват Господното поръчение, защо Господ не се намесва и не им помага да успеят още при първия си опит? Защо позволява и на тях, а също и на нас, да се мъчим и да се проваляме в опитите си за успех? Сред многото важни отговори на този въпрос, ето няколко:

- Първо, Господ знае, че „всички тези неща ще (ни) дадат опит и ще бъдат за (наше) добро“⁴.
- Второ, те ни позволяват да „опитва(ме) горчивото, за да мо(жем) да узна(ем) цената на доброто“⁵.
- Трето, да докажат, че „боят е на Господа“⁶ и че само чрез Неговата благодат можем да извършваме Неговото дело и да ставаме подобни на Него⁷.
- Четвърто, да ни помагат да развиваме и придобиваме множество от Христовите качества, които не могат да бъдат усъвършенствани, освен чрез противопоставяне⁸ и „в пещта на страданието“⁹.

И така, в изпълнен с препъни-камъни и несъвършенства живот, всички ние сме благодарни да получаваме втори шанс.

През 1970 г. като новопостъпил студент в Университета Бригъм Йънг, аз се записах в курса „Основни на физиката“, преподаван от забележителния професор Джей Балиф. След приключването на всеки раздел, той провеждаше изпит. Ако някой студент получише 4, а искаше по-добра оценка, професор Балиф му позволяваше да се яви на друг изпит върху същия материал. Ако студентът изкараше 5 при втория си опит и все още не беше доволен, той можеше да положи изпита за трети път, после за четвърти и т.н. Като ми позволяваше втори шанс отново и отново, той ми помогна да успея и най-накрая да завърша неговия курс с отличен.

Той беше необичайно мъдър професор, който вдъхновяваше своите студенти да не спират да се опитват – да гледат на поражението като на учител, а не като на трагедия, както

и да не се страхуват от него, а да се учат от случилото се.

Наскоро, 47 години след като завърших неговия курс по физика, аз повъзних на този велик човек. Попитах го защо желаше да позволява на студентите си да се опитват безброй пъти да си подобрят успеха. Той отговори: „Исках да съм на тяхна страна“.

Докато сме благодарни за получаването на втори шанс след нашите грешки или неуспехи, ние стоим удивени от благодатта на Спасителя за това, че ни дава втори шанс да преодоляваме греха или погрешните избори.

Никой не е на наша страна повече, отколкото е Спасителят. Той ни позволява да се явяваме на Неговите изпити отново и отново. За да ставаме подобни на Него, ние се нуждаем да получаваме *втори шанс* безброй пъти в ежедневните ни борби с

естествения човек, например за да контролираме своите желания, да се учим на търпение и прошка, да преодоляваме леността и да избягваме греха в следствие на неизвършено добро, като това са само няколко примера. Ако това да грешим е в човешката ни природа, то колко пъти ще трябва да се проваляме, докато същността ни се стане божествена? Хиляди? По-скоро милион пъти.

Знаейки, че стеснената и тясна пътека ще бъде осеяна с изпитания и че провалите ще се случват ежедневно в живота ни, Спасителят плати неизмерима цена, за да ни даде колкото възможности е необходимо, за да успеем успешно да вземем изпита на земния живот. Въпреки че противопоставяне, което Той позволява да ни се случва, понякога изглежда непреодолимо и почти непоносимо, Той не ни оставя без надежда.

За да поддържаме надеждата си непоколебима сред изпитанията, с които се сблъскваме в живота, благодатта на Спасителя е винаги тук и готова за нас. Неговата благодат е „Божията сила, която дава възможност на мъжете и жените... да придобият вечен живот и възвисяване, *след като*... са положили всички усилия“¹⁰. Неговата благодат и любящи грижи са с нас по време на цялото пътуване, докато Той ни вдъхновява, прави товарите ни по-леки, усилва, защитава, изцелява и всякак „подпомага Своя народ според немощите му“, дори когато се препъваме по стеснената и тясна пътека¹¹.

Покаянието е непрестанно достъпен Божий дар, който ни позволява и ни дава сили да преминаваме през пораженията без капка загуба на ентусиазъм. Покаянието не е резервният Му план в случай, че се провалим. Покаянието е Неговият план, тъй като Той знае, че ще се проваляме. Това е Евангелието на покаянието и както отбелязва президент Ръсел М. Нелсън, то ще бъде „учебна програма за цял живот“¹².

В тази изискваща цял един живот „учебна програма“ участието е установеният от Господ начин да ни се дава непрекъснат достъп до Неговото опрощение. Ако вземаме от него със съкрушено сърце и каещ се Дух, Той ще ни прощава ежеседмично, докато вървим напред по заветната пътека, поражение след поражение. Защото „въпреки греховете им, сърцето Ми е изпълнено със състрадание към тях“¹³.

Но точно колко пъти ще ни прощава Той? Колко дълго трае Неговото дълготърпение? Веднъж Петър пита Спасителя: „Господи, до колко пъти, като съгреши брат ми спрямо мене, да му прощавам? До седем пъти ли?“¹⁴

Както може да се предположи, Петър смята, че *седем* е достатъчно голям брой, като набляга на безразсъдството да се прощава твърде много пъти, както и че благосклонността си има граници. В отговор Спасителят казва на Петър в крайна сметка дори да не брои, да не определя граници за прошката.

„Исус му каза: „Не ти казвам до седем пъти, а до седемдесет пъти по седем“¹⁵.

Ясно е, че Спасителят не установява граница от 490. Това е все едно да кажем, че можем да вземем от причастието 490 пъти, а на 491-ят път един небесен ревизор ще се намеси и ще каже: „Съжалявам, но картата ви за получаване на прошка е изтекла, отсега нататък се оправяйте сами“.

Господ използва израза „седемдесет пъти по седем“ като метафора за безпределното Му Единение, непресъхващата Му любов и Неговата безкрайна благодат. „Да, и *всеки път, когато* Моят народ се покаява, Аз ще прощавам простъпките им против Мене“¹⁶.

Това не означава, че причастието се превръща в позволение да вършим грях. Това е една причина Господ да е включил следния израз в Книгата на Мороний: „Но винаги, когато те се покаяваха и търсеха опрощение *с искрено чувство*, на тях им биваше прощавано“¹⁷.

С искрено чувство означава *с искрено усилие* и истинска промяна.

„Промяна“ е основната дума, преобладаваща в определението за *покаяние* в Ръководството към Писанията: „Промяната в ума и сърцето, която носи ново отношение към Бога, към себе си и към живота по принцип“¹⁸. Този вид промяна води до духовно *израстване*. Следователно, смисълът на нашия успех не е да *преминаваме* от провал към провал, а да *израстваме* от един провал до друг без капка загуба на ентузиазъм.

Помислете върху следната проста мисъл, свързана с *промяната*: „Това, което не се променя, си остава същото“. Тази ясна истина няма за цел да накърни интелекта ви, а е дълбока мъдрост от президент Бойд К. Пакър, който след това добавя: „А когато спрем да се променяме, *ние стираме да се развиваме*“¹⁹.

Тъй като не искаме да *стираме да се развиваме*, докато не станем като Спасителя²⁰, трябва да продължаваме да се изправяме всеки път, когато падаме, и то с желанието да продължаваме да израстваме и напредваме въпреки нашите слабости. В слабостите ни Той ни уверява: „Доволно ти е Моят благодат; защото силата Ми в немощ се показва свършена“²¹.

Можем да видим физическото си израстване само чрез техники като тайм лапс (забързване на времето) във фотографията или чрез графики за растежа (обикновено при децата). По подобен начин, нашето духовно

израстване обикновено е недоловимо, освен ако не го осмисляме. Би било мъдро редовно да поглеждаме назад във времето, за да разпознаваме напредъка си и за да се вдъхновяваме да „бърза(м)е напред с увереност в Христа, имайки свършена светла надежда“²².

Вечно съм благодарен за нежната доброта, търпение и дълготърпение на Небесните Родители и на Спасителя, Които ни предоставят безбройни втори шансове по пътя ни към Тях. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Този цитат се приписва на различни автори, включително Ейбрахам Линкълн и Уинстън Чърчил.
2. Томас Едисън, цитиран в Zorian Rotenberg, „To Succeed, You Must Fail, and Fail More,” Nov. 13, 2013, insightsquared.com.
3. Чарлз Ф. Кетъринг, цитиран в Thomas Alvin Boyd, *Charles F. Kettering: A Biography* (1957), 40. Този цитат често също бива приписван и на К. С. Луис.
4. Учение и завети 122:7. Дори Спасителят „се научи на послушание от това, което пострада“ (Евреите 5:8). Докато тези стихове се отнасят до трудностите и страданията, причинени от средата ни или неблагоприятни обстоятелства, допусканите от нас грешки също са за наша полза, ако се учим от тях.
5. Моисей 6:55.
6. 1 Царе 17:47, вж. също 1 Нефи 3:29.
7. Вж. Яков 4:7.
8. Вж. 2 Нефи 2:11.
9. Исайя 48:10, 1 Нефи 20:10.
10. Ръководство към Писанията, „Благодат“, курсив добавен.
11. Алама 7:12.
12. Ръсел М. Нелсън, цитиран в Dallin H. Oaks and Neil L. Andersen, „Repentance” (address given at the seminar for new mission presidents, June 26, 2015), 11.
13. Учение и завети 101:9.
14. Матей 18:21.
15. Матей 18:22.
16. Мосия 26:30, курсив добавен.
17. Мороний 6:8, курсив добавен.
18. Ръководство към Писанията, „Покайвам се, Покаяние“, scriptures.lds.org.
19. Boyd K. Packer, Kingsland Georgia Stake conference, Aug. 1997.
20. Вж. 3 Нефи 27:27.
21. 2 Коринтяните 12:9, вж. също Етер 12:27.
22. 2 Нефи 31:20.

От старейшина Нийл Л. Андерсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

Божият пророк

Един пророк не застава между вас и Спасителя. Напротив, той застава до вас и ви води по пътя към Спасителя.

Аз също приветствам старейшина Герит Гонг и старейшина Юлисис Соарес в несравнимото братство на Кворума на дванадесетте.

Като подкрепихме президент Ръсел М. Нелсън като Господен пророк и президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, ние станахме част от едно божествено постановено тържествено събрание – тържествено, тъй като случилите се през изминалия час събития са очаквани в небесата още откакто светът съществува. Господ Исус Христос, Който напътства Своето дело, представи днес пред нас, Своя заветен народ, посредством президент Айринг, Своя пророк и помазан ръководител, давайки ни възможност публично да покажем желанието си да го подкрепяме и да следваме съветите му.

Искам да добавя, за милионите членове, които са с нас в центъра за конференции, бих желал да знаете, че Господния Дух по време на подкрепянето на президент Нелсън бе точно такъв, какъвто сте очаквали, изпълващ с духовна сила. Но нашето ръководено свише събрание се провежда не само в

този център за конференции, но и по целия свят – сгради за събрания в Азия, Африка и Северна Америка; в домове в Централна и Южна Америка и Европа; в покрити веранди наред Тихия океан и островите в морето. Вие присъствате, независимо от местонахождението ви в света, дори и единствената ви връзка да е само звука на смартфона ви. Вдигнатите ни в подкрепа ръце не бяха преброени от нашите епископи, но безспорно бяха зачетени в небесата, тъй като заветът ни е с Бог, а действията ни се записват в книгата на живота.

Господ избира Своя пророк

Изборът на пророк се прави от Самия Господ. Не се провеждат изборни кампании, няма дебати, липсват фарса от преследване на някой пост, раздорите, недоверието, объркването или безредиците. Аз също потвърждавам, че силата на небесата беше с нас в Горната стая на храма, когато в молитва застанахме около президент Нелсън и почувствахме неопровержимото Господно одобрение да почива върху него.

Изборът на президент Нелсън да служи като Божий пророк е бил направен преди много време. Господните слова към Еремия се отнасят и за президент Нелсън: „Преди да ти дам образ в корема познах те, и преди да излезеш из утробата осветих те. Поставих те за пророк на народите“¹. Преди само три години, на 90-годишна възраст, старейшина Нелсън беше четвърти по старшинство, като двама от общо тримата старши апостоли бяха по-млади от него. Господ, Който властва над живота и смъртта, избира Своя пророк. На 93-годишна възраст президент Нелсън е в цветущо здраве.

Каркасон, Франция

Президент Нелсън със своето 118-о внуче.

Надяваме се той да остане с нас за още едно-две десетилетия, но за сега се опитваме да го убедим да избягва ски пистите.

Въпреки че подкрепяме пророка като Господен помазаник, нека бъде ясно, че ние се покланяме на Бог, нашия Небесен Отец и Неговия божествен Син. Благодарение на заслугите, милостта и благодатта на нашия Спасител Исус Христос, ние ще можем един ден отново да бъдем в Тяхното присъствие².

Защо следваме пророка

Исус също преподава една важна истина относно слугите, които ни изпраща. Той казва: „Който приема вас, Мене приема; и който приема Мене, приема Този, Който Ме е пратил“³.

Най-важната роля на Господния пророк е да ни учи за Спасителя и да ни води към Него.

Има много логични причини, поради които трябва да следваме президент Ръсел М. Нелсън. Дори хората от света го намират за блестящ. На 22-годишна възраст той е вече лекар, високоуважаван сърдечен хирург и признат пионер в развитието на отворената сърдечна хирургия.

Повечето биха отдали признание за неговата мъдрост и разсъдливост: девет десетилетия, посветени на изучаване на живота и смъртта, безкористен

живот, той обича и учи Божиите чеда във всички краища на света и опита от отглеждането на 10 деца, 57 внуци и 118 правнучи (последната бройка често се увеличава, миналата сряда се роди един правнук).

Онези, които го познават добре, биха описали президент Нелсън като човек, който преминава през бурите на живота с вяра и смелост. Когато 37-годишната му дъщеря Емили почина от рак, оставяйки след себе си любящ съпруг и пет невръстни дечица, аз го чух да казва: „Аз ѝ бях баща, лекар и апостол на Господ Исус Христос, но трябваше да сведа глава и да призная: „Обаче не Моята воля, а Твоята да бъде“⁴.

Страж на кулата

Въпреки че се възхищаваме на тези благородни качества, защо следваме президент Нелсън? Защо следваме пророка? Защото Господ Исус Христос Го е призовал и определил като Свой страж на кулата.

Каркасон е забележителен град с каменни стени във Франция, издигнат през Средновековието. Високи кули се извисяват от укрепените стени, в които пазели стражи ден и нощ, втренчили бдително поглед в далечината, очакващи врага. Когато стражът забележел приближаващ враг, той извисявал глас, предупреждавайки народа на Каркасон за настъпващата опасност, която не била видна за тях.

Пророкът е страж на кулата, който ни предпазва от невидимите за нас духовни опасности.

Господ казва на Йезекиил: „Аз те поставих страж на Израилевия дом; и така, чуи словото от устата Ми и ги предупреди от Моя страна“⁵.

Често говорим за нуждата да следваме пророка, но помислете за този тежък товар, който Господ поставя

върху Своя пророк: „(Ако) ти не проговориш, за да го предупредиш... (и) онзи беззаконник... умре за беззаконие си, ... от твоята ръка ще изискам кръвта му“⁶.

Едно силно лично свидетелство

Ние приветстваме президент Нелсън така, както бихме приветствали Петър или Моисей, ако бяхме живели по тяхно време. Бог казва на Моисей: „Аз ще бъда с устата ти и ще те науча какво да говориш“⁷. Ние се вслушваме в Господния пророк с вярата, че неговите думи са като че ли от „собствената (Господна) уста“⁸.

Сляпа вяра ли е това? Не, не е. Всеки един от нас разполага с духовно свидетелство за истинността на Възстановяването на Евангелието на Исус Христос. По наша собствена воля и избор ние вдигнахме ръце тази сутрин, показвайки желанието си да подкрепяме Господния пророк с „доверие, вяра и молитв(и)“⁹ и да

следваме съветите му. Като светии от последните дни ние имаме привилегията да получим лично свидетелство, че Бог е призовал президент Нелсън. Въпреки че съпругата ми Кати познава лично президент Нелсън от почти три десетилетия и не се съмнява в божественото му поръчение, след като беше отделен, тя започна да чете всяка една от речите му от последните 34 години, молейки се за още по-силно потвърждение за ролята му като пророк. Аз ви обещавам, че ще получите това по-въздействащо свидетелство, ако смирено и достойно го търсите.

Защо имаме такова желание да следваме гласа на нашия пророк? За онези, които с усърдие се стремят към вечен живот, гласът на пророка осигурява духовно убежище в един наистина размирен свят.

Живеем в свят, изпъннен с милиони гласове. Интернет, нашите смартфони, неограничените начини за развлечение – всички те привличат нашето внимание и натрапват влиянието си върху нас, надявайки се да закупим техните продукти или да следваме техните стандарти.

Привидно безкрайният поток от информация и мнения ни напомня за духовните предупреждения срещу това да бъдем „блъскани и завличани“¹⁰ „от всеки вятър на учение“¹¹ и завладявани от „човешката заблуда, в лукавство“ на тези, които използват „измамни хитрости“¹².

Това да превръщаме Господ Исус Христос в котва за нашите души изисква да се вслушваме в тези, които Той изпраща. Да следваме пророка в един размирен свят е като да бъдем обгърнати в меко и топло одеяло в мразовит ден.

Живеем в един свят на доводи, спорове, полемика, логика и тълкувания. Да задаваме въпроса „Защо?“ води до положителни резултати в множество аспекти от живота ни, като позволява на силата на разума да ни ръководи в правените от нас избори и решенията, които вземаме всеки ден.

Но често Господният глас не е придружен от обяснения¹³. Много преди учените да изследват влиянието на изневярата върху доверието между брачните партньори и децата, Господ казва: „Не

прелюбодействай“¹⁴. Отвъд това да разчитаме само на разума, ние ценим дара на Светия Дух.

Не се изненадвайте

Въпреки че гласът на пророка е благ, той често ще ни призовава да се променяме, покаяваме и връщаме обратно към Господ. Когато нещо трябва да се коригира, нека не отлагаме. И нека не ви притеснява, когато гласът на пророка опровергава ширещите се мнения на съвременното. Безверните присмехулници винаги нападат злобно с огнените си стрели думите на пророка в момента, в който бъдат изречени. Като смирено следвате съветите на Господния пророк, аз ви обещавам допълнителна благословия от безопасност и мир.

Не се изненадвайте, ако понякога вашето лично мнение не съвпада изцяло с ученията на Господния пророк. Това са моменти за придобиване на знание и смирение, като коленичим в молитва. Ние вървим напред с вяра, уповавайки се на Бог и знаейки, че с времето ще получаваме допълнителна яснота от нашия Небесен Отец. Един пророк описва несравнимия дар от Спасителя така: „Волята на Сина (бе) погълната от волята на Отца“¹⁵. Всъщност, като подчиняваме своята воля на Божията, ние не се предаваме, а правим първата крачка към една славна победа.

Някои ще анализират словата на пророка в опит да разграничават пророческия му глас от неговото лично мнение.

През 1982 г., две години преди да бъде призован като висш ръководител, брат Ръсел М. Нелсън заявява: „Никога не си задавам въпроса: „Кога пророкът говори като пророк и кога от себе си говори?“ По-скоро се

питам: „Как мога да му подражавам повече?“ Той добавя: „Личната ми философия е да не слагам въпросителни знаци след пророческите твърдения, а удивителни“¹⁶. Това е начинът, по който един смирен и духовен човек избира да подрежда живота си. Сега, 36 години по-късно, той е Господният пророк.

Да израстваме във вяра в Спасителя

От личен опит съм разбрал, че като изучавам с молитва словата на Божия пророк, напасвайки внимателно и с търпение моята воля с неговите вдъхновени учения, вярата ми в Господ Исус Христос непрекъснато расте¹⁷. Ако избираме да пренебрегваме съветите му и да си мислим, че знаем повече, вярата ни страда, а вечната ни перспектива бива замъглявана. Обещавам ви, че ако останете твърди в решението си

да следвате пророка, вашата вяра в Спасителя ще се усилва.

Спасителят казва: „Всичките проци... са свидетелствали за Мене“¹⁸.

Един пророк не застава между вас и Спасителя. Напротив, той застава до вас и ви води по пътя към Спасителя. Най-голямата отговорност и най-безценният дар на пророка за нас е сигурното му свидетелство, несъмненото му знание, че Исус е Христос. Подобно на Петър, нашите пророци заявяват: „(Той е) Христос, Син на живия Бог“¹⁹.

В един бъдещ ден, когато погледнем назад към земния си живот, ще се радваме, че сме живели по времето на жив пророк. В този ден се надявам, че ще можем да кажем:

Слушахме го.

Вярвахме му.

Изучавахме неговите думи с

търпение и вяра.

Молихме се за него.

Подкрепяхме го.

Бяхме достатъчно смирени,

за да го следваме.

Обичахме го.

Тържествено свидетелствам, че Исус е Христос, нашият Изкупител и Спасител и че президент Ръсел М. Нелсън е Неговият помазан пророк на земята. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Йеремия 1:5.
2. Вж. 2 Нефи 2:8.
3. Матей 10:40.
4. Личен спомен, вж. също Spencer J. Condie, *Russell M. Nelson: Father, Surgeon, Apostle* (2003), 235.
5. Иезекиил 33:7.
6. Иезекиил 33:8.
7. Изход 4:12.
8. Учение и завети 21:5.
9. Учение и завети 107:22.
10. Ефесяните 4:14.
11. Послание на Яков 1:6.
12. Ефесяните 4:14.
13. Президент Далин Х. Оукс веднъж казва:

„По време на едно интервю през 1988 г. ... обясних своето мнение по отношение на опитите да се намерят земни причини за божествените откровения:

„Ако четете Писанията, като си задавате следния въпрос: „Защо Господ заповядва това или защо заповядва онова?“, ще откриете, че при по-малко от една на сто заповеди е дадена причината. Господният модел не е да се дават причини. Ние (смъртните) може да приписваме причини за откровението. Ние може да приписваме причини за заповедите. Когато го правим, ние го правим сами. Някои хора измислят причини за (откровението) ... и после се оказва, че са в голяма заблуда. От това можем да научим един урок. ... Преди известно време реших, че имам вяра в заповедта и нямам вяра в причините, които бяха изказани като предположение за нея. ...

... Целият набор от причини ми изглежда като ненужно поемане на риск. ... Нека не правим грешката, която е правена в миналото, ... опитвайки се да даваме причини за дадено откровение. Причините до голяма степен се оказват измислени от хората. Откровенията са това, което подкрепяме като Господната воля, а точно там се крие сигурността“ (*Life's Lessons Learned* [2011], 68–69).

14. Изход 20:14.

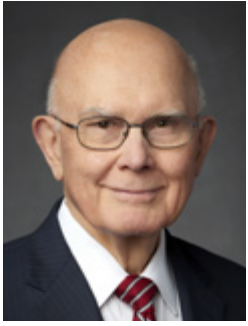
15. Мосия 15:7.

16. Ръсел М. Нелсън, цитиран в Lane Johnson, „Russell M. Nelson: A Study in Obedience,” *Tambuli*, Jan. 1983, 26.

17. Президент Хенри Б. Айринг казва: „Друга самоизмама е да вярваме, че изборът да приемем или не съвета на пророците не е нищо повече от това да решим дали да приемем добър съвет и да се възползваме от него или да останем, както сме. Но изборът да не приемем пророческия съвет променя самата основа, върху която стоим. Става по-опасно. Неприемането на пророческия съвет намалява силата ни да приемем вдъхновен съвет в бъдеще. Най-добрият момент за решение да се помогне на Ной да построи ковчегата бил първият път, когато той помолил. Всяка молба след това, всеки отказ да се откликне би намалил чувствителността към Духа. И така всеки път искането му би изглеждало все по-глупаво, докато не дойшъл дъждът. И тогава било твърде късно“ (*„Finding Safety in Counsel,” Ensign*, May 1997, 25).

18. 3 Нефи 20:24.

19. Матей 16:16, вж. също Йоан 6:69.

Представен от президент Далин Х. Оукс
Първи съветник в Първото президентство

Вотът на подкрепа за църковните служители

Отбелязваме, че Статистическият доклад, който по традиция се представя през тази сесия на общата конференция през април, сега ще бъде публикуван на страницата LDS.org веднага след това събрание и включен в броевете на църковните списания, посветени на конференцията.

Сега ще представя някои промени при висшите ръководители на Църквата и областните седемдесетници за вот на подкрепа, след което брат Кевин Р. Джергенсън, изпълнителен директор на Отдела за финансови ревизии на Църквата, ще прочете Годишния доклад.

Предвид призованията им в Кворума на дванадесетте апостоли, предложено е да освободим старейшини Герит У. Гонг и Юлилис Соарес от службата им в Президентството на Седемдесетте.

Освен това, освобождаваме старейшини Крейг К. Кристенсън, Лин Г. Робинс и Хуан А. Уседа като членове на Президентството на Седемдесетте, считано от 1 август 2018 г.

Всички, които желаят да покажат благодарността си към тези братя за тяхната отдадена служба, моля да го покажат.

Предложено е да освободим следните от служението им като областни

седемдесетници: Стивън Р. Бангъртър, Матю Л. Карпентър, Матиас Хелд, Дейвид П. Хоумър, Кайл С. Маккей, Р. Скот Руниа и Хуан Пабло Вияр.

Всички, които желаят да се присъединят към нас в израз на благодарност към тези братя за тяхната отдадена служба, моля да го покажат с вдигната ръка.

Предложено е да освободим със сърдечна благодарност сестрите Бони Л. Оскарсън, Керъл Ф. Макконки и Нийл Ф. Мериът като

Общо президентство на Младите жени. Също така освобождаваме членове на Общия борд на Младите жени, които служиха толкова добре.

Всички, които желаят да се присъединят към нас в израз на благодарност за тяхната забележителна служба и отдаденост, моля покажете го.

Предложено е да освободим сестра Бони Х. Кордън от служението ѝ като първа съветничка в Общото президентство на Неделното училище за деца.

Желаещите да покажат благодарността си към сестра Кордън могат да направят това с вдигане на ръка.

Предложено е да подкрепим следните братя, които служат като членове на Президентството на Седемдесетте, в сила незабавно: старейшини Карл Б. Кук и Робърт К. Гай.

Следните също ще служат като членове на Президентството на Седемдесетте, считано от 1 август 2018 г.: старейшини Терънс М. Винсън, Жозе А. Тейксеира и Карлос А. Годой.

Онези, които сте „за“, моля покажете го.

Против, ако има?

Предложено е да подкрепим следните братя като висши ръководители седемдесетници: Стивън Р. Бангъртър, Матю Л. Карпентър, Джек Н. Жерард, Матиас Хелд, Дейвид П. Хоумър, Кайл С. Маккей, Хуан Пабло Вияр и Такаши Уада.

Всички „за“, моля покажете го.

Които са против, да дадат същия знак.

Предложено е да подкрепим следните за нови областни седемдесетници: Ричард К. Ахаджи, Алберто А. Алварез, Дуейн Д. Бел, Глен Бърджис, Виктор Р. Калдерон, Ариел Е. Чапаро, Даниел Кордова, Джон Н. Крейг, Михаел Числа, Уилям Х. Дейвис, Ръчърд Дж. Деврийз, Кайлар Г. Домингез, Шон Дъглас, Майкъл А. Дън, Кенет Дж. Фърмидж, Едгар Флорес, Силвио Флорес, Сауло Г. Франко, Карлос А. Генаро, Марк А. Гилмор, Серхио А. Гомес, Роберто Гонзалес, Вирхилио Гонзалес, Спенсър Р. Грифин, Матю С. Хардинг, Дейвид Дж. Харис, Кевин Дж. Хатауей, Ричард Холзапфел, Юсташ Илунга, Окечуку И. Имо, Питър М. Джонсън, Майкъл Д. Джоунс, Пунгуе С. Конголо, Джордж Кенет Дж. Лий, Артемио С. Малигон, Едгар А. Мантия, Линкълн П. Мартинс, Клемент М. Матсуаготата, Карл Р. Маурер, Даниел С. Меер II, Глен Д. Мела, Айзък К. Морисън, Ютака Нагатомото, Алистеър Б. Оджърс, Р. Джефри Паркър, Виктор П. Патрик, Денис Е. Пинеда, Енрике С. Симплисио, Джефри Х. Сингър, Майкъл А. Стахели, Джарот Субианторо, Джефри К. Уетзел, Майкъл С. Уилстед, Хелмут Вондра и Дейвид А. Райт.

Всички „за“, моля покажете го.

Ако има против, покажете го.

Предложено е да подкрепим Бони Х. Кордън да служи като обща президентка на Младите жени, с Мишел Лин Крейг като първа съветничка и Ребека Лин Крейвън като втора съветничка.

Онези, които сте „за“, моля покажете го.

Който е против, може да направи същото.

Предложено е да подкрепим сестра Лиса Рене Харкнес като първа съветничка в Общото президентство на Неделното училище за деца.

Онези, които сте „за“, моля покажете го.

Ако има против, покажете го.

Предложено е да подкрепим останалите висши ръководители, областните седемдесетници и Общите

Доклад на Отдела за финансови ревизии на Църквата, 2017 г.

Представен от Кевин Р. Джергенсън

Изпълнителен директор, Отдел за финансови ревизии

До Първото президентство на Църквата на Исус Христос на светите от последните дни

Скъпи братя, според напътствията в раздел 120 на Учение и завети, Съветът за разпореждане с десетъка, състоящ се от Първото президентство, Кворума на дванадесетте апостоли и Председателстващото епископство, упълномощава изразходването на средствата на Църквата. Църковните единици изразходват средствата съгласно одобрените бюджети, правила и процедури.

Отделът за финансови ревизии на Църквата, който се състои от квалифицирани професионалисти и е независим от всички други църковни отдели, има отговорността да провежда ревизии с цел да бъдат проверявани получените дарения, направените разходи и опазването на църковните активи.

Във основа на извършените ревизии, Отделът за финансови ревизии на Църквата е на мнение, че във всяко материално отношение получените дарения, изразходваните средства и активите на Църквата през 2017 г. са били завеждани и управлявани според одобрените църковни бюджети, разпоредби и счетоводни правила. Църквата следва даваните на членовете напътствия да се харчи в рамките на определен бюджет, да се избягва задлъжняването и да се спестява за моменти на нужда.

Предоставен с уважение,

Отдел за финансови ревизии на Църквата

Кевин Р. Джергенсън

Изпълнителен директор ■

От старейшина Дейвид А. Беднар
От Кворума на дванадесетте апостоли

президентства на помощните организации в сегашния им състав.

Всички „за“, моля покажете го.

Ако има против, покажете го.

Президент Нелсън, вотът е отбелязан. Каним членовете, които може да са против което и да е от тези предложения, да се свържат с президентите на своите колове.

С провеждането на този вот на подкрепа сега имаме 116 висши ръководители. Близо 40 процента от тях са родени извън Съединените щати: в Германия, Бразилия, Мексико, Нова Зеландия, Шотландия, Канада, Южна Корея, Гватемала, Аржентина, Италия, Зимбабве, Уругвай, Перу, Южна Африка, Американска Самоа, Англия, Пуерто Рико, Австралия, Венецуела, Кения, Филипините, Португалия, Фиджи, Китай, Япония, Чили, Колумбия и Франция.

Братя и сестри, благодарим ви за вашата постоянна вяра и молитви в подкрепа на ръководителите на Църквата.

Каним новите висши ръководители седемдесетници и новото Общо президентство на Младите жени и сестра Харкнес от Общото президентство на Неделното училище за деца да заемат местата си на подиума. ■

Кротки и смирени по сърце

Кротостта е присъщо качество за Изкупителя и тя се проявява в готовността Му да откликва, в желанието да се покорява и в явни изразения Му самоконтрол.

Радвам се на свещената възможност да подкрепям нашите църковни ръководители и сърдечно приветствам старейшини Гонг и Суарес в Кворума на дванадесетте апостоли. Служението на тези верни мъже ще благославя отделни хора и семейства по целия свят и нямам търпение да служа и да се уча редом с тях.

Моля се Светият Дух да ни наставлява и просветлява, докато учим заедно за една съществена черта от божествената природа на Спасителя¹, на която всеки един от нас трябва да се стреми да подражава.

Ще представя няколко примера, които подчертават това Христово качество, преди да се спра по-конкретно върху него след малко в моето послание. Моля слушайте внимателно по време на всеки от примерите и мислете за възможните отговори на въпросите, които ще задам.

Пример № 1. Богатият младеж и Амулик

В Новия завет научаваме за един богат младеж, който пита Исус: „Учителю, какво добро да направя, за да имам вечен живот?“² Отначало Спасителят го увещава да спазва заповедите. След това Той отправя към младежа едно допълнително искване, отговарящо на конкретните му нужди и обстоятелства.

„Исус му каза: Ако искаш да бъдеш свършен, иди, продай имота си и дай на сиромасите; и ще имаш съкровище на небесата; и ела и Ме следвай.

Но младежът, като чу тези думи, отиде си наскърбен, защото беше човек с много имот“³.

Сравнете реакцията на богатия младеж с преживяването на Амулик, както е описано в Книгата на Мормон.

Амулик е трудолюбив и преуспял човек с множество роднини и приятели⁴. Той описва себе си като човек, който е бил призоваван много пъти, но отказвал да чуе; човек, който знае за Божиите дела, въпреки че не иска да знае за тях⁵. Като цяло Амулик е добър човек, който е разсейван от светски грижи, подобно на богатия младеж, описан в Новия завет.

Въпреки че преди това е вкоравил сърцето си, Амулик се вслушва в гласа на ангела, приема пророка Алма в дома си и се грижи за него. Той се пробужда духовно по време на посещението на Алма и е призован на проповядва Евангелието. И тогава Амулик „изостави цялото си злато и сребро, и скъпоценности... заради словото Божие, и бе отхвърлен от онези, които някога му бяха приятели, а също и от баща си, и рода си“⁶.

Какво мислите обяснява разликата между това как реагират богатият младеж и Амулик?

Пример № 2. Пахоран

По време на описаното в Книгата на Мормон опасно време на война, Мороний, който е военначалник на нефитските армии, и Пахоран, главен съдия и управител на земята, си разменят послания. Мороний, чиято армия страда в резултат на пренебрежението на управата, изпраща послание до Пахоран за „нещо осъдително“⁷ и обвинява него и останалите управници в незаинтересованост, нехайство, пренебрежение и дори предателство⁸.

Пахоран е могъл лесно да се възмути от неточните обвинения от страна на Мороний, но не го прави. Той отговаря със състрадание и описва бунта, който се е разразил срещу управата, за който Мороний не знае. И тогава Пахоран заявява:

„Ето, аз ти казвам, Мороний, че не се радвам на големите ти страдания, не, те натъжават душата ми. ...

... И сега, в посланието си ти ме порицаваш, но това няма значение; аз не се гневя, но се радвам на величието на сърцето ти“⁹.

Какво според вас обяснява въздържания отговор на обвиненията на Мороний?

Пример № 3. Президент Ръсел М. Нелсън и президент Хенри Б. Айринг

По време на общата конференция преди шест месеца президент Ръсел М. Нелсън описва реакцията си на поканата от страна на президент Томас С. Монсън да изучаваме, размишляваме и прилагаме съдържанието се в Книгата на Мормон истини. Той казва: „Опитвах се да спазвам съвета му. Освен всичко друго, направих списъци за това какво е Книгата на Мормон, какво *потвърждава*, какво *отровергава*, какво *изпълнява*, какво *пояснява* и какво *разкрива*. Гледайки Книгата на Мормон от този ъгъл бе прозорливо и вдъхновяващо упражнение! Препоръчвам го на всички вас!“¹⁰

По подобен начин президент Хенри Б. Айринг набляга на важността на поканата на президент Монсън в своя живот. Той отбелязва:

„Чел съм Книгата на Мормон всеки ден в продължение на повече от 50 години. Затова може би логично можех да си помисля, че думите на президент Монсън се отнасят за някой друг. Но подобно на много от вас, аз почувствах насърчението на пророка и неговото обещание, които ме канят да полагам по-големи усилия. ...

Щастливият резултат за мен и за много от вас е това, което обеща пророкът“¹¹.

Какво според вас обяснява бързата и сърдечна реакция на тези двама

ръководители на Господната Църква на поканата на президент Монсън?

Не искам да кажа, че тези изпълнени с духовна сила реакции на Амулик, Пахоран, президент Нелсън и президент Айринг се дължат единствено на едно Христово качество. Със сигурност много взаимносвързани качества и преживявания водят до подобна духовна зрялост, изразена в живота на тези четирима благородни служители. Но Спасителят и Неговите пророци са изтъкнали едно съществено качество, което всички ние се нуждаем да разбираме по-добре и което да се стремим да правим част от живота си.

Кротост

Моля обърнете внимание на използваните от Господ качества, когато Той описва Себе Си в следния стих: „Вземете Моето иго върху себе си и се научете от Мене; защото съм кротък и смирен по сърце; и ще намерите покой на душите си“¹².

С цел да ни поучи, Спасителят избира да наблегне на кротостта измежду всички качества и добродетели, които би могъл да избере.

Подобен пример става явен и в полученото откровение от Пророка Джозеф Смит през 1829 г. Господ заявява: „Поучи се от Мен и послушай словата Ми; *ходи в кротостта на Духа Ми* и ще имаш мир в Мен“¹³.

Кротостта е присъщо качество на Изкупителя и тя се проявява в

готовността Му да откликва, в желанието да се покорява и в явни изразения Му самоконтрол. Това качество ни помага да разбираме по-ясно реакцията на Амулик, Пахоран, президент Нелсън и президент Айринг.

Например, президент Нелсън и президент Айринг с вяра и без отлагане откликват на насърчението на президент Монсън да четат и изучават Книгата на Мормон. Въпреки че и двамата служат на важни и видни църковни позиции и са изучавали Писанията в продължение на десетилетия, те не проявяват ни най-малко колебание или високо мнение за себе си.

Амулик с желание следва Божията воля, приема призование да проповядва Евангелието и обръща гръб на удобствата си и на познатите му взаимоотношения. А Пахоран бива благословен с перспектива и силен самоконтрол да действа, вместо да се гневи, като обяснява на Мороний за породилите се трудности от бунта срещу управата.

Христовата кротост често бива разбрана погрешно в съвременния свят. Кротостта е силна, а не немощна; активна, а не пасивна; смела, а не плаха; обуздана, а не прекалена; скромна, а не егоцентрична и любезна, а не нагла. Един кротък човек не се дразни лесно, няма претенции, нито се налага, а с охота признава постиженията на другите.

Докато *смирението* обикновено се свързва със зависимост от Бог и непрестанна нужда от Неговите

напътствия и подкрепа, *кротостта* се отличава с една особена духовна възприемчивост да се учим както от Светия Дух, така и от хора, които може на пръв поглед да имат по-малко умения, опит или образование, които не заемат важни позиции или които може да изглежда, че няма с какво толкова да бъдат полезни. Спомнете си как Нееман, военачалникът на армията на сирийския цар, преодолява гордостта си и с кротост приема съвета на своите слуги да се подчини на пророка Елисей и да се потопи седем пъти в река Йордан¹⁴. Кротостта е основната защитна мярка срещу пагубната гордост, която се ражда често от слава, заемана позиция, сила, богатство и хвалебствия.

Кротост – Христово качество и духовен дар

Кротостта е качество, което се развива чрез желание, чрез праведно упражняване на свободата на избор и като непрестанно се стремим да получаваме опрощение на греховете си¹⁵. Тя също е духовен дар, към който съвсем уместно можем да се стремим¹⁶. Обаче, трябва да помним с каква цел ни се дава този дар, а именно за ползата и службата на чедата Божии¹⁷.

Като идваме при Спасителя и Го следваме, на нас постепенно и в по-голяма степен ни се позволява да ставаме по-подобни на Него. Духът ни окрилява с личен самоконтрол и поведение, което е улегнало и съдържано. И така, като последователи на

Учителя, кротостта не се ограничава само с действията ни, а се превръща в наша същност.

„Моисей беше научен на цялата египетска мъдрост и беше силен в слово и дело“¹⁸. При все това, той „беше много кротък човек – повече от всички хора, които бяха на земята“¹⁹. Неговите познания и умения са могли да го направят горделив. Вместо това, кротостта като качество и духовен дар, с която бил благословен, разсеяла арогантността от живота му и усилила Моисей като средство за постигане на Божиите цели.

Учителят е пример за кротост

Най-величествените и съдържателни примери да кротост идват от живота на Самия Спасител.

Великият Изкупител, Който „слезе по-долу от всичко“²⁰ и страда, кървя и умря, за „да ни *очисти* от всяка неправда“²¹, нежно *изми* прашните нозе на Своите ученици²². Подобна кротост е определящият критерий за Господ като служител и ръководител.

Исус дава свършен пример за готовност да откликва и желание да се покорява, докато изстрадва най-тежката агония в Гетсиманската градина.

„След като стигна на мястото, каза (на Своите ученици): Молете се да не паднете в изкушение.

... и като коленичи, молеше се, като казваше: Отче, ако желаеш, отмени Ме с тази чаша; обаче не Моята воля, а Твоята да бъде“²³.

Кротостта на Спасителя в този критичен за вечността и мъчителен момент показва на всеки от нас колко е важно да зачитаме Божията мъдрост над нашата собствена.

Постоянството на Господ в желанието да се покорява и да проявява непоколебим самоконтрол не само

внушава благоговение, но е и поучително за всички нас. Когато въоръжена храмова стража и римски войници пристигат в Гетсимания, за да заловят и арестуват Исус, Петър изважда меч си и отрязва дясното ухо на слугата на първосвещеника²⁴. След това Спасителят докосва ухото на слугата и го изцелява²⁵. Моля обърнете внимание, че Той протяга ръка и благославя Своя потенциален похитител, като използва същата небесна сила, с която би могъл да спре Своето залавяне и разпъване на кръста.

Помислете също как Учителят е обвинен и осъден пред Пилат да бъде разпънат на кръст²⁶. Когато Исус е предаден, Той заявява: „Или мислиш, че не мога да извикам към Своя Отец и Той да Ми изпрати още сега повече от дванадесет легиона ангели?“²⁷ При все това, „Вечния(т) Съдия на живи и на мъртви“²⁸ е абсурдно съден пред лице като Пилат с временно политическо назначение. „Но (Исус) не

му отговори на нито една дума, така че управителят много се чудеше“²⁹. Кротостта на Спасителя е доказателство за Неговата съдържана реакция, явно изразен самоконтрол и отказ да упражни безмерната Си сила за лична полза.

Обещание и свидетелство

Мормон определя кротостта като основата, върху която се градят всички духовни способности и дарове.

„Ето защо, ако човек има вяра, той трябва да има надежда, защото без вяра не може да има никаква надежда.

И аз ви казвам и друго: Не може някой да има вяра и надежда, освен ако не бъде кротък и смирен по сърце.

Иначе неговата вяра и надежда са напразни, защото никой не е приемлив пред Бога, освен кротките и смирените по сърце; и ако човек е кротък и смирен по сърце, и изповяда чрез силата на Светия

Дух, че Исус е Христос, той трябва да има милосърдие; защото ако няма милосърдие, той не представлява нищо; ето защо, той трябва да има милосърдие“³⁰.

Спасителят заявява: „Блажени кротките, защото те ще наследят земята“³¹. Кротостта е съществен елемент от божествената същност и ние можем да се сдобием с нея и да я развиваме в живота си поради и чрез Единението на Спасителя.

Свидетелствам, че Исус Христос е нашият възкресен и жив Изкупител. И обещавам, че Той ще ни напътства, предпазва и укрепва, като вървим в кротостта на Неговия дух. Заявявам непоклатимото си свидетелство за тези истини и обещания в свящото име на Господ Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. 2 Петър 1:4.
2. Матей 19:16.
3. Матей 19:21–22.
4. Вж. Алма 10:4.
5. Вж. Алма 10:5–6.
6. Алма 15:16.
7. Алма 60:2.
8. Вж. Алма 60:5–33.
9. Алма 61:2, 9.
10. Ръсел М. Нелсън, „Книгата на Мормон: какъв би бил животът ви без нея“, *Лиахона*, ноем. 2017 г., с. 61.
11. Хенри Б. Айринг, „Не се бойте да вършите добро“, *Лиахона*, ноем. 2017 г., с. 100.
12. Матей 11:29, курсив добавен.
13. Учение и завети 19:23, курсив добавен.
14. Вж. 4 Царе 5:1–17.
15. Вж. Мосия 4:12, 26; Мороний 8:25–26.
16. Вж. Учение и завети 46:8.
17. Вж. Учение и завети 46:8–9, 26.
18. Деянията 7:22.
19. Числа 12:3.
20. Учение и завети 88:6.
21. 1 Йоан 1:9, курсив добавен.
22. Вж. Йоан 13:4–5.
23. Лука 22:40–42.
24. Вж. Йоан 18:10.
25. Вж. Лука 22:51.
26. Вж. Матей 27:2, 11–26.
27. Матей 26:53.
28. Мороний 10:34.
29. Матей 27:14.
30. Мороний 7:42–44.
31. Матей 5:5.

От старейшина Тейлър Г. Годой
От Седемдесетте

Още един ден

Всички ние трябва да живеем в настоящето и ключът към успеха е да сме готови да жертваме.

Преди няколко години, на мои приятели им се роди красиво бебе, на име Бригъм. След раждането му, Бригъм бе диагностициран с рядко заболяване, наречено синдром на Хънтър, което за съжаление означаваше, че Бригъм щеше да живее кратко. Един ден, докато Бригъм и семейството му посетили двора на един храм, Бригъм произнесе една определена фраза; два пъти казал: „Още един ден“. На следващия ден Бригъм починал.

Няколко пъти съм посещавал гроба на Бригъм и всеки път, когато го правя, размишлявам върху фразата „още един ден“. Чудя се какво би било, как щях да се чувствам, ако знаех, че ми остава само още един ден живот. Как щях да се отнасям със съпругата ми, децата ми и другите хора? Колко търпелив и любезен щях да бъда? Как щях да се грижа за моето тяло? Колко искрено щях да се моля и да изучавам Писанията? Мисля, че по един или друг начин, всички ние в даден момент ще добием разбирането относно значението на „още един ден“ – разбиране, че трябва разумно да използваме времето, което имаме.

В Стария завет четем за Езекия, цар на Юда. Пророкът Исаяя

съобщава на Езекия, че животът на Езекия е към края си. Когато чува думите на пророка, Езекия започва да се моли, да умолява и да плаче горчиво. По този повод, Бог добавя 15 години към живота на Езекия. (Вж. Исаяя 38:1–5.)

Ако ни се каже, че ни остава малко време да живеем, ние също може да молим за още живот, заради нещата, които е трябвало да направим или сме направили различно.

Независимо от времето, което Господ, в Неговата мъдрост, решава да даде на всеки от нас, можем да сме сигурни в едно нещо: всички

ние трябва да живеем в настоящето и ключът към успеха е да сме готови да жертваме.

Господ заявява: „Ето, днес се нарича времето от сега до пришествието на Сина Човешки; и наистина, това е ден на жертва“ (У. и З. 64:23; курсив добавен).

Думата „жертва“ идва от латинските думи *sacer*, което означава „свещено“ и *facere*, което означава „да направиш“, с други думи да правиш нещата свещени, да им отдаваш почит.

„Чрез жертва ни се дават благословиите на небесата“ („Praise to the Man“, *Hymns*, № 27).

По какви начини жертвата придава смисъл на живота ни и ни носи благословии?

Първо, личната жертва ни укрепва и придава ценност на това, за което жертваме.

Преди няколко години, в неделя за пост, една възрастна сестра излезе на амвона да сподели своето свидетелство. Тя живееше в град Икитос, който се намира в Перуанска Амазония. Каза ни, че от момента на нейното кръщение си поставила за цел да приеме обредите на храма в Лима, Перу. Вярно плащала пълен десятък и спестявала от скромния си доход в продължение на дълги години.

Радостта ѝ от посещението на храма и приемането на свещените обреди беше изразена със следните думи: „Днес мога да кажа, че най-накрая се чувствам готова да мина през завесата. Аз съм най-щастливата жена на света; нямате представа колко дълго спестявах пари, за да посетя храма и след седем дни по реката и 18 часа с автобус, най-сетне бях в дома Господен. Като си тръгнах от това свято място, си казах: „След всички жертви, които направих, за

да посетя храма, няма да допусна лекомислено отношение към заветите, които склучих; така всичко би отишло напразно. Това е много сериозен ангажимент!“

От тази симпатична сестра научих, че личната жертва е безценна сила, която дава тласък на нашите решения и цели. Личната жертва ръководи действията ни, нашите ангажименти и завети, и придава смисъл на свещените неща.

Второ, жертвите, които правим за другите и които те правят за нас, осигуряват благословии за всички.

Когато следвах стоматология, финансовата перспектива на местната ни икономика не беше много окуражаваща. Инфлацията драстично намаляваше стойността на парите от ден на ден.

Спомням си годината, в която трябваше да започна курса по хирургия; трябваше да разполагам с цялото необходимо хирургическо оборудване, преди да запиша този семестър. Родителите ми бяха спестили нужните средства. Но една нощ се случи нещо драматично. Отидохме да купим оборудването, но открихме, че парите за закупуване на цялото оборудване сега са достатъчни само за чифт хирургически пинсети – и нищо друго. Върнахме се у дома с празни ръце и опечалени сърца, при мисълта за загубения семестър от следването. Изведнъж майка ми каза: „Тейлър, ела с мен; нека да излезем“.

Отидохме в центъра, където имаше много места за покупка и продажба на бижута. Когато влязохме в един магазин, майка ми извади от чантата си малка синя кадифена чанта, в която имаше красива златна гривна с надпис: „За моята скъпа дъщеря от баща ти“. Беше гривна, която моят дядо ѝ бе подарил на някой от

рождените ѝ дни. Тогава, пред очите ми, тя я продаде.

Когато получи парите, майка ми каза: „Ако има едно нещо, за което съм сигурна, то е, че ще станеш зъболекар. Отиди и купи цялото оборудване, от което се нуждаеш“. Можете ли да си представите в какъв студент се превърнах от онзи момент нататък? Исках да бъда най-добрият и да завърша обучението си скоро, защото знаех високата цена на жертвата, която тя направи.

Разбрах, че жертвите, които нашите близки правят за нас, ни освежават като студена вода сред пустинята. Такава жертва дава надежда и мотивация.

Трето, всяка жертва, която правим, е малка, в сравнение с жертвата на Божия Син.

Каква е стойността дори на любимата златна гривна, сравнена с жертвата на самия Божий Син? Как можем да почитаме тази безпределна жертва? Можем всеки ден да си припомним, че ни остава още един ден живот и да бъдем верни. Амулик учи: „Да, бих желал да дойдете и да не вкоравявате повече сърцата си; защото ето, сега е времето и денят на вашето спасение; затова, ако вие се покаете и не вкоравявате сърцата си, за вас ще се осъществи незабавно великият план на изкуплението“ (Алма 34:31). С други думи, когато

принасяме в жертва на Господ съкрушено сърце и разкаян дух, благословиите на великия план на щастие веднага се проявяват в нашия живот.

Планът за изкупление е възможен благодарение на жертвата на Исус Христос. Както Самият Той описва: „(Жертвата) накара Мен самия, тъкмо Бог, най-великият от всички, да потрепера от болка и да кървя от всяка пора, и да страдам и тялом, и духом; и аз исках да можеше да не пия от горчивата чаша и да се отдръпна“ (У. и З. 19:18).

Именно поради тази жертва, след като следваме процеса на искрено покаяние, можем да чувстваме облекчение на товара от нашите грешки и грехове. Наистина, вината, срамът, болката, скръбта и самоосъждането се заменят с чиста съвест, щастие, радост и надежда.

В същото време, като почитаме Неговата жертва и сме благодарни за нея, можем да получаваме в голяма степен силното желание да бъдем по-добри чеда на Бог, да стоим далеч от греха и да спазваме заветите както никога досега.

Тогава, подобно на Енос, след като получава опрощение на греховете си, ще почувстваме желанието да жертваме и да търсим благосъстоянието на нашите братя и сестри (вж. Енос 1:9). И ще сме по-склонни всеки „още един ден“ да

следваме поканата, която президент Хауърд У. Хънтър ни отправя, когато казва: „Поправете разпра. Потърсете забравен приятел. Пропъдете подозрението и го заменете с доверие. ... Дайте деликатен отговор. Насърчете младеж. Покажете лоялността си на думи и дело. Спазете обещание. Подминете обида. Простете на неприятел. Извинете се. Опитайте се да разберете. Внимателно прегледайте исканията си към другите. Мислете на първо място за някого друго. Бъдете добри. Бъдете мили. Смейте се малко повече. Изразявайте благодарността си. Поздравете някой непознат. Зарадвайте сърцето на дете. ... Изкажете любовта си и после я изкажете отново“ (*Учения на президентите на Църквата: Хауърд У. Хънтър*, 2015 г., с. 34; адаптирано от “What We Think Christmas Is,” *McCall's*, Dec. 1959, 82–83).

Нека изгълваме ежедневието си с този порив и силата, които ни се дават чрез личната жертва, жертвата, която ние правим за другите и те – за нас. И по един специален начин, нека се наслаждаваме на мира и радостта, които ни предлага жертвата на Единородния; да, този мир, който се споменава в стиховете за Адам, който падна, за да могат хората да бъдат; и хората са, – вие сте – за да можете да имате радост (вж. 2 Нефи 2:25). Тази радост е истинска радост, която само жертвата и Единението на Спасителя Исус Христос могат да осигурят.

Моята молитва е да Го следваме, да Му вярваме, да Го обичаме и да чувстваме любовта, изразена от Неговата жертва винаги, когато ни се дава възможността да живеем още един ден. В името на Исус Христос, амин. ■

От Бони Л. Оскарсън

Наскоро освободена като обща президентка на Младите жени

Заети с делото млади жени

Всяка млада жена в Църквата трябва да се чувства ценена, да има възможности да служи и да знае, че има ценен принос за това дело.

Преди година по време на конференцията, на общата сесия на свещеничеството, епископ Жералд Косе се обърна към мъжете в Църквата, като описа как носителите на свещеничеството на Аарон и Мелхиседек са неразделни партньори в делото по спасението¹. Това послание е истинска благословия, тъй като помага на младите носители на свещеничеството на Аарон да осъзнаят ролята си в изграждането на Божието царство тук, на земята. Тяхната съвместна служба усилва Църквата и води до по-пълно обръщане във вярата и сърдечна отдаденост сред нашите млади мъже, като осъзнават колко ценен е техният принос и колко велико е това дело.

Днес бих искала думите ми да допълнят това послание, като говоря как младите жени в Църквата са еднакво нужни и съществено важни за осъществяването на Господното дело в своите семейства и в Неговата Църква.

Подобно на епископ Косе, в по-голяма част от тинейджърските си години аз също бях част от малък клон на Църквата; често бях молен да заемам позиции и приемам

призвания, обикновено изпълнявани от възрастни. Например в програмата за младежи често вземахме нещата в свои ръце при планирането и провеждането на дейности и специални събития. Пишихме постановки, организирахме развлекателна вокална група за дейностите в клона и бяхме активни участници във всяко събрание. Бях призована като музикален ръководител на клона и дирижирах всяка седмица в събранието за причастие. Беше едно невероятно преживяване като 16-годишно

момиче да стоя пред всички всяка неделя и да ги вода в изпълнението на химните. Чувствах се нужна и знаех, че има с какво да допринасям. Хората там разчитаха на мен, а аз обичах да се чувствам полезна. Това преживяване ми помогна да изградя свидетелството си за Исус Христос и подобно на епископ Косе, да укрепя живота си в устоите на евангелското служение.

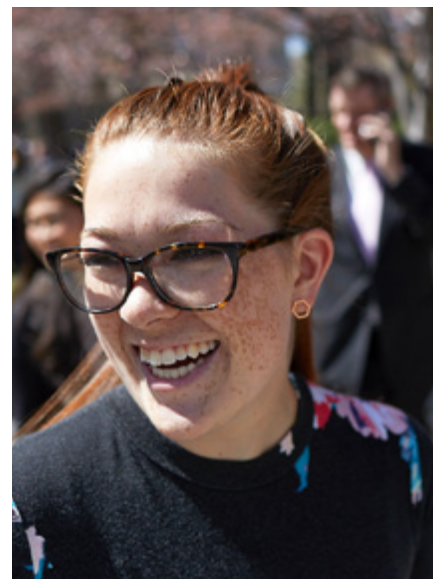
Всеки член трябва да знае колко нужен е той или тя. Всеки човек има важен принос, както и уникални таланти и способности, които помагат това важно дело да върви напред. Както е описано в Учение и завети, младите ни мъже имат задължения в свещеничеството на Аарон, които са доста очевидни. За младите жени в Църквата, техните родители и ръководители може да не е така ясно, че от момента, в който се кръстят, те поемат отговорността „да скърб(ят) с онези, които скърбят; да, и да утешава(т) онези, които се нуждаят от утешение, и да бъда(т) свидетели Божии по всяко време, за всяко нещо и на всяко място, където може да се намира(т), даже и до смърт“². Младите жени получават възможност да изпълняват тези отговорности в своите райони и клонове и когато служат в президентствата на класовете си, в съвета за младежи и в други призвания. Всяка млада жена в Църквата трябва да се чувства ценена, да има възможности да служи и да знае, че има ценен принос за това дело.

В *Ръководство 2*, научаваме, че делото по спасението в рамките на нашите райони включва: „мисионерска работа от членовете, задържане на обрънатите във вярата, връщането към активност на неактивните членове, храмова работа и работа по семейна история и преподаване на

Евангелието“³. Това дело се ръководи от нашите изпълнени с вяра епископи, които държат ключовете на свещеничеството за своя район. Вече в продължение на години нашето президентство се пита следното: „В кои от гореспоменатите области младите жени *не* трябва да участват?“ Отговорът е, че те имат с какво да допринасят във *всички* области от това дело.

Например наскоро се запознах с няколко млади жени от Лас Вегас, които са призвани да служат като консултанти на района по семейна история и храмова работа. Те сияеха от ентузиазъм, че ще могат да учат и помагат на членовете на своя район да намират предците си. Те разполагат с ценни умения да боравят с компютър, бяха се научили как да използват FamilySearch и бяха развълнувани да споделят знанието си с другите. Беше ясно, че имат свидетелство и осъзнаваха колко е важно да се издирват имената на нашите починали предци, така че важните спасителни обреди да могат да бъдат извършени за тях в храма.

Преди няколко месеца имах възможността да изпробвам една идея с две 14-годишни млади жени. Сдобих се с копие на два реални протокола от съвета на района и дадох по едно и на Ема, и на Маги. Помолих ги да прегледат задачите и да преценят дали има дейности от съвета на района, за които тяхната служба би била от полза. Ема забеляза, че едно ново семейство щеше да се установи в района и каза, че би могла да им помогне с преместването и с разпаковането. Хрумна ѝ, че може да се сприятели с техните деца и да ги разведе из новото им училище. Тя забеляза, че приближаваше обща вечеря за района и чувстваше, че може да бъде полезна по различни начини.

Маги забеляза, че в района имаше няколко възрастни човека, които се нуждаеха от посещения и приобщаване. Тя заяви, че с удоволствие би ги посетила и помогнала. Също смяташе, че може да научи някои от членовете на района как да създават акаунт в социалните мрежи и как да го използват. Наистина нямаше и едно нещо от тези протоколи, с което тези две млади жени *да не могат* да помогнат!

Присъстващите по време на съветите на района или изпълняващите каквото и да е призвание хора гледат ли на младите жени като на ценни източници, които да запълват множеството нужди на района? Често списъкът със ситуации, в които е нужна нечия помощ, е дълъг, а ние се сещаме единствено за възрастни, които да откликват на тези нужди. Точно както носителите на свещеничеството на Аарон са канени да работят съвместно с бащите си и други мъже от свещеничеството на Мелхиседек, така и нашите млади жени може да бъдат призовавани да служат и облекчават нуждите на членовете в района, като правят това заедно с майките си или с други сестри, които са добър пример. Те са способни, ентузиазирани и изпълнени с желание да правят много повече, отколкото просто да ходят на църква в неделя!

Докато обмисляме ролите, които младите ни жени ще изпълняват в

близкото бъдеще, можем да се питаме какъв вид опит можем да им помогаме да придобиват сега, който ще им помага да се подготвят да служат на мисия, да преподават Евангелието, да ръководят в помощните организации на Църквата, да служат в храма, да бъдат съпруги, майки, наставнички, примери и приятелки. Всъщност, те могат да започнат още сега да изпълняват повечето от тези роли. Често младежите биват молени да помагат с изнасянето на уроци в неделните им часове. Вече съществуват възможности за нашите млади жени да извършват служба в храма, запазена в миналото за храмови работници или доброволци, като посещават храма с младежките си групи, за да извършват кръщения за мъртвите. Нашите момичета от Неделното училище за деца вече са канени да присъстват на събранията Подготовка за храма и за свещеничеството, които ще им помагат да осъзнаят, че те са ключови участници в ръководеното от свещеничеството дело. Те получават познанието, че всички – мъже, жени, младежи и деца, са участници в благословиите на свещеничеството и всички те могат да играят ключова роля в придвижването напред на Господното дело.

Епископи, знаем, че сте страшно ангажирани. Но точно както един от най-важните ви приоритети е да председателствате над кворумите на свещеничеството на Аарон, в *Ръководство 2* се обяснява също: „Епископът и неговите съветници ръководят организацията на Младите жени посредством свещеничеството. Те се грижат и усилват всяка млада жена, като помагат съвместни усилия заедно с родителите и ръководителите на младите жени“. Също се казва, че „епископът и неговите съветници редовно участват

в събранията, проектите за служба и дейностите на Младите жени“⁴. Благодарни сме за епископите, които отделят време да присъстват в часовете на Младите жени и които им предоставят възможности да бъдат участници, а не просто наблюдатели на делото. Благодарим ви, че полагате усилия вашите млади жени да бъдат ценни участници в посрещане нуждите на членовете на района! Тези възможности да служат по смислени начини ги благославят безмерно в сравнение с дейностите, на които просто се забавляват.

Към вас, млади жени в Църквата – животът ви на тийнейджър може да бъде натоварен и често изпълнен с предизвикателства. Забелязали сме, че много от вас са измъчвани от липса на самоуважение, безпокойство, изключителен стрес и вероятно дори депресия. Това да се съсредоточавате върху околните, а не върху собствените си проблеми, може и да не реши всички тези грижи, но службата може често да прави товарите ви по-леки, а трудностите ви да изглеждат по-поносими. Един от най-успешните начини, по които можем да усилваме чувството си за самоуважение, е да показваме чрез загрижеността си и службата си към другите, че нашият принос е от голяма стойност⁵. Млади жени,

насърчавам ви, когато забелязвате нуждите около вас, да вдигате ръце като израз на желанието си да участвате, а след това да превръщате това желание в действие. Като изпълнявате отговорностите от сключените завети и участвате в изграждането на Божието царство, животът ви ще се изпълва с благословии и вие ще откриете дълбоката и вечна радост на ученичеството.

Братя и сестри, нашите млади жени са удивителни. Те притежават таланти, неограничен ентузиазъм и енергия; те са състрадателни и грижовни. Те *искат* да служат. Те имат нужда да знаят, че са ценени и ценни в делото на спасението. Така както младите мъже се подготвят в свещеничеството на Аарон за по-голяма служба в свещеничеството на Мелхиседек, младите жени се подготвят да станат членове на най-великата женска организация на земята – Обществото за взаимопомощ. Заедно, тези красиви, силни, изпълнени с вяра млади жени и мъже се подготвят да станат съпруги и съпрузи, майки и бащи, които ще отглеждат семейства, достойни за селестиалното царство на Бог.

Свидетелствам, че делото на нашия Небесен Отец има за цел да осъществи безсмъртието и вечния живот на Своите чеда⁶. Нашите безценни млади жени имат ключова роля да помагат за изпълнението на това велико дело. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Жералд Косе, „Пригответе пътя“, *Лиахона*, май 2017 г., с. 75–78.
2. *Мосия* 18:9.
3. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), page 22.
4. *Handbook 2*, 10.3.1.
5. Вж. Матей 10:39.
6. Вж. Моисей 1:39.

Старейшина Таниела Б. Уколо
От Седемдесетте

Спасителните обреди ще ни дават чудна светлина

Участието в обредите и почитането на свързаните с тях завети ще ви дават чудна светлина и защита в този все по-тъмен свят.

Братя и сестри, радвам се с вас в Евангелието, или учението на Христос.

Веднъж един приятел попитал старейшина Нийл Л. Андерсън, тогава от Седемдесетте, как се чувства, докато говори пред 21 000 души в Центъра за конференции. Старейшина Андерсън отговори: „Не са 21,000-те души тези, които те карат да се чувстваш нервен, а 15-те братя, седящи зад теб“. Тогава се подсмихнах, но сега го усещам. Силно обичам и подкрепям тези 15 мъже като пророци, гледачи и откровители.

Господ казва на Авраам, че чрез неговото потомство и чрез свещеничеството всички семейства на земята ще бъдат благословени „с благословиите на Евангелието...“, тъй като живота вечен“ (Авраам 2:11; вж. също стихове 2–10).

Тези обещани благословии на Евангелието и на свещеничеството са били възстановени на земята и тогава, през 1842 г., Пророкът Джозеф Смит отслужва надаряването на

ограничен брой мъже и жени. Мърси Фийлдинг Томпсън е една от тях. Пророкът ѝ казва: „Това (надаряване) ще те изведе от тъмнината в чудна светлина“¹.

Днес искам да наблегна на спасителните обреди, които ще дават на вас и мен чудна светлина.

Обреди и завети

В *Предани* ще сме на вярата четем: „В Църквата обредът е свят

официален акт, извършен чрез силата на свещеничеството. Някои обреди са необходими за нашето възвисяване... и са наречени спасителни обреди. Те включват кръщение, потвърждаване, (ръкополагане) в Мелхиседековото свещеничество (за мъжете), храмово надаряване и запечатване на брака“².

Старейшина Дейвид А. Беднар учи: „Обредите на спасение и възвисяване, отслужвани в Господната възстановена Църква... представляват упълномощени канали, чрез които благословиите и силите от небесата могат да се вляят в личния ни живот“³.

Както монетата има две страни, така всички спасителни обреди са придружени от завети с Бог. Той ни обещава благословии, ако вярно почитаме тези завети.

Пророкът Амулик заявява: „(Това) ... е времето... да се приготв(им) да срещн(ем) Бога“ (Алма 34:32). Как се подготвяме? Като приемаме достойно обредите. Ние трябва също, според словата на президент Ръсел М. Нелсън, да „остан(ем) на заветната пътека“. Президент Нелсън продължава: „Вашата отдаденост да следват Спасителя, като сключват завети

с Него и след това се стремите да ги спазвате, ще разтваря вратите към всяка духовна благословия и привилегия, подготвена за мъже, жени и деца навсякъде“⁴.

Джон и Бони Нюман, като много от вас, са получавали духовните благословии, които президент Нелсън обещава. Една неделя, след като присъствала на църква с трите им деца, Бони каза на Джон, който не бил член на Църквата: „Не мога да водя децата сама на църква. Трябва да решиш дали да посещаваш събранията в моята църква с нас или избери църква, където да можем да ходим заедно, но децата трябва да знаят, че баща им също обича Бог“. Следващата неделя и всяка след това, Джон не само присъствал, но той също служил, свирил на пиано в много райони, клонове и Неделните училища за деца през годините. Имах удоволствието да се срещна с него през април 2015 г. и на тази среща ние говорихме, че най-добрият начин, по който би могъл да изрази любовта си към Бони, е да я заведе в храма, но това може да се осъществи, само след като се кръсти.

След като посещаваше Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни в продължение на 39 години, Джон беше кръстен през 2015 г. Година по-късно, Джон и Бони бяха запечатани в храма Мемфис Тенеси, 20 години след като тя приела своето собствено надаряване. Техният 47 годишен син, Робърт, казва за баща си: „Татко наистина, наистина израстна, откакто получи свещеничеството“. Бони добавя: „Джон беше винаги щастлив и бодър човек, но с приемането на обредите и почитането на сключените завети се увеличи благостта му“.

Единението на Христос и Неговият пример

Преди много години, президент Бойд К. Пакър даде следното предупреждение: „Доброто поведение без обредите на Евангелието нито ще изкупи, нищо ще възвиси човечеството“⁵. Всъщност, за да се завърнем при нашия Отец, ние се нуждаем не само от обредите и заветите, но и от Неговия Син, Исус Христос и Неговото Единение.

Цар Вениамин учи, че спасението може да дойде при чедата човешки само в и чрез името на Христа (вж. Мосия 3:17; вж. също Символът на вратата 1:3).

Чрез Своето Единение, Исус Христос ни изкупува от последствията на падението на Адам и прави възможно нашето покаяние и евентуално възвисяване. Чрез Своя живот, Той ни дава пример за приемане на спасителните обреди, в които „е видна силата на божествеността“ (У. и З. 84:20).

След като Спасителят приема обрета на кръщението, за да „изпълни всяка праведност“ (вж. 2 Нефи 31:5–6), Сатана Го изкушава. По подобен начин, нашите изкушения не приключват след кръщението или запечатването, а приемането на светите обреди и почитането на свързаните

с тях завети ни изпъва с чудна светлина и ни дава силата да устояваме и преодоляваме изкушенията.

Предупреждение

Исайя пророкува, че в последните дни „земята също е осквернена... защото те... нарушиха вечния завет“ (Исайя 24:5; вж. също У. и З. 1:15).

Пророкът Джозеф Смит получава подобно предупреждение: „Те се приближават до (Господ) с устните си, ... (и) учат на учението и заповедите на човеците, които имат вид на божественост, но те отричат силата Му“ (Джозеф Смит – История 1:19).

Павел също предупреждава, че мнозина ще имат „вид на благочестие, но отр(ичат)... силата му; също такива отбягвай(те)“ (2 Тимотей 3:5). Повтарям, също такива отбягвайте.

Многото разсейващи неща и изкушения от живота са като „вълци грабители“ (Матей 7:15). Истинският пастир е този, който ще подготвя, защитава и предупреждава овцете и хората, когато тези вълци се появят (вж. Йоан 10:11–12). Като помощници на Добрия пастир, които се стремят да подражават на Неговия съвършен живот, не сме ли ние пастири както на собствените си души, така и на чуждите? Чрез напътствията на пророците, гледачите и откровителите, които току-що подкрепихме, и чрез силата и дара на Светия Дух, можем да виждаме приближаващите вълци, ако сме бдителни и подготвени. От друга страна, когато сме небрежни пастири на собствените си души и тези на други хора, най-вероятно ще има жертви. Небрежността води до жертви. Каня всеки от нас да бъде верен пастир.

Опит и свидетелство

Причастието е обред, който ни помага да продължаваме да правим

това, което е правилно, и достойното вземане е доказателство, че спазваме заветите, свързани с всички други обреди. Преди няколко години, докато моята съпруга Анита и аз служихме в мисия Арканзас Литъл Рок, излязох да преподавам с двама млади мисионери. По време на урока, добрият брат, на когото преподавахме, каза: „Бил съм във вашата църква. Защо трябва да вземате от хляба и водата всяка неделя? В нашата църква ние правим това два пъти годишно, на Великден и Коледа, и така преживяването е силно“.

Споделихме с него, че ни е заръчано да „се събира(ме) често, за да взема(ме) от хляба и виното“ (Мороний 6:6; вж. също У. и З. 20:75).

Прочетохме на глас Матей 26 и 3 Нефи 18. Той отговори, че все още не вижда необходимостта за това.

Тогава споделихме следното сравнение: „Представи си, че си претърпял много сериозна пътна злополука. Пострадал си и си в безсъзнание. Виждайки, че си в безсъзнание, някой се притичва и набира номера за спешна помощ. Събуждаш се и идваш в съзнание“.

Попитахме този брат: „Когато си в състояние да разпознаеш хората около себе си, какви въпроси ще имаш?“

Той каза: „Ще искам да знам как съм се озовал там и кой ме е намерил. Ще съм му благодарен всеки ден, защото той е спасил живота ми“.

Споделихме с този добър брат как Спасителят е спасил нашия живот и колко благодарни трябва да сме Му всеки ден, всеки ден, всеки ден!

Тогава попитахме: „Знаейки, че Той е отдал живота си за теб и нас, колко често би искал да взимаш от хляба и водата – символите на плътта и кръвта на Христос?“

Той каза: „Добре, разбрах. Но има още нещо. Вашата църква не е толкова оживена, колкото нашата“.

На което отговорихме: „Какво би направил, ако Спасителят Исус Христос прекрачи твоята врата?“

Той каза: „Незабавно бих паднал на колене“.

Попитахме: „Не чувстваш ли точно това, когато влезеш в сградата за събрания на светиите от последните дни – почит към Спасителя?“

Той каза: „Добре, разбрах, разбрах!“.

Той дойде на църква тази неделя, на Великден, и продължи да идва след това.

Каня всеки един от нас да се запита: „Какви обреди, включително причастието, трябва да приема, и какви завети трябва да склуча, спазвам и почитам?“ Обещавам, че участието в обредите и почитането на свързаните с тях завети ще ви дават чудна светлина и защита в този все по-тъмен свят. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит* 2007 г., с. 443.
2. *Предани ще сме на вярата: евангелски справочник* (2004), с. 94; вж. също *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 2.1.2.
3. Дейвид А. Беднар, „Получавайте винаги опрощение за греховете си“, *Лиахона*, май 2016 г., с. 60.
4. Ръсел М. Нелсън, „Да вървим заедно напред“, *Лиахона*, апр. 2018 г., с. 7.
5. Boyd K. Packer, „The Only True Church,“ *Ensign*, Nov. 1985, 82.

От Девин Г. Дюран

Първи съветник в Общото президентство на Неделното училище

Преподаването у дома – радостна и свещена отговорност

Моля се да получаваме помощ от небесата, докато се стремим да бъдем учители, подобни на Христос, в нашите домове.

Съпругата ми Джули и аз отгледахме шест скъпоценни деца, които наскоро отлетяха от гнездото. Колко ми липсва постоянното присъствие на децата у дома. Липсва ми както да се уча от тях, така и да им преподавам.

Днес отправям словата си към всички родители и към всички, които искат да бъдат родители. Много от вас сега отглеждат деца. За други, това време може скоро да дойде. За трети, това да бъдат родители може да е бъдеща благословия. Моля се всички да можем да осъзнаем каква радостна и свещена отговорност е да се учи дете¹.

Като родители, ние запознаваме нашите деца с Небесния Отец и със Сина му Исус Христос. Помагаме на децата си, когато се молят за първи път. Предлагаме им напътствия и подкрепа, когато чрез кръщение тръгнат по пътя на завета². Учим ги да се подчиняват на Божиите заповеди. Запознаваме ги с Неговия план за чедата Му и им помагаме

да разпознават нашепванията на Светия Дух. Разказваме им истории за древни пророци и ги насърчаваме да следват живите. Молим се да постигат успехи и ни боли, когато преминават през изпитания. Свидетелстваме им за благословиите на храма и се стремим добре да ги подготвим да отслужат пълновременна

мисия. С обич им предлагаме съвет, когато сами станат родители. Но – дори и тогава – не преставаме да бъдем техни родители. Никога не преставаме да бъдем техни учители. Никога не ни освобождават от тези вечни призования.

Днес нека размишляваме върху някои от предоставените ни чудесни възможности да учим децата си в нашите домове.

Преподаване по време на семейна домашна вечер

Да започнем със семейната домашна вечер, която беше голям приоритет в изпълнения с вяра дом, в който израснах. Не си спомням конкретните уроци, преподавани по време на семейните домашни вечери, но помня, че никога не пропускахме седмица³. Знаех какво е важно за родителите ми⁴.

Спомням си за една от любимите ми дейности по време на семейна домашна вечер. Баща ми канеше някое от децата да преминат „Изпитанието“. Той даваше на детето последователност от указания, подобни на

следните: „Първо, отиди в кухнята, отвори и затвори хладилника. После иди в спалнята и вземи чифт чорапи от шкафа ми. След това се върни при мен, подскочи и клекни три пъти и кажи: „Татко, направих го!“

Много ми харесваше, когато беше мой ред. Исках да извършвам всяко действие точно както трябва, с радост чаках момента да мога да кажа: „Татко, направих го!“ Тази дейност ми помогна да изградя увереност в себе си и направи по-лесно за едно неспокойно момче да внимава, когато майка или татко преподаваха евангелски принцип.

Президент Гордън Б. Хинкли съветва: „Ако се съмнявате в ползите на семейната домашна вечер, пробвайте да я провеждате. Събирайте децата си, учете ги, давайте им свидетелство, четете Писанията заедно и си прекарвайте добре като семейство“⁵.

Винаги ще има противопоставяне срещу провеждането на семейна домашна вечер⁶. Независимо от това, ви каня да намерите начин да се справите с пречките и да давате приоритет на семейната домашна вечер – и да направите така, че забавлението да е нейна основна съставка.

Преподаване по време на семейна молитва

Семейната молитва е друга основна възможност за преподаване.

Възхитително е как бащата на президент Н. Еддън Танър го е учил по време на семейна молитва. Президент Танър казва следното:

„Спомням си една вечер, когато коленичихме за семейна молитва, как баща ми каза на Господ: „Еддън извърши днес нещо, което не трябваше да прави; той съжалява, и ако Ти му простиш, той повече няма да го прави“.

„Това ме накара да реша да не го върша повече – много повече отколкото един голям пердах би ме накарал“⁷.

Като момче понякога се дразнех от твърде многото семейни молитви, мислейки си: „Не се ли молихме само преди няколко минути?“ Сега като родител знам, че няма как да прекалим със семейните молитви⁸.

Винаги съм се впечатлявал от начина, по който Небесният Отец представя Исус Христос като Свой Възлюбен Син⁹. Приятно ми е в молитва да споменавам децата си по име и те да чуват, когато казвам на Небесния Отец колко много ги обичам. Изглежда няма по-подходящ момент да изразяваме обич към децата си от молитвата заедно с тях или при благословия. Когато семействата се събират за смирена молитва, тогава се преподават въздействащи и дълготрайни уроци.

Преподаване „при повикване“

Да учат децата си за родителите е все едно да бъдат като лекари „на повикване“. Необходимо е винаги да сме готови да учим децата си, защото никога не знаем кога ще се появи възможност.

Действаме като Спасителя, Чиито проповеди „не се случват в синагогата, а в неформални моменти от ежедневието – докато се храни с учениците Си, докато вади вода от кладенеца или минава покрай смокиново дърво“¹⁰.

Преди много години майка ми сподели, че двата най-добри евангелски разговора, които е провела с по-големия ми брат Мат, са били единият път, когато е сгъвала пране, а другият път, когато го е карала на зъболекар. Едно от многото неща, за които се възхищавах на майка ми, беше готовността ѝ да учи децата си.

Тя никога не престана да учи децата си. Когато служех като епископ, майка ми, вече на 78 години, веднъж ми каза, че имам нужда от подстригване. Тя знаеше, че трябваше да бъде пример, и не се поколеба да ми го каже. Обичам те, мамо!

Като баща съм мотивиран лично да изучавам и размишлявам върху Писанията, за да мога да отговарям, когато се представи неочаквана възможност да уча моите деца или внуци¹¹. „Някои от най-добрите моменти за обучение започват с въпрос или притеснение в сърцето на (член на семейството)“¹². Слушаме ли в тези моменти?¹³

Обичам поканата на апостол Петър: „Бъдете винаги готови да отговаряте, (но с кротост и страхопочитание), на всекиго, който ви пита за вашата надежда“¹⁴.

Когато бях тийнейджър, с моя баща се състезавахме кой стиска по-силно. Стискахме ръцете си колкото се може по-силно, за да накараме другият да направи гримаса от болка. Сега това не изглежда много забавно, но по онова време ни допаднаше. След една подобна схватка, татко ме погледна в очите и каза: „Имаш здрави ръце, синко. Надявам се ръцете ти винаги да имат силата никога да не докосват млада жена по неподходящ начин“. След това ме покани да остана морално чист и да помагам на другите да бъдат такива.

Старейшина Дъглас Л. Калистър споделя следното за баща си: „Един ден, докато пътувахме от работа към къщи, баща ми неочаквано каза: „Платих си десетъка днес. Написах „благодаря“ върху листа. Много съм благодарен на Господ, че благославя нашето семейство“.

По-нататък старейшина Калистър изразява почит към баща си със следните думи: „Той преподаваше подчинение както чрез делата, така и чрез отношението си“¹⁵.

Мисля, че е разумно от време на време да се питаме: „На какво ще уча или в момента на какво уча децата си чрез своите дела и отношение към подчинението?“

Преподаване по време на семейно изучаване на Писанията

Семейното изучаване на Писанията е идеална среда за преподаване на учението у дома.

Президент Ръсел М. Нелсън казва: „Родителите не само трябва да се придържат към словото на Господ, но да следват божествената повеля да го преподават на децата си“¹⁶.

Докато Джули и аз отглеждахме децата си, ние се опитвахме да проявяваме постоянство и творчество. Една година решихме да четем семейно Книгата на Мормон на испански. Дали заради това Господ призова всяко от децата ни, отслужили пълновременна мисия, в испаноговорящи мисии? *Es posible*.

Бях дълбоко развълнуван, когато брат Брайън К. Ашгън сподели с мен, че той и баща му са прочели заедно всяка страница от Книгата на Мормон по време на последната му година в гимназията. Брат Ашгън обича Писанията. Те са записани в ума и в сърцето му. Баща му посадил това семе, когато брат Ашгън бил тийнейджър,

и то¹⁷ израснало и се превърнало в дърво на истината с дълбоки корени. Брат Ашгън постъпил по същия начин с по-големите си деца¹⁸. Наскоро осем-годишният му син го попитал: „Татко, кога ще почна да чета с теб Книгата на Мормон?“

Преподаване чрез пример

Накрая, най-въздействащият начин, по който можем да преподаваме като родители, е нашият пример. Ние сме съветвани да бъдем „навяращите пример в слово, в поведение, в любов, във вяра, в чистота“¹⁹.

По време на едно скорошно пътуване, Джули и аз посетихме друг клон и видяхме този стих, приложен на практика. Млад мъж, наскоро заминаващ на мисия, говореше на събранието за причастие.

Той каза: „Вие всички мислите, че баща ми е добър човек в Църквата, но ...“. Той направи кратка пауза и аз със загриженост се почудих какво би могъл да каже по-нататък. Той продължи и каза: „Той е по-добър у дома“.

После благодарих на младия мъж за вдъхновяващата почит, която отдаде на баща си. След това разбрах, че баща му е епископ на района. Макар този епископ да служи с вяра на района си, синът му чувства, че най-добрата работа на баща му е в дома му²⁰.

Старейшина Д. Тод Кристоферсън съветва: „Има много начини, по които да учим... подрастващото поколение и следва да отдадем нашите най-добри мисли и усилия, за да се възползваме напълно от тях. Преди всичко, трябва да продължаваме да насърчаваме и помагаме на родителите да бъдат по-добри и постоянстващи учители... особено чрез личен пример“²¹.

Това е начинът, по който Спасителят учи²².

Миналата година, по време на една почивка с двете ни най-малки деца, Джули предложи да участваме в кръщения за наши предци в храмовете в Сейнт Джордж и Сан Диего. Аз си промърморих на ум, казвайки: „Посещаваме храма, когато сме си у дома, а сега сме на почивка. Защо не вършим нещо по-подобно на почивка?“ След кръщенията Джули поиска да направим снимки извън храма. Аз отново си мърморех на ум. Можете да познаете какво се случи, направихме снимки.

Джули иска децата ни да имат спомени как сме помагали на нашите предци, аз също. Нямахме нужда от официален урок за важността на храмовете. Ние го живеехме – благодарение на майка, която обича храма и желае децата ѝ да споделят тази любов.

Когато родителите се обичат един друг и дават праведен пример, децата са благословени завинаги.

Заклучение

За всички вас, които се стремите да дадете най-доброто от себе си, за да преподавате в домовете си, нека намирате мир и радост в усилията си. И ако чувствате, че има място за подобрение или че се нуждаете от по-добра подготовка, моля, действайте смирено, когато Духът ви подтиква, и се захванете за работа²³.

Старейшина А. Том Пери казва: „Здравето на всяко общество, щастие то на неговите членове, техният просперитет и мир – всички те се коренят в обучението на децата у дома“²⁴.

Да, сега моето домашно гнездо е празно, но аз продължавам да съм „на повикване“, готов съм и имам желание да намирам допълнителни скъпоценни възможности да уча своите пораснали деца, техните деца, и някой ден, надявам се, и децата на внуците си.

Моля се за помощ от Небесата, докато се стремим да бъдем учители, подобни на Христос, в нашите домове. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Учение и завети 68:25; 93:40.

Старейшина А. Том Пери учи: „Влиянието на противника е толкова широко разпространено и той атакува, опитвайки се да подрива и унищожава самите основи на нашето общество, именно семейството. Родителите трябва ясно да осъзнаят, че обучението у дома е най-святата и важна отговорност“ („Майки, които учат децата си у дома“, *Лиахона*, май 2010 г., с. 30).

Първото президентство и Кворумът на дванадесетте апостоли учат: „Съпругът и съпругата имат важната отговорност да се обичат и да се грижат един за друг и за своите деца. „Наследство от Господа са чедата“ (Псалми 127:3). Родителите имат свещения дълг да отглеждат децата

си в любов и праведност, да се грижат за техните физически и духовни нужди, да ги учат да се обичат и да си служат, да съблюдават заповедите Божии и да бъдат граждани, спазващи закона, където и да живеят. Съпрузите и съпругите, майките и бащите, ще бъдат отговорни пред Бога за самоосвобождаването си от тези свои задължения“ („Семейството: прокламация към света“, *Лиахона*, май 2017 г., с. 145).

2. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Да вървим заедно напред“, *Лиахона*, апр. 2018 г., с. 7.

3. Старейшина Дейвид А. Беднар казва: „Ако днес попитате вече порасналите ни синове какво помнят от семейната молитва, изучаването на Писанията и семейната домашна вечер, вярвам, че знам техният отговор. Те вероятно няма да назоват някоя молитва, изучаване на Писанията или изпълнена със смисъл семейна домашна вечер като определящ момент в тяхното духовно развитие. Това, което биха казали, е, че си спомнят как като семейство сме били постоянни“ („По-усърдни и загрижени у дома“, *Лиахона*, ноем. 2009 г., с.19).

4. Вж. „Земен рай ще е домът“, *Химни*, № 183.

5. *Учения на президентите на Църквата: Гордън Б. Хинкли*, 2016 г., с. 177.

6. Вж. 2 Нефи 2:11.

7. N. Eldon Tanner, „Never Be Ashamed of the Gospel of Christ“, *Ensign*, Feb. 1980, 4.

8. Вж. 3 Нефи 18:21.

9. Вж. Матей 3:16–17; 3 Нефи 11:6–8;

Учение и завети 18:34–36; Джозеф Смит – История 1:17.

10. „Възползвайте се от непланираните моменти за преподаване“, Да преподаваме като Спасителя (2016 г.), с. 16. *Да преподаваме като Спасителя* включва разнообразни идеи и средства за преподаване у дома.
11. Вж. Учение и завети 11:21; 84:85.
12. *Да преподаваме като Спасителя*, с. 16.
13. Вж. *Проповядвайте моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба*, 2004 г., с. 210–212.
14. 1 Петър 3:15.
15. Douglas L. Callister, „Most Influential Teacher—Emeritus Seventy Pays Tribute to Father,“ Aug. 29, 2016, news.lds.org.
16. Russell M. Nelson, „Set in Order Thy House,“ *Liahona*, Jan. 2002, 81.
17. Вж. *Алма* 32:28–43.
18. Сестра Мелинда Ашгън замества съпруга си, брат Ашгън, когато той отсъства от града.
19. 1 Тимотей 4:12; вж. също *Алма* 17:11.
20. Епископ Джефри А. Стюарт служи във Втори район на Саутгейт в Сейнт Джордж, Юта. Синът му Самюъл в момента е мисионер в Мисия Колумбия Меделин.
21. D. Todd Christofferson, „Strengthening the Faith and Long-Term Conversion of the Rising Generation,“ general conference leadership meeting, Sept. 2017.
22. Вж. 3 Нефи 27:21, 27.
23. Вж. Учение и завети 43:8–9.
24. А. Том Пери, „Майки, които учат децата си у дома“, с. 30.

От старейшина Дейл Г. Ренлунд
От Кворума на дванадесетте апостоли

Семейната история и храмовата работа – запечатване и изцеление

Когато събираме своята семейна история и посещаваме храма за нашите предци, Бог излива обещани благословии едновременно от двете страни на завесата.

Семейните взаимоотношения могат да бъдат сред най-удовлетворяващите, но и най-трудните ни преживявания. Много от нас са имали различни разногласия в семействата си. Подобни разногласия имало и между двама от героите на Възстановяването на Църквата на Исус Христос в тези последни дни. Парли и Орсън Прат били братя, сред първите обърнати във вярата и ръкоположени за апостоли. Всеки преминал през изпитание на вярата, но го преодолял с непоклатимо свидетелство. И двамата пожертвали и допринесли много за делото на истината.

Докато светиите били в Наву, взаимоотношенията им се обтегнали и през 1846 г. се стигнало до разгорещен публичен спор. Между тях сякаш зейнала пропаст. Парли първоначално писал на Орсън, за да изгладят различията, но Орсън не отговорил. Парли се отказал, считайки, че това

е краят на кореспонденцията, освен ако Орсън не прояви инициатива¹.

Няколко години по-късно, през март 1853 г., Орсън научил за проект да се публикува книга за потомците на Уилям Прат, първият емигрирал в Америка прародител на братята. Орсън започнал да плаче „като малко дете“, докато разглеждал скъпоценната събрана семейна история. Сърцето му се смекчило и той бил решен да възстанови взаимоотношението с брат си.

Той писал на Парли: „Сега, мой скъпи братко, от всички потомци на нашия дядо, лейтенант Уилям Прат, ние сме най-заинтересовани от намирането на неговите потомци“. Орсън бил един от първите, които разбрали, че светиите от последните дни имат задължението да търсят и събират информация за семейството си, за да извършват обреди като заместници на своите предци.

Писмото му продължило: „Знаем, че Богът на нашите бащи има пръст във всичко това. ... Моля те за прошка, че бях толкова инатлив и не ти писах. ... Надявам се, че ще ми простиш“². Въпреки непоклатимите им свидетелства, тяхната любов към предците им била това, което подбудило възстановяването на връзката, преодоляването на болката и искането и даването на прошка³.

Когато Бог ни насочва да правим нещо, Той обикновено има много цели предвид. Работата по семейната история и в храма не е само за мъртвите, но също така благославя живите. Тя обърнала сърцата на Орсън и Парли едно към друго. Работата по семейната история и в храма осигурила силата за изцеляването на това, което имало нужда от изцеление.

Като членове на Църквата имаме божествено постановена отговорност да търсим своите предци и да събираме семейна история. Това е повече от хоби, което сме насърчавани да имаме, тъй като спасителните обреди са необходими за всички Божии чедра⁴. Ние трябва да откриваме своите предци, които са починали, без да са получили спасителните обреди. Можем да извършваме обреди като техни заместници в храма, а предците ни могат да изберат дали да приемат обредите⁵. Също така сме насърчавани да помагаме на членовете на своите райони и колове с имената от техните семейства. Наистина е удивително, че чрез семейна история и храмова работа можем да помагаме за изкуплението на мъртвите.

Но като работим по семейна история и вършим храмова работа днес, ние също ставаме достойни за благословиите на „изцелението“, обещани от пророци и апостоли⁶. Тези благословии са също толкова

удивителни поради своя обхват, особености и последствия в земния живот. Този дълъг списък включва следните благословии:

- По-голямо разбиране за Спасителя и Неговата Единителна жертва,
- По-силно влияние на Светия Дух⁷, за да получаваме сила и насока в собствения ни живот,
- Нарастване на вярата, така че обръщането към Спасителя да става дълбоко и трайно,
- По-голяма способност и мотивация да се учим и покаяваме⁸, поради разбиране за това кои сме ние и откъде сме дошли и по-ясна визия за това накъде отиваме,
- Повече пречистващи, освещаващи и смекчаващи влияния в сърцата ни,
- По-голяма радост поради увеличената способност да чувстваме любовта на Господ,
- Повече семейни благословии, независимо от миналото, настоящото или бъдещото положение на семействата ни или колко несъвършени са хората в тях,
- Повече любов и благодарност за предците и живите ни близки, така че да не се чувстваме повече сами,
- Повече сила да разпознаваме това, което се нуждае от изцеление, и така с Господната помощ да служим на другите,
- По-голяма защита от изкушенията и усиливащото се влияние на противника,
- Получаване на повече помощ за успокояване на тревожни, разбити или угрижени сърца и изцеляване на наранените⁹.

Ако сте се молили за някоя от тези благословии, участвайте в работата по семейна история и в храмовата работа. Като правите това, ще получавате

отговори на своите молитви. Когато се извършват обреди за починалите, Божиите чеда на земята биват изцелявани. Не е чудно, че президент Ръсел М. Нелсън заяви в своето първо послание като президент на Църквата: „Вашето поклонение в храма и службата ви към вашите предци ще ви благославят с все повече лични откровения и мир, и ще подсилват решителността ви да останете на заветната пътека“¹⁰.

Един от предишните пророци също имал видение за благословиите както за живите, така и за мъртвите¹¹. Небесен пратеник показал на Йезекиил във видение храм и вода, която извира от него. На Йезекиил било казано:

„Тази вода изтича, ... слиза към полето и се влива в (мъртвото) море... (и) водата му ще се изцери.

И (ще стане така, че) всяко живо същество... ще живее на всички места, където би отишла тази пълна река; ... (защото те) са се изцерили, понеже където отиде реката, всичко ще живее“¹².

Две характерни особености на водата заслужават внимание. Първо, въпреки че малкият поток няма никакви притоци, той се превръща

в пълна река, ставаща по-широка и по-дълбока надолу по течението. Нещо подобно се случва и с благословиите, изливащи се от храма, когато отделни хора биват запечатвани като семейства. Настъпва значителен напредък в бъдещите и миналите поколения, когато запечатващите обреди свързват семействата заедно.

Второ, реката обновява всичко, до което се докосва. По подобен начин благословиите на храма имат удивителната способност да изцеляват. Храмовите благословии могат да изцеляват сърцата и живота на семействата.

Нека обясня нагледно. През 1999 г. един млад мъж на име Тод принадлежал поради спукана аневризма в мозъка. Въпреки че Тод и семейството му били членове на Църквата, те посещавали събрания от време на време и никой не се радвал на благословиите на храма. През последната нощ от живота на Тод майка му Бети седнала до леглото му, погалила го по ръката и казала: „Тод, ако наистина трябва да си отидеш, обещавам да се погрижа храмовата работа за теб да бъде направена“. На следващата сутрин лекарите обявили, че Тод е в мозъчна смърт. Хирурзи трансплантирали

сърцето на Тод на мой пациент, удивителен човек на име Род.

Няколко месеца след трансплантацията Род научил кое е семейството на донора на сърцето и започнал да общува с тях. Около две години по-късно майката на Тод, Бети, поканила Род да присъства по време на първото ѝ посещение в храма. Род и Бети се срещнали за пръв път в селестиялната стая на храма Сейнт Джордж Юта.

Известно време след това бащата на Тод, съпругът на Бети, починал. Няколко години по-късно Бети поканила Род да представлява нейния починал син при получаването на храмовите обреди. Род с радост го направил и работата му като заместник завършила в стаята за запечатване на храма Сейнт Джордж Юта. Бети била запечатана за своя починал съпруг, коленичила до олтара срещу своя внук, който го представлявал. Тогава, със сълзи, стичащи се по бузите ѝ, тя поканила Род да се присъедини към тях до олтара. Род коленичил до тях, представявайки

нейния син Тод, чието сърце все още било в гърдите на Род. Така Тод, донорът на сърцето на Род, бил запечатан за своите родители за вечността. Майката на Тод спазила обещанието, което дала на своя умиращ син преди години.

Но историята не свършва дотук. Петнадесет години след сърдечната трансплантация Род се сгоди и ме помоли да извърша запечатването в храма Прово Юта. В деня на сватбата посрещнах Род и неговата чудесна съпруга Ким в залата до стаята за запечатване, където чакаха техните семейства и близки приятели. След като поговорих набързо с Род и Ким, попитах дали имат някакви въпроси.

Род каза: „Да. Семейството на моя донор е тук и те биха искали да се срещнат с вас“.

Бях хванат неподготвен и попитах: „Искаш да кажеш, че те са тук? Сега?“

Род отговори: „Да“.

Излязох и повиках семейството от селестиялната стая. Бети, дъщеря ѝ и зет ѝ се присъединиха към нас.

Род посрещна Бети с прегръдка, благодари ѝ, че е дошла, и след това ме представи. Той каза: „Бети, това е старейшина Ренлънд. Той бе лекарят, който се грижеше за сърцето на сина ти в продължение на толкова много години“. Тя прекоси стаята и ме прегърна. И през следващите няколко минути всички се прегръщаха и плачеха от радост.

След като се успокоихме, отидохме в стаята за запечатване, където Род и Ким бяха запечатани за времето и за цялата вечност. Род, Ким, Бети и аз можем да свидетелстваме, че това бе небесно и силно духовно преживяване и че през този ден заедно с нас бяха и хора, вече преминали през завесата на смъртността.

Бог има безпределна способност да запечатва и изцелява отделните хора и семейства, въпреки техните трагедии, загуби и трудности. Понякога казваме, че чувствата, които изпитваме в храма, са подобни на това да зърнем частица от небесата¹³. През този ден в храма Прово Юта следните думи на К. С. Луис имаха специално значение за мен: „(Смъртните) казват за някои земни страдания: „Никое бъдещо блаженство не може да компенсира това“, без да знаят, че след като веднъж се докоснем до небесата, те също ни докосват и превръщат дори агонията в слава. ... Блажените ще кажат: „Никога не сме живели някъде другаде, освен в небесата“¹⁴.

Бог ще ни укрепва, ще ни помага, ще ни подкрепя¹⁵ и ще ни осветява в най-тежките ни изпитания¹⁶. Когато събираме своята семейна история и посещаваме храма за нашите предци, Бог излива много от тези благословии едновременно от двете страни на завесата. По подобен начин сме благославяни, когато помагаме на

другите от районите и коловете ни да правят същото. Членовете, които не живеят близо до храм, също получават тези благословии, като участват в работата по семейна история и събират имена на свои предци, за да бъдат извършвани храмови обреди.

Обаче президент Ръсел М. Нелсън предупреждава: „Можем да бъдем вдъхновявани през целия ден от преживявания на други хора в храма и (във връзка със) семейната история. Но трябва да направим нещо, за да можем ние самите да изпитаме тази радост“. Той продължава: „Каня ви с молитва да обмисляте какви жертви, за предпочитане свързани с време, можете да правите през тази година, за да извършвате повече храмова работа и (работа по) семейна история“¹⁷. Като приемате поканата на президент Нелсън, ще откривате, събирате и свързвате семейството си. Освен това, благословии ще се изливат върху вас и семейството ви, подобни на реката, за която говори Йезекиил. Ще откривате изцеление за това, което се нуждае от изцеление.

Орсън и Парли Прат усетили

изцяляващите и запечатващите последици от работата по семейната история и в храма по-рано в тази диспенсация. Бети, нейното семейство и Род я усетиха. Вие също можете. Чрез Своята Единителна жертва Исус Христос предлага тези благословии на всички, както на живите, така и на починалите. Поради тези благословии ще открием, че метафорично „никога не сме живели някъде другаде, освен... в небесата“¹⁸. За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Parley P. Pratt to Orson Pratt, May 25, 1853, Orson Pratt Family Collection, Church History Library, Salt Lake City; in Terry L. Givens and Matthew J. Grow, *Parley P. Pratt: The Apostle Paul of Mormonism* (2011), 319.
2. Orson Pratt to Parley P. Pratt, Mar. 10, 1853, Parley P. Pratt Collection, Church History Library, Salt Lake City; in Givens and Grow, *Parley P. Pratt*, 319.
3. Трябва да се отбележи, че Орсън Прат не само помогнал за отпечатването на книгата за потомците на Уилям Прат, но няколко години по-късно, през 1870 г., в Дома за надаряване в Солт Лейк Сити, той и семейството му извършили над 2 600 кръщения чрез заместник за починали хора от книгата (вж. *The Life and Thought of Orson Pratt* [1985], 247).
4. Вж. Joseph Smith, *History of the Church*, 6:312–13.
5. Вж. “Names Submitted for Temple Ordinances,” First Presidency letter, Feb. 29, 2012. Имената на предци, които се подават за извършване на обреди чрез заместник в храма, трябва да бъдат роднини на този, който подава информацията. Без изключение, членовете на Църквата трябва да не изпращат имена на хора, за които не са били упълномощени, като например за известни личности или жертви на Холокоста.
6. Вж. Dallin H. Oaks, “In Wisdom and Order,” *Tambuli*, Dec. 1989, 18–23; D. Todd Christofferson, “The Redemption of the Dead and the Testimony of Jesus,” *Liahona*, Jan. 2001, 10–13; Boyd K. Packer, “Your Family History: Getting Started,” *Liahona*, Aug. 2003, 12–17; Томас С. Монсън, „Постоянни истини за променливи времена“, *Лиахона*, май 2005 г., с. 19–22; Хенри

- Б. Айринг, „Сърца, свързани заедно“, *Лиахона*, май 2005 г., с. 77–80; М. Ръсел Балард, „Вяра, семейство, факти и плодове“, *Лиахона*, ноем. 2007 г., с. 25–27; Ръсел М. Нелсън, „Спасение и възвисяване“, *Лиахона*, май 2008 г., с. 7–10; Ръсел М. Нелсън, „Поколения, свързани с любов“, *Лиахона*, май 2014 г., с. 91–94; Дейвид А. Беднар, „Сърцата на децата ще се обърнат“, *Лиахона*, ноем. 2011 г., с. 24–27; Ричард Г. Скот, „Радостта от изкуплението на мъртвите“, *Лиахона*, ноем. 2012 г., с. 93–95; Куентин Л. Кук, „Корени и клоони“, *Лиахона*, май 2014 г., с. 44–48; Томас С. Монсън, „Ускоряване на делото“, *Лиахона*, юни 2014 г., с. 4–5; Хенри Б. Айринг, „Обещанието за обръщане на сърцата“, *Лиахона*, юли 2014 г., с. 4–5; Дейвид А. Беднар, „Мисионерска служба, семейна история и храмова работа“, *Лиахона*, окт. 2014 г., с. 14–19; Neil L. Andersen, “‘My Days’ of Temples and Technology,” *Liahona*, Feb. 2015, 26–33; Neil L. Andersen, “Sharing the Temple Challenge,” Family Discovery Day, Feb. 2015, LDS.org; Quentin L. Cook, “The Joy of Family History Work,” *Liahona*, Feb. 2016, 22–27; Гари Е. Стивънсън, „Къде са ключовете и властта на свещеничеството“, *Лиахона*, май 2016 г., с. 29–32; Дитер Ф. Ухторф, „Във възвхода на хората, които спасяват“, *Лиахона*, май 2016 г., с. 77–80; Куентин Л. Кук, „Вижте себе си в храма“, *Лиахона*, май 2016 г., с. 97–101; Dale G. Renlund, Ruth L. Renlund, and Ashley R. Renlund, “Family History and Temple Blessings,” *Liahona*, Feb. 2017, 34–39; Dallin H. Oaks and Kristen M. Oaks, “Connected to Eternal Families,” Family Discovery Day, Mar. 2018, LDS.org.
7. Вж. Учение и завети 109:15.
8. Вж. Учение и завети 109:21.
9. Вж. Boyd K. Packer, “Balm of Gilead,” *Ensign*, Nov. 1987, 16–18; Йеремиа 8:22, 51:8.
10. Ръсел М. Нелсън, „Да вървим заедно напред“, *Лиахона*, апр. 2018 г., с. 7.
11. Вж. Йезекиил 40–47; Ръководство към Писанията, „Йезекиил“.
12. Йезекиил 47:8–9.
13. Вж. Spencer W. Kimball, “Glimpses of Heaven,” *Ensign*, Dec. 1971, 36–37.
14. С. S. Lewis, *The Great Divorce: A Dream* (2001), 69.
15. Вж. Исайя 41:10.
16. Вж. “How Firm a Foundation,” *Hymns*, no. 85.
17. Ръсел М. Нелсън и Уенди У. Нелсън, „Разтваряне на небесата чрез храмова работа и семейна история“, *Лиахона*, окт. 2017 г., с. 19.
18. Lewis, *The Great Divorce*, 69.

От Дъглас Д. Холмс

Първи съветник в Общото президентство на Младите мъже

Какво трябва да разбере всеки носител на свещеничеството на Аарон

Вашето ръкополагане в свещеничеството на Аарон е необходимо, за да може Божиите чеда да получават единителната сила на Христос.

Братя, привилегия е да съм с вас на тази историческа конференция. Когато бях нов президент на мисия, с вълнение посрещнах първата ни група нови мисионери. Няколко от по-опитните ни мисионери се подготвиха за кратко събрание с тях. Забелязах, че са подредили в полукръг детски столчета.

„Ама какви са тези столчета?“ – попитах аз.

Мисионерите, донякъде глуповато, казаха: „За зайчетата“.

Считам, че начинът, по който гледаме на другите, значително влияе на тяхното възприятие за това кои са те и какви могат да станат¹. Нашите нови мисионери този ден седяха на столове за възрастни.

Боя се, че понякога метафорично даваме на младите ни мъже от свещеничеството на Аарон детски столчета, вместо да им помагаме да видят, че Бог им е оказал свещено доверие

и им е възложил важна работа.

Президент Томас С. Монсън ни съветва, че младите мъже трябва да разбират „какво означава... да са носители на Божието свещеничество. Те трябва да бъдат напътствани да получат духовно осъзнаване на светостта на това призвание“².

Днес се моля Светият Дух да ни насочва към по-добро разбиране на

силата и светостта на свещеничеството на Аарон и да ни вдъхновява да изпълняваме по-старателно свещеническите си задължения. Посланието ми е за всички носители на свещеничеството на Аарон, включително тези, които са носители и на свещеничеството на Мелхиседек.

Старейшина Дейл Г. Ренлънд учи, че целта на свещеничеството е да предоставя достъп на Божиите чеда до единителната сила на Исус Христос³. За да получим Христовата единителна сила в живота ни, трябва да вярваме в Него, да се покаяваме за греховете си, да сключваме и спазваме свещени завети чрез обреди и да приемаме Светия Дух⁴. Това не са принципи, с които се занимаваме само веднъж; напротив, те действат заедно, потвърждават и изграждат един друг в продължаващия процес на напредък, за да „(дойдем) в Христа и стане(м) съвършени в Него“⁵.

И така, каква е ролята на свещеничеството на Аарон в това? Както ни помага да придобием достъп до единителната сила на Христос? Считам, че отговорът е в ключовете на свещеничеството на Аарон – ключовете за служението на ангели и на подготвителното евангелие⁶.

Служението на ангели

Да започнем с един аспект от служението на ангели. Преди Божиите чедра да могат да имат вяра в Исус Христос, те трябва да узнаят за Него и да бъдат учени на Неговото Евангелие. Както казва апостол Павел:

„Как ще повярват в Този, за Когото не са чули? А как ще чуят без проповедник?

И как ще проповядват, ако не бъдат пратени?...

И така, вярата е от слушане, а слушането – от Христовото слово⁷.

От самото начало Бог „изпрати ангели да служат на чедата човешки и да им предвещават... пришествието на Христа“⁸. Ангелите са небесни същества, носещи Божието послание⁹. Както на иврит, така и на гръцки, коренът на думата *ангел* е „пратеник“¹⁰.

Почти по същия начин, по който ангелите са овластени пратеници, изпращани от Бог да прогласяват Неговото слово и така да изграждат вяра, ние, носителите на свещеничеството на Аарон, сме ръкоположени да „поучава(ме) и да кан(им) всички да дойдат при Христа“¹¹. Проповядването на Евангелието е свещеническо задължение. А силата, свързана с това задължение, не е само за пророците или дори само за мисионерите. Тя е за вас!¹²

Как получаваме тази сила? По какъв начин един 12-годишен дякон – или който и да е от нас – внася вяра в Христос в сърцата на Божиите чедра? Започваме, като съхраняваме в сърцата си Неговото слово, за да може силата му да е в нас¹³. Той ни е обещал, че ако правим това, ще имаме „силата Божия за убеждаването на човеците“¹⁴. Това може да е възможност да преподаваме в събрание на кворума или да посетим дома на някой член. Може да е нещо

много по-неофициално, като например разговор с приятел или с близък. При всички тези обстоятелства, ако сме подготвени, можем да преподаваме Евангелието като ангелите: чрез силата на Светия Дух¹⁵.

Наскоро чух Джейкъб, един носител на свещеничеството на Аарон в Папуа Нова Гвинея, да свидетелства за силата на Книгата на Мормон и как тя му е помогнала да устоява на злото и да следва Духа. Думите му увеличиха моята вяра и вярата на другите. Вярата ми е нараствала и като съм чувал как носители на свещеничеството на Аарон преподават и свидетелстват в събранията на кворумите им.

Млади мъже, вие сте овластени пратеници. Чрез своите дела и действия може да посадите семето на вярата в Христос в сърцата на Божиите чедра¹⁶. Както казва президент Ръсел М. Нелсън: „За тях вие ще сте като служещи ангели“¹⁷.

Подготвителното Евангелие

Нарасналата вяра в Христос винаги води до желание да се променим или покаем¹⁸. Затова е логично, че ключът за служението на ангели ще бъде съпътстван от ключа за подготвителното евангелие, „евангелието

на покаянието и на кръщението, и на опрощението на грехове“¹⁹.

Докато изучавате задълженията си в свещеничеството на Аарон, ще видите една ясна отговорност да каните другите да се покаяват и усъвършенстват²⁰. Това не означава, че заставаме на някой уличен ъгъл и започваме да крещим: „Покайте се!“ По-често това означава, че *ние* се покаяваме, ние прощаваме и като служим на другите, предлагаме надеждата и мира, които ни дава покаянието – защото ние самите сме го извършили.

Бил съм с носители на свещеничеството на Аарон по време на посещения при други членове на кворума им. Виждал съм как тяхната загриженост смекчава сърца и помага на братята им да почувстват Божията любов. Чух как един млад мъж свидетелства пред връстниците си за силата на покаянието. Като го направи, се смекчиха сърца, направиха се обещания и се почувства изцеляващата сила на Христос.

Президент Гордън Б. Хинкли учи: „Едно е да се покаем. Друго е да ни бъдат опростени греховете. Силата за осъществяването на това се намира в свещеничеството на Аарон“²¹. Кръщението и причастието – обредите на Аароновото

Свещениците, които са кръстили семейство Мбуелонго в Сидни, Австралия, разбират какво означава да „има(т) власт от Исус Христос.“

свещеничество – завършват нашето покаяние за опрощение на греховете²². Президент Далин Х. Оукс обяснява това по следния начин: „Заповядано ни е да се покаяваме за греховете си и да идваме при Господ със съкрушено сърце и каещ се дух, и да взимаме от причастието. ... Когато подновяваме кръщелния си завет по този начин, Господ подновява очистващия ефект на нашето кръщение“²³.

Братя, извършването на обреди, които чрез единителната сила на Спасителя водят до опрощаване на греховете на каещите се сърца, е свята привилегия²⁴.

Наскоро ми разказаха как един свещеник, който имал проблеми с говора, благословил причастието за първи път. Докато правил това, почувствал много силен дух върху него и конгрегацията. По-късно в събранието той казал просто, но ясно свидетелство за силата на Бог, която почувствал по време на този обред.

В Сидни, Австралия, четирима членове на един кворум на свещениците кръстили членове на семейство Мбуелонго. Майката на един от тези свещеници ми разказа колко въздействащо било това преживяване за нейния син. Тези свещеници разбрали какво означава да бъдеш „упълномощен от Исус Христос“²⁵.

Както знаете, свещениците вече могат да кръщават при извършването на кръщения за мъртвите в храма. Моят 17-годишен син наскоро ме кръсти за някои от нашите предци. И двамата изпитахме силна благодарност за свещеничеството на Аарон и за привилегията да действат за спасението на Божиите чеда.

Млади мъже, когато усърдно изпълнявате своите свещенически задължения, вие участвате с Бог в Неговото дело „да се осъществят безсмъртието и вечният живот на човека“²⁶. Подобни преживявания усилват вашето желание и ви подготвят да преподавате покаяние и да кръщавате обърнати във вярата като мисионери. Те също ви помагат да се подготвите за служение в свещеничеството на Мелхиседек през целия ви живот.

Йоан Кръстител, нашият пример

Носители на свещеничеството на Аарон, ние имаме привилегията и задължението да сме съслужители на Йоан Кръстител. Йоан е изпратен като упълномощен пратеник да свидетелства за Христос и да кани всички да се покаят и бъдат кръстени – т.е., той упражнява ключовете на свещеничеството на Аарон, които обсъдихме. И тогава Йоан заявява:

„Аз ви кръщавам с вода за покаяние; а Онзи, Който идва след мен, е посилен от мен... Той ще ви кръсти със Святия Дух и с огън“²⁷.

Затова свещеничеството на Аарон, с ключовете за служението на ангелите и подготвителното евангелие, подготвя пътя, за да може Божиите чеда да приемат, чрез свещеничеството на Мелхиседек, дара на Светия Дух, най-великият дар, който можем да получим в този живот²⁸.

Каква огромна отговорност е дал Бог на носителите на свещеничеството на Аарон!

Покана и обещание

Родители и ръководители в свещеничеството, можете ли да усетите колко важно е напътствието на президент Монсън да помогнете на младите мъже да разберат „каково означава... да са носители на Божието свещеничество“?²⁹ Разбирането и увеличаването на свещеничеството на Аарон ще ги подготвя да бъдат верни носители на свещеничеството на Мелхиседек, изпълнени със сила мисионери и праведни съпрузи и бащи. Чрез службата си те ще разбират и чувстват реалността на свещеническата сила, силата да се действа в името на Христос за спасението на Божиите чеда.

Млади мъже, Бог има работа за вас³⁰. Вашето ръкополагане в свещеничеството на Аарон е необходимо, за да може Неговите чеда да получат единителната сила на Христос. Обещавам ви, че ако сериозно изпълнявате тези свещени задължения, ще чувствате Божиата сила повече от всякога. Ще разберете вашата същност като синове на Бог, призвани със свято призвание да вършите Неговото дело. И като Йоан Кръстител ще помагате да се подготвя пътя за

пришествието на Неговия Син. За тези истини свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Именно това се случило на Моисей. След забележителната му среща с Бог, той започнал да гледа на себе си по различен начин – като Божий син. Тази гледна точка му помогнала да устои на Сатана, който го нарекъл „сине човешки“ (вж. Моисей 1:1–20). Вж. също Томас С. Монсън, „Да виждаме другите такива, каквито могат да станат“, *Лиакхона*, ноем. 2012 г., с. 68–71; Дейл Г. Ренълд, „През Божиите очи“, *Лиакхона*, ноем. 2015 г., с. 93.
2. Томас С. Монсън, обучение за висши ръководители на обща конференция, март 2011 г.
3. Вж. Дейл Г. Ренълд, „Свещеничеството и единителната сила на Спасителя“, *Лиакхона*, ноем. 2017 г., с. 64–67.
4. Вж. 2 Нефи 31–32; 3 Нефи 11:30–41; 27:13–21; Етер 4:18–19; Моисей 6:52–68; 8:24.
5. Мороний 10:32; вж. също *Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба* 2004 г., с. 7.
6. Вж. Учение и завети 13:1; 84:26–27; 107:20.
7. Римляните 10:14–15, 17. Джозеф Смит учи на същата истина: „Вярата идва чрез слушане на словото Божие, чрез свидетелството на Божиите служители; това свидетелство е винаги съпроводжано от Духа на пророчество и откровение“ (*Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит* 2008 г., с. 412).
8. Мороний 7:22; вж. Алма 12:28–30; 13:21–24; 32:22–23; 39:17–19; Еламан 5:11; Мороний 7:21–25, 29–32; Учение и завети 20:35; 29:41–42; Моисей 5:58; вж. също Матей 28:19; Римляните 10:13–17.
9. Вж. George Q. Cannon, *Gospel Truth*, sel. Jerreld L. Newquist (1987), 54.
10. Вж. James Strong, *The New Strong's Exhaustive Concordance of the Bible* (1984), Hebrew and Chaldee section, 66, Greek dictionary section, 7.
11. Учение и завети 20:59.
12. Вж. Хенри Б. Айринг, „За да може той също да стане силен“, *Лиакхона*, ноем. 2016 г., с. 75–78; Алма 17:3; Еламан 5:18; 6:4–5; Учение и завети 28:3.
13. Вж. 1 Йоан 2:14; Алма 17:2; 26:13; 32:42. *Да изпълним своя дълг към Бог: за носители на Аароновото свещеничество* е ценно средство, което да ви помогне да постигнете това.
14. Учение и завети 11:21; вж. също Учение и завети 84:85.
15. Вж. 2 Нефи 32:3; Учение и завети 42:14; 50:17–22.
16. Вж. Мороний 7:25.
17. Russell M. Nelson, „Honoring the Priesthood,” *Ensign*, May 1993, 40; вж. също Алма 27:4.
18. Вж. Алма 34:17; Еламан 14:13.
19. Учение и завети 84:27.
20. Вж. Учение и завети 20:46, 51–59, 73–79. *Да изпълним своя дълг към Бог: за носители на Аароновото свещеничество* е ценно средство, което да ни помага да разбираме задълженията си.
21. Gordon B. Hinckley, „The Aaronic Priesthood—a Gift from God,” *Ensign*, May 1988, 46.
22. Старейшина Д. Тод Кристоферсън обяснява: „Кръщението с вода е последната и заключителна стъпка в процеса на покаяние. Отричането от греха, заедно със завета ни да се подчиняваме, завършва нашето покаяние; наистина, покаянието остава недовършено без този завет“ („Building Faith in Christ,” *Liahona*, Sept. 2012, 14–15). Вж. също Д. Тод Кристоферсън, „Божествен дар на покаянието“, *Лиакхона*, ноем. 2011 г., с. 38–41; Превод на Джозеф Смит, Матей 26:24 (в Ръководство към Писанията).
Обрядът на причастието ни предоставя „възможност всяка седмица да подновяваме свещени завети, които ни позволяват да получаваме единителната благодат на Спасителя със същия духовно пречистващ ефект като този на кръщението и потвърждаването“ („Understanding Our Covenants with God,” *Liahona*, July 2012, 21). Вж. също Dallin H. Oaks, „Always Have His Spirit,” *Ensign*, Nov. 1996, 59–61.
23. Dallin H. Oaks, „The Aaronic Priesthood and the Sacrament,” *Liahona*, Jan. 1999, 44.
24. Старейшина Дейвид А. Беднар обяснява: „Обредите на спасение и възвисяване, отслужвани в Господната възстановена Църква, са много повече от ритуали или символични изпълнения. Те по-скоро представляват утълномощени канали, чрез които благословиите и силите от небесата могат да се вляят в личния ни живот“ („Получавайте винаги опрощение на греховите си“, *Лиакхона*, май 2016 г., с. 60).
25. Учение и завети 20:73.
26. Моисей 1:39.
27. Матей 3:11.
28. Много църковни ръководители са посочвали Светият Дух като най-великия дар през смъртността.
Президент Далин Х. Оукс казва: „Едно от най-ценните притежания, които може да имаме през смъртността, е да имаме постоянно спътничество на Светия Дух“ („The Aaronic Priesthood and the Sacrament,” *Liahona*, Jan. 1999, 44).
Старейшина Брус Р. Макконки учи: „От гледна точка на вечността, вечният живот е най-великият от всички Божии дарове. Но през погледа само на този живот, дарът на Светия Дух е най-великият дар, който може да има един смъртен човек“ („What Is Meant by ‘The Holy Spirit?’” *Instructor*, Feb. 1965, 57).
Президент Уилфърд Уудръф свидетелства: „Ако Светият Дух е с вас – както трябва да бъде с всички – мога да ви кажа, че няма по-велик дар, няма по-велика благословия, няма по-велико свидетелство, което да е давано на хората на земята. Може да получавате служението на ангели; може да виждате много чудни неща; може да виждате много чудеса по земята; но твърдя, че дарът на Светия Дух е най-великият дар, който може да бъде даден на човека“ (*Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* [2004], 49).
Старейшина Дейвид А. Беднар добавя: „Божии заповеди, на които се подчиняваме, и вдъхновените съвети от Църковните ръководители, които следваме, се съсредоточават основно върху получаването на спътничеството на Духа. В основата си всички евангелски учения и дейности са съсредоточени върху доближаването към Христа и получаването на Светия Дух в нашия живот“ („Получаване на Светия Дух“, *Лиакхона*, ноем. 2010 г., с. 97).
29. Томас С. Монсън, обучение за висши ръководители на обща конференция, март 2011 г.
30. Вж. Моисей 1:6.

От президент Ръсел М. Нелсън

Встъпителни бележки

Обявяваме важна промяна в структурата на кворумите на свещеничеството на Мелхиседек, за да се върши по-ефективно Господното дело.

Благодаря ви за важното послание, брат Холмс. Скъп братя, президент Томас С. Монсън и старейшина Робърт Д. Хейлз ни липсват много. Въпреки това продължаваме да работим с жар в името на своя Бог¹.

Много съм благодарен за всеки мъж, носител на святото свещеничество. Вие сте надеждата на нашия Спасител, Който желае „всеки човек да може да говори в името на Бога Господа, тъкмо Спасителя на света“². Той иска *всички* Негови ръкоположени синове да го представляват, да говорят и действат от Негово име и да благославят живота на Божиите чеда по целия свят, „тъй че вярата също да може да се умножи по земята“³.

Някои от вас служат на места, където Църквата е установена от поколения насам. А други служат там, където Църквата е сравнително нова. При някои от вас, вашите райони са големи. При други – вашите клонове са малки, а разстоянията – значителни. Независимо от вашите индивидуални обстоятелства, всеки един от вас е член на свещенически кворуми с божествено назначение да учите и преподавате, да обичате и да служите на другите.

Тази вечер обявяваме важна промяна в структурата на кворумите на свещеничеството на Мелхиседек, за да се върши по-ефективно Господното дело. *На ниво район групата на висшите свещеници и кворумът на старейшините ще бъдат обединени в един кворум на старейшините.* Тази промяна ще усилва способността и силата на мъжете, носители на свещеничеството, в тяхната служба на другите. Бъдещите старейшини ще бъдат приветствани от този кворум и приобщавани от братята в него. На ниво кол президентството на кол ще продължава да председателства над кворума на висшите свещеници в кола. Но организацията в този кворум ще се основава

върху *настоящите* свещенически призвания, както ще бъде обяснено след малко.

Старейшина Д. Тод Кристоферсън и старейшина Роналд А. Расбанд от Кворума на дванадесетте апостоли ще ни учат сега относно тези важни промени.

Тези промени са преглеждани и подобрявани в продължение на много месеци. Почувствахме спешна необходимост да подобрим начина, по който се грижим за нашите членове. За да правим това по-добре, трябва да укрепим нашите кворуми на свещеничеството, за да осигуряваме по-добро ръководство на служението с любов и подкрепа, което Господ желае за Своите светии.

Тези промени са вдъхновени от Господ. Като ги прилагаме, ще бъдем още по-ефективни, отколкото сме били досега.

Ние сме заети в делото на Всеомогъщия Бог. Исус е Христос. Ние сме Неговите смирени служители. Моля се Бог да ви благословя, братя, докато се учим относно нашите задължения и ги изпълняваме, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. „Да работим с жар“, *Химни*, № 153.
2. Учение и завети 1:20.
3. Учение и завети 1:21.

От старейшина Д. Тод Кристоферсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

Кворумът на старейшините

Това да има един кворум на свещеничеството на Мелхиседек в района обединява носителите на свещеничеството в постигането на всички аспекти на делото по спасението.

Малко след като Църквата е била организирана в тази последна диспенсация, Господ заявява в едно откровение: „И чрез молитвата на вашата вяра вие ще получите закона Ми, та да може да узнаете как да управлявате църквата Ми и да имате всичко да ви е в ред пред Мен“¹. От тогава насам този принцип се следва в Църквата и Господ спазва обещанието Си. От времето на Пророка Джозеф Смит, когато биват организирани свещеническите санове и кворуми в наши дни, досега периодично са разкривани различни модели на организация и служба на свещеничеството. Значителни подобрения в Кворума а дванадесетте, Седемдесетте, висшите свещеници и другите санове и кворуми на свещеничеството на Мелхиседек и Аарон са разкривани и прилагани по времето на президентите Бригъм Йънг, Джон Тейлър и Спенсър У. Кимбъл, редом с други². Сега, в едно историческо изказване само преди няколко минути, президент Ръсел М. Нелсън обяви допълнителна важна промяна.

Да повтора част от думите му: „Тази вечер обявяваме важна промяна в структурата на кворумите на свещеничеството на Мелхиседек, за да се върши по-ефективно Господното дело. *На ниво район групата на висшите свещеници и кворумът на старейшините ще бъдат обединени в един кворум на старейшините...* (а) организацията в кворума на (висшите свещеници в кола) ще се основава върху *настоящите* свещенически призования“.

Президент Нелсън добавя: „Тези промени са преглеждани и подобрявани в продължение на много месеци. Почувствахме спешна необходимост да подобрим начина, по който се грижим за нашите хора. ... За да правим това по-добре, трябва да укрепим нашите кворуми на свещеничеството, за да осигуряваме по-добро ръководство на служението с любов и подкрепа, което Господ желае за Своите светии.

Тези промени са вдъхновени от Господ. Като ги прилагаме, ще бъдем още по-ефективни, отколкото сме били досега“³.

По молба на Първото президентство заедно със старейшина Роналд А. Расбанд ще добавим малко подробности, които вярваме, че ще отговорят на въпросите, които вероятно имате.

Кворумите на старейшините и висшите свещеници

Първо, да повтора, какви са промените за групите на висшите свещеници и кворумите на старейшините в района? В районите членовете на кворумите на старейшините и групите на висшите свещеници сега ще бъдат обединени в един кворум на свещеничеството на Мелхиседек с едно президентство кворум. Този кворум, с повече членове и единство, ще бъде наречен „кворума на старейшините“. Ще бъдат преустановени групите на висшите свещеници. Кворумът на старейшините включва всички старейшини и потенциални старейшини в района, както и висшите свещеници, които в момента *не* служат в епископството, коловото президентство, висшия съвет или не са действащи патриарси. Кворумът на висшите свещеници в кола ще се състои от онези висши свещеници,

които служат в коловото президентство, в епископството, висшият съвет или са действащи патриарси.

Президентството на кворума на старейшините

Как ще бъде организирано президентството на кворума на старейшините? Коловото президентство ще освободи всички настоящи ръководители на групата на висшите свещеници и президентствата на кворума на старейшините и ще призове нов президент на кворума на старейшините и съветници за него във всеки район. Новото президентство на кворума на старейшините може да включва старейшини и висши свещеници, на различна възраст и с различен опит, които да служат заедно в едно президентство на кворум. В президентството на кворума може да служат както старейшини, така и висши свещеници. Това не е „завземане“ на кворумите на старейшините от страна на висшите свещеници. Очакваме старейшините и висшите свещеници да работят заедно във всяка възможна комбинация в президентството на кворума и в службата на кворума. Тези промени

в кворумите трябва да бъдат приложени възможно най-скоро.

Свещенически санове в кворума на старейшините

Тази промяна в структурата на кворума променя ли свещеническия сан, който имат членовете на кворума? Не, това действие не отменя никой свещенически сан, в който даден член на кворума е бил ръкоположен преди това. Както знаете, мъжете могат през живота си да бъдат ръкопологани в различни санове на свещеничеството и не губят или изоставят никое предишно ръкополагане, когато получат ново. Макар и в някои случаи носител на свещеничеството да служи в повече от един сан, както когато висш свещеник служи и като патриарх или епископ, той обикновено не действа едновременно във всичките си санове във свещеничеството. Например епископите и седемдесетниците не служат активно в тези санове, след като бъдат освободени или бъдат обявени за почетни. Затова, каквито и други санове в свещеничеството да притежава даден мъж, докато е член на кворума на старейшините, той служи като старейшина.

Преди години президент Бойд К. Пакър каза: „свещеничеството е нещо повече от сановите си... Свещеничеството не се дели. Един старейшина притежава също толкова свещеничество, колкото и един апостол. (Вж. У. и З. 20:38.) Когато даден мъж (бъде ръкоположен в свещеничеството), той го получава цялото. Обаче в свещеничеството има санове – разделения във властта и отговорностите. ... Понякога за даден сан се говори като за „по-висш от“ или „по-нисш от“ друг сан. Вместо да са „по-висши“ или „по-нисши“, сановите в свещеничеството на Мелхиседек представляват различни области за служба“⁴. Братя, искрено се надявам, че вече няма да говорим за „напредване“ в друг сан на свещеничеството на Мелхиседек.

Старейшините ще продължат да бъдат ръкополагани за висши свещеници, когато биват призовани в колово президентство, висш съвет или епископство – или в други случаи, според преценката на коловия президент чрез обмисляне с молитва и вдъхновение. Когато приключат срока си за служба в колово президентство, висш съвет или епископство, висшите свещеници се връщат в кворума на старейшините в техния район.

Указания за президента на кворума на старейшините

Кой ръководи работата на президента на кворума на старейшините? Коловият президент председателства над свещеничеството на Мелхиседек в неговия кол. Следователно, президентът на кворума на старейшините пряко отговаря пред коловия президент, който предоставя обучение и насока от коловото президентство и чрез висшият съвет. Епископът, като председателстващ висш свещеник

в района, също се среща редовно с президента на кворума на старейшините. Епископът се съветва с него и дава уместни насоки относно как най-добре да служи и благославя членовете на района, работейки в хармония с всички организации в района⁵.

Целта на тези промени

Кои са целите на промените в кворумите на свещеничеството на Мелхиседек? Наличието на кворум на свещеничеството на Мелхиседек в даден район сплотява носителите на свещеничеството, за да постигнат всички аспекти на делото по спасението, включително храмовата работа и работата по семейна история, които досега се координираха от групите на висшите свещеници. Това позволява на всички членове на кворума на всякаква възраст и от всякакъв произход да имат полза от гледната точка и опита на другите и на хората на различен стадий от живота си. Това предоставя и допълнителни възможности за опитните носители на свещеничеството да наставяват другите, включително потенциалните старейшини, новите членове, пълнолетните младежи и връщащите се към активност. Неспособен съм да изразя колко се вълнувам като мисля за все по-важната роля, която ще играят в бъдеще кворумите на старейшините. Мъдростта, опитът, способностите и силата, които ще има в тези кворуми, предвещават нова епоха и нов стандарт за свещеническа служба в цялата Църква.

Преди двадесет години на една обща конференция разказах история, която за пръв път бе разказана от старейшина Воън Дж. Федърстоун от Седемдесетте, която мисля, че е уместно да се повтори сега.

През 1918 г. брат Джордж Гоутс бил фермер, който отглеждал захарно цвекло в Лихай, Юта. През тази година зимата настъпила рано и по-голямата част от реколтата от цвекло замръзнала в земята. За Джордж и малкия му син Франсис събирането на реколтата било бавно и трудно. Междувременно избухнала грипна епидемия. Страшната болест отнела живота на сина на Джордж, Чарлс, и три от малките деца на Чарлс – две момиченца и едно момченце. В рамките само на шест дни скърбящият Джордж Гоутс на три отделни пъти отишъл до Огдън, Юта, за да донесе вкъщи телата и да ги подготви за погребение. В края на този ужасен период Джордж и Франсис впрегнали каруцата си и се отправили отново към полето с цвекло.

„(По пътя си) срещали каруца след каруца, пълни с цвекло, на път към фабриката, управлявани от познати фермери. Като се пресрещнали, всеки от водачите поздравявал: „Здрасти, чичо Джордж“, „Ужасно съжалявам, Джордж“, „Много лошо, Джордж“, „Имаш много приятели, Джордж“.

В последната каруца бил... луничавият Джаспър Ролф. Той му махнал весело и извикал: „Това беше всичко, чичо Джордж“.

(Брат Гоутс) се обърнал към Франсис и казал: „Де да беше така и при нас“.

Когато пристигнали до портата на фермата, Франсис скочил от голямата червена каруца за цвекло и отворил портата, а (баща му) продължил с каруцата към нивата. (Джордж) дръпнал юздите, спрял конете... и огледал нивата.... В цялата нива нямало и една глава захарно цвекло. Тогава осъзнал какво имал предвид Джаспър Ролф, когато извикал: „Това беше всичко, чичо Джордж!“

(Джордж) слязъл от каруцата, взел една шепа от богатия чернозем, който толкова обичал, и после... едно листо от цвекло и погледал за малко тези символи на труда си, като че не можел да повярва на очите си.

После седнал върху купчина листа от цвекло – този мъж, който в рамките на само шест дни донесъл четирима от любимите си хора вкъщи, за да ги погребее; направил ковчези, изкопал гробове и дори помогнал за погребалното облекло – този удивителен мъж, който нито веднъж не се поколебал, нито трепнал през цялото това мъчително изпитание – седнал на една купчина листа от цвекло и заплакал като малко дете.

После станал, избърсал сълзите си,... погледнал към небето и казал: „Благодаря Ти, Отче, за старейшините от нашия район“⁶.

Да, слава на Бог за мъжете, носители на свещеничеството, и за службата, която тепърва ще извършват в служението си към отделни хора и семейства и при изграждането на Сион.

От старейшина Роналд А. Расбанд
От Кворума на дванадесетте апостоли

Първото президентство, Кворумът на дванадесетте апостоли и Президентството на Седемдесетте са обмисляли тези промени от дълго време. След много молитви, внимателно проучване на дадените в Писанията указания за свещеническите кворуми и потвърждение, че това е Господната воля, ние ще пристъпим сплотено към това, което реално е още една стъпка към разгръщането на Възстановяването. Господното указание е проявено и аз се радвам за това, като свидетелствам за Него, Неговото свещеничество и вашите ръкополагания в това свещеничество, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Учение и завети 41:3.
2. Вж. например, William G. Hartley, “The Priesthood Reorganization of 1877: Brigham Young’s Last Achievement,” in *My Fellow Servants: Essays on the History of the Priesthood* (2010), 227–64; “To the Seventies,” in James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (1965), 352–54; Hartley, “The Seventies in the 1880s: Revelations and Reorganizing,” in *My Fellow Servants*, 265–300; Edward L. Kimball, *Lengthen Your Stride: The Presidency of Spencer W. Kimball* (2005), 254–58; Susan Easton Black, “Early Quorums of the Seventies,” in David J. Whittaker and Arnold K. Garr, eds., *A Firm Foundation: Church Organization and Administration* (2011), 139–60; Richard O. Cowan, “The Seventies’ Role in the Worldwide Church Administration,” in *A Firm Foundation*, 573–93.
3. Ръсел М. Нелсън, „Встъпителни бележки“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 54.
4. Boyd K. Packer, “What Every Elder Should Know—and Every Sister as Well: A Primer on Principles of Priesthood Government,” *Tambuli*, Nov. 1994, 17, 19.
5. Вж. *Handbook 2: Administering the Church*, 2010 г., 7.3.1.
6. D. Todd Christofferson, “The Priesthood Quorum,” *Liahona*, Jan. 1999, 47; вж. също Vaughn J. Featherstone, “Now Abideth Faith, Hope, and Charity,” *Ensign*, July 1973, 36–37.

Войската царска вижте

Каква радост ще имат всички носители на свещеничеството на Мелхиседек в благословията да преподават, да се учат и да служат рамо до рамо.

Мои възлюбени братя в свещеничеството, с голямо смирение заставам пред вас в този исторически момент, както ми бе възложено от нашия скъп пророк и президент Ръсел М. Нелсън. Колко обичам и подкрепям този чудесен Божий човек и нашето ново Първо президентство. Добавям своето свидетелство към това на старейшина Д. Тод Кристоферсън и на другите мои братя от Кворума на дванадесетте апостоли, че обявените тази вечер промени са волята на Господ.

Както заяви президент Нелсън, този въпрос дълго време беше обсъждан и обмислян с молитва от висшите ръководители на Църквата. Желанието ни беше да търсим Господната воля и да укрепваме кворумите на свещеничеството на Мелхиседек. Беше получено вдъхновение и тази вечер нашият пророк оповести Господната воля. „Наистина Господ Йехова няма да направи нищо, без да открие Своето намерение на слугите Си, пророците!“¹ Каква благословия е днес да имаме жив пророк!

През живота ни сестра Расбанд и аз сме пътували по света във връзка с различни професионални и църковни ангажименти. Виждал съм почти

всеки вид организация на единица в Църквата: малък клон в Русия, където носителите на свещеничеството на Мелхиседек могат да бъдат преброени на пръстите на едната ръка; нов и разрастващ се район в Африка, където висшите свещеници и старейшините се събират заедно поради малкия брой носители на свещеничеството на Мелхиседек; добре установени райони, където поради броя на старейшините е необходимо сформирани на два кворума!

Навсякъде съм виждал ръката на Господ да действа пред Неговите служители, подготвяйки хората и пътя напред, така че всички Негови

чеда да могат да бъдат благославяни във всички техни нужди. Той не е ли обещал, че ще „върв(и) пред лиц(ата ни), ще бъд(е) от дясната (ни) страна и от лявата“ и че Неговият „Дух ще бъде в сърцата (ни), и ангелите (Му) ще са около (нас)“².

Докато мисля за всички вас, си спомням за химна „Войската царска вижте“.

*Войската царска вижте
със знаме, щит и меч.
Победно, с устрем тя лети
по бойното поле.
Смел Вожд напред я води,
чуй песен прозвуча,
войници силни, храбри
запяват песента*³.

Старейшина Кристоферсън отговори на няколко въпроса, които със сигурност възникват от обявлението, че групите на висшите свещеници и кворумите на старейшините на ниво район ще бъдат обединени в единна могъща армия братя от свещеничеството на Мелхиседек.

Тези промени ще помагат на кворумите на старейшините и Обществото за взаимопомощ да работят в хармония. Това също ще опрости координацията между кворумите, епископството и съвета на района. Епископите ще могат да възлагат повече отговорности на президентите на кворума на старейшините и Обществото за взаимопомощ, а така епископите и съветниците им ще се съсредоточават върху основните си задължения, по-конкретно да председателстват над младите жени и младите мъже-носители на свещеничеството на Аарон.

Промените в организациите и отговорностите в Църквата са нещо нормално. През 1883 г. Господ казва

на президент Джон Тейлър: „По отношение на ръководството и организацията на Църквата, ... чрез каналите, които съм установил, от време на време ще ви разкривам всичко необходимо за бъдещото развитие и усъвършенстване на Църквата, за промените и напредъка на Моето царство“⁴.

Сега, няколко думи към вас братя, които сте висши свещеници – знайте, че ви обичаме! Нашият Небесен Отец ви обича! Вие сте важна част от царската армия на свещеничеството и делото не може да върви напред без вашата доброта, служба, опит и праведност. Алма учи, че мъжете са призвани като висши свещеници поради изключителната им вяра и добрите им дела, за да учат другите и да им служат⁵. Този опит сега е необходим вероятно повече от всякога.

В много райони може да има висши свещеници, които сега ще имат възможността старейшина да бъде техен президент на кворум. Вече има случаи старейшини да председателстват над висши свещеници – те сега служат като президенти на клон в някои части на света, където в клоновете има висши свещеници, а в някои клонове има висши свещеници, но е организиран само кворум на старейшините.

Каква радост ще имат *всички* носители на свещеничеството на

Мелхиседек в благословията да преподават, да се учат и да служат рамо до рамо заедно с всички членове на своя район. Където и да се намирате и каквито и да са обстоятелствата, ние ви каним с молитва, вяра и радост да приемете тези нови възможности да водите или да бъдете ръководени и да служите в единство като братя в свещеничеството.

Сега ще разгледам няколко допълнителни въпроса, нуждаещи се от разяснение, докато вървим напред към прилагане волята на Господ при организирането на кворумите на святото свещеничество.

Какви са промените в кворума на висшите свещеници в кол? Кворумите на висшите свещеници в коловете ще продължават да изпълняват ролите си. Президентствата на кол ще продължават да служат като президентства на кворума на висшите свещеници в кола. Но, както отбеляза старейшина Кристоферсън, кворумът на висшите свещеници в кол сега ще включва висшите свещеници, които *понастоящем* служат в президентството на кола, като членове на епископства на райони, членове на висшия съвет на кола и действащия патриарх. Чиновниците на кол и район, а също и изпълнителните секретари, не са членове на кворума на висшите свещеници в кол. Когато човек, който активно служи като

висш свещеник, патриарх, седемдесетник или апостол, посети район и желае да присъства на събрание на свещеничеството, той ще бъде заедно с кворума на старейшините.

Когато братя с такива призвания бъдат освободени, те ще се връщат в своите местни единици като членове на кворума на старейшините.

Каква е *ролята* на кворума на висшите свещеници в кол? Президентството на кол се среща с членовете на кворума на висшите свещеници, за да се съветват заедно, да им свидетелстват и да ги обучават. При събранията в коловете, както са описани в ръководствата, ще има две промени:

Първо, в районите и коловете вече няма да се провеждат събрания на изпълнителния комитет на свещеничеството. Ако в район възникнат специални нужди, например деликатни семейни въпроси или необичайни проблеми с благосъстоянието, те могат да се разглеждат по време на разширено събрание на епископството. Други по-малко деликатни въпроси могат да бъдат разглеждани от съвета на района. Досегашните събрания на изпълнителния комитет на свещеничеството ще се наричат „събрания на висшия съвет“.

Второ, вече няма да се провеждат ежегодни събрания на всички ръкоположени висши свещеници в кола. Въпреки това всяко президентство

на кол ще продължава да провежда ежегодни събрания на кворума на висшите свещеници в кола, както беше съобщено днес.

Може ли в район да има повече от един кворум на старейшините? Отговорът е „Да“. В духа на Учение и завети, раздел 107, стих 89, когато в даден район има необичайно голям брой активни носители на свещеничеството на Мелхиседек, ръководителите могат да организират повече от един кворум на старейшините. В такива случаи във всеки кворум трябва да има разумен баланс по отношение на възраст, опит, свещенически сан и сила.

Свидетелствам, че с прилагането на тези вдъхновени промени в кворумите в нашите райони и колове, ще виждаме много благословии. Нека ви дам само няколко примера.

Под ръководството на епископите ще има повече носители на свещеничеството, които да подпомагат делото по спасение. Това включва събирането на Израил чрез работа по семейна история и в храма, работа със семейства и хора в нужда, помагане на мисионерите да водят души при Исус Христос.

Освободени председателстващи ръководители ще се връщат, за да споделят своя опит с кворума на старейшините, а това ще укрепва неговите членове.

В кворума ще има по-голямо разнообразие от дарби и способности.

Ще има повече гъвкавост и възможности да се посрещат настоящите и спешните нужди в района и кворума, а също и за изпълнението на разнообразни отговорности при служението.

Ще има повече обмяна на знания и единство, когато нов старейшина и опитен висш свещеник споделят преживявания, рамо до рамо, по време на събрания на кворума и при изпълнение на задачи.

Надяваме се, че епископите и президентите на клон ще имат свободата да се посвещават по-пълно на призванията си да пасат овцете и да служат на нуждаещите се.

Разбираме, че всички райони и колове са различни. Въпреки тези разлики, се надяваме, че ще започнете да прилагате тези промени скоро след тази обща конференция. Получихме напътствия от Божия пророк! Каква огромна благословия и отговорност. Нека я изпълняваме с цялата си праведност и усърдие!

Напомням ви, че тази свещеническа власт се дава чрез отделяне и ръкополагане, но истинската сила, силата да действате от името на Господ Исус Христос, може да дойде само чрез праведен живот.

Господ заявява на Пророка Джозеф Смит, Пророкът на Възстановяването:

„Ето, вижте, Аз ще се погрижа за паствата ви и ще издигна старейшини, и ще им ги изпратя.

Ето, Аз ще ускоря Моето дело във времето му“⁶.

Наистина, сега Господ ускорява Своео дело.

Надявам се всеки от нас да използва тази възможност да размишлява над живота си и да го подобрява,

От президент Хенри Б. Айринг
Втори съветник в Първото президентство

за да живее според Неговата воля и така да заслужи многото благословии, обещани на преданите и верните.

Братя, благодаря ви за всичко, което правите, за да участвате в това величествено дело. Нека вървим напред в това велико и славно начинание.

*Когато всичко свърши –
и битки, и война,
събрани безопасно
в долината на мира,
със Царя свят и вечен
със грейнали лица,
безбройни и могъщи
ще славим с песента:*

*Победа, победа
със нашия Господ!
Победа, победа,
със Исус Христос!
Победа, победа, победа
със Исус Христос!⁷*

Днес ние сме свидетели, че Господ разкрива волята Си чрез Своя пророк, президент Ръсел М. Нелсън. Свидетелствам, че той е Божият пророк тук на земята. Давам свидетелство за Господ Исус Христос, нашият велик Изкупител и Спасител. Това е Неговото дело и това е Неговата воля, тържествено свидетелствам за това, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Амос 3:7.
2. Учение и завети 84:88.
3. „Войската царска вижте“ *Химни*, № 158.
4. В James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (1965), 2:354.
5. Вж. Алма 13.
6. Учение и завети 88:72–73.
7. „Войската царска вижте“ *Химни*, № 158.

Вдъхновено служение

Получаваме най-добре Светия Дух, когато наблюдаваме на службата към другите. Именно затова имаме свещеническото задължение да служим за Спасителя.

Мои възлюбени братя, благодарен съм за привилегията да ви говоря на тази историческа обща конференция. Подкрепихме президент Ръсел М. Нелсън като 17-ия президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Тъй като съм имал благословието да работя с него всеки ден, почувствах потвърждение от Духа, че президент Нелсън е призван от Бог да води Господната истинна Църква.

Свидетелствам и че Господ е призовал старейшина Герит У. Гонг и старейшина Юлиис Соарес да служат като членове на Кворума на дванадесетте апостоли. Аз ги обичам и подкрепям. Чрез служението си те ще благославят хора по целия свят и много поколения.

Тази конференция е историческа и поради още една причина. Президент Нелсън обяви една вдъхновена стъпка напред в Господния

организиран план за Неговата Църква. Планът включва една нова структура на свещеническите кворуми в районите и коловете, за да може по-добре да изпълняваме свещеническите си задължения. Тези задължения са изцяло свързани със свещеническата ни грижа за чедата на нашия Отец.

Планът на Господ, според който светиите Му се грижат с любов за другите, през годините е работил с различни похвати. В началото в Наву пророкът Джозеф Смит се нуждаел от организиран начин да се грижи за потока от като цяло обеднели нови членове, прииждащи в града. Четири от моите прадедовци и прабаби били сред тях – семействата Айринг, Бениън, Ромни и Смит. Пророкът организирал грижите за тези светии според местоположението им. В Илиноис тези разделения на града били наречени „райони“.

Докато светиите се придвижвали из равнините, грижите им един за друг били организирани по „компани“. Един от прапрадедовците ми (по бащина линия) се връщал от мисията си в днешна Оклахома, когато срещнал по пътя една компания. Той бил толкова слаб от болести, че с колегата си се возел легнал на една малка каручка.

Водачът на компанията изпратил две млади жени да помогнат на хората в тази изпаднала в беда каручка. Една от тях, млада сестра, която станала член в Швейцария, погледнала един от мисионерите и изпитала състрадание. Той бил спасен от тази компания светии. Възстановил се дотолкова, че да върви пеша остатъка от пътя до долината Солт Лейк рамо до рамо с младата си спасителка. Те се влюбили и сключили брак. Той станал моят прапрадедо Хенри

Айринг, а тя, моята прапрабаба Мария Бомели Айринг.

Години по-късно, когато хората споменали колко трудно е било преминаването на континента, тя казала: „О не, не беше трудно. Докато вървахме, през целия път си говорехме за това какво чудо е, че и двамата сме намерили истинното Евангелие на Исус Христос. Беше най-щастливото време, за което имам спомен“.

Оттогава насам Господ е използвал множество начини да помага на светиите си да се грижат едни за други. Сега Той ни е благословил с усилен и сплотени кворуми на ниво район и кол – кворуми, които работят координирано с всички организации на района.

Градските райони, компаниите и усилените кворуми изискват поне две неща, за да имат успех във връзка с намерението на Господ светиите Му да се грижат едни за други по начина, по който Той се грижи за тях. Те имат успех, когато светиите изпитват Христова любов едни към други, а не мислят само за себе си. Писанията я наричат „милосърдие... чистата любов Христова“ (Мороний 7:47). И имат успех, когато Светият Дух насочва грижещия се да узнае кое

според Господ е най-добро за човека, на когото се опитва да помогне.

Отново и отново през последните седмици членове на Църквата действаха в мое присъствие, като че бяха очаквали как Господ ще промени подхода си, според обявеното днес. Нека ви дам само два примера. Единият, обикновена реч в събрание за причастие, изнесена от 14 годишен учител в свещеничеството на Аарон, който разбира какво могат да постигнат носителите на свещеничеството в службата си към Господ. Вторият, един носител на свещеничеството на Мелхиседек, който, с помощта на любовта Христова, е вдъхновен да служи на едно семейство.

Първо, позволете ми да ви предам думите на младия мъж, който говореше в събранието за причастие на един район. Бях на това събрание. Опитайте се да си спомните как беше, когато бяхте 14 годишни, и го чуйте как казва повече от това, което се очаква да знае толкова млад мъж:

„Много ми харесва да съм член на кворума на учителите в нашия район, откакто миналата година навърших 14 години. Учителят има всички отговорности на дякон плюс още няколко.“

Тъй като някои от нас са учители, а други ще бъдат, и всички в Църквата са благословени от свещеничеството, важно е всички ние да знаем повече за задълженията на учителя.

Първо, Учение и завети 20:53 гласи: „Задължението на учителя е да бди винаги над църквата и да бъде с членовете, и да ги подсилва“.

После, Учение и завети 20:54–55 гласи:

„И да гледа да няма беззаконие в църквата, нито грубост един към друг, нито лъжа, одумване или злословене,

и да гледа църквата да се събира често, и също да гледа всичките членове да вършат задълженията си“.

Младият мъж продължи:

„Господ ни казва, че е наша отговорност не само да се грижим за Църквата, но и за хората в Църквата по начина, който би го правил Христос, защото това е Неговата Църква. Ако се опитваме да спазваме заповедите, да сме мили едни с други, да сме честни, да сме добри приятели и да ни е приятно заедно, Духът ще може да е с нас и ще знаем каква е волята на Небесния Отец за нас. Ако не го правим, не можем да изпълняваме призованието си“.

След това продължи:

„Когато един учител избере да дава правилен пример, като е добър домашен учител, поздравява членовете на Църква, подготвя причастието, помага у дома и е миротворец, той избира да почита свещеничеството си и да изпълнява призованието си.

Да сме добри учители не означава само да сме отговорни, когато сме на църква или на църковни дейности. Апостол Павел учи: „Бъди навярващите пример в слово, в поведение, в любов, във вяра, в чистота“ (1 Тимотей 4:12).

Тогава младият мъж каза:

„Независимо къде сме или какво правим, можем да бъдем добър пример за праведност по всяко време и навсякъде.

С татко сме домашни учители на семейство Браун¹. Всеки път като отидем там, ми е приятно да си говоря с тях и да ги опознавам. Нещо, което наистина ми харесва в тях, е че винаги като отидем там, те всички искат да ни изслушат и винаги ни разказват хубави истории.

Когато опознаваме добре хора в района, като резултат на програмата

за домашно обучение, е по-лесно да вършим следващото задължение на учителя, а именно приветстването на членовете на църква. Когато помагаме на хората да се чувстват уютно на църква, това помага на всички членове на района да се чувстват обичани и подготвени да вземат от причастието.

След като приветстват хората, които дойдат на църква, учителите помагат всяка неделя като подготвят причастието. Наистина ми харесва да раздавам и подготвям причастието в този район, защото всички са толкова благоговейни. Винаги чувствам Духа, когато подготвям и раздавам причастието. За мен е истинска благословия, че мога да правя това всяка неделя.

Някои видове служба като раздаването на причастието са нещо, което хората виждат и ни благодарят за нея, но други видове, като подготовката на причастието, обикновено се извършва незабележимо за другите. Не е важно дали хората *виждат* как служим, важното е, че Господ знае, че сме Му служили.

Като учители винаги трябва да се стремим да укрепваме Църквата, нашите приятели и близки, като изпълняваме свещеническите си задължения. Не винаги е лесно, но Господ не ни дава заповеди, „освен ако не ще подготви пътя за (нас), за да можем да изпълня(ваме) това, което Той (ни) е заповядал“ (1 Нефи 3:7).

Когато този млад мъж приключи речта си, аз продължих да се учудвам на неговата зрялост и мъдрост. Той обобщи: „Знам, че ще ставаме по-добри, ако избираме да следваме (Исус Христос)“.

Друга история за свещеническа служба бе разказана преди месец в събранието за причастие на един район. И на това събрание присъствах.

В този случай един опитен носител на свещеничеството на Мелхиседек не знаеше, че, докато говори, описва именно това, което Господ желае да се случва с укрепените свещенически кворуми. Ето основното в историята му:

На него и колегата му домашен учител било възложено да служат на седем семейства. Почти всички те *не* желаели посещения. Когато домашните учители отивали до апартаментите им, те отказвали да отворят. Когато им звънели по телефона, не вдигали. Когато им оставели съобщение, те не им се обаждали. Този старши колега накрая избрал служение чрез писане на писма. Дори започнал да използва ярко жълти пликосе, с надеждата да предизвика отговор.

Едно от седемте семейства била неактивна неомъжена сестра, която била емигрирала от Европа. Тя имала две малки деца.

След много опити да се свържат с нея, той получил текстово съобщение. Тя рязко го уведомила, че е твърде заета да се среща с домашни учители. Работела на две места и била и в армията. Основната ѝ работа била полицейски служител, целта ѝ била да стане детектив и после да се върне в родината си и да продължи да работи там.

Домашният ѝ учител никога не могъл да говори с нея в дома ѝ. От време на време ѝ пращал съобщения. Всеки месец ѝ изпращал ръчно написано писмо, към което добавял картички за всяко от децата.

Не получавал отговор. Но тя знаела кои са домашните ѝ учители, как да се свърже с тях и че те ще постоят в своята свещеническа служба.

Един ден той получил спешен SMS от нея. Тя отчаяно се нуждаела от помощ. Не знаела кой е епископът ѝ, но знаела кои са домашните ѝ учители.

След няколко дни трябвало да напусне щата за едномесечно обучение в армията. Не можела да вземе своите деца със себе си. Майка ѝ, която щяла да се грижи за децата ѝ, тъкмо отлетяла за Европа, за да се грижи за съпруга си, който внезапно се разболя.

Тази неактивна неомъжена сестра имала достатъчно пари да купи билет до Европа за по-малкото си дете, но не и за 12-годишния си син Ерик². Помолила домашния си учител да намери добро семейство от Църквата, което да вземе Ерик в дома си за следващите 30 дни!

Домашният учител ѝ пратил SMS, че ще се постарее. После се свързал със свещеническите си ръководители. Епископът, председателстващият

висш свещеник, му позволил да се обърне към членове на съвета на района, включително президентката на Обществото за взаимопомощ.

Тя бързо намерила четири семейства от Църквата, с деца около възрастта на Ерик, които да го вземат в дома си за по една седмица. През следващия месец тези семейства хранили Ерик, намерили място за него във вече натъпканите си апартаменти или малки домове, водели го на предварително планирани от тях летни семейни дейности, водели го на църква, включвали го в семейните си домашни вечери и т.н.

Семействата имали момчета на възрастта на Ерик го включвали в събиранията и дейностите на техните кворуми на дяконите. През тези 30 дни Ерик за пръв път през живота си бил на църква всяка неделя.

След като майка му се върнала от обучението си, Ерик продължил да ходи на църква, обикновено с някое от тези четири семейства от църквата или с други, които се сприятелили с него, включително посещаващите учителки на майка му. След време бил ръкоположен за дякон и започнал редовно да раздава причастието.

Сега нека видим бъдещето на Ерик. Няма да се изненадаме, ако

той стане ръководител в Църквата в родината на майка му, когато се завърнат там, – и това само заради светиите, които са работили сплотено, за да служат под напътствието на епископа с милосърдие в сърцата си и чрез силата на Светия Дух.

Знаем, че ни е нужно милосърдие, за да бъдем спасени в царството Божие. Мороний пише: „И ако нямате милосърдие, вие не можете по никакъв начин да бъдете спасени в царството Божие“ (Мороний 10:21; вж. също Етер 12:34).

Знаем също, че милосърдието е дар, който ни се дава след като направим всичко по силите си. Ние трябва да „(се) мол(им) на Отца с цялото си сърце, за да може да бъде(м) изпънени с тази любов, с която Той надари всички, които са истински последователи на Неговия Син Исус Христос“ (Мороний 7:48).

Струва ми се, че получаваме най-добре Светия Дух, когато наблягаме на службата към другите. Именно затова имаме свещеническото задължение да служим за Спасителя. Когато сме заети със служба към другите, мислим по-малко за себе си и Светият Дух може по-лесно да идва при нас и да ни помага в траещия цял живот наш стремеж в получаването на дара на милосърдието.

Свидетелствам ви, че Господ вече е предприел една голяма стъпка напред в плана Си да станем още по-вдъхновени и милосърдни в свещеническата ни служба. Благодарен съм за Неговата любов, която Той толкова щедро ни отдава. За това свидетелствам в святоото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Името е сменено.
2. Името е сменено.

От президент Далин Х. Оукс
Първи съветник в Първото президентство

Силите на свещеничеството

Това да увеличавате святото свещеничество, на което сте носители, е жизнено важно за Господното дело във вашите семейства и призования в Църквата.

Мои възлюбени братя, чухме получено чрез откровение обявление от президент Ръсел М. Нелсън. Чухме важни разяснения от старейшини Кристоферсън и Расбанд, а също и от президент Айринг. Това, което предстои да бъде казано, включително и от президент Нелсън, ще даде още яснота какво вие, Господните ръководители и носители на свещеничеството, ще правите сега в своите отговорности. За да помогна в това отношение, ще разгледам няколко основни принципи, свързани със свещеничеството, на което сте носители.

I. Свещеничеството

Свещеничеството на Мелхиседек е божествената власт, която Бог ни е поверил, за изпълняването на Неговото дело „да се осъществ(и)... вечният живот на човека“ (Моисей 1:39). През 1829 г. то е дадено на Джозеф Смит и Оливър Каудъри от апостолите на Спасителя Петър, Яков и Йоан (вж. У. и З. 27:12). То е священо и въздействащо отвъд всяко обяснение.

Ключовете на свещеничеството представляват силите да се ръководи упражняването на свещеническата власт. Така, когато апостолите дават свещеничеството на Мелхиседек на Джозеф и Оливър, те също така им дават и ключовете да ръководят как да се упражнява то (вж. У. и З. 27:12–13). Но не всички свещенически ключове са дадени тогава. Всички ключове и цялото познание, необходими за тази „диспенсация на пълнотата на времената“ (У. и З. 128:18), са давани „ред по ред“ (стих 21). Допълнителни ключове са дадени в храма Къртланд седем години по-късно (вж. У. и З. 110:11–16). Тези

ключове са дадени, за да ръководят свещеническата власт в допълнителни задачи, разкрити тогава, например кръщенията за мъртвите.

Свещеничеството на Мелхиседек не е статус или титла. Това е божествена сила, поверена, за да бъде използвана за подпомагането на делото на Бог за Неговите чеда. Трябва винаги да помним, че мъжете, носители на свещеничеството, *не* са самото „свещеничество“. Не е правилно да се говори за „свещеничеството и жените“. Следва да говорим за „носителите на свещеничеството и жените“.

II. Служение

Нека сега разгледаме какво Господ Исус Христос очаква от носителите на Неговото свещеничество – как да водим души при Него.

Президент Джозеф Ф. Смит учи: „Правилно е казано, че Църквата е организирана по съвършен начин. Единственият проблем е, че тези организации не са напълно запознати с поверените им отговорности. Когато напълно проумеят какво се изисква от тях, те ще изпълняват своите отговорности с повече вяра и Господно дело ще бъде също толкова по-силно, по-мощно и по-въздействащо в света“¹.

Президент Смит също така предупреждава:

„Дадените от Бог почетни звания, ... свързани с различните санове и редове в святото свещеничество, не следва да бъдат използвани като или смятани за титли на самите хора; те не за украса, нито са израз на господство, а по-скоро на дълг за смирена служба в делото на единствения Господар, на Когото твърдим, че служим. ...

... Ние се трудим за спасението на душите и трябва да смятаме, че това е най-великата отговорност, която ни е поверена. Затова трябва да се чувстваме готови да жертваме всичко, ако е необходимо, за Божиата любов, за спасението на хората и за възтържествуването на Божието царство на земята“².

III. Санове на свещеничеството

В Господната Църква сановете на свещеничеството на Мелхиседек имат различни роли. В Учение и завети за висшите свещеници се говори като „президенти по места, сиреч, служители в различни колове, пръснати навред“ (У. и З. 124:134). Там старейшините са наречени „проповедници по места на (Господната) Църква“ (У. и З. 124:137). Ето и други учения за тези отделни роли.

Висшият свещеник отслужва и ръководи духовните неща (вж. У. и З. 107:10, 12). Също така, както учи президент Джозеф Ф. Смит: „Доколкото е бил ръкоположен като висш свещеник, (той) трябва да се чувства

длъжен... да бъде добър и достоен за подражание пример за млади и стари, да се поставя в позицията да бъде учител на праведността, не само чрез наставление, но по-скоро чрез пример, предоставяйки на младите ползата от житейския опит и така самият той да става сила сред обществото, в което живее“³.

По отношение на задълженията на старейшините, старейшина Брус Р. Макконки от Кворума на дванадесетте учи: „Всеки старейшина е служител на Господ Исус Христос. ... Той е упълномощен да представлява своя Господ и да действа вместо Него... в служението на своите ближни. Той е пълномощник на Господ“⁴.

Старейшина Макконки критикува идеята, че някой е „просто старейшина“. „Всеки старейшина в Църквата е носител на толкова свещеническа власт, колкото и президентът на Църквата... – казва той. – Какво представлява всеки старейшина? Той е пастир – пастир, който служи в стадото на Добрия Пастир“⁵.

В тази важна роля да се служи на стадото на Добрия Пастир няма разграничение между сановете на висшите свещеници и старейшините в свещеничеството на Мелхиседек. В чудесния 107-и раздел на Учение и завети Господ заявява: „Висшите свещеници според реда на Мелхиседековото свещеничество имат право да изпълняват задълженията на собственото

си положение под ръководството на президентството при отслужването на духовни неща, също и в службите на старейшина (или всеки друг сан на свещеничеството на Аарон)“ (У. и З. 107:10, вж. също стих 12).

Най-важният за всички носители на свещеничеството принцип е преподаденият от пророка Яков в Книгата на Мормон. След като той и брат му Йосиф са посветени за свещеници и учители на народа, той заявява: „И ние увеличавахме службата си към Господа, вземайки върху си отговорността да поемем върху собствените си глави греховете на людете, ако не ги учим на словото Божие с цялото си устръдие“ (Яков 1:19).

Братя, нашите отговорности като носители на свещеничеството са много сериозни. Други организации могат да се задоволяват със стандартите на света за представяне при споделяне на техните послания и изпълняване на другите им роли. Но ние, носителите на Божието свещеничество, имаме божествена сила, която ръководи дори влизането в селестиалното Божие царство. Имаме целта и отговорността, определени от Господ в дадения чрез откровение предговор на Учение и завети. Ние трябва да провъзгласяваме на света:

„(За да може) всеки човек... да говори в името на Бога Господа, тъкмо Спасителя на света;

... Вярата също да може да се умножи по земята;

... Моят вечен завет да може да бъде установен;

... Пълнотата на Моето евангелие да може да бъде оповестена от немощните и простодушните до краищата на света“ (У. и З. 1:20–23).

За да изпълним този божествен дълг, трябва с вяроност да „увеличава(ме)“ своите свещенически

призования и отговорности (вж. У. и З. 84:33). Президент Харолд Б. Лий обяснява какво означава да увеличаваме свещеничеството: „Когато някой стане носител на свещеничеството, той става представител на Господ. Той трябва да мисли за призованието си така, сякаш изпълнява поръчение от Господ. Това означава да увеличаваме свещеничеството“⁶.

Затова, братя, ако Самият Господ ви помоли да помагате на Неговите синове или дъщери – а Той прави именно това чрез Своите служители – ще го правите ли? И ако е така, ще действате ли като Негови представители, изпълнявайки „Господното поръчение“ и разчитайки на обещаната от Него помощ?

Президент Лий има и друго учение за увеличаването на свещеничеството: „Когато държите лупа над нещо, тя го прави да изглежда по-голямо, отколкото ако го гледате с просто око, това е лупата. И сега, ... ако някой увеличава своето свещеничество, т.е. го прави по-голямо, отколкото е мислел първоначално, и по-важно, отколкото мислят другите – ето това е начинът да увеличавате своето свещеничество“⁷.

Ще ви дам един пример за носител на свещеничеството, който увеличава своите свещенически отговорности. Чух това от моя колега старейшина Джефри Д. Ериксън по време на конференция на кол в Айдахо. Като млад семеен старейшина, беден до отчаяние и чувствайки се неспособен да завърши последната година на следването си, Джефри решил да прекъсне и да приеме много добро предложение за работа. Няколко дни по-късно президентът на неговия кворум на старейшините дошъл в дома му. „Разбираш ли значимостта на свещеническите ключове,

които нося?“ – попитал президентът на кворума на старейшините. Когато Джефри потвърдил, президентът му казал, че откакто чул за намерението му да прекъсне образованието си, през безсънните нощи Господ непрестанно го подтиква да сподели с Джефри следното послание: „Като твой президент на кворум те съветвам да не прекъсваш. Това послание е за теб от Господ“. Джефри продължил да учи. Години по-късно го срещнах като успял бизнесмен и го чух да казва на слушащите го носители на свещеничеството: „Този (съвет) промени изцяло живота ми“.

Един носител на свещеничество увеличил своето свещеничество и призование, а това довело до голямата промяна в живота на друго чедо на Бог.

IV. Свещеничеството в семейството

Досега говорих за отговорностите на свещеничеството в Църквата. Сега ще говоря за свещеничеството в семейството. Започвам с ключовете. Принципът, че свещеническата власт може да бъде упражнявана само под ръководството на носител на ключовете за тази отговорност, е основен в Църквата, но не се отнася

за упражняването на свещеническата власт в семейството⁸. Баща, носител на свещеничеството, председателства в своето семейство чрез властта на свещеничество, на което е носител. Той не се нуждае от ръководство или одобрение от свещенически ключове, за да съветва членовете на семейството си, да провежда семейни събрания, да дава свещенически благословии на съпругата и децата си или да дава благословии за изцеление на членове на семейството си и други хора.

Ако бащите увеличават своето свещеничество в семействата си, това ще реализира мисията на Църквата толкова, колкото всяко друго нещо, което могат да правят. Бащите-носители на свещеничеството на Мелхиседек следва да спазват заповедите, за да имат силата на свещеничеството и така да дават благословии на членовете на семействата си. Бащите също трябва да развиват любящи семейни взаимоотношения, за да могат членовете на семейството да имат желание да молят бащите за благословии. Родителите също трябва да насърчават даването на повече свещенически благословии в семейството.

Бащи, работете заедно със своите съпруги като „равностойни партньори“, както учим от Прокламацията за семейството⁹. И бащи, когато имате привилегията да упражнявате силата и влиянието на своята свещеническа власт, правете това „чрез убеждаване, дълготърпение, чрез благодат, кротост и чрез любов нелицемерна“ (У. и З. 121:41). Този висш стандарт за упражняване на свещеническата власт е най-важен в семейството. Президент Харолд Б. Лий дава следното обещание, точно след като става президент на Църквата: „Силата на свещеничеството, на което сте носители, никога не е по-прекрасна

От президент Ръсел М. Нелсън

от моментите на криза в дома ви, сериозно заболяване или при вземане на важно решение. ... Силата на свещеничеството, която е силата на Всемогъщия, включва силата да се извършват чудеса, ако е волята на Господ, но за да действат чрез това свещеничество, трябва да сме достойни да го упражняваме. Неразбирането на този принцип ни пречи да получаваме благословиите от това да сме носители на великото свещеничество¹⁰.

Мои възлюбени братя, това да увеличавате святото свещеничество, на което сте носители, е жизнено важно за Господното дело във вашите семейства и призвания в Църквата.

Свидетелствам за Този, на Когото е това свещеничество. Чрез Неговите страдания, Единителна жертва и Възкресение, всички мъже и жени имат обещание за безсмъртие и възможност за вечен живот. Всеки от нас трябва да бъде верен и усърден в осъществяването на своята част от това велико дело на Бог, нашия Вечен Отец, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* (1998), 343.
2. *Teachings: Joseph F. Smith*, 340, 343.
3. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5th ed. (1939), 182.
4. Bruce R. McConkie, "Only an Elder," *Ensign*, June 1975, 66; курсивът в оригинала не е запазен.
5. Bruce R. McConkie, "Only an Elder," 66; курсивът в оригинала не е запазен.
6. *Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* (2000), 93.
7. *The Teachings of Harold B. Lee*, ed. Clyde J. Williams (1996), 499.
8. Вж. Далин Х. Оукс, „Свещеническата власт в семейството и Църквата“, *Лиакхона*, ноем. 2005 г., с. 24–27.
9. Вж. „Семейството: прокламация към света“, *Лиакхона*, май 2017 г., с. 145.
10. *Teachings: Harold B. Lee*, 97.

Служение чрез сила и власт от Бога

Ще служим в Неговото име, с Неговата сила и власт, с Неговата любяща доброта.

Мои възлюбени братя, благодаря ви за вашата отдаденост към Господ и Неговото свято дело. Наистина се радвам да бъда с вас. Като членове на новото Първо президентство ви благодарим за вашите молитви и усилия да ни подкрепят. Благодарни сме за вашия живот и за това, че служите на Господ. Отдадеността на дълга и безкористната служба са толкова важни във вашите призвания, колкото и в нашите. През своя посветен на служба живот в Църквата съм научил, че наистина няма значение *къде* служим. Това, което е важно за Господ, е *как* служим.

Дълбоко съм благодарен за президент Томас С. Монсън, който беше пример за мен в продължение на повече от 50 години. Към неговите съветници, президент Хенри Б. Айринг и президент Дитер Ф. Ухтдорф, изразявам дълбоко възхищение. Тяжната служба към Господ и Неговите пророци е похвална. На тези двама отдадени служители бяха възложени нови отговорности. Те продължават да служат с енергия и отдаденост. Почитам ги и ги обичам.

Изключителна благословия е да служим в истинната и жива Църква на Господ с Неговата власт и сила. Възстановяването на Божието свещеничество, включително неговите ключове, за достойните светии от последните дни отключва най-великите от всички духовни благословии. Виждаме как тези благословии се изливат над жени, мъже и деца по целия свят.

Виждаме верни жени, които разбират силата, съпътстваща призванията им, и тази, която идва от тяхното надаряване и други храмови обреди. Тези жени знаят как да призовават небесните сили да пазят и укрепват техните съпрузи, деца и обични хора. Тези духовно силни жени ръководят, преподават и служат в призванията си без страх, със силата и властта на Бог¹ Толкова съм благодарен за тях!

Виждаме верни мъже, които по подобен начин живеят достойно за привилегиите на носители на свещеничеството. Те ръководят и служат, като правят жертви, подобно на Господ – с любов, благодет и търпение. Те благославят, ръководят, предпазват и укрепват другите чрез

да разбира как да дава свещенически благословии – включително личното достойнство и духовната подготовка, необходими, за да се призове пълната Божия сила⁵.

Братя-носители на свещеничеството, каня ви да вдъхновявате членовете да спазват сключените завети, да постят и да се молят, да изучават Писанията, да се покланят в храма и да служат с вяра като Божии мъже и жени. Можем да помагаме на всички да гледат с очи на вярата, че послушанието и праведността ще ги доближават към Исус Христос, ще им помагат да се радват на спътничеството на Светия Дух и да имат радост в живота си!

Отличителна черта на истинната и жива Църква на Господ винаги ще бъдат организирани усилия, насочени към служба на отделните Божии чедата и техните семейства⁶. Тъй като това е Неговата Църква, като Негови служители, подобно на Него, ние ще служим на всички един по един⁷. Ще служим в Неговото име, с Неговата сила и власт, с Неговата любяща доброта.

От едно преживяване преди повече от 60 години в Бостън научих точно колко голяма може да бъде привилегията да служим на отделните хора. Тогава бях хирург в Многопрофилната болница на Масачузетс, с дежурства всеки ден, през нощ и всяка втора събота и неделя. Разполагах с ограничено време за съпругата си, четирите ни деца и Църквата. Въпреки това нашият президент на клон ми възложи да посещавам дома на Уилбър и Леонора Кокс с надеждата, че брат Кокс може отново да стане активен в Църквата. Той и Леонора бяха запечатани в храма⁸. Въпреки това Уилбър не беше активен в продължение на много години.

силата на свещеничеството, на което са носители. Те вършат чудеса за тези, на които служат, докато се грижат браковете и семействата им да са в безопасност. Те избягват злото и са силни старейшини в Израил². Искрено съм благодарен за тях!

Но нека изразя едно притеснение. То е следното: Твърде много от нашите братя и сестри не разбират напълно какво представлява свещеническата сила и власт. Те действат така, сякаш по-скоро биха задоволили своите егоистични желания и стремежи, отколкото да използват силата на Бог, за да благославят Неговите чедата.

Страхувам се, че твърде много от нашите братя и сестри не осъзнават привилегиите, които могат да получават³. Някои от нашите братя например действат така, сякаш не разбират какво представлява свещеничеството и какво им позволява да правят. Нека ви дам няколко конкретни примера.

Неотдавна присъствах на събрание за причастието, по време на което малко бебе получи име и бащина благословия. Младият баща държеше своето скъпоценно бебе в ръцете си, даде ѝ име и каза прекрасна *молитва*. Но той *не* даде благословия на детето. Онова сладко момиченце получи име, но не и благословия! Онзи скъп старейшина не знаеше разликата между молитва и свещеническа благословия. Със

своята свещеническа власт и сила той можеше да благослови своето бебе, но не го направи. Помислих си: „Каква пропусната възможност!“

Нека посоча още няколко примера. Познаваме братя, които отделят в призования ръководители и учители в Неделното училище за деца, Младите жени или Обществото за взаимопомощ, но не ги благославят със силата да изпълняват своите призования. Дават им само увещания и инструкции. Има достойни бащи, които не дават свещенически благословии на съпругите и децата си, когато те се нуждаят точно от това. Свещеническата власт е възстановена на тази земя, но все още твърде много братя и сестри преминават през ужасни изпитания, без изобщо да са получили истински свещенически благословии. Каква трагедия! Това е трагедия, която можем да избягваме.

Братя, ние сме носители на свящото свещеничество на Бог! Носители сме на Неговата власт, за да благославяме Неговия народ. Само си помислете за изключителното обещание, което Господ ни дава, казвайки: „Когато... благослови(те), аз ще благословя“⁴. Имаме привилегията да действаме от името на Исус Христос, за да благославяме чедата на Бог според Неговата воля за тях. Президенти на кол и епископи, моля грижете се всеки член на кворумите под ваше ръководство

Колегата ми и аз отидохме до дома им. Като влязахме, сестра Кокс ни поздрави сърдечно⁹, но брат Кокс внезапно отиде в друга стая и затвори вратата.

Отидох до затворената врата и почуках. След малко чух приглушено: „Влез“. Отворих вратата и видях брат Кокс да седи сред разнообразно непрофесионално радио оборудване. В малката стая беше запалил пура. Беше ясно, че не се радваше на посещението ми.

Огледах стаята с удивление и казах: „Брат Кокс, винаги съм искал да науча повече за това как работи радио оборудването. Имате ли желание да ме научите как действа то? Съжалявам, че не мога да остана за по-дълго тази вечер, но мога ли да дойда друг път?“

Той се поколеба за миг, но после каза: „Добре“. Това бе само началото на едно чудесно приятелство. Аз ходех при него и той ме учеше. Започнах да го обичам и уважавам.

По време на следващите посещения се прояви величието на този човек. Станахме много добри приятели и нашите скъпи вечни спътници също се сближиха. След това мина време и семейството ни се премести. Местните ръководители продължиха да се грижат за семейство Кокс¹⁰.

Около осем години след онова първо посещение беше създаден кол Бостън¹¹. Можете ли да познаете кой беше неговият пръв президент? Да! Брат Кокс! През следващите години той служи и като президент на мисия и президент на храм.

Години по-късно, докато бях член на Кворума на дванадесетте, ми бе възложено да създам нов кол в окръг Санпйт, Юта. По време на обичайните интервюта бях приятно изненадан отново да срещна моя скъп приятел брат Кокс! Получих вдъхновение да го призова да бъде патриарх в новия кол. След като го ръкоположих, ние се прегърнахме и очите ни се насълзиха. Хората в стаята се чудеха защо

тези двама зрели мъже плачат. Но ние знаехме. И сестра Кокс знаеше. Това бяха сълзи от радост! Тихо си спомнихме невероятното изпълнено с любов и покаяние пътуване, започнало повече от 30 години по-рано в дома им една вечер.

Историята не свършва тук. Семейството на брат и сестра Кокс се увеличи и включва 3 деца, 20 внуци и 54 правнуци. Добавете към това тяхното влияние върху стотици мисионери, върху хиляди други в храма и още стотици, които са получили патриаршални благословии от ръцете на Уилбър Кокс. Неговото влияние и това на Леонора ще продължава да се разпростира през много поколения по целия свят.

Преживявания, подобни на това с Уилбър и Леонора Кокс, има всяка седмица, надявам се всеки ден, в тази Църква. Служители, отдадени на Господ Исус Христос, осъществяват Неговото дело чрез Неговата сила и власт.

Братя, можем да отваряме врати, да даваме благословии, да изцеляваме сърца, да повдигаме тегоби, да укрепваме свидетелства, да спасяваме живот и да носим радост в домовете на светиите от последните дни – изцяло благодарение на това, че сме носители на Божието свещеничество. Ние сме тези, които са били „призовани и подготвени от основаването на света според предузанието Божие, въз основа на извънредната (ни) вяра“, за да осъществяваме това дело¹².

Тази вечер ви каля буквално да се изправите заедно с мен в нашето велико вечно братство. Когато посоча вашия свещенически сан, моля изправете се и останете прави. Дяко-ни, моля станете! Учители, станете! Свещеници! Епископи! Старейшини!

Висши ръководители и висши служители на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

ПЪРВОТО ПРЕЗИДЕНТСТВО

Далин Х. Оукс
Първи съветник

Ръсел М. Нелсън
Президент

Хенри Б. Айринг
Втори съветник

КВОРУМЪТ НА ДВАНАДЕСЕТТЕ АПОСТОЛИ

М. Ръсел Балард

Джеффри Р. Холанд

Дитер Ф. Ухтдорф

Дейвид А. Беднар

Куентин Л. Кук

Д. Тод Кристоферсън

Нийл Л. Андерсън

Роналд А. Расбанд

Гари Е. Стивънсън

Дейл Г. Ренлънд

Герит У. Гонг

Юлисис Соарес

ПРЕЗИДЕНТСТВОТО НА СЕДЕМДЕСЕТТЕ

Л. Уитни Клейтън

Крейг К. Кюлсен

Лин Г. Робинс

Хуан А. Усава

Патрик Кийрн

Карл Б. Кук

Робърт К. Габ

ВИСШИ РЪКОВОДИТЕЛИ ОТ СЕДЕМДЕСЕТТЕ

Маркос А. Алужалкас	Жозе П. Алварес	Униферъл Х. Андерсън	Иън С. Ардрон	Мервин Б. Арнолд	Стивън Р. Байтінгър	Дейвид С. Бакстър	Ръндъл К. Банег	Шейн М. Борън	Марк А. Браг	Крейг А. Кардан	Марио Дж. Карлето	Юн Жуан Чой	Ким Б. Кларк	Уембърта Т. Клемпън	
Лурдес Е. Корбод	Валери Е. Корван	Дж. Ден Корш	Карлос А. Говей	Хосе Е. Коста	Лоран Р. Карлис-III	Бенжамин Де Хойос	Еусебио Дуче	Кевин Р. Дванкан	Тимоти Дж. Давис	Лъри Д. Ео	Денис Ф. Еванс	Енрике Р. Фернандез	Брад Д. Фостър	Ръндъл Д. Фийк	
Едърардо Гаварет	Джак Н. Джерад	Карлос А. Говей	Томър Г. Гади	Кристопан Гордон	С. Скот Грей	О. Винсент Халек	Доналд Л. Халстром	Кевин С. Хамилтън	Алън Д. Хейн	Малкълм Хеп	Дейвид П. Жуберт	Пол В. Джонсън	Лъри С. Кеъд	Йорг Клобиног	
Девин Л. Кох	Ерик У. Копшке	Уго Е. Мартинес	Денис Б. Мартини	Ричард Д. Мейнс	Питър Ф. Мурис	Уго Монтан	Маркус Б. Наш	К. Брент Нагрес	С. Клифърд Нилсън	Брент Х. Нилсън	Адриан Очоа	Алън Ф. Павър	С. Марк Палмър	Андерсон де Паула Павеца	
Кевин Д. Пиросън	Антони Д. Пъркис	Поп Б. Палтор	Рафаел Е. Пино	Ръфал Е. Пино	Гари Б. Сабин	Еван А. Шул	Грегори А. Шуфлър	Джозеф Х. Сигали	Стивън Е. Слю	Вито П. Станфилд	Брадли К. Тейлър	Майълс Д. Тейт	Жозе А. Таксеира	Артуруп Валенсуела	
Жуан Пабло Витер	Терънс М. Винков	Такаши Уеда	Тамела Б. Якоко	Скот Д. Ялтинг	Чъ Хонг (Сам) Юнг	Казукиро Ямашита	Хорхе Ф. Забалос	Клаудио Д. Сивик							

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО ЕПИСКОПСТВО

Доин М. Делиов	Жералд Косе	У. Кристофер Увалов
Първи свещеник	Председателствещ епископ	Втори свещеник

ВИСШИ СЛУЖИТЕЛИ

Рейна М. Абриго	Димир Б. Бингам	Шарън Еванс	Шери Б. Бингам	Беки Крейтън	Бони Х. Джордан	Мишел П. Крейг	Лавиния М. М'же
Втора свещеника	Президентка	Първа свещеника	Първа свещеника	Втора свещеника	Президент	Първа свещеника	Втора свещеника

НЕДЕЛНО УЧИЛИЩЕ

Девин Г. Доран	Тад Р. Калистов	Брадли К. Алшъ
Първи свещеник	Президент	Втори свещеник

НЕДЕЛНОТО УЧИЛИЩЕ ЗА ДЕЦА

Лиза Т. Чарнеи	Дорей Д. Диксън	Кристина Б. Франко
Първа свещеника	Президентка	Втора свещеника

МЛАДИ МЪЖЕ

Делиас Д. Халмс	Стивън Х. Оуен	М. Джозеф Броуд
Първи свещеник	Президент	Втори свещеник

От старейшина Лари Й. Уилсън
От Седемдесетте

Висши свещеници! Патриарси!
Седемдесетници! Апостоли!

Сега, братя, ще останете ли прави и ще се присъедините ли към нашия хор в изпълнението и на трите куплета на „Rise Up, O Men of God“?¹³ Докато пеете, мислете за своя дълг като Божията могъща армия да помагате за подготовянето на света за Второто пришествие на Господ. Това е нашата отговорност. Това е нашата привилегия. За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Молба към моите сестри“, *Лиакхона*, ноем. 2015 г., с. 96.
2. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Цената на свещеническата власт“, *Лиакхона*, май 2016 г., с. 66–69; вж. също Алма 13:7–8; Учение и завети 84:17–20, 35–38.
3. Вж. Учение и завети 84:19–22; 107:18–19; Преводът на Джозеф Смит, Битие 14:30–31 (в Ръководство към Писанията).
4. Учение и завети 132:47.
5. Връзката между силата на свещеничеството и личната праведност е разгледана по-подробно в речта на Ръсел М. Нелсън „Цената на свещеническата власт“, с. 66–69; вж. също Учение и завети 121:34–37, 41–44.
6. Съществената роля на организиранияте усилия, насочени към служба на отделни хора и семейства, е видна винаги и навсякъде, където Църквата на Исус Христос е била установена. Вж. например Лука 10:1–20; Деянията 6:1–6; Ефесяните 4:11–14; Мосия 18:9, 18–19, 27–29; Учение и завети 20:42, 51, 57.
7. Вж. 3 Нефи 17:9–10, 20–21.
8. Храмът Манти Юта, 15 Юни 1937 г.
9. Това, че Леонора постила и се молила всеки понеделник в продължение на години, имало силно влияние за добро.
10. През 1954 г. президентът на клоен Ира Тери призова Уилбър като отговорник за Неделното училище в клона. Уилбър приел призованието и винаги се отказал от всички свои навици, които били в разрез със Словото на мъдростта. Той посветил остатъка от живота си на службата в делото на Спасителя.
11. През 1962 г.
12. Алма 13:3.
13. „Rise Up, O Men of God,” *Hymns*, no. 324.

Да вземаме Светия Дух за свой водач

Какъв несравним дар получават онези, които уповават вярата си в Исус Христос. Този дар е Светият Дух.

Тази неделя, Великден, мислите ни се насочват към Възкресението на Господ Исус Христос и към празната гробница, която дава надежда на всеки вярващ в Христовата победа над иначе неизбежното поражение. Наред с апостол Павел аз вярвам, че точно както Бог „възкреси Христос от мъртвите, (така) (Той) ще съживи и (нашите) смъртни тела чрез Духа Си, Който живее в (нас)“¹.

Да *съживя* означава да вдъхна живот. Тъкмо както Христос връща телата ни към живот след физическата смърт чрез силата на Своето Възкресение, така Той може да ни съживи или да ни вдъхне живот от духовната смърт². В Книгата на Мойсей четем за Адам, който получава своето съживяване: „(Адам) бе кръстен и Духът Божий се спусна върху него; и тъй, бе роден от Духа и стана оживотворен във вътрешния човек“³.

Какъв несравним дар получават онези, които уповават вярата си в Исус Христос. Този дар е Светият Дух, който ни „освобо(ждава) в Христос“, както се казва в Новия завет⁴. Но понякога не приемаме ли този дар като даденост?

Братя и сестри, „(да) взем(ем) Светия Дух за свой водач“⁵ е една изключителна привилегия – това се вижда и в следната история.

По време на Корейската война Ензайн Франк Блеър служи на кораб за превозване на войски, разположен в Япония⁶. Корабът не е достатъчно голям, за да разполага с официален капелан и затова капитанът моли брат Блеър да изпълнява тази функция, след като забелязва вярата и високите стандарти на този млад мъж, високо уважаван от целия екипаж.

Ензайн Блеър пише: „Корабът ни попадна в страшен тайфун. Вълните се издигаха до към 14 м височина. Аз бях на пост... , като по това време три от двигателите ни отказаха и бе докладвано за пукнатина по средата на кораба. Оставаха ни само два двигателя, като единият работеше само на половин обороти. Бяхме изпаднали в голяма беда“.

Ензайн Блеър завършва дежурството си и се приготвя да си ляга, когато капитанът чука на вратата. Той пита: „Би ли се помолил за този кораб?“ Разбира се, Ензайн Блеър се съгласява.

В този момент той просто може да се помоли: „Небесни Отче, моля Те благослови кораба ни и ни пази в безопасност“, след което да си легне. Вместо това той се моли да разбере дали има нещо, *което той би могъл да направи*, за да помогне за безопасността на кораба. В отговор на неговата молитва Светият Дух го подтиква да се качи на мостика, да говори с капитана и да научи повече. Той разбира, че капитанът се опитва да прецени с какви обороти да действа функциониращите двигатели на кораба. Ензайн Блеър се връща в каютата си, за да се помоли отново.

Той се моли: „*Какво мога да направя*, за да разреша проблема с двигателите?“

В отговор Светият Дух му нашепва, че трябва да обиколи кораба, да наблюдава и да събере допълнителна информация. Той отново се връща при капитана и моли за позволение да обиколи палубата. След това, препасан през кръста с въже, той се опълчва срещу бурята.

Застава на кърмата, като наблюдава огромните перки, изплуващи от водата при всяко изкачване на вълна. Само една от тях работи на пълни обороти, като се върти с бясна сила. След наблюденията си Ензайн Блеър отново се моли. Той получава ясният отговор, че единственият работещ както трябва двигател е

под твърде голямо напрежение и че трябва да бъде забавен. И така, той се връща при капитана и дава своята препоръка. Капитанът е изненадан, като казва, че корабният инженер е препоръчал точно обратното – да увеличат скоростта на работещия както трябва двигател, за да излязат от бурята. Въпреки това, капитанът решава да се вслуша в предложението на Ензайн Блеър и забавят двигателя. При залез слънце корабът плува безопасно в тихи води.

Само два часа по-късно и този двигател отказва да работи. Корабът едва доплува до пристанището, разчитайки на работещия на половин обороти последен двигател.

Капитанът казва на Ензайн Блеър: „Ако не бяхме забавили двигателя, щяхме да изгубим и него посред бурята“.

А без него нямало да има начин корабът да бъде управляван. Той щял да се обърне и да потъне. Капитанът благодари на младия офицер-светия от последните дни и заявява, че вярва, че корабът и екипажът са били спасени, поради това, че се е вслушал в духовните впечатления на Ензайн Блеър.

Да, тази история е доста драматична. И дори да не ни се налага да изпадаме в подобни крайни обстоятелства, тази история съдържа важни насоки за това как *можем* по-често да получаваме напътствия от Духа.

Първо, когато става въпрос за откровение, ние трябва да се настройваме подобаващо на „небесната честота“. Ензайн Блеър е водил живот на чистота и вяра. Ако не бил покорен, той *нямало* да има нужната му духовна увереност да се моли за безопасността на кораба си и да получи конкретни напътствия, както се случва. Всички ние трябва

да полагаме усилия да настройваме живота си според заповедите на Бог, за да бъдем напътствани от Него.

Понякога не можем да доловим сигнала от небесата, защото не сме достойни. Покаянието и послушанието са начинът, по който отново да осъществяваме ясна връзка. В Стария завет думата *покайте се* означава „отвърнете се“⁷. Когато се чувствате далеч от Бог, трябва само да решите да се отвърнете от греха, да се обърнете към Спасителя и ще видите, че Той ви чака с отворени обятия. Той копнее да ви напътства и вие сте само на една молитва разстояние от това отново да получавате тези напътствия⁸.

Второ, Ензайн Блеър не моли Господ просто да *разреш* проблема му. Той пита какво *той може да направи*, за да помогне с решението. По същия начин ние може да питаме: „Господи, какво мога да правя, *за да бъда част от решението?*“ Вместо в молитвата си да изброяваме проблемите си и да молим Господ да ги разреши, трябва да бъдем не само по-предприемчиви, когато търсим начини, по които да получаваме Господната помощ, но и да сме решени да действаме според напътствията на Духа.

Има и трети важен урок в историята за Ензайн Блеър. Щеше ли да може да се моли с подобно спокойствие и увереност, ако не бе получавал напътствия от Духа и преди? Разризал се тайфун не е времето, когато да се чудим и маем как действа Светият Дух. Този млад мъж ясно следва образец, който е прилагал много пъти и преди това, включително и като пълновременен мисионер. Нуждаем се от Светия Дух като наш водач в тихи води, така че да разпознаваме съвършено гласа му наред силни бури.

Някои могат да мислят, че не бива да очакваме ежедневните напътствия на Духа, „защото ето, не подобава (Бог) да заповядв(а) за всичко“⁹, за да не се превърнем в лениви слуги. Обаче, този стих е отправен към някои от ранните мисионери, които искали от Джозеф Смит да получава откровения, които те трябвало да получават сами за себе си. В предходния стих, Господ им казва да се отправят към мисионерското поле „според както те ще се посъветват помежду си и с Мен“¹⁰.

Тези мисионери искали конкретно откровение относно плановете им за път. Те все още не се били научили как да търсят насока за своите лични въпроси. Господ нарекъл хората с такова отношение с точната му дума – лениви. Ранните членове на Църквата вероятно са били толкова щастливи да имат истинен пророк, че рискували да не разберат как се получава лично откровение. Това да разчитаме на собствените си сили в духовен аспект, е да чуваме гласа на Господ чрез Неговия Дух в собствения си живот.

Алма съветва сина си: „Съветвай се с Господа във всичките си дела“¹¹. Да живеем по този начин, който често наричаме „живот по Духа“, е изключителна привилегия. Това ни дава чувство на спокойствие, както и плодовете на Духа – любов, радост и мир¹².

Способността на Ензайн Блеър да получава откровение спасява него и останалия екипаж от бушуващата буря. Друг вид бури вилнеят и днес. Разказът за дървото на живота в Книгата на Мормон¹³ представя изразителна картина как да намираме безопасност в подобен свят. Това видение разказва за внезапно настъпващата мъгла от мрак, която носи духовно унищожение за отпавилите се по пътеката към Бог членове на Църквата¹⁴.

Размишлявайки над тази картина, аз си представям отпавилите се по пътеката тълпи от хора – някои здраво хванали пръта от желязо, докато мнозина други само следват тези пред тях. Във втория подход са нужни минимални усилия. Можете просто да действате и разсъждавате подобно на всички останали. Това може и да върши работа в слънчеви дни. Но бурите на заблудата и мъглата на лъжите настъпват без да питат. В подобни ситуации да познаваме гласа на Светия Дух е въпрос на живот и смърт.

Въздействащото обещание на Нефи е следното: „Който се вслуша в словото Божие и се държи здраво за него, никога няма да погине, нито пък ще могат да ги надвият до слепота изкушенията и огнените стрели на противника, за да ги отведат към унищожение“¹⁵.

Не е достатъчно сляпо да следваме хората на пътеката пред нас. Не можем просто да действаме и разсъждаваме подобно на всички останали, трябва да живеем според

напътствията. Всеки от нас трябва сам да се държи за пръта от желязо. Тогава можем да отидем при Господ със смирена увереност, знаейки, че Той „ще (ни) води за ръка, и ще да(ва) отговор(и) на молитвите (ни)“¹⁶. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Римляните 8:11, вж. също Йоан 14:16.
2. Вж. 2 Нефи 2:21, Алма 42:9.
3. Моисей 6:65.
4. Римляните 8:2, вж. също 2 Нефи 25:25.
5. Учение и завети 45:57.
6. Разказът се споделя с разрешението на Франк Блеър. Брат Блеър, който сега е на 89 години, присъства в центъра за конференции по време на тази реч.
7. Например, еврейският оригинал на думата *покайвам се* в Йезекиил 14:6 е „шууб“ (транслитерация). Тя означава „отвърщам се“ или „връщам се“. (Вж. James Strong, *Strong's Exhaustive Concordance of the Bible* [1890], no. 7725.)
8. Вж. Яков 6:5; Мосия 16:12; Алма 5:33, 19:36, 29:10; 3 Нефи 9:14.
9. Учение и завети 58:26.
10. Учение и завети 58:25, курсив добавен.
11. Алма 37:37, курсив добавен.
12. Вж. Галатяните 5:22.
13. Вж. 1 Нефи 8, 12, 15.
14. Вж. 1 Нефи 8:23–24, 12:17.
15. 1 Нефи 15:24, курсив добавен.
16. Учение и завети 112:10.

От Рейна И. Абурто

Втора съветничка в общото президентство на Обществото за взаимопомощ

Единодушни

За да постигнем върховната си същност, се нуждаем едни от други и трябва да сме единни.

Едно от най-забележителните създания на земята е пеперудата монарх. По време на едно пътуване до Мексико, за да прекараме Коледа със семейството на съпруга ми, посетихме резерват за пеперуди, в който милиони пеперуди прекарват зимата. Удивително бе да видим такава впечатляваща гледка и да размишляваме за примера за единство и подчинение на божествените закони, които проявяват Божиите творения¹.

Пеперудите монарх са ненадминати навигатори. Използват разположението на слънцето, за да открият

посоката, в която трябва да тръгнат. Всяка пролет те изминават хиляди километри от Мексико до Канада и всяка есен се връщат при същите свещени елови гори в Мексико². Те го правят година след година, с малките си крилца. По време на пътуването си те се скупчват нощем по дърветата, за да се пазят от студа и от хищниците³.

Рояк пеперуди на английски се нарича калейдоскоп⁴. Не звучи ли красиво? Всяка пеперуда в рояка е уникална и различна и въпреки това тези привидно деликатни създания

са сътворени от един любящ Създател със способността да оцеляват, пътуват, да се размножават и разпръскват живот, прелитайки от цвят на цвят, разнасяйки прашец. И макар всяка пеперуда да е различна, те действат заедно, за да направят света по-красиво и плодородно място.

Подобно на пеперудите монарх, ние сме тръгнали на път към небесния си дом, в който отново ще сме с Небесните си Родители⁵. Подобно на пеперудите, на нас са дадени божествени качества, които ни позволяват да преминаваме през живота, за да може да „постигне(м) целта на сътворението си“⁶. Подобно на тях, ако сме със сърца, обвързани в единство⁷, Господ ще ни пази „както кокошка (събира) своите пилци под крилата си“⁸ и ще ни превърне в красив калейдоскоп.

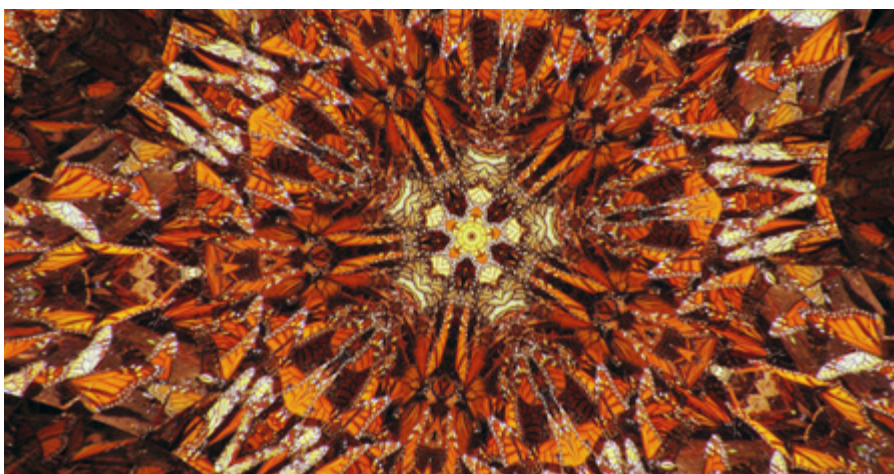
Момичета и момчета, млади жени и млади мъже, сестри и братя, ние сме заедно в това пътуване. За да постигнем върховната си същност, се нуждаем едни от други и трябва да сме единни. Господ ни е заповядал: „Бъдете едно и ако не сте едно, не сте Мои“⁹.

Исус Христос е съвършеният пример за единство със Своя Отец. Те са едно в цел, обич и дела, като „волята на Сина (е) погълната от волята на Отца“¹⁰.

Как можем да следваме съвършения пример на Господ за единство с Неговия Отец и да бъдем по-единни с Тях и едни с други?

Дава ни се вдъхновяващ пример в Деянията 1:14. Четем: „Всички (мъже) *единодушно* бяха в постоянна молитва (и моление) с някои жени“¹¹.

Мисля, че е важно, че изразът „единодушно“ се повтаря няколко пъти в Деянията, където четем за това какво направили учениците на Исус Христос веднага, след като Той

Подобно на пеперудите монарх, които се завръщат у дома в Мексико, ние се завръщаме в небесния си дом.

Се възнесъл в небесата като възкресена личност, както и благословиите, които получили заради усилията си. Важен е и фактът, че откриваме подобен модел сред верните хора на Американския континент по времето, когато Господ ги посещава и им служи. „Единодушно“ означава в съгласие, в единство, всички заедно.

Някои от нещата, които верните светии правели сплотено и на двете места, са следните: те свидетелствали за Исус Христос, изучавали Божието слово и си служели с любов един на друг¹².

Господните последователи били единни в своите цели, любов и дела. Те знаели кои са, знаели какво имат да правят и го правели с любов към Бог и един към друг. Те били част от един великолепен калейдоскоп, напредващ единодушно.

Те получили следните благословии: били изпълнени със Светия Дух, сред тях започнали да се случват чудеса, Църквата растяла, нямало раздори сред хората и Господ ги благославял във всичко¹³.

Можем да предположим, че причината за това единство е личното им знание за Господ. Те били толкова близо до Него и били очевидци на Неговата божествена мисия, на чудесата, които извършил и на Неговото Възкресение. Те видели и докоснали безезите по ръцете и нозете Му. Те знаели със сигурност, че Той е обещаният Месия, Изкупителят на света. Те знаели, че „Той е източникът на всеки вид изцеление, мир и вечен напредък“¹⁴.

Въпреки че може да не сме виждали Спасителя с физическите си очи, можем да знаем, че Той е жив. Като се доближаваме към Него, като се стремим да получим лично свидетелство чрез Светия Дух за

божествената Му мисия, ще разбирате по-добре нашата цел, любовта Божия ще живее в сърцата ни¹⁵, ще имаме решимостта да сме единни в калейдоскопите на нашите семейства, райони и общности и ще си служим едни на други „по начини понови и по-добри“¹⁶.

Случват се чудеса, когато Божиите чеда работят заедно, насочвани от Духа, за да помагат на хората в нужда.

Чуваме толкова много истории за любов към ближния, проявявана от хората, когато се случи бедствие. Например, когато град Хюстън пострада от огромно наводнение миналата година, хората забравиха за собствените си нужди и отидоха да спасяват. Един президент на кворум на старейшините изпратил призив за помощ към общността и набързо се сформирала една флотилия от 77 лодки. Спасителите отишли в засегнатите квартали и транспортирали цели семейства до една от сградите за събрания, където те получили подслон и така нужната помощ. Членове и нечленове работили заедно с една цел.

В Сантяго, Чили една президентка на Обществото за взаимопомощ имала желанието да помага на имигрантите в своята общност, които дошли от Хаити. След като се посъветвали със свещеническите си

ръководители, тя и други ръководители започнали да предлагат на тези имигранти курсове по испански, за да се интегрират по-добре в новия си дом. Всяка събота сутрин мисионерите се събират с ентузиазиранияте си ученици. Чувството на сплотеност в тази сграда е вдъхновяващ пример за хора от различен произход, които служат единодушно.

В Мексико стотици членове пътували в продължение на часове, за да помогнат на оцеелите след две силни земетресения. Те дошли с инструменти, машини и любов към ближните си. Когато доброволците се събрали в една от сградите ни за събрания в очакване на указания, кметът на град Иксуатан заплакал, когато видял такова проявление на „чистата любов Христова“¹⁷.

Господ сега ни предоставя възможността да се събираме на съвет всеки месец в нашите кворуми на свещеничеството и в Обществата за взаимопомощ, за да можем да бъдем активни участници в нашия калейдоскоп на района или клона – място, в което всички сме на мястото си и всички сме нужни.

Пътят на всеки от нас е различен, но го вървим заедно. Пътят ни не е свързан с това какво сме правили или къде сме били, а с това къде

отиваме и в какво се превръщаме, като сме единни. Когато се съветваме заедно, водени от Светия Дух, можем да виждаме къде сме и къде трябва да бъдем. Светият Дух ни дава виждане, на което естествените ни очи не са способни, защото „откровението е често срещано сред нас“¹⁸ и когато събираме тези откровения, можем да виждаме още повече.

Когато работим в единство, имаме за цел да се стремим да узнаваме и вършим Господната воля, мотивацията ни трябва да бъде любовта, която изпитваме към Бог и ближните си¹⁹, а най-силното ни желание трябва да бъде да „се трудим усърдно“²⁰, за да можем да подготвяме пътя за славното завръщане на Спасителя. Единственият начин да можем да правим това е да го правим „единодушно“.

Нека, подобно на пеперудите монарх, продължаваме заедно и с цел по пътя ни, всеки от нас със собствени си качества и принос, трудещ се да направи този свят по-красив и плодотворен – с малки стъпки и в хармония с Божиите заповеди.

Нашият Господ Исус Христос ни е обещал, че когато сме събрани заедно в Неговото име, там е и Той посред нас²¹. Свидетелствам, че Той е жив и че възкръсна в едно прекрасено пролетно утро като днешното. Той е Монархът над всички монарси, „Цар на царете и Господ на господарите“²².

Нека бъдем едно с Отца и единородния Му Син, като бъдем напътствани от Светия Дух. За това се моля смирено в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Авраам 3:26, 4:7, 9–12, 15, 18, 21, 24–25.
2. Интересен факт за пеперудите монарх е, че са нужни до три поколения, за да успеят да извършат пътуването на север до Канада. Обаче едно „супер поколение“

извършва цялото пътуване на юг до Мексико, прекарва зимата там и прави първата част от пътуването обратно на север. (Вж. “Flight of the Butterflies” [video, 2012]; “‘Flight’: A Few Million Little Creatures That Could,” WBUR News, Sept. 28, 2012, wbur.org.)

3. Вж. “Why Do Monarchs Form Overnight Roosts during Fall Migration?” learner.org/jnorth/tm/monarch/sl/17/text.html.
4. Вж. “What Is a Group of Butterflies Called?” amazingbutterflies.com/frequentlyaskedquestions.htm; вж. също “kaleidoscope,” merriam-webster.com. *Калейдоскоп* идва от гръцката дума *kalos* („красив“) и *eidós* („форма“).
5. Вж. „Семейството: прокламация към света“, *Лиахона*, май 2017 г., с. 145.
6. Учение и завети 88:19, вж. също Учение и завети 88:25.
7. Вж. Мосия 18:21.
8. 3 Нефи 10:4.
9. Учение и завети 38:27.
10. Мосия 15:7.
11. Деянията 1:14, курсив добавен.
12. Някои от нещата, които светиите направили в Йерусалим: избрали нов апостол и „седем души с добро име“ и ги подкрепили (вж. Деянията 1:26, 6:3–5), събрали се заедно в деня на Петдесетница (вж. Деянията 2:1), свидетелствали за Исус Христос (вж. Деянията 2:22–36; 3:13–26; 4:10, 33; 5:42), призовавали хора към покаяние и ги кръщавали (вж. Деянията 2:38–41), продължавали да се събират, за да разчупват хляб и да се молят (вж. Деянията 2:42), били заедно и всичко им било общо (вж. Деянията 2:44–46, 4:34–35), посещавали храма (вж. Деянията 2:46); хранели се „с радост и чистосърдечие“ (Деянията 2:46), хвалели Бог и печелили благоволенieto на целия народ (вж. Деянията 2:47), подчинявали се на вярата (вж. Деянията 6:7), постояноствали „в молитвата и в служение на словото“ (Деянията 6:4). Някои от нещата, които светиите направили на американския континент: проповядвали Евангелието на Христа (вж. 3 Нефи 28:23), образували църква на Исус Христос (вж. 4 Нефи 1:1), кръщавали хора (вж. 4 Нефи 1:1), всички люде постъпвали справедливо едни към други (вж. 4 Нефи 1:2), имали всичко между тях като общо (вж. 4 Нефи 1:3), съградили отново градове (вж. 4 Нефи 1:7–9), женели се и се омъжвали (вж. 4 Нефи 1:11), следвали заповедите, които получавали от Господ (вж. 4 Нефи 1:12), постояноствали в пост и молитва (вж. 4 Нефи 1:12), често се събирали заедно, за да се молят и да слушат словото Господне (вж. 4 Нефи 1:12).

13. Някои от благословиите, които получили светиите в Йерусалим: били изпънени със Светия Дух (вж. Деянията 2:4, 4:31), получили дара на езици и пророкуване и изричали чудните Божии дела (вж. Деянията 2:4–18), много чудеса и знамения били извършени от апостолите (вж. Деянията 2:43), случвали се чудеса (вж. Деянията 3:1–10; 5:18–19; 6:8, 15), още хора се присъединили към Църквата (вж. Деянията 2:47, 5:14). Някои от благословиите, които получили светиите на американския континент: хора били обръщани към Господа (вж. 3 Нефи 28:23, 4 Нефи 1:2), едно поколение било благословено (вж. 3 Нефи 28:23), нямало раздори, нито спорове между тях (вж. 4 Нефи 1:2, 13, 15, 18), нямало нито богати, нито бедни (вж. 4 Нефи 1:3), всички били „направени свободни и се ползва(ли) от небесния дар“ (4 Нефи 1:3), имало мир на земята (вж. 4 Нефи 1:4), случвали се велики чудеса (вж. 4 Нефи 1:5, 13), Господ направил те да преуспяват извънредно много (вж. 4 Нефи 1:7, 18), станали силни, умножили се извънредно бързо и станали извънредно красиви и възхитителни (вж. 4 Нефи 1:10), били благославяни според множеството обещания, които Господ им бил дал (вж. 4 Нефи 1:11), „няма(ло) раздори в земята, понеже любовта Божия живее(ла) в сърцата на людетe“ (4 Нефи 1:15), „няма(ло) зависти, нито спорове, нито метежи, нито блудства, нито лъжи, нито убийства, нито какъвто и да е вид похотливост; и наистина не може(ло) да съществува по-щастлив народ измежду всички народи, сътворени от ръката Божия“ (4 Нефи 1:16), нямало нито разбойници, нито убийци, нито пък имало ламанити, нито какъвто и да било вид -ити; но те били всички събрани в едно, чедата Христови и наследници на царството Божие (4 Нефи 1:17), Господ ги благославял във всички техни дела (вж. 4 Нефи 1:18).
14. Джийн Б. Бингам, „За да може вашата радост да стане гънана“, *Лиахона*, ноем. 2017 г., с. 85.
15. Вж. 4 Нефи 1:15.
16. Джефри Р. Холанд, „Пратеници към членовете на Църквата“, *Лиахона*, ноем. 2016 г., с. 62.
17. Мороний 7:47.
18. Нийл А. Андерсън, цитиран в „Съвети на помощните организации ползват новата библиотека за обучение“, *Лиахона*, апр. 2011 г., с. 76.
19. Вж. Матей 22:37–40.
20. Яков 5:61.
21. Вж. Матей 18:20.
22. 1 Тимотей 6:15.

От старейшина Масимо Де Фео
От Седемдесетте

Чистата любов – истинският отличителен белег на всеки истински ученик на Исус Христос

Евангелието на Исус Христос е съсредоточено върху любовта на Отца и Спасителя към нас, както и нашата любов към Тях и едни към други.

Обичаме президент Томас С. Монсън и ни липсва, а също обичаме и подкрепяме президент Ръсел М. Нелсън. Президент Нелсън има специално място в сърцето ми.

Когато децата ми бяха малки, малкият ни син, който бе на пет, един ден се върна от училище и попита майка си: „Какво работи тате?“ После обясни, че новите му съученици започнали да обсъждат професиите на бащите си. Един от тях казал, че баща му е началник на полицията, а друг гордо заявил, че баща му е шеф на голяма фирма.

Като попитали сина ми за баща му, той просто казал: „Моят баща работи в офис на компютър“. После, като забелязал, че отговорът му не впечатлил новите му приятелчета, добавил: „И между другото, баща ми е началник на вселената“.

Предполагам това приключило разговора.

Казах на съпругата си: „Време е да го научим на още подробности за плана на спасение и кой всъщност е началникът“.

И като учихме децата си на плана на спасение, тяхната любов към Небесния Отец и към Спасителя нарастваше, докато осъзнаваха, че това е план, породен от любов. Евангелието на Исус Христос е съсредоточено върху любовта на Отца и Спасителя към нас, както и нашата любов към Тях и едни към други.

Старейшина Джефри Р. Холанд казва: „Първата и най-велика *заповед* в цялата вечност е да обичаме Бог с цялото *си* сърце, мощ, ум и сила – това е първата и най-велика заповед. Първата и най-велика *истина* на цялата вечност е, че Бог *ни* обича с цялото *Си* сърце, мощ, ум и сила. Тази любов е основополагащият камък на вечността и трябва да бъде основа на ежедневния ни живот“¹.

Тъй като е основополагащият камък на ежедневието ни, чистата любов е необходима за всеки истински ученик на Исус Христос.

Пророкът Мормон ни учи: „Ето защо, възлюбени мои братя, молете се на Отца с цялото си сърце, за да може да бъдете изпълнени с тази любов, с която Той надари всички, които са истински последователи на Неговия Син Исус Христос“².

Любовта действително е истинският отличителен белег на всеки истински ученик на Исус Христос.

Истинските ученици обичат да служат. Те знаят, е службата е израз на истинска любов и на завета, който са склучили при своето кръщение³. Независимо от призованията си в Църквата или ролята си в общността, те изпитват все по-голямо желание да обичат и служат на Господ и един на друг.

Истинските ученици обичат да прощават. Те знаят, че Единението на Спасителя обхваща всички грехове и грешки на всеки един от нас. Те

знаят, че цената, която Той заплаща, „включва всичко“. Включени са духовните данъци, такси, комисионни и други плащания, свързани с грехове, грешки или прегрешения. Истинските ученици бързо прощават и бързо молят за прошка.

Скъпи мои братя и сестри, ако ви е трудно да намирате силата да прощавате, не си мислете за това, което са ви причинили другите, а за това, което Спасителят е направил за вас, и ще намерите мир в изкупващите благословии на Неговото Единение.

Истинските ученици обичат да се покоряват на Господ с мир в сърцата си. Те са смирени и покорни, защото Го обичат. Те имат вярата изцяло да приемат Неговата воля, не само за това, което върши Той, но и за начина и времето за извършването му. Истинските ученици знаят, че истинските благословии не винаги са това, което те искат, а са това, което Господ желае за тях.

Истинските ученици обичат Господ повече от света и са постоянни и непоклатими във вярата си. Те остават силни и непоколебими в един променящ се и объркващ свят. Истинските ученици обичат да се вслушват в гласа на Духа и на пророците и не са обърквани от гласовете на света. Истинските ученици обичат

да „(стоят) на свети места“⁴ и обичат да правят свети местата, на които стоят. Където и да отиват, те носят любовта Господна и мир в сърцата на другите. Истинските ученици обичат да се подчиняват на Господните заповеди и се подчиняват, защото обичат Господ. Като обичат и спазват сключените от тях завети, сърцата им биват подновявани и самата им същност се променя.

Чистата любов е истинският отличителен белег на всеки истински ученик на Исус Христос.

Научих за чистата любов от моята майка. Тя не беше член на Църквата.

Един ден преди много години посетих майка си, която имаше рак. Знаех, че тя ще умре, но ме безпокоеше нейното страдание. Не казах нищо, но тъй като ме познаваше добре, тя каза: „Виждам, че си загрижен“.

После, за моя изненада, тя ме помоли с немощен глас: „Можеш ли да ме научиш да се моля? Искам да се помоля за теб. Знаем, че започваш с „Мили Небесни Отче“, но какво да кажа после?“

Като коленичих до леглото ѝ и тя се помоли за мен, почувствах любов, каквато никога преди не бях изпитвал. Беше проста, истинска, чиста любов. Въпреки че тя не знаеше за

плана на спасение, в сърцето си тя имаше нейн личен план на любовта, план на обич на майка към сина ѝ. Болеше я, трудно ѝ беше дори да намери силите да се моли. Едва чувах гласа ѝ, но определено чувствах любовта ѝ.

Помня, че си помислих: „Как някой, изпитващ толкова силна болка, може да се моли за някой друг? Тя е тази, която се нуждае от помощ“.

След това отговорът дойде ясно в ума ми – чиста любов. Тя ме обичаше толкова много, че забрави за себе си. В най-тежкия си миг ме обичаше повече от себе си.

Скъпи братя и сестри, Спасителят не направи ли точно това? Разбира се, в един вечен и много по-широк смисъл. Но чувствайки най-силната болка в градината през онази нощ, Той бе Този, Който се нуждаеше от помощ, страдайки по начин, който не можем дори да си представим или разберем. Но накрая Той забрави за Себе Си и Се моли за нас, докато плати за всичко. Как успя да го направи? Поради Своята чиста любов към Отца, Който го изпрати, както и към нас. Той обича Отца и нас повече от Себе Си.

Той плати за нещо, което не бе извършил. Той плати за грехове, които не бе извършил. Защо? Чиста любов. След като плати за всичко, Той може да ни предлага благословиите от това, за което плати, при условие, че се покаяваме. Защо ни предлага това? Отново и винаги, поради чиста любов.

Чистата любов е истинският отличителен белег на всеки истински ученик на Исус Христос.

Президент Томас С. Монсън казва: „Нека започнем сега, още днес, да изразяваме любов към всички Божии чеда, независимо дали са наши роднини, приятели, само познати или

От старейшина Клаудио Д. Сивик
От Седемдесетте

напълно непознати. Ставайки всяка сутрин, нека решаваме да отвършваме с любов и доброта на всичко, което ни се случва⁵.

Братя и сестри, Евангелието на Исус Христос е евангелие на обичта. Най-голямата заповед е за любовта. Според мен всичко е свързано с любовта. Любовта на Отца, Който жертва Сина Си за нас. Любовта на Спасителя, Който жертва всичко за нас. Любовта на майка или баща, които биха дали всичко за децата си. Любовта на онези, които служат без да тръбят за това и са неизвестни за повечето от нас, но известни за Господ. Любовта на онези, които прощават всичко и винаги. Любовта на онези, които дават повече, отколкото получават.

Обичам моя Небесен Отец. Обичам моя Спасител. Обичам Евангелието. Обичам тази Църква. Обичам своето семейство. Обичам този прекрасен живот. Според мен всичко е свързано с любовта.

Нека този ден, в който си припомним Възкресението на Спасителя, бъде ден за духовно обновяване на всеки от нас. Нека днешният ден бъде началото на един живот, изпълнен с любов – „основният камък за нашето ежедневие“.

Нека сърцата ни бъдат изпълнени с чистата любов Христова – отличителния белег на всеки истински ученик на Исус Христос. Това е молитвата ми, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Джефри Р. Холанд, „Утре Господ ще извърши сред вас чудни дела“, *Лиакхона*, май 2016 г., с. 127.
2. Мороний 7:48.
3. Вж. Мосия 18:10.
4. Учение и завети 45:32.
5. Томас С. Монсън, „Любовта – същността на Евангелието“, *Лиакхона*, май 2014 г., с. 94.

Но който устои до край, той ще бъде спасен

Нека да бъдем верни на това, в което вярваме и което знаем.

Скъпи братя и сестри, ценя много възможността да изразя пред вас някои от моите чувства.

Преди няколко години аз и съпругата ми присъствахме на церемонията за откриване на интерактивно детско изложение в Музея за църковна история в Солт Лейк Сити. В края на церемонията президент Томас С. Монсън дойде при нас и докато се ръкуваше с нас, каза: „Устойте докрай и ще ликовате“ – велико и истинно учение, което, разбира се,

всички ние можем да потвърдим.

Исус Христос ни уверява, че „който устои до край, той ще бъде спасен“¹.

Да устоим означава „да остане(м) твърд(и) в поетото задължение да бъде(м) вер(ни) на божите заповеди, независимо от изкушението, противопоставянето и бедствията“².

Дори тези, които имат силни духовни преживявания и са отдавали вярна служба, биха могли един ден да се отклонят и да станат неактивни,

ако не устояват до края. Надявам се, че ние винаги и усърдно ще пазим в умовете и сърцата си израза „Това няма да се случи на мен“.

Когато Исус Христос проповядва в Капернаум, „мнозина от учениците Му отстъпиха, и не ходеха вече с Него.

Тогава Исус каза на дванадесетте: Да не искате и вие да си отидете?“³

Вярвам, че днес Исус Христос пита всички нас, които сме склучили свещени завети с Него: „Да не искате и вие да си отидете?“

Моля се, всички ние, след задълбочен размисъл за това какво ни предстои през вечността, да можем да отговорим като Симон Петър: „Господи, при кого да отидем? Ти имаш думи на вечен живот“⁴.

Нека да бъдем верни на това, в което вярваме и което знаем. Ако не живеем според нашето познание, нека се променим. Грешници, които упорстват в греховете си и не се покаяват, затъват все по-дълбоко и по-дълбоко в нечистота, докато Сатана не ги причисли към себе си, значително застрашавайки тяхната възможност да се покаят, да бъдат опростени и да бъдат благословени с всички благословии на вечността.

Чувам много оправдания от тези, които спират да участват активно в Църквата и са изгубили правилното разбиране за целта на нашето пътуване на тази земя. Аз ги насърчавам да размислят и да се върнат, защото вярвам, че никой няма да може да представи извинения пред нашия Господ Исус Христос.

При кръщението си сме склучили завет – не с някакъв човек, а със Спасителя, съгласявайки се „да взем(ем) върху си името на Исус Христос, решени да Му служ(им) до края“⁵.

Присъствието на събрание за причастие е един от най-важните начини, по които можем да оценяваме своята решимост да Му служим, нашата духовна сила и растежа на вярата ни в Исус Христос.

Вземането от причастие е най-важното нещо, което правим в Господния ден. Господ обяснява този обред на Своите апостоли малко преди смъртта Си. Той прави същото на американския континент. Той ни казва, че ако участваме в този обред, това ще бъде свидетелство за Отца, че ще си спомняме винаги за Него, а Той съответно обещава, че винаги ще имаме Неговия Дух да бъде с нас⁶.

В ученията на Алма младши към неговия син Сивелон откриваме мъдър съвет и предупреждения, които ни помагат да останем верни на склучените завети:

„Гледай да не се издигнеш в гордост; да, гледай да не се хвалиш със собствената си мъдрост, нито с многото си сила.

Употребявай смелост, но не и надменност; и гледай също да обуздаваш всичките си страсти, за

да можеш да бъдеш изпълнен с любов; гледай да се въздържаш от ленивост“⁷.

Преди няколко години, докато бях на почивка, поисках да карам каяк за пръв път. Наех един каяк и изпълнен с ентузиазъм навлязох в морето.

След няколко минути една вълна преобърна каяка. С големи усилия, държейки греблото в едната ръка и каяка с другата, аз отново успях да стъпя на краката си.

Опитах се отново да гребя с каяка, но само след няколко минути каякът се преобърна отново. Упорито продължих да се опитвам, но без успех, докато един човек, който разбираше от каране на каяк ми каза, че сигурно има пукнатина в корпуса и каякът се пълни с вода, а това го прави нестабилен и невъзможен за направляване. Издърпах каяка до брега, махнах тапата и наистина излезе огромно количество вода.

Мисля, че, подобно на теча в каяка, понякога се опитваме да плаваме през живота си натоварени с грехове и така пречим на духовния си напредък.

Ако упорстваме в греховете си, ние забравяме заветите, които сме склучили с Господ, въпреки че продължаваме да се преобръщаме поради дисбаланса, който тези грехове създават в живота ни.

Подобно на пукнатините в моя каяк, ние трябва да поправяме пукнатините в живота си. Покаянието за някои грехове ще изисква повече усилия, отколкото за други.

Ето защо би трябвало да се питаме: Къде се намираме предвид нашето отношение към Спасителя и Неговото дело? В положението на Петър ли сме, когато той се отрича от Исус Христос? Или достигнали ли сме етап, в който имаме отношение

и решимост, сравними с неговите, когато получава така важната задача от Спасителя?⁸

Ние трябва да се стремим да спазваме всички заповеди и да внимаваме най-много с тези, на които ни е най-трудно да се подчиняваме. Господ ще бъде на наша страна, помагайки ни във времена на нужда и слабост; ако показваме искрено желание и действаме според него, Той ще прави „слабите (ни) страни да ста(в)ат силни“⁹.

Подчинението ще ни дава силата да преодоляваме греха. Ние трябва също да разбираме, че изпитанията на нашата вяра изискват подчинение, често без да знаем какъв ще е резултатът.

Аз ви предлагам формула, която ще ни помага да устоим до края:

1. Ежедневно да се молим и да четем от Писанията.
2. Да вземаме от причастието всяка седмица със съкрушено сърце и каещ се дух.

3. Да плащаме десятък и дарения от пост всеки месец.

4. На всеки две години (всяка година за младежите) да подновяваме своите храмови препоръки.

5. Да служим в Господното дело през целия си живот.

Надявам се, че великите истини на Евангелието ще поддържат стабилен курс за нашите умове и че в живота си ще поправяме пукнатините, които възпират нашето безопасно пътуване през морето на този живот.

Успехът по Господната пътека си има цена и единственият начин да го постигнем е да платим тази цена.

Исклучително съм благодарен, че нашият Спасител устоя докрай и изпълни Своята велика единителна жертва.

Той страда за нашите грехове, болки, депресии, терзания, немощи и страхове, и така знае как да ни помага, как да ни вдъхновява, как да ни утешава и как да ни укрепва, така че да можем да устояваме и да получим

венеца, който е запазен за тези, които не са били победени.

Животът е различен за всеки от нас. Ние всички преминаваме през периоди на изпитания и периоди на щастие, периоди за вземане на решения, за преодоляване на препятствия или за възползване от възможностите.

В каквито и обстоятелства да се намираме, аз свидетелствам, че нашият Небесен Отец постоянно казва: „Обичам те. Подкрепям те. С теб съм. Не се предавай. Покайвай се и устоявай в пътя, който Аз ти показах. И ти обещавам, че ще се видим отново в нашия селестиален дом“. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Матей 24:13.
2. Ръководство към Писанията, „Устоявам“, scriptures.lds.org.
3. Йоан 6:66–67.
4. Йоан 6:68.
5. Учение и завети 20:37.
6. Вж. 3 Нефи 18:7.
7. Алма 38:11–12.
8. Вж. Марк 16:15.
9. Етер 12:27.

От президент Хенри Б. Айринг
Втори съветник в Първото президентство

Неговият Дух да бъде с вас

Моля се с цялото си сърце да чувате гласа на Духа, който ви се изпраща толкова щедро.

Мои братя и сестри, благодарен съм за възможността да говоря пред вас в Господния ден, на обща конференция на Неговата Църква, на Великден. Благодарен съм на Небесния Отец, че ни е дарил Своя Възлюбен Син, Който дойде по Своя воля на земята, за да стане наш Изкупител. Благодарен съм да знам, че Той извърши Единение за греховете ни и възкръсна. Чувствам

се благословен всеки ден да знам, че поради Неговото Единение един ден ще мога да възкръсна, за да живея завинаги в любящо семейство.

Знам тези неща, по *единствения начин*, по който всеки от нас може да ги знае. Светият Дух ми е потвърждавал тези истини в ума и в сърцето не просто веднъж, а често. Имал съм нужда от тази нестихваща утеха. На всички ни се случват трагедии, в които се нуждаем от увереност от Духа. Изпитах това веднъж, докато аз и баща ми бяхме в една болница. Видяхме как майка ми пое няколко плитки вдишвания и краят дойде. Погледнахме лицето ѝ – тя се усмихваше от напусналата я болка. След момент на мълчание, баща ми заговори пръв. Той каза: „Едно малко момиче си отиде у дома“.

Каза го тихичко. Явно изпитваше мир. Просто заявяваше известна за него истина. Тихо започна да събира нещата на майка ми. Излезе в коридора на болницата, за да благодари на всяка сестра и лекар, които с дни се бяха грижили за нея.

Баща ми беше съпътстван от Светия Дух в този момент, за да чувства,

знае и направи това, което стори тогава. Подобно на мнозина, той беше получил следното обещание: „Да може да имат Неговия Дух да бъде с тях“ (У. и З. 20:79).

Днес се надявам да увелича желанието ви и способността ви да получавате Светия Дух. Помнете, че той е третият член на Божеството. Отец и Синът са възкресени личности. Светият Дух е личност от Духа. (Вж. У. и З. 130:22.) Вие решавате дали да Го приемате и приветствате в сърцето и ума си.

Условията, при които можем да получаваме тази божествена благословия, са ясни от думите, които се изричат всяка седмица, но в които вероятно не винаги вникват нашите сърца и умове. За да получаваме Духа, който ни е изпратен, ние трябва да „си спомн(яме) винаги“ за Спасителя и да „спазва(ме) Неговите заповеди“ (У. и З. 20:77).

Това време на годината ни помага да си спомняме за жертвата на Спасителя и въздигането Му от гробницата като възкресена личност. В съзнанието на много от нас изплуват картини на тези сцени. Веднъж аз и съпругата ми бяхме застанали пред една гробница в Йерусалим. Мнозина вярват, че това е гробницата, от която излязъл като възкресен и жив Бог разпнатият Спасител.

Изпълненият с почитание екскурзовод ни махна с ръка и каза: „Елате, вижте една празна гробница“.

Ние се наведохме, за да влезем. Видяхме една каменна пейка до стената. Но в ума ми изплува една друга картина, толкова реална, колкото видяното от нас в този ден. Беше образът на Мария, която апостолите оставили до гробницата. Ето какво Духът ми позволи да видя и дори чуя в съзнанието си толкова ясно, все едно бях там:

ако цитирам думите, всички ние ще изпитаем това чувство отново:

*Бъди със мене, Господи,
настъпва вечерта.
Денят угасна и сега
виж сенки на нощта.
Скъп гост във моето сърце
и в моя дом бъди.*

*Бъди със мене, Господи,
настъпва вечерта.
Сърце си чувствам как гори
от Твоите слова,
за тези искрени слова
Теб търся, Господи.*

*Спасителю мой, тази нощ
със мене остани.
Спасителю мой, тази нощ
със мене остани¹.*

Много по-скъп от спомена за събитията е споменът за чувството, което Светият Дух поражда в сърцата ни и Неговото нестихващо потвърждаване на истината. Много по-ценни от видяното с очите или спомена за изказаните и прочетени думи са чувствата, съпътстващи тихия глас на Духа. Рядко чувствата ми са били като на пътуващите по пътя за Емаус – като нежно „горене“ в сърцето. По-скоро, чувството се свързва със светлина и тихо уверение.

Дадено ни е безценното обещание, че Светият Дух ще бъде наш спътник, като също разполагаме с истински напътствия как да получаваме този дар. Следните думи се изричат от упълномощения служител на Господ, положил ръце върху главите ни: „Приеми Светия Дух“. В този момент и вие и аз имаме уверението, че Той ще бъде изпратен. Но наше задължение е да избираме да разтваряме сърцата си, за да допускаме

„А Мария стоеше до гроба отвън и плачеше; и така, както плачеше, надникна в гроба,

и видя двама ангели в бели дрехи, седнали там, където беше лежало тялото на Исус, единият откъм главата и другият откъм краката.

И те я попитаха: Жено, защо плачеш? Отговори им: Защото са отнесли моя Господ и не знам къде са Го положили.

Като каза това, тя се обърна и видя Исус, че стои, но не позна, че беше Той.

Исус ѝ каза: Жено, защо плачеш? Кого търсиш? Тя, като мислеше, че е градинарят, Му отговори: Господине, ако ти си Го изнесъл, кажи ми къде си Го положил и аз ще Го взема.

Исус ѝ каза: Мария! Тя се обърна и Му каза на еврейски: Равуни! (Което значи „Учителю!“)

Исус ѝ каза: Не се допирай до Мене, защото още не съм се възнесъл при Отца; но иди при братята Ми и им кажи: Възносям се при Моя Отец и вашия Отец, при Моя Бог и вашия Бог“ (Йоан 20:11–17).

Молил съм се да мога отчасти да почувствам това, което Мария

чувства до гробницата, както и преживяното от другите двама последователи по пътя към Емаус, докато вървят заедно с възкресения Спасител, смятайки Го за пришълец в Йерусалим:

„Но те Го задържаха и казаха: Остани с нас, защото е привечер и денят вече е превалил. И Той влезе да остане с тях.

И когато седна с тях на трапезата, взе хляба и благослови, разчупи и им го подаде.

Тогава очите им се отвориха и те Го познаха; а Той стана невидим за тях.

И разискваха помежду си: Не гореше ли в нас сърцето ни, когато ни говореше по пътя и когато ни тълкуваше Писанията?“ (Лука 24:29–32).

Някои от тези думи бяха повторени по време на събрание за причастие, на което присъствах преди повече от 70 години. По онова време събранията за причастие се провеждаха вечер. Навън беше тъмно. Конгрегацията пееше познатите думи. Бях ги чувал много пъти. Но незаличимият ми спомен е за чувството по време на една от вечерите. То ме доближава до Спасителя. Вероятно,

служението на Духа през целия ни живот.

Преживяванията на Пророка Джозеф Смит ни дават насоки. Той започва и продължава своето служение, давайки си сметка, че собствената му мъдрост не е достатъчна да знае по кой път да поеме. Той избира да се смири пред Бог.

След това Джозеф решава да пита Бог. Моли се с вяра, че Бог ще отговори. Получава своя отговор, докато е малко момче. Тези послания идват, когато се нуждае от разбиране за начина, по който Бог желае да бъде установена Неговата Църква. Светият Дух го утешава и напътства през целия му живот.

Той се подчинява на вдъхновението, когато е трудно да прави това. Например той получава напътствието да изпрати Дванадесетте в Англия в момент, когато най-много се нуждае от тях. Той ги изпраща.

Приема наставление и утеха от Духа, когато е затворен, а светиите непоносимо измъчвани. Подчинява се и когато върви по пътя към Картидж, въпреки знанието, че се излага на смъртна опасност.

Пророкът Джозеф Смит дава пример на всички нас как да получаваме непрестанни духовни напътствия и утеха чрез Светия Дух.

Първият му избор е да се смирява пред Бог.

Вторият е да се моли с вяра в Господ Исус Христос.

Третият е да изпълнява с точност. Послушанието може да изисква бърза реакция. Може да означава да се подготвяме. Или може да означава да чакаме търпеливо за допълнително вдъхновение.

А четвъртият избор е да се моли да разбира нуждите и да опознава сърцата на другите и как да им

помага в името на Господ. Джозеф се моли за изпадналите в беда светии, докато се намира в затвора. Имал съм възможността да наблюдавам Божиите пророци, докато се молят, търсят вдъхновение, получават напътствия и действат според тях.

Виждал съм колко често молитвите им се съсредоточават върху хората, които обичат и на които служат. Тяхната загриженост за другите разтваря сърцата им да получават откровения. Това може да се случва и при вас.

Вдъхновението ще ни помага да служим на другите в името на Господ. Вие сте виждали това да става в живота ви, както и аз в моя. Веднъж, докато съпругата ми преминаваше през огромен стрес в личния си живот, моят епископ ми каза: „Всеки път, когато чуя, че някой от района се нуждае от помощ и отида при тях да помогна, разбирам, че съпругата ви вече е там преди мен. Как го прави?“

Тя е като всички останали велики служители в Господното царство. Те изглеждат правят две неща. Великите служители са достойни за почти непрекъснатото спътничество на Светия Дух. Те са заслужили и дара на милосърдието, което е чистата любов Христова. Те са развивали тези дарове, като са ги използвали, за да служат с обич в името на Господ.

Начинът, по който молитвата, вдъхновението и любовта Господни действат съвместно в службата ни, е описан съвършено с думите:

„Ако поискате нещо в Мое име, ще го направя.

Ако Ме обичате, ще пазите Моите заповеди.

И Аз ще поискам от Отца и Той ще ви даде друг Утешител, за да бъде с вас вовеки –

Духа на истината, Когото светът не може да приеме, защото не Го вижда, нито Го познава. Вие Го познавате, защото Той пребъдва с вас и във вас ще бъде.

Няма да ви оставя сираци; ще дойда при вас.

Още малко и светът вече няма да Ме вижда, а вие Ме виждате. Понеже Аз живея, и вие ще живеете.

В онзи ден ще познаете, че Аз съм в Своя Отец, и вие в Мен, и Аз във вас.

Който има Моите заповеди и ги пази, той Ме обича; а който Ме обича, ще бъде възлюбен от Моя Отец и Аз ще го възлюбя, и ще му се явя лично“ (Йоан 14:14–21).

Споделям личното си свидетелство, че в този момент Отец знае за вас, за вашите чувства, както и за духовните и материални нужди на всички около вас. Свидетелствам, че Отец и Синът изпращат Светия Дух на всички, на които е даден дарът на Светия Дух

От президент Далин Х. Оукс
Първи съветник в Първото президентство

и които молят за тази благословия и се стремят да бъдат достойни за нея. Нито Отец, нито Синът, нито Светият Дух се натрапват в живота ни. Ние сме свободни да избираме. Господ е казал на всички:

„Ето, стоя вратата и хлопам; ако някой чуе гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене.

На този, който победи, ще дам да седне с Мене на Моя престол, както и Аз победих и седнах със Своя Отец на Неговия престол.

Който има ухо, нека слуша какво говори Духът“ (Откровението 3:20–22).

Моля се с цялото си сърце да чувате гласа на Духа, който ви се изпраща толкова щедро. Моля се и винаги да разтваряте сърцата си, за да Го приемате. Ако се молите с истинско намерение и с вяра в Исус Христос за вдъхновение, вие ще Го получавате по Господния начин и в отреденото от Него време. Бог стори това за младия Джозеф Смит. Той прави това днес за нашия жив пророк – президент Ръсел М. Нелсън. Той ви е поставил на пътя на други Божии чеда, за да им служите в Негово име. Знаем това, не само от видяното с очите си, но още по-сигурно – от нашепванията на Духа в сърцето ми.

Чувствал съм любовта на Отца и на Неговия Възлюбен Син към всички Божии чеда по света и към Неговите чеда в света на духовете. Чувствал съм утехата и напътствието на Светия Дух. Моля се непрестанно да можете да изпитвате радостта от присъствието на Духа като ваш спътник. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКА

1. „Бъди със мене, Господи“, *Химни*, № 104.

Малки и прости средства

Трябва да ни се напомня, че в своята цялост и в продължение на значителен период от време привидно незначителните действия осъществяват велики неща.

I.

Мои скъпи братя и сестри, подобно на вас, аз бях дълбоко докоснат, назидаван и вдъхновен от посланията, музиката и чувствата от времето ни заедно. Сигурен съм, че мога от ваше име да изразя благодарност към нашите братя и сестри, които като инструмент в Господните ръце допринасят за този ефект.

С благодарност се обръщам към вас този Великден. Днес се присъединяваме към останалите християни в отпразнуване на Възкресението на Господ Исус Христос. За членовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни буквалното Възкресение на Исус Христос е един от стълбовете на нашата вяра.

Тъй като вярваме на свидетелствата за буквалното Възкресение на Исус Христос, поместени както в Библията, така и в Книгата на Мормон, ние също така вярваме в многото учения в Писанията, че подобно възкресение ще се даде на всички живели някога на земята смъртни. Това възкресение ни дава така наречената от Петър „жива

надежда“ (1 Петър 1:3). Тази жива надежда е нашата убеденост, че смъртта не представлява край на нашата личност, а само необходима стъпка в милостивия план на нашия Небесен Отец за спасението на Неговите чеда. Според този план е необходим преход от смъртност към безсмъртие. Основни етапи на този преход са залеза на смъртта и славната утрин, направена възможна чрез Възкресението на нашия Господ и Спасител, което празнуваме тази неделя.

II.

В един прекрасен химн, написан от Илайза Р. Сноу, ние пеем:

*Велик е планът на Отца
чедата да се спасят.
А любовта и милостта
божествено блестят¹.*

За да се развиват тези божествени цели и хармония, ние се събираме на събрания като тази конференция, за да се обучаваме и насърчаваме взаимно.

За тази сутрин почувствах подтика да ползвам за текст учението на Алма

към неговия син Еламан, записано в Книгата на Мормон: „Великите дела се осъществяват чрез малки и прости средства“ (Алма 37:6).

В Евангелието на Исус Христос сме учени на множество малки и прости средства. Трябва да ни се напомня, че в своята цялост и в продължение на значителен период от време привидно незначителните действия осъществяват велики неща. По тази тема е имало множество речи от висши ръководители и други уважавани учители. Темата е толкова важна, че чувствам нуждата отново да говоря по нея.

Беше ми напомнено за силата на малките и прости действия в продължение на значителен период от време от нещо, което видях по време на сутрешна разходка. Ето направената от мен снимка. Дебелият и здрав бетонен тротоар се напуква. Това дали е резултат от силен и внезапен напор? Не, напукването е причинено от бавния и незначителен растеж на един от корените на намиращото се наблизо дърво. Ето подобен пример, който видях на друга улица.

Силата, напукала тези тежки бетонни тротоари, е много малка, ако се измерва за ден или дори месец, но нейният ефект в продължение на значителен период от време е изключително голям.

Такъв е и ефектът на малките и прости средства, които се проповядват в Писанията и от живите пророци. Помислете за изучаването на Писанията, което сме учени да правим всеки ден. Или помислете за личните молитви и семейните молитви на колене, които са редовна практика за верните светии от последните дни.

Помислете за посещаването на Семинара от страна на младежите или Института за пълнолетните младежи. Въпреки че всяка от тези практики може да изглежда като нещо малко и просто, с течение на времето те дават като резултат значително духовно въздигане и растеж. Това се случва, защото всяко едно от тези малки и прости действия кани спътничеството на Светия Дух, Свидетелят, който ни дава светлина и ни води към истината, както обясни президент Айринг.

Друг източник на духовно въздигане и растеж е постоянното покаяние, дори за привидно малки прегрешения. Нашите вдъхновени самооценки могат да ни помагат да осъзнаваме какво не ни достига и как можем да се справяме по-добре. Такова покаяние трябва да предшества седмичното вземане на причастието. Някои теми за размисъл в този процес на покаяние ни се дават в химна „Направих ли нещо добро?“:

Днес направих ли нещо добро в света?

Насърчих ли изпаднал в беда?

И на тъжния днес върнах ли радостта?

Ако „не“, провал е това.

А нечия тежест дали облекчих, с готовност ли я споделих?

На нещастни и болни какво подарих, с помощта си кого подкрепих?²

Със сигурност това са малки действия, но точно това има предвид Алма, когато учи своя син Еламан: „И Господ Бог действа чрез средства, за да осъществи великите Си и вечни цели; и чрез дребни средства Господ... осъществява спасението на много души“ (Алма 37:7).

Стивън Ч. Уийлрайт, ректор на Университета Бригъм Йънг – Хавай, дава следното вдъхновено описание на ученията на Алма: „Той потвърждава пред сина си как наистина моделът, който Господ следва, когато упражняваме вяра в Него и следваме напътствията Му в малките и прости неща, е следният: Той ни благославя с малки всекидневни чудеса, а с течение на времето, с чудни дела“³.

Президент Хауърд У. Хънтър учи: „Често всекидневно изпълняваните от нас задачи имат най-голям положителен ефект в живота на околните,

сравнени със светските неща, които така често се свързват с величието“⁴.

Убедително светско учение за същия този принцип ни се дава от бившия сенатор на щата Индиана Дан Коутс, който пише: „Единствената подготовка за изключително важното единично решение, което може да промени даден живот или дори нация, се състои в стотиците и хилядите полусъзнателни, самоопределящи и привидно незначителни избори, които правим, когато никой не ни гледа“⁵.

Тези „привидно незначителни“ лични избори включват как използваме своето време, какво гледаме по телевизията и в Интернет, какво четем, изкуството и музиката, с които се заобикаляме у дома и на работа, с какво се забавляваме и дали наистина сме честни и истинни хора. Други привидно малки и прости неща са вежливостта и доброто настроение при нашето общуване.

Нито едно от тези така ценни малки и прости действия няма да ни издигне до значителни резултати, освен ако не ги вършим с постоянство и без прекъсвания. Твърди се, че президент Бригъм Йънг е казал: „Животът ни е изтъкан от малки и незначителни обстоятелства, които имат голяма тежест, когато се съберат заедно и образуват цялостния живот на един мъж или една жена“⁶.

Заобиколени сме от медийни влияния и културен упадък, които ще ни понесат надолу по течението и ще унищожат ценностите ни, ако не им се противопоставяме постоянно. За да напредваме срещу течението към нашата вечна цел, трябва непрекъснато да гребем. По-добре е да бъдем част от отбор и да гребем с общи усилия, подобно на отбор гребци в действие. Да се задълбочим в този пример: културните течения

са толкова силни, че ако спрем да гребем, ние ще бъдем повлечени от течението по направление, което не желаем, но което става неизбежно, ако не полагаме постоянни усилия да се придвижваме напред.

След като описва привидно незначително събитие, което има важни последствия, Нефи пише: „И тъй ние виждаме, че Господ може да направи велики неща с помощта на малки средства“ (1 Нефи 16:29). Старият завет включва запомнящ се пример за това. Там четем как израильтяните са нападнати от змии-усойници. Много хора умират от техните ухапвания (вж. Числа 21:6). Когато Моисей се моли за помощ, той е вдъхновен да направи „медна змия и (да) я сложи на най-високата върлина“. Така, „когато змия ухапеше някого, той, като погледнеше към медната змия,

оставаше жив“ (стих 9). Толкова малко действие за такъв чудотворен резултат! И въпреки това, както обяснява Нефи, когато дава този пример на бунтуващите се срещу Господ, дори когато Господ е подготвил прост начин те да бъдат изцелени, „поради простотата на начина или леснината му, имаше мнозина, които погинаха“ (1 Нефи 17:41).

Този пример и това учение ни напомнят, че простотата на начина или леснината на заповяданата задача не означава, че тя не е достатъчно важна за постигане на нашето праведно желание.

По подобен начин, дори малки прояви на неподчинение или дребни пропуски в следването на праведни практики могат да ни повлекат към резултати, за които сме били предупреждавани. Словото

на мъдростта дава пример за това. Вероятно ефектът върху тялото на една цигара, чаша алкохол или доза от някаква друга вредна субстанция не може да се измери. Но с течение на времето ефектът е съвсем явен и може да бъде необратим. Помнете напукването на тротоара, причинено от постепенния и неизмерим растеж на корена на дървото. Едно нещо е сигурно: можем напълно да избегнем ужасните последици на всяко пристрастяване – като към наркотици, които рушат телата ни, или порнографските материали, които принижават мислите ни – ако никога не ги допускаме до себе си, дори веднъж.

Преди много години президент М. Ръсел Балард на обща конференция описа как „малките и прости действия могат да навредят на личното спасение и напълно да го унищожат“. Той учи: „Както слабите влакна образуват нишки, нишките върви, а вървите въже, тези малки вплетени заедно действия стават много силни. Винаги трябва да помним силата, с която малките и прости действия изграждат духовността. И в същото време, не трябва да забравяме, че Сатана ще използва малки и прости средства, за да ни води към отчаяние и окаяност“⁷.

Брат Уийлдрайт дава подобно предупреждение на своите студенти: „Именно в неуспеха да правим малките и прости действия вярата започва да се колебае, чудесата престават,

а напредъкът към Господ и Неговото царство първо се слага на пауза, след което започва да избледнява, като делото Божие бива заменено от по-материални стремежи и светски амбиции“⁸.

За да се предпазваме от всеобхватните отрицателни последици, които спират нашия духовен напредък, ние трябва да следваме духовния модел на малки и прости действия. Старейшина Дейвид А. Беднар описва този принцип по време на конференция за жените в Университета Бригъм Йънг: „Можем да научим много за естеството и важността на този духовен модел от техниката на капково напояване... чрез много малки количества вода“, сравнена с обилното поливане, когато може да няма нужда от него.

Той обяснява: „Постоянните капки вода потъват дълбоко в земята и осигуряват високо ниво на овлажняване на почвата, в което растенията благодарстват. По подобен начин, ако ние съсредоточено и често приемаме постоянни капки от духовна живителна течност, корените на Евангелието могат да навлизат дълбоко в нашата почва, могат да се вкореняват здраво и да раждат ценен и вкусен плод“.

Той продължава с думите: „Духовният модел на малките и прости действия, които водят до значителни резултати, създава непоколебимост и неотклонност, задълбочаваща се отдаденост и по-пълно обръщане към Господ Исус Христос и Неговото Евангелие“⁹.

Пророкът Джозеф Смит учи на този принцип със слова, които сега са включени в Учение и завети: „Нека никой човек не го смята маловажно, защото много от това, което е в бъдещето относно светите, зависи от тези неща“ (У. и З. 123:15).

Във връзка с ранните опити да се установи Църквата в Мисури, Господ увещава към търпение, защото „всички неща трябва да стават във времето им“ (У. и З. 64:32). След което дава следното прекрасно учение: „Затова да се не уморявате да вършите добро, защото вие полагате основата на велико дело. И от дребните неща произлиза онова, което е велико“ (У. и З. 64:33).

Вярвам, че всички желаем да следваме увещанието на президент Ръсел М. Нелсън да напредваме „по заветната пътека“¹⁰. Нашата отдаденост да правим това се укрепва от постоянните малки действия, на които сме учени от Евангелието на Исус Христос и ръководителите на Неговата Църква. Свидетелствам за Него и призовавам Неговите благословии върху всички, които вървят с постоянство по Неговата заветна пътека, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. „Със дивна мъдрост и любов“, *Химни*, № 116.
2. „Направих ли нещо добро?“, *Химни*, № 141.
3. Steven C. Wheelwright, “The Power of Small and Simple Things” (Brigham Young University–Hawaii devotional, Aug. 31, 2007), 2, devotional.byuh.edu.
4. *Учения на президентите на Църквата: Хауърд У. Хънтър*, 2015 г., с. 173.
5. Dan Coats, “America’s Youth: A Crisis of Character,” *Imprimis*, vol. 20, no. 9 (Sept. 1991), 4; вж. също старейшина Уилфърд Андерсън в негова статия в *Mesa Tribune*, May 1996.
6. Brigham Young, discourse in Ogden Tabernacle, July 19, 1877, as reported in “Discourse,” *Deseret News*, Oct. 17, 1877, 578.
7. M. Russell Ballard, “Small and Simple Things,” *Ensign*, May 1990, 7, 8.
8. Steven C. Wheelwright, “The Power of Small and Simple Things,” 3.
9. David A. Bednar, “By Small and Simple Things Are Great Things Brought to Pass” (Brigham Young University Women’s Conference, Apr. 29, 2011), womensconference.byu.edu.
10. Ръсел М. Нелсън, „Да вървим заедно напред“, *Лиахона*, апр. 2018 г., с. 7.

От президент Ръсел М. Нелсън

Откровение за Църквата, откровение за нашия живот

В идните дни ще бъде невъзможно да оцелеем духовно без постоянното влияние на Светия Дух, което да ни направлява, насочва и утешава.

Каква славна привилегия е да отпразнуваме Великден с вас тази неделя от общата конференция! Няма нещо, което да е по-подходящо, за да се отбележи най-важното събитие, което някога се е случвало на тази земя, от почитането на най-важната Личност, която някога е ходила по тази земя. В Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни почитаме Този, който започва Своето безпределно Единение в Гетсиманската градина. Той е готов да страда за греховете и слабостите на всеки един от нас, което страдание Го кара да „кърв(и) от всяка пора“¹. Той е разпънат на кръста на мястото, наречено Лобно² и Се вдига на третия ден като първото възкресено чедо на нашия Небесен Отец. Обичам Го и свидетелствам, че Той е жив! Той е Този, Който ръководи Своята Църква.

Без безпределното Единение на нашия Изкупител никой от нас не би имал надежда някога да се завърне

при Небесния ни Отец. Без Неговото Възкресение смъртта щеше да е край. Единението на нашия Спасител прави възможен вечния живот, а безсмъртието става реалност за всички нас.

Именно поради Неговата върховна мисия и мира, който Той дарява на Своите последователи, със съпругата ми Уенди почувствахме утеха късно на 2 януари 2018 г., когато бяхме събудени от телефонно обаждане, съобщаващо ни, че президент Томас С. Монсън е преминал през завесата.

Колко ни липсва президент Монсън! Почитаме неговия живот и неговото наследство. Той бе духовен великан, който остави завинаги отпечатък върху всички, които го познаваха, и върху Църквата, която обичаше.

На 14 януари 2018 г., неделя, в горната стая на храма Солт Лейк бе реорганизирано Първото президентство по едни прост, установен от Господ, свещен начин. След това, на тържественото събрание вчера

членовете на Църквата по целия свят вдигнаха ръцете си, за да потвърдят едно действие, направено по-рано от апостолите. Смирено съм благодарен за вашата подкрепа.

Благодарен съм и за предшествениците ми. Имах привилегията да служа в Кворума на дванадесетте апостоли в продължение на 34 години и да познавам лично 10 от предишните 16 президенти на Църквата. Научих толкова много от всеки един от тях.

Дължа много и на предците си. Всичките ми осем прадядовци и прабаби са се присъединили към Църквата в Европа. Всяка от тези непоклатими души е жертвала всичко, за да дойде в Сион. Въпреки това не всички мои предци от следващите поколения останаха толкова отдадени. В резултат на това аз не бях отгледан в дом, съсредоточен върху Евангелието.

Обожавах родителите си. Те означаваха всичко за мен и ме научиха на важни уроци. Не мога да им благодаря достатъчно за щастливия живот у дома, който създадоха за мен и

моите братя и сестри. Въпреки това, дори когато бях момче, знаех, че ми липсва нещо. Един ден се качих на трамвая и отидох до една книжарница на Църквата, за да намеря книга за Църквата. Харесваше ми да уча за Евангелието.

Когато научих какво представлява Словото на мъдростта, исках родителите ми да го спазват. И така, един ден, когато бях много малък, отидох в мазето и разбих на циментовия под всички бутилки с алкохол. Очаквах баща ми да ме накаже, но той не каза нито дума.

С времето започнах да разбирам великолепието на плана на Небесния Отец и често си казвах: „Не искам повече коледни подаръци! Искам само да бъда запечатан за родителите си“. Това мечтано събитие се случи едва, когато родителите ми надхвърлиха 80те, но се случи. Не мога изцяло да изразя радостта, която почувствах в този ден³ и всеки ден чувствам радостта от тяхното запечатване и моето запечатване към тях.

През 1945 г., докато учех медицина, се ожених за Денцел Уайт в храма Солт Лейк. С нея бяхме благословени да имаме девет прекрасни дъщери и един скъпоценен син. Днес нашето непрекъснато растящо

семейство е една от най-големите радости в живота ми.

През 2005 г., след близо 60 години брак, моята скъпа Денцел неочаквано почина. Известно време скръбта ми бе почти парализираща. Но посланието на Великден и обещанието за възкресение ме поддържаха.

После Господ ми доведе Уенди Уотсън. С нея се запечатахме в храма Солт Лейк на 6 април 2006 г. Толкова я обичам! Тя е изключителна жена – голяма благословия за мен, за семейството ни и за цялата Църква.

Всяка от тези благословии дойде в резултат на търсене на подтиците на Светия Дух и вслушване в тях. Както казва президент Лоренцо Сноу: „Това е голямата привилегия на всеки светия от последните дни... право(то) да се радваме на проявленията на Духа през всеки ден от живота си“⁴.

Едно от нещата, които Духът многократно ми напомня, откакто бях призван за Президент на Църквата, е колко много Господ желае да разкрива на всички намерението и волята Си. Привилегията да получаваме откровения е един от най-великите дарове на Бог към Неговите чеда.

Посредством проявленията на Светия Дух, Господ ще ни помага във всички наши праведни начинания. Спомням си как в операционната зала съм стоял над пациент – несигурен как да извърша безпрецедентна процедура – и ми се е случвало Светият Дух да чертае в ума ми схемата на изпълнение⁵.

За да дам повече тежест на предложението ми към Уенди за брак, аз ѝ казах: „Познавам откровението и знам как да го получавам“. Обаче тя, както вече научих, че е типично за нея, вече бе потърсила и получила свое собствено откровение за нас, което ѝ даде куража да каже „Да“.

Като член на Кворума на дванадесетте апостоли аз се молах ежедневно за откровение и благодарях на Господ всеки път, когато Той говореше на сърцето и ума ми.

Представете си какво чудо е това! Каквито и да са призованията ни в Църквата, можем да се молим на нашия Небесен Отец и да получаваме напътствия, да бъдем предупреждавани за опасности и разсейващи фактори и да получаваме способността да постигаме неща, които сами не бихме могли да извършим. Ако наистина получаваме Светия Дух и се научим да разпознаваме и разбираме подтиците Му, ще бъдем насочвани в големите и малките неща.

Когато наскоро бях изправен пред трудната задача да избира двама съветници, аз се почудих как бих могъл да избира само двама от дванадесетте мъже, които обичам и уважавам.

Тъй като знам, че доброто вдъхновение е основано на добра информация, аз с молитва се срещнах лично с всеки от апостолите⁶. После се отделих в една самостоятелна стая в храма и потърсих Господната воля. Свидетелствам, че Господ ми каза да избира президент Далин Х. Оукс и президент Хенри Б. Айринг да служат като мои съветници в Първото президентство.

Също така свидетелствам, че Господ ме вдъхнови да призова старейшина Герит У. Гонг и старейшина Юлисис Соарес да бъдат ръкоположени като Негови апостоли. Приветстваме ги в това уникално братство за служба.

Когато се събираме като съвет на Първото президентство и Кворума на дванадесетте, нашите стаи за събрания стават стаи за откровение. Духът осезаемо присъства. Докато се занимаваме със сложни въпроси,

започва един вълнуващ процес, при който всеки от апостолите свободно изразява своите мисли и гледна точка. Макар и да се различаваме в първоначалното си мнение, любовта, която изпитваме един към друг, е постоянна. Нашето единство ни помага да разпознаваме волята на Господ за Неговата Църква.

По време на събранията ни никога не управлява мнозинството! Ние с молитва се изслушваме един друг и си говорим, докато достигнем единство. Когато постигнем пълно единство, почти физически чувстваме сплотяващото влияние на Светия Дух. Ние изпитваме това, което е знаел Пророкът Джозеф Смит, когато учи: „Чрез единство на чувствата ние добиваме сила пред Бог“⁷. Никога член на Първото президентство или на Кворума на дванадесетте не би оставил решенията за Господната Църква да бъдат личната му най-добра преценка!

Братя и сестри, как можем да ставаме мъжете и жените, Христовите служители, от които Господ

се нуждае? Как можем да намираме отговори на въпросите, които ни озадачават? Ако изключителното преживяване на Джозеф Смит в свещената горичка ни учи на нещо, то е, че небесата са отворени и че Бог говори на Своите чеда.

Пророкът Джозеф Смит ни дава модел, който да следваме при разрешаването на въпросите ни. Воден от обещанието на Яков, че ако не ни достига мъдрост, можем да искаме от Бог⁸, младият Джозеф отнася въпросите си директно към Небесния Отец. Той търси лично откровение и неговото търсене поставя началото на тази последна диспенсация.

А къде ще ви отведе вашето търсене? Каква мъдрост не ви достига? Какво чувствате, че трябва спешно да узнаете или разберете? Следвайте примера на Пророка Джозеф. Намерете тихо място, което можете редовно да посещавате. Смирявайте се пред Бог. Изливайте сърцето си пред своя Небесен Отец. Обръщайте се към Него за отговори и за утеха.

Молете се в името на Исус Христос за вашите проблеми, страхове, слабости, да, именно за копнежите на сърцето си. И после слушайте! Записвайте мислите, които идват в ума ви. Записвайте чувствата си и вършете действията, които се чувствате подтикнати да вършите. Като повтаряте този процес ден след ден, месец след месец, година след година, ще „израствате в принципа на откровението“⁹.

Господ наистина ли *желае* да ви говори? Да! „Колкото човек би могъл да простре слабата си ръка и да спре постановения ход на река Мисури, ... толкова може да се попречи на Всемогъщия да излива познание от небесата върху главите на светиите от последните дни“¹⁰.

Не е нужно да се чудите дали това е така¹¹. Не е нужно да се чудите на Кого е безопасно да се доверите. Чрез лично откровение можете да получите собственото си свидетелство, че Книгата на Мормон е словото Божие, че Джозеф Смит е пророк и че това е Господната Църква. Независимо от това какво може да казват или вършат останалите, никой не може да отнеме свидетелство, дадено в сърцето и ума ви относно истината.

Призовавам ви да увеличавате настоящата си духовна способност да получавате лично откровение, защото Господ е обещал: „Ако поискаш, ще получаваш откровение след откровение, знание след знание, та да може да узнаеш тайнствата и миролюбивите неща, това, което носи радост, това, което носи живот вечен“¹².

Вашият Небесен Отец желае да знаете толкова много повече. Както учи старейшина Нийл А. Максвел: „На онези, които имат очи да видят и уши да чуят, им е ясно, че Отец и Синът разкриват тайните на вселената!“¹³

Нищо не разтваря небесата толкова, колкото съчетанието на увеличена чистота, стриктно подчинение, искрено търсене, ежедневно угощаване със словата на Христа в Книгата на Мормон¹⁴ и редовно отделяне на време за храмова работа и семейна история.

Разбира се, може да има случаи, когато ви се струва, че небесата са затворени. Но ви обещавам, че ако продължавате да се подчинявате, да изразявате благодарност за всяка благословия, която ви дава Господ, и ако с търпение уважавате Господната воля, ще получавате знанието и разбирането, които желаете. Ще последва всяка благословия, която Господ има за вас, дори чудеса. Това ще

получавате от личните откровения.

Изпълнен съм с оптимизъм за бъдещето. То ще бъде изпълнено с възможности за всеки от нас да напредва, допринася и отнася Евангелието до всяко кътче на земята. Но също така, не гледам с наивност на предстоящите времена. Живеем в един свят, който е сложен и все по-затъвящ в раздори. Постоянната достъпност до социални медии и 24-часовият новинарски цикъл ни бомбардират с неспирни послания. Ако желаем да можем да отсяваме безбройните гласове и философии на хората, които атакуват истината, трябва да се научим да получаваме откровение.

Нашият Спасител и Изкупител Исус Христос ще извърши някои от най-великите Си дела между настоящия момент и времето на Своето пришествие. Ще видим чудодейни доказателства, че Бог Отец и Неговият Син Исус Христос управляват тази Църква във величие и слава. Но в идните дни ще бъде невъзможно да оцелеем духовно без постоянното влияние на Светия Дух, което да ни направлява, насочва и утешава.

Мои скъпи братя и сестри, умолявам ви да увеличавате духовната си способност да получавате откровение. Нека тази великденска неделя бъде повратен момент във вашия живот. Изберете да вършите духовната работа, необходима, за да се радвате на дара на Светия Дух и да чувате гласа на Духа по-често и по-ясно.

Заедно с Мороний ви умолявам тази великденска неделя да „дойдете в Христа и да се хванете за всяка добра дарба“¹⁵, започвайки с дара на Светия Дух, който дар може и ще променя живота ви.

Ние сме последователи на Исус Христос. Най-великата истина, за която Светият Дух ще ви свидетелства е, че

Исус е Христос, Синът на живия Бог. Той живее! Той е нашият Застъпник пред Отца, нашият Пример и нашият Изкупител. В тази великденска неделя ние отбелязваме Неговата единителна жертва, Неговото буквално Възкресение и Неговата божественост.

Това е Неговата Църква, възстановена чрез Пророка Джозеф Смит. Свидетелствам за това и изразявам моята любов към всеки един от вас, в свящото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Учение и завети 19:18.
2. Вж. Лука 23:33.

3. Вж. Алма 26:16.
4. *Учения на президентите на Църквата: Лоренцо Сноу*, 2012 г., с. 79.
5. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Сладостната сила на молитвата“, *Лиакхона*, май 2003 г., с. 7–8.
6. Вж. 3 Нефи 28:1.
7. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 421.
8. Вж. Послание на Яков 1:5.
9. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, с. 140.
10. Учение и завети 121:33.
11. Вж. Мороний 10:5.
12. Учение и завети 42:61.
13. Neal A. Maxwell, “Meek and Lowly” (Brigham Young University devotional, Oct. 21, 1986), 9, speeches.byu.edu.
14. Вж. 2 Нефи 32:3.
15. Мороний 10:30.

От старейшина Герит У. Гонг
От Кворума на дванадесетте апостоли

Днес Спасителят възкръсна

Днес е неделята на Великден. Благоговейно и тържествено свидетелствам за живия Христос, „Който умря, бе погребан и Се вдигна отново на третия ден и Се възнесе в небесата“.

Скъпи братя и сестри, когато синовете ни бяха много малки, им разказвах приказки за лека нощ за кученца бийгъли и им тананиках химни за заспиване, в това число и „Днес Спасителят възкръсна, аелуя!“¹ Понякога закачливо променях текста на: „А сега заспивайте, аелуя!“ Обикновено синовете ни бързо заспиваха, или поне знаеха, че ако си помисля, че са заспали, ще спра да пея.

Не мога да намеря думи да изразя силните чувства, които изпитвам, откакто президент Ръсел М. Нелсън с любов хвана ръцете ми, докато моята скъпа Сюзан бе до мен, и отправи това свещено призование от Господ, което ме изгълни с такова възхищение, че плаках много пъти през изминалите дни.

Тази великденска неделя с радост пея: „Аелуя“. Песента за изкупващата любов на възкръсналия ни Спасител² отбелязва хармонията на заветите (които ни свързват с Бог и едни с други) и Единението на Исус Христос (което ни помага да отхвърлим естествения човек и да се отдадем на убежденията на Светия Дух³).

Взети заедно, сключените завети и Единението на нашия Спасител ни укрепват и ни правят по-благородни. Взети заедно, те ни помагат да останем верни и да отхвърляме греха. Взети заедно, те подслаждат, запазват, освещават, изкупват.

Както казва пророкът Джозеф Смит: „На някои това учение, за което говорим, може да се стори твърде необичайно – сила, която записва или връзва на земята и връзва на небето. При все това, през всичките периоди на света, винаги, когато Господ е давал диспенсацията на свещеничеството

на някой човек или на някаква група от хора чрез реално откровение, тази сила винаги е била давана“⁴.

Така е и днес. Свещени завети и обреди, които ги няма никъде другаде, се получават в 159 храмове Господни в 43 страни. Обещаните благословии идват чрез възстановени свещенически ключове, учения и власт, отразявайки нашата вяра, подчинението ни и обещанията на Неговия Свят Дух към нас в нашите поколения, за времето и вечността.

Скъпи братя и сестри във всички народи, племена и езици, в Църквата ни по целия свят, благодаря ви за вашата жива вяра, надежда и милосърдие във всяка стъпка. Благодаря ви за пъланотата на вашето на свидетелство и приноса ви във възстановеното Евангелие.

Скъпи братя и сестри, ние си принадлежим един на друг. Можем да бъдем „обвързани в единство и любов“⁵ във всяко нещо и на всяко място⁶. Точно както Спасителят Исус Христос кани всеки един от нас, където и да се намираме, в каквито и обстоятелства да сме, моля „елате и ще видите“⁷.

Днес смирено вричам цялата си душевна сила и всичките си способности⁸, каквито и да са те или могат да станат, на моя Спасител, на моята

От старейшина Юлисис Соарес
От Кворума на дванадесетте апостоли

скъпа Сюзан и семейството ни, на моите братя и на всички вас, моите възлюбени братя и сестри.

В основата на всичко добро и вечно стои живата реалност на Бог, нашия Вечен Отец, на Неговия Син Исус Христос и на Неговото Единение, засвидетелствано от Светия Дух⁹. Днес е неделята на Великден. Благоговейно и тържествено свидетелствам за живия Христос, Който „умря, бе погребан и Се вдигна отново на третия ден и Се въздигна в небесата“¹⁰. Той е Алфа и Омега¹¹ – с нас в началото, Той е с нас до края.

Свидетелствам за пророците от последните дни, от Пророка Джозеф Смит до нашия скъп президент Ръсел М. Нелсън, когото с радост подкрепяме. Точно както петят нашите деца в Неделното училище: „Следвай пророка, всичко ще виждаш, пътя следи“¹². Свидетелствам, както е пророкувано в Светите Писания, включително в Книгата на Мормон, че Господното царство още веднъж е установено на земята, в подготовка за Второто пришествие на Месията¹³. В свящото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. „Днес Спасителят възкръсна“, *Химни*, № 123.
2. Вж. Алма 5:26.
3. Вж. Мосия 3:19.
4. Учение и завети 128:9.
5. Мосия 18:21.
6. Вж. Мосия 18:9.
7. Йоан 1:39.
8. Вж. 1 Нефи 15:25.
9. „Вие сте приели Светия Дух, Който свидетелства за Отца и Сина, в изпълнението на обещанието, което Той е дал, че ако влезете през този път, ще получите“ (2 Нефи 31:18).
10. Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит, 2008 г., с. 53.
11. Вж. Учение и завети 19:1.
12. „Follow the Prophet,” *Children's Songbook*, 111.
13. Въведение на Книгата на Мормон.

Пророците говорят чрез силата на Светия Дух

Да имаме пророци е доказателство за любовта на Бог към Неговите чедра. Пророците известяват обещанията и истинската същност на Бог и Исус Христос.

Скъпи мои братя и сестри, където и да се намирате, бих искал да изразя искрената си и дълбока благодарност за вашия вот на подкрепа вчера. Въпреки че чувствам, че ми липсва красноречие и бързина на изказа, подобно на Моисей, се успокоявам с Господните думи към Него:

„Кой е направил човешките уста? Или кой прави човек да бъде ням

или глух, да има зрение или да е спял? Нали аз, Господ?“

И така, иди; и аз ще бъда с устата ти и ще те науча какво да говориш“ (Изход 4:11–12; вж. също стих 10).

Намирам също утеха в любовта и подкрепата на моята обична съпруга. Тя е пример за доброта, любов и пълна отдаденост на Господ за мен и за семейството ни. Обичам я с цялото си сърце и съм благодарен за положителното влияние, което има върху нас.

Братя и сестри, искам да ви свидетелствам, че президент Ръсел М. Нелсън е Божият пророк на земята. Никога не съм виждал по-мил и любящ човек от него. Въпреки че се чувствам така неопитен за това свещено призвание, неговите думи и милият му поглед, докато ме призоваваше за тази отговорност, ме накараха да се чувствам обгърнат от любовта на Спасителя. Благодаря ви, президент Нелсън. Подкрепям ви и ви обичам.

Не е ли благословия да имаме пророци, гледачи и откровители на земята във времето, в което живеем,

които се стремят да разбират Господната воля и да я следват? Успокояваме се, като знаем, че не сме сами в този свят, въпреки трудностите, с които се сблъскваме. Да имаме пророци е доказателство за любовта на Бог към Неговите чедра. Пророците известяват обещанията и истинската същност на Бог и Исус Христос на Техния народ. Разбрал съм това от моя личен опит.

Преди осемнадесет години съпругата ми и аз приехме телефонно обаждане от президент Джеймс Е. Фауст, тогавашен втори съветник в Първото президентство. Той ме призова да служа заедно със съпругата ми като президент на мисия в Португалия. Каза ни, че ни остават само шест седмици преди да започне мисията. Въпреки че се чувствахме неподготвени и неопитни, ние приехме призованието. Най-голямата ни грижа тогава бе да получим нужните визи, за да служим в страната, а от предишен опит знаехме, че процесът на изпълнение отнема между шест и осем месеца.

Президент Фауст след това ни попита дали имаме вяра, че Господ ще направи чудо, за да ще можем да разрешим въпроса с визите по-бързо. Отговорът ни беше едно голямо „Да“ и мигновено се заехме с пригответленията. Подготвихме необходимите документи за визите, взехме трите си малки деца и отидохме до консулството възможно най-бързо. Там ни посрещна една много любезна жена. Докато преглеждаше документите ни и се запознаваше с причината за нашето пътуване до Португалия, тя се обърна към нас и попита: „Ще помогнете ли на хората в моята страна?“ Ние отговорихме с непоколебимо „Да“ и обяснихме, че ще представляваме

Исус Христос и ще свидетелстваме за Него и за Божествената Му мисия в света. Върнахме се отново там четири седмици по-късно, получихме визите си и пристигнахме на мисията си в рамките на шест седмици, точно както Господният пророк ни беше помолил да направим.

Братя и сестри, свидетелствам от цялото си сърце, че пророците говорят чрез силата на Светия Дух. Те свидетелстват за Христос и за божествената Му мисия на земята. Те изразяват мислите и чувствата на Господ и са призовани да Го представяват и да ни учат какво трябва да правим, за да живеем в присъствието на Бог и на Неговия Син Исус Христос. Ние биваме благославяни, като упражняваме вярата си и следваме техните учения. Като правим

това, животът ни е по-щастлив и не толкова сложен, трудностите и проблемите ни са по-поносими и изковаваме духовно всеоръжие около себе си, което ще ни защитава от атаките на врага днес.

На този Великден тържествено свидетелствам, че Исус Христос е възкръснал, че е жив и че ръководи Църквата Си на земята чрез Своите пророци, гледачи и откровители. Свидетелствам, че Той е Спасителят и Изкупителят на света и че чрез Него можем да бъдем спасени и възвисени в присъствието на нашия скъп Бог. Обичам Го; славя Го. Искам да Го следвам и да върша Неговата воля, за да ставам все по-подобен на Него. Смирено казвам тези неща в светото име на нашия Господ Исус Христос, амин. ■

От президент Ръсел М. Нелсън

Служение

Ще приложим един по-нов, по-свят подход за полагане на грижи и служение към другите.

Благодаря ви, старейшина Гонг и старейшина Соарес, за искрените ви слова на вяра. Изключително благодарни сме за вас и вашите скъпи съпруги.

Скъпи братя и сестри, непрекъснато търсим насока от Господ относно това как да помагаме на нашите членове да спазват Божиите заповеди, особено онези две големи заповеди да обичаме Бог и ближните си¹.

В продължение на месеци търсехме по-добър начин да служим и да откликваме по Господния начин на духовните и материалните потребности на нашите членове.

Сега взехме решението да отменим домашното обучение и обучението при посещение във формата, в който ги познавахме преди. Вместо тях ще приложим един по-нов, по-свят подход за полагане на грижи и служение към другите.

Ще го наречем просто „служение“.

Ефективното служение се осъществява посредством вродените дарби на сестрите и чрез несравнимата сила на свещеничеството. Всички ние се нуждаем от такава защита от лукавите хитрости на противника.

Старейшина Джефри Р. Холанд от Кворума на дванадесетте апостоли и сестра Джийн Б. Бингъм, обща президентка на Обществото за взаимопомощ, ще обяснят сега по какъв начин определените братя от свещеничеството и определените сестри от Обществото за взаимопомощ и Младите жени сега ще действат при службата и грижата за членовете на Църквата по целия свят.

Първото президентство и Дванадесетте единно заставме зад техните слова. С благодарност и молитва отваряме тази нова глава в историята на Църквата. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКА

1. Вж. Лука 10:27.

От старейшина Джефри Р. Холанд
От Кворума на дванадесетте апостоли

Да бъдем с членовете и да ги подсилваме

Днес се молим всеки мъж и жена да си тръгнат от тази обща конференция по-дълбоко отдадени на това да се грижат от сърце един за друг.

Перифразирам Ралф Уолдо Емерсън: „Най-паметните моменти в живота са тези, при които чувстваме прилив на откровение“¹. Президент Нелсън, не знам, колко още прилива можем да поемем този уикенд. Някои от нас имат слаби сърца. Но като се замисля, вие и за това можете да се погрижите. Какъв пророк!

В духа на удивителните слова и свидетелства на президент Нелсън тази сутрин, давам своето собствено свидетелство, че тези промени са пример за откровението, което е ръководило тази Църква от началото. Има и още доказателства, че Господ ускорява Своето дело в този момент².

Информирам всички, които нямат търпение да научат подробностите на тези въпроси, че веднага след приключването на тази сесия от конференцията, ще бъде изпратено писмо от Първото президентство на всеки член на Църквата, за когото разполагаме с имейл адрес. Документ от седем страници с въпроси и отговори ще бъде приложен за всички ръководители на свещеничеството и

помощните организации. Освен това, тези материали ще се публикуват на ministering.lds.org. „Искайте, и ще ви се даде; търсете, и ще намерите“³.

Сега, да пристъпим към даденото от президент Ръсел М. Нелсън прекрасно задание към мен и сестра Джийн Б. Бингъм. Братя и сестри, с

развитието в делото на кворумите и помощните организации, следва, че ние също трябва да се развиваме в личен план – да се издигаме над механичното, повтарящо се и лишено от чувства поведение до истинското ученичество, което ни показва Спасителят към края на Своето земно служение. Докато се подготвя да напусне Своята все още невинна и донякъде объркана малка група от последователи, Той не им дава списък с няколко административни стъпки, които да предприемат, или купчина отчети за попълване в три екземпляра. Не, Той обобщава тяхната задача в една основна заповед, като казва: „Да се обичате един друг; както Аз ви възлюбих. ... По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си“⁴.

Радваме се, че, опитвайки се да ни доближи до този идеал от Евангелието, новостъобщеното понятие за служение в свещеничеството и Обществото за взаимопомощ ще включва, редом с други неща, следните елементи, някои от които Обществото за взаимопомощ вече прилага с удивителен успех⁵.

- Вече няма да използваме термини, свързани с домашното обучение и обучение при посещение. Отчасти това се дължи както на факта, че служението ще се извършва извън домашната обстановка, така и защото осъществяването на контакт няма да се свързва с преподаването на подготвен урок, въпреки че определено може да се споделя такъв, ако това е необходимо. Главната цел в идеята за това служение е като тази на хората по времето на Алма – да „(бдят) над людетте си и (да) ги подхранв(ат) с неща, принадлежащи на праведността“⁶.

- Когато е възможно, ще продължаваме да посещаваме домовете, но местните обстоятелства като голям брой членове, далечните разстояния, личната безопасност и други трудни условия може да ни попречат ежемесечно да посещаваме всеки дом. Както посъветва Първото президентство преди години, вършете най-доброто, което можете⁷. В допълнение на направения график за действителни посещения, календарът ви може да бъде допълнен от телефонни и видео обаждания, писмени бележки, съобщения, имейли, разговори по време на събрания в Църквата, общи проекти за служба, социални дейности, както и множеството възможности в света на социалните медии. Въпреки това, трябва да наблегна, че този нов подход при осъществяването на служението не включва възмутителното твърдение, което видях на един автомобилен стикер. Там беше написано: „Щом надуя клаксона, считайте се за посетени“. *Моля ви, моля ви, братя (сестрите никога не биха направили това – говоря на братята в Църквата), с тези промени целим да полагаме повече грижи, а не по-малко.*

- С това ново понятие за основано върху Евангелието служение, чувствам, че започвате да се паникьосвате относно това кое се зачита за свършено в отчетите. Добре, успокойте се, защото няма никакъв отчет – поне не такъв със срок края на месеца и заглавие „На косъм си свърших посещенията“. В това отношение също се опитваме да се развиваме. Единственият отчет, който ще се попълва, е свързан с броя на проведените от ръководители интервюта със служещите двойки в района за тримесечието. Колкото и просто да звучи, приятели, тези интервюта са изключително важни. Без тази информация, няма начин епископът да се осведоми за духовното и материално състояние на своите членове. Помнете: служещите братя представляват епископството и президентството на кворума на старейшините – те не ги заменят. Ключовете на епископа и президента на кворума далеч надхвърлят тази представа за служение.
- Тъй като този отчет е различен от всичко, което преди сте попълвали, нека наблегна, че за нас в Централата на Църквата не е нужно да знаем *как, къде* или *кога* общувате с хората, трябва да знаем и ни интересува само, че *правите* това и че ги благославяте по най-добрия начин.

Братя и сестри, от небесата ни се дава възможност като Църква да изразяваме „чисто и непорочно благочестие пред Бога“⁸ – „да носи(м) един другиму тегите си, за да може те да са леки“ и „да утешава(ме) онези, които се нуждаят от утешение“⁹, като се грижим за вдовиците и сираците, семейните и

несемейните, силните и страдащите, подтиснатите и жизнерадостните, щастливите и тъжните – на кратко, всички ние, всеки от нас, защото всички имаме нужда да почувстваме топла прегръдка на приятел и да чуем непоколебимо изявление на вяра. Въпреки това, ви предупреждавам, че новото понятие, новата гъвкавост и по-малкото отчети няма да доведат до никаква разлика в служението ни, ако не погледнем на това като на покана да се грижим един за друг по един изпълнен с решителност, нов и по-свят начин, както каза току-що президент Нелсън. Когато отправяме поглед по-нависоко към това да живеем закона на любовта по-пълно, отдаваме почит към всички тези хора, които дълги години са служили по този начин. Нека споделя скоросен пример за такава отдаденост с надеждата, че повече хора ще разберат значението на Господната заповед да „бъде(м) с (нашите братя и сестри) и да ги подсилва(ме)“¹⁰.

На 14 януари, в неделя, малко след 17:00 ч. моите млади приятели Брет и Кристин Хамблин си говорели в дома им в Темпи, Аризона, след като Брет прекарал деня, служейки в епископството, а Кристин – грижейки се за техните пет деца.

Изведнъж, Кристин, която прилично беше победила рак на гърдата миналата година, загубила съзнание. След обаждане на 911, екип на бърза помощ отчаяно се опитвали да я съживят. Призовавайки и умолявайки Бог, Брет провел още два разговора – първия с майка си, молейки я да помогне с децата, а втория – с домашния си учител, Едуин Потър. Вторият разговор се състоял в следното:

Виждайки, че му се обажда Брет, Едуин казал: „Здрасти, Брет, какво става?“

Брет, повишавайки тон, му отговори: „Нуждая се от теб тук, сега!“

След малко, неговият свещенически колега пристигнал при него, помагайки му с децата, а след това закарал брат Хамблин до болницата зад линейката, превозваща съпругата му. Там, 40 минути след като Кирстин изгубва съзнание, лекарите обявили смъртта ѝ.

Докато Брет ридаел, Едуин просто го прегръщал в обятията си и плакал заедно с него в продължение на много, много време. След това, оставяйки Брет да скърби с другите събрали се близки, Едуин отишъл до дома на епископа, за да му каже какво се е случило. Чудесният епископ тръгнал веднага за болницата, а Едуин се върнал обратно в дома на семейство Хамблин. Там, заедно със своята съпруга, Шарлът, която също бързо дошла, си играли заедно с петте деца на възраст между 3 и 12 години, които току-що останали без майка. Пригответе им вечеря, изнесли импровизирано музикално изпълнение и ги пригответе за сън.

Брет ми каза по-късно: „Удивителната част от историята не е, че Едуин дойде, когато му се обадох. При спешни случаи винаги има хора, които се отзовават да помогнат. Не, изумителната част в историята е, че той беше човекът, на когото ми дойде наум да се обадя. Имаше други хора около нас. Кирстин има брат и сестра на по-малко от пет километра разстояние. Имаме прекрасен епископ, най-прекрасният. Но отношенията между мен и Едуин са такива, че аз инстинктивно почувствах да му се обадя, когато се нуждаех от помощ. Църквата ни осигурява един организиран начин да живеем по-пълно според втората заповед – да обичаме, служим и развиваме

взаимоотношенията си с нашите братя и сестри, които ще ни помагат да се приближаваме до Бог“¹¹.

Едуин сподели относно преживяването: „Старейшина Холанд, иронията в цялата ситуация е, че Брет беше нашият домашен учител за по-дълго време отколкото аз съм бил техният. С времето, той ни посещаваше по-скоро като приятел, а не по назначение. Той винаги е бил страхотен пример, възплащението на това, което трябва да бъде един активно ангажиран носител на свещеничеството. Моята съпруга, нашите момчета – ние не гледаме на него като на човек, чувстващ се задължен да ни носи послание в края на всеки месец; приемаме го като приятел, който живее надолу по улицата, зад ъгъла, и би направил всичко на този свят, за да ни благославя. Радвам се, че успях да се отблагодаря поне мъничко за всичко, което му дължа“¹².

Братя и сестри, присъединявам се към вас, отдавайки признателност

към всеки учител в квартала и учител в района (бел. на преводача: предишни наименования за домашен учител), домашен учител и посещаваща учителка, които са обичали и служили така вярно през цялата ни история. Днес се молим всеки мъж и жена – и по-възрастните млади мъже и млади жени – да си тръгнат от тази обща конференция по-дълбоко отдадени на това да се грижат от сърце един за друг и да вършат това, подтиквани единствено от чистата любов Христова. Въпреки всички наши ограничения и несъвършенства, а всички ние срещаме предизвикателства, въпреки всичко нека работим рамо до рамо с Господаря на лозето¹³, като помагаме на Бог, Отеца на всички ни, с тежката задача да се дават отговори на молитви, да се предоставя утеха, да се избърсват сълзи и да се укрепват немощните колени¹⁴. Ако правим това, ние ще бъдем истинските ученици на Христос, които трябва да бъдем. Тази неделя, на Великден, се моля да се обичаме един друг, както Той ни възлюби¹⁵, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Ralph Waldo Emerson, *The Conduct of Life* (1860), 268.
2. Вж. Учение и завети 88:73.
3. Лука 11:9.
4. Йоан 13:34–35.
5. Вж. “Keep in Touch with Her Anytime, Anywhere, Any Way,” *Liahona*, Jan. 2018, 7.
6. Мосия 23:18; вж. също Учение и завети 20:53.
7. Вж. “Watching Over and Strengthening Members,” First Presidency letter, Dec. 10, 2001.
8. Яков 1:27.
9. Мосия 18:8–9.
10. Учение и завети 20:53.
11. Брет Хамблин, лична кореспонденция, фев. 2018 г.
12. Едуин Потър, лична кореспонденция, фев. 2018 г.
13. Вж. Яков 5:70–72.
14. Вж. Учение и завети 81:5.
15. Вж. Йоан 15:12.

От Джийн Б. Бингам
Обща президентка на Обществото за взаимопомощ

Да служим като Спасителя

Нека изразяваме благодарността и любовта си към Бог, като служим с обич на нашите сестри и братя във вечността.

Каква прекрасна благословия е да живеем във време, в което продължаваме да получаваме откровение от Бог! Когато очакваме и приемаме възстановяването на всички неща¹, което се случва и ще се случи по време на събитията, прокувани за нашето време, ние се подготвяме за Второто пришествие на Спасителя².

И какъв по-добър начин да се подготвяме да се срещнем с Него от това да се стремим да ставаме *като* Него, като си служим с обич едни на други! Както Исус Христос учи Своите последователи в началото на тази диспансация: „Ако Ме обичате, вие ще Ми служите“³. Нашата служба към околните е доказателство за нашето ученичество и за благодарността и обичта ни към Бог и Неговия Син, Исус Христос.

Понякога си мислим, че за да може нещо да се счита за служба към ближните, то трябва да бъде нещо голямо и героично. Но малките жестове на служба може да имат дълбоко влияние както върху другите, така и върху нас самите. Какво прави Спасителят? Чрез Своите божествени

дарове – Единението и Възкресението, които празнуваме тази красива утрин, на Великден, „никой друг не е оказвал толкова дълбоко влияние върху всички хора, които някога са живели, или които тепърва ще живеят на тази земя“⁴. Но Той също се усмихвал, разговарял, изслушвал, отделял време, насърчавал, учил, хранил и прощавал. Той служил на семейство и приятели, както на ближните, така и на непознатите, и канил хората, които познавал и обичал, да се наслаждават на изобилните

благословии на Неговото Евангелие. Тези малки жестове на служба и обични илюстрират един модел, който да следваме в служението ни днес.

Когато имате привилегиите да представлявате Спасителя в своите усилия да служите, си задавайте въпросите: „Как мога да споделям Светлината на Евангелието с този човек или това семейство? Какво Духът ме вдъхновява да направя?“

Служението може да се осъществява по много различни и характерни за отделния човек начини. Какви примери за служение можем да дадем?

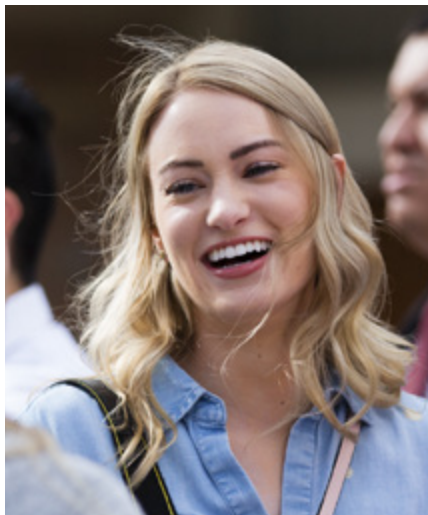
Един пример за служение е, когато президентствата на кворума на старейшините и Обществото за взаимопомощ се съветват заедно в молитва относно назначения. Вместо ръководителите просто да раздават листчета със задачи, служението опира до съветване относно отделните членове и семейства лично, докато задачите се разпределят между служещите братя и сестри. Примери за служение включват да се разхождаме, да се събираме за вечер за игри, както и да предлагаме служба или да я вършим заедно. Служението може да е лично посещение, разговор по телефона, изпращане на съобщения или онлайн разговор. Също така е да занесем картичка за рожден ден или да подкрепяме някого по време на футболен мач. А също и да споделим стих или цитат от реч на конференция, които може да имат специално значение за получателя. То е да обсъждаме въпрос от Евангелието или да споделим свидетелство, за да дадем яснота и мир. Служението може да се състои в това да станем част от нечий живот и да полагаме грижи. Може да приеме формата на интервю, на което да се обсъждат деликатно и по уместен начин нуждите

и силните страни. Или да прилича на съвет на район, който се опитва да посрещне по-големи нужди.

Точно такъв вид служение укрепва една сестра, която се премества далеч от дома си, когато съпругът ѝ започва магистърската си степен. Без телефон и с малко бебе, за което да се грижи, тя се чувства неориентирана в новото място, напълно изгубена и самотна. Без предварително известие, една сестра от Обществото за взаимопомощ пристига с обувчици за бебето, взима ги с колата си и им помага да намерят хранителния магазин. Благодарната сестра отбелязва: „Тя беше моето спасение!“

Една възрастна сестра от Африка показва духа на истинското служение, когато ѝ е възложено да издири сестра, която от дълго време не е посещавала събранията в Църквата. Когато отива в дома ѝ, тя разбира, че жената е била бита и ограбена, имала много малко храна и нямала дрехи, които да са подходящи за неделните събрания в Църквата. Назначената да служи сестра отишла готова да слуша, носела продукти от градината си, както и Писания за четене и предложила приятелството си. Неактивната сестра скоро се върнала в Църквата и сега има призование, защото знае, че е обичана и ценена.

Обединяването на подобни усилия на Обществото за взаимопомощ с промяната в структурата на кворума на старейшините ще допринесе за единство, водещо до учудващи резултати. Служението се превръща в едно съгласувано дело, чрез което да се изпълнява задължението на свещеничеството да „посещава домовете на всички членове“, „да бди винаги над църквата и да бъде с членовете, и да ги подсилва“⁵, както и да се осъществява целта на Обществото

за взаимопомощ да си помагаме един на друг да се подготвяме за благословиите на вечния живот⁶. Служейки заедно под ръководството на епископа, президентствата на кворума на свещеничеството и Обществото за взаимопомощ могат да бъдат вдъхновявани, докато търсят най-добрите начини да бъдат и да се грижат за всеки отделен член и семейство.

Нека ви дам един пример. Една майка получила диагноза „рак“. Скоро след това тя започнала лечение и веднага сестрите от Обществото за взаимопомощ се впуснали да планират как по най-добрия начин да пригответ ястия, да я водят за медицински прегледи и да я подкрепят и по други начини. Те я посещавали редовно, като ѝ правили приятна компания. В същото време, кворумът на свещеничеството на Мелхиседек бързо предприели действия. Те участвали в ремонта на спалнята и банята, за да ги пригледат към нуждите на болната сестра. И младите мъже се трудили в този съществен проект. Младите жени също участвали: с радост се уговаряли да разхождат кучето всеки ден. С течение на времето, районът продължили своята служба, като добавяли и адаптирали оказваната подкрепа според нуждите. Това било дело на обич, при което всеки член давал от себе си, а заедно показвали своята загриженост по специфични начини, които благославяли не само страдащата сестра, но и близките ѝ.

След смела борба, най-накрая сестрата починала от болестта и била погребана. Въздъхнали ли от облекчение хората в района и смятали ли, че работата е свършена? Не, младите жени продължили да разхождат кучето всеки ден, кворумите на свещеничеството не спрели да служат на бащата и семейството му и сестрите от Обществото за взаимопомощ непрестанно помагали, за да разпознават силните страни и нуждите. Братя и сестри, това е служение – това е да обичаме както обича Спасителят.

Още една благословия от тези вдъхновени съобщения е възможността младите жени на възраст между 14 и 18 години да участват в служението като колежки на сестрите от Обществото за взаимопомощ, точно както младите мъже на тяхната възраст служат като колеги в служението на братята от Свещеничеството на Мелхиседек. Младежите може да споделят своите уникални дарби и да израстват духовно, докато служат заедно с възрастните в делото по спасението. Включването на младежите в служението може също да увеличи обхвата на Обществото за взаимопомощ и полагането на грижи за другите от страна на кворумите на старейшините, като доведе до нарастване в броя на членовете, които участват.

Когато си мисля за прекрасните млади жени, които познавам, се възлнувам за онези сестри от Обществото за взаимопомощ, които ще имат привилегията да бъдат благословени от ентусиазма, талантите и духовната чувствителност на младите жени, докато служат рамо до рамо с тях или биват посещавани от тях. По същия начин се радвам за възможността младите жени да бъдат напътствани, учени и укрепвани от своите сестри в Обществото за взаимопомощ.

Възможността да участват в изграждането на царството Божие ще бъде от огромна полза за младите жени, като им помага по-добре да се подготвят да бъдат както ръководители в Църквата и общността, така и допринасящи партньори в своите семейства. Както сподели сестра Бони Л. Оскарсън вчера, младите жени „искат да служат. Имат нужда да знаят, че са ценени и ценни в делото на спасението“⁷.

Всъщност, младите жени вече участват в служението към другите, без да получават назначение или почести за това. Познавам едно семейство, които се преместиха на ново място, където не познаваха никого. През първата седмица след преместването им едно 14-годишно момиче от новия им район се появило на вратата им с чиния бисквити, приветствайки ги с добре дошли в района. Нейната майка с усмивка седяла зад дъщеря си като доброволен шофьор, подкрепящ желанието на детето си да служи.

Един ден друга майка била обезпокоена, защото 16-годишната ѝ дъщеря не се прибрала в обичайния час. Когато момичето най-накрая си дошло, майка ѝ с леко раздражение

я разпитала къде е била. Момичето с притеснение отговорило, че занесло цвете на вдовица, живееща наблизо. Забелязала, че възрастната сестра изглеждала самотна и почувствала подтик да я посети. С пълното одобрение на своята майка, младата жена продължила да посещава възрастната жена. Те станали добри приятелки, чийто отношения продължили с години.

Всяка от тези млади жени, а и много други като тях, забелязват нуждите на хората и се опитват да ги посрещнат. Младите жени имат вродено желание да полагат грижи и да споделят, което би могло да бъде добре напътствано чрез служението в двойка с възрастна сестра.

Независимо от възрастта ни, когато обмисляме как да служим по-ефективно, се питаме: „От какво има нужда тя или той?“ Ако заедно с този въпрос, имаме искрено желание да служим, тогава ще бъдем водени от Духа да правим това, което ще повдига и укрепва дадения човек. Чувала съм безбройни истории за братя и сестри, които са били благославяни от малък жест за добре дошли в Църквата, имейл или съобщение, като израз на загриженост, личен контакт в труден момент, покана за участие в групово дейност или предложение за помощ в трудни обстоятелства. Самотни родители, новопокръстени, слабоактивни членове, овдовели братя и сестри или изпитващи трудности младежи може да се нуждаят от допълнително внимание и да бъдат приоритет при оказването на помощ от служещите братя и сестри. Съгласуването между президентствата на кворума на старейшините и Общество за взаимопомощ позволява да бъдат определени правилните задачи.

В крайна сметка, най-важното е истинското служение да се извършва

според отделния човек, и да бъде задвижвано от обичта. Ценността, значението и чудният характер на искреното служение се състоят в истинската промяна в живота на хората! Когато сърцата ни са отворени и готови да обичат и да включват околните, да насърчават и утешават, въздействието на нашето служение ще бъде неустойимо. Когато любовта е задвижващата сила, чудеса ще се случват и ние ще откриваме начини, по които да приобщаваме нашите неактивни братя и сестри във всеобхватните обятия на Евангелието на Исус Христос.

Спасителят е нашият пример не само по отношение на това, което трябва да вършим, но и *причините* да го вършим⁸. „Неговият живот на земята е отправена покана към нас – да се целим малко по-нависоко, да забравяме нашите собствени проблеми и да помагаме на другите“⁹. Когато приемаме възможността да служим от цялото си сърце на сестрите и братята ни, ние сме благославяни да бъдем в по-голяма степен духовно пречиствани, в по-голяма хармония с Божията воля и с повече разбиране относно Неговия план да помага на всеки един да се завърне при Него. По-лесно ще разпознаваме Неговите благословии и с желание ще ги споделяме с другите. Сърцата ще пеят в едно с гласовете ни:

*„Да обичам своите братя
като Теб, ме учиш Ти.
Предан, тихо ще ти служа,
моя сила Ти бъди.
Ще обичам своите братя!
Теб следвам, Господи!“¹⁰*

Нека изразяваме благодарността и любовта си към Бог, като служим с обич на нашите сестри и братя във

вечността¹¹. Резултатът от това ще бъде едно единство в усещането, подобно на което са се радвали хората в древна Америка 100 години, след като Спасителят ги посещава в земите им.

„И стана така, че нямаше раздори... понеже любовта Божия живееше в сърцата на хората.

... И нямаше зависти, нито спорове... и наистина не можеше да съществува по-щастлив народ измежду всички народи, сътворени от ръката Божия“¹².

С радост споделям моето лично свидетелство, че тези получени чрез откровение промени са вдъхновени от Бог и че, ако ги приемем с готовност в сърцата си, ще се подготвим по-добре да се срещнем с Неговия Син, Исус Христос, при Неговото пришествие. Във все по-голяма степен ще ставаме народ на Сион и ще чувстваме изключителна радост с тези, на които сме помогнали по пътеката на ученичеството. Искрено и смирено се моля да правим това, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Деянията 3:19–21.
2. Вж. Робърт Д. Хейлз, „Подготовка за Възстановяването и Второто пришествие: „Ръката ми ще бъде над теб“, *Лиахона*, ноем. 2005 г., с. 88–92.
3. Учение и завети 42:29.
4. „Живият Христос: свидетелството на Апостолите“, *Лиахона*, май 2017 г., гръб на предната корица.
5. Учение и завети 20:47, 53.
6. Вж. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 9.1.1.
7. Бони А. Оскарсън, „Заети с делото млади жени“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 38.
8. Вж. Ефесяните 5:2.
9. Russell T. Osguthorpe, „What If Love Were Our Only Motive?“ (Brigham Young University devotional, Mar. 8, 2011), 7, speeches.byu.edu.
10. „Господи, ще Те обичам“, *Химни*, № 138.
11. Вж. Мосия 2:17.
12. 4 Нефи 1:15–16.

От президент Дитер Ф. Ухтдорф
От Кворума на дванадесетте апостоли

Ето Човека!

Онези, които успяват да видят Човека в истинската Му светлина, стоят на прага на най-големите радости в живота и откриват балсама за най-съкрушителните житейски немощи.

Мои възлюбени братя и сестри, скъпи приятели, благодарен съм да бъда с вас този прекрасен уикенд на общата конференция. Хариет и аз се радваме, заедно с вас, за старейшина Гонг, старейшина Соарес и братята и сестрите, които получиха важни нови призвания по време на тази обща конференция.

Въпреки че ми липсва моят скъп приятел президент Томас С. Монсън, аз обичам, подкрепям и поддържам нашия пророк президент Ръсел М.

Нелсън и неговите благородни съветници.

Също съм благодарен и за мен е чест да работя отново заедно с моите обичани братя в Кворума на дванадесетте.

Най-вече се чувствам искрено смирен и изключително щастлив да бъда член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, в която милиони мъже, жени и деца имат желанието да *повдигат, където са застанали* – без значение от назначението или призованието – като влагат изцяло сърцето си в служба на Бог и Неговите чеда и в изграждане на Божието царство.

Днес е свещен ден. Великден е, неделя – ден, през който почитаме славната утрин, в която нашият Спасител скъса връзките на смъртта¹ и излезе триумфиращ от гробницата.

Най-великият ден в историята

Наскоро търсих в Интернет отговор на въпроса: „Кой ден е променил историята най-много?“

Отговорите варираха между изненадващи и странни до вдъхновяващи и поражаващи дълбок размисъл. В това число: денят в праисторически времена, когато метеорит се удря в

полуостров Юкатан или пък, 1440 г. с изобретяването на печатната машина от Йоханес Гутенберг и разбира се, денят през 1903 г., когато братята Райт показаха на света, че човекът наистина може да лети.

Ако ви бъде зададен същият въпрос, вие как бихте отговорили?

За мен отговорът е ясен.

За да открием най-важния ден в историята, трябва да се върнем 2 000 години назад, към онази вечер в Гетсиманската градина, когато Исус Христос коленичи в прочувствена молитва и предлага Себе Си като откуп за нашите грехове. Точно по време на тази велика и безкрайна жертва от несравнимо страдание, тялом и духом, Исус Христос, Самият Бог, кърви от всяка пора. В израз на съвършена любов, Той отдава всичко, за да може ние да получим всичко. Неговата върховна жертва – трудно проницаема за нас, освен ако не влагаме цялото си сърце и разум – ни напомня за всеобщата ни задължениост към Христос за Неговия божествен дар.

По-късно през онази вечер, Исус е доведен пред религиозните и политически власти, които Му се подиграват, ударят Го и Го осъждат на позорна смърт. Той виси на кръста в страдание, докато, най-накрая „(се) извърши“². Неговото безжизнено тяло е положено в гробница, приготвена за друг. И след това, на третата сутрин,

Исус Христос, Синът на Всемогъщия Бог, излиза от гробницата като славна, възкресена личност – личност на великолепие, светлина и величие.

Да, в историята има множество събития, които са повлияли дълбоко върху съдбата на страни и народи. Но дори всички те взети заедно, са далеч от значимостта на случилото се в онази първа великденска утрин.

Какво прави безкрайната жертва и Възкресението на Исус Христос най-важното събитие в историята – по-въздействащо от световните войни, катаклизмите и променящите живота научни открития?

Заради Исус Христос ние можем да живеем отново

Отговорът се крие в двете големи и непреодолими трудности, пред които се изправя всеки един от нас.

Първо, всички ще умрем. Без значение колко сте млади, красиви, богати или колко добре се грижите за себе си, някой ден тялото ви ще легне безжизнено. Приятели и близки ще скърбят за вас. Но те не могат да ви върнат обратно.

Въпреки това, заради Исус Христос, смъртта ви ще бъде нещо временно. Един ден духът ви ще се събере отново с тялото ви. Това възкресено тяло няма да бъде излагано на смърт³, а вие ще живеете във вечността, освободени от болка и физическо страдание⁴.

Това ще стане заради Исус Христос, Който отдаде живота Си и отново Го получи.

Той стори това за всички, които вярват в Него.

Направи го и за всички, които не вярват в Него.

Той го направи дори за тези, които се подиграват, ругаят и проклинат името Му⁵.

Заради Исус Христос ние можем да живеем с Бог

Второ, всички ние сме грешали. Греховете ни завинаги ни пречат да живеем с Бог, защото „нищо нечисто не може да влезе в Неговото царство“⁶.

В резултат на това, всеки мъж, жена и дете са отхвърлени от Неговото присъствие – това е така, докато неопетненият агнец Исус Христос не предлага живота Си като откуп за нашите грехове. Тъй като Исус не бил длъжник на правосъдието, Той могъл да заплати нашата задължениост и да удовлетвори изискванията на правосъдието за всяка душа. Това включва вас и мен.

Исус Христос плати цената за греховете ни.

За всичките.

В този най-важен в историята ден, Исус Христос разтвори портите на смъртта и премести преградите, възпрепятстващи преминаването ни по светия и свещен път към вечен живот. Заради нашия Господ и Спасител, на вас и на мен ни е даден най-скъпия и безценен дар, без значение от миналото ни – ние можем да се покайваме и да следваме пътеката, водеща до селестиялна светлина и слава, в обкръжението на верни чеда на Небесния Отец.

Защо се радваме

Ето какво празнуваме в неделя, на Великден – ние празнуваме живот!

Заради Исус Христос, ние ще се въздигнем от отчаянието на смъртта и ще прегърнем обичаните от нас хора, като плачем от безмерна радост и необятна благодарност. Заради Исус Христос ние ще съществуваме като вечни личности в светове безкрай.

Заради Исус Христос греховете ни не само могат да бъдат заличени, но и забравени.

Възможно е да бъдем пречистени и възвисени.

Свети.

Заради възлюбения ни Спасител, ние можем завинаги да пием от извора на вечен живот⁷. Можем да живеем завинаги в обиталищата на вечния ни Цар, в невъобразима слава и съвършено щастие.

Ето Човека! Ние виждаме ли Го?

Въпреки всичко това, мнозина в света днес не знаят или не вярват в ценния дар, който Исус Христос ни е дал. Може да са чували за Исус Христос и да знаят за Него като личност от историята, но те не виждат истинската Му същност.

Когато се замисля за това, пред мен изплува картина за Спасителя, застанал пред римския префект над Юдея – Понтий Пилат, няколко часа преди Неговата смърт.

Пилат гледа на Исус през призмата на света. Има поставена задача

и тя включва две основни отговорности: да събира данъци за Рим и да поддържа мира. Юдейският синедрион сега представя пред него човек, за когото те настояват, че пречи за изпълнението и на двете⁸.

След като разпитва своя затворник, Пилат съобщава: „Аз не намирам никаква вина у Него“⁹. Но за да умиротвори обвинителите на Исус, Пилат се придържа към един местен обичай, позволяващ освобождаването на един затворник по време на Пасхата. Нима не ще позволят на Пилат да освободи Исус вместо прословутия крадец и убиец Варава?¹⁰

Но разгневената тълпа настоява Пилат да освободи Варава и да разпъгне Исус.

„Защо? – пита Пилат, – че какво зло е сторил?“

А те започват да крещат още по-силно: „Разпъни Го!“¹¹.

В един последен опит да задоволи тълпата, Пилат нарежда на хората си

да бичуват Исус¹². Те така и правят, като Го оставят кървящ и наранен. Подиграват Му се, слагат на главата Му венец от тръни и Го обличат в морава дреха¹³.

Вероятно Пилат е смятал, че случилото се ще задоволи жадната за кръв тълпа. Че може би ще Го съжалят. „Ето, извеждам ви Го навън, за да знаете, че не намирам никаква вина в Него. ... Ето Човека!“¹⁴

Божият Син застава в плътта пред народа на Йерусалим.

Те гледат Исус, но в действителност не Го виждат.

Очите им не виждат¹⁵.

Образно казано, ние също сме поканени да видим Човека. В света има всякакви мнения за Него. Древни и съвременни пророци свидетелстват, че Той е Божий Син. Аз също свидетелствам за това. Съществено важно е за всеки един от нас да разбере това за себе си. И така, когато размишлявате върху живота и служението на Исус Христос, какво виждате?

Онези, които успяват да видят Човека в истинската Му светлина, стоят на прага на най-големите радости в живота и откриват балсама за най-съкрушителните житейски немощи.

И така, когато ви гнетят мъка и тъга, вижте Човека.

Когато се чувствате изгубени или забравени, вижте Човека.

Когато сте отчаяни, самотни, изпълнени със съмнения, наранени или съкрушени, вижте Го.

Той ще ви утешава.

Ще ви изцелява и ще придава смисъл на житейския ви път. Ще излива Своя Дух и ще изпълва сърцето ви с голяма радост¹⁶.

„Той дава сила на отслабналите и умножава мощта на немощните“¹⁷.

Когато истински виждаме Човека, ние учим за Него и се стремим да

и мир в този земен живот и вечен живот в идния свят. В святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Мосия 15:23.
2. Йоан 19:30.
3. Вж. Алма 11:45.
4. Вж. Откровението 21:4.
5. (Вж. 1 Коринтяните 15:21–23).
6. 3 Нефи 27:19.
7. Вж. Йоан 4:14.
8. Вж. Лука 23:2.
9. Йоан 18:38. За да не му се налага да съди Исус, Пилат се опитва да прехвърли случая на Ирод Антипа. Ако Ирод, който заповядва смъртта на Йоан Кръстител (вж. Матей 14:6–11), осъди Исус, Пилат могъл само да потвърди присъдата и да твърди, че е разрешил местен въпрос по начин, по който да запази мира. Но Исус не изрича и дума пред Ирод (вж. Лука 23:6–12), а Ирод го изпраща обратно при Пилат.
10. Вж. Марк 15:6–7; Йоан 18:39–40. Един учен на Стария завет пише: „Изглежда е било традиция по време на Пасхата римският управител да освобождава пред юдейската гъла някой прословут затворник, който бил осъден на смърт“ (Alfred Edersheim, *The Life and Times of Jesus the Messiah* [1899], 2:576). Името *Варава* означава „син на отеча“. Има интересна ирония в това, че хората от Йерусалим имат възможност да избират между тези двама мъже.
11. Вж. Марк 15:11–14.
12. Бичуването било толкова ужасно, че било наричано „междинната смърт“ (Edersheim, *Jesus the Messiah*, 2:579).
13. Вж. Йоан 19:1–3.
14. Йоан 19:4–5.
15. По-рано Исус отбелязва: „Сърцето на тези хора е закоравяло. И с ушите си трудно чуват, и очите си затвориха; да не би да видят с очите си и да чуят с ушите си, и да разберат със сърцето си, и да се обърнат, и аз да ги изцеля“. След това Той нежно казва на учениците Си: „А вашите очи са блажени, защото виждат, и ушите ви – защото чуват“ (Матей 13:15–16). Ще позволяваме ли на сърцето си да е закоравяло или ще отворим очите и сърцето си така, че наистина да можем да виждаме Човека?
16. Вж. Мосия 4:20.
17. Исая 40:29.
18. Вж. Дитер Ф. Ухтдорф, „Приключенията на земния живот“ (Духовно послание за пълнолетни младежи по света, 14 ян. 2018 г.), broadcasts.lds.org.
19. 2 Нефи 25:26.

напасваме живота си според Него. Ние се покаяваме и се стремим да се усъвършенстваме и ежедневно да се доближаваме все повече до Него. Уповаваме се на Него. Ние доказваме любовта си към Него, като спазваме Неговите заповеди и живеем според сключените свещени завети.

С други думи, ние ставаме Негови последователи.

Неговата пречистваща светлина изгълва душите ни. Благодатта Му ни повдига. Бремето ни става по-леко и чувстваме все повече мир. Когато истински успяваме да виждаме Човека, ние получаваме обещанието за едно благословено бъдеще, което ни вдъхновява и ни крепи през бурите по пътя на живота. Поглеждайки назад в миналото, ще осъзнаваме, че се разгръща божествен план и всичко си има причина¹⁸.

Като приемате Неговата жертва, превръщате се в Негови последователи и в крайна сметка достигнете края на земния си път, какво ще се случи с преживените от вас страдания?

Те ще изчезнат.

А с изпитаните от вас разочарования, измяна и гонения?

Няма да ги има.

А изстраданияте от вас болка, мъка, вина, срам и тревога?

Няма да ги има.

Ще бъдат забравени.

Чудно ли е тогава, че „ние говорим за Христа, радваме се в Христа, проповядваме за Христа, пророкуваме за Христа... та децата ни да знаят към кой източник да се обърнат за опрощение на греховете си“?¹⁹

Чудно ли е тогава, че от все сърце се опитваме наистина да виждаме Човека?

Мои възлюбени братя и сестри, свидетелствам, че най-важният ден в историята на човечеството е денят, когато Исус Христос, живият Син Божий, побеждава смъртта и греха за всички Божии чеда. А най-важният ден във вашия и в моя живот е денят, в който съумеем да виждаме Човека; когато Го виждаме в истинската Му светлина; когато с цялото си сърце и разум черпим от силата на Неговото Единение; когато с нови сили и желание обещаваме да Го следваме. Нека това да бъде един непрекъснато повтарящ се ден през целия ни живот.

Оставям ви моето свидетелство и благословия, че, като виждаме Човека, ние ще откриваме смисъл, радост

От епископ Жералд Косе
Председателстващ епископ

Най-важни са хората

В Църквата най-важни сте вие – Господните ученици, вие, които Го обичате и Го следвате и които сте поели върху си Неговото име.

При подготовката за строежа на великолепия храм Париж Франция, имах едно незабравимо преживяване. През 2010 г., когато бе намерен терен за храма, кметът на града помоли за среща с нас, за да научи повече за нашата Църква. Тази среща бе важна стъпка за получаването на разрешително за строеж. Ние старателно подготвихме една презентация, в която бяха включени и няколко впечатляващи снимки на храмове на светиите от последните дни. Силно се надявах, че архитектурната им красота ще убеди кмета да подкрепи нашия проект.

За моя изненада, кметът каза, че вместо да гледа презентацията ни, предпочита с екипа си да проведе собствено проучване, за да разбере що за църква е нашата. Следващия месец бяхме поканени отново да изслушаме отчет от една градска съветничка, която се оказа и професор по история на религията. Тя каза: „Преди всичко, искахме да разберем какво представляват членовете на вашата Църква. Първо, посетихме едно от вашите събрания за причастие. Седнахме най-отзад в залата и внимателно наблюдавахме хората в конгрегацията и какво правят те. После се срещнахме с вашите съседи

– тези, които живеят около коловия ви център – и ги попитахме какъв вид хора сте вие мормоните“.

„И до какво заключение достигнахте?“ – попитах аз, чувствайки се леко притеснен. Тя отговори: „Открихме, че Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е най-близка до първоначалната Църква на Исус Христос, от която и да е друга позната ни църква“. Почти щях да възразя с думите: „Това не е съвсем

точно! Това не е църквата, която е най-близка, а е Църквата на Исус Христос – същата Църква, истинската Църква!“ Но се спрях и вместо това наум се помолих, като благодарих. После кметът ни каза, че въз основа на проучването си, с екипа си нямат възражения относно построяването на храм в тяхната общност.

Днес, като си помисля за това чудно преживяване, изпитвам благодарност за мъдростта и проникателния дух на кмета. Той знаеше, че, за да разбере Църквата, не е важно да гледа на нея посредством вида на сградите ѝ или дори като на добре организирана институция, а чрез милионите ѝ верни членове, които всеки ден се стремят да следват примера на Исус Христос.

Определението за *Църквата* може да бъде намерено в откъс от Книгата на Мормон, който гласи: „И тези (тоест Господните ученици), които бяха кръстени в името на Исуса, бяха наречени църквата на Христа“¹.

С други думи, в Църквата най-важни са хората. Става въпрос за вас, Господните ученици, вие, които Го обичате и Го следвате и които чрез сключването на завет сте поели върху си Неговото име.

Президент Ръсел М. Нелсън веднъж оприличи Църквата с хубав автомобил. Всички обичаме колата ни да е чиста и блестяща. Но целта на колата не е да изпъква като атрактивна машина, а да превозва *хората* в себе си². По същия начин, ние, като членове на Църквата, сме благодарни за красивите сгради за богослужение, които са чисти и добре поддържани, и ни е приятно да имаме добре функциониращи програми. Но това са само поддържащи системи. Основната ни цел е да каним всички Божии синове и

дъщери да дойдат при Христос и да ги напътстваме по пътеката на заветите. Няма по-важно нещо от това. Работата ни е свързана изцяло с хората и заветите.

Не е ли прекрасно, че името, дадено чрез откровение на възстановената Църква, свързва двата най-важни елемента на всеки евангелски завет? Първият е името *Исус Христос*. Тази Църква Му принадлежи, а освещаващото Му Единение и заветите Му са единственият път към спасение и възвисяване. Второто име се отнася за *нас*: светиите или с други думи, Неговите свидетели и ученици.

Научих колко е важно да се съсредоточавам над хората, когато служих като президент на кол във Франция. В началото на службата си имах няколко много амбициозни цели за кола: създаването на нови райони, построяването на нови сгради за събрания и дори построяването на храм в нашата област. Шест години

по-късно, когато бях освободен, нито една от тези цели не бе постигната. Това можеше да изглежда като пълен провал, само че по време на тези шест години целите ми бяха станали доста по-различни.

Докато седях на подиума в деня на освобождаването ми, бях обзет от изключително чувство на благодарност и постигнат успех. Гледах лицата на стотиците членове, които присъстваха. Можех да си спомня духовно преживяване, свързано с всеки един от тях.

Там бяха онези братя и сестри, които бяха влезли във водите на кръщението, онези, чиито първи препоръки бях подписал, за да получат свещените обреди на храма, и онези млади хора и двойки, които бях отделил или освободил като пълновременни мисионери. Имаше и мнозина други, на които бях служил, докато преминавах през изпитания и трудности в живота си. Почувствах силна братска любов към всеки един от тях. Бях намерил чиста радост в службата към тях и се радвах на тяхната нараснала преданост към Спасителя и вяра в Него.

Президент М. Ръсел Балард учи: „Най-важното в нашите църковни отговорности не е докладваната статистика или проведените събрания, а това дали отделните хора – на които се служи индивидуално, точно както правел Спасителят – биват издигани и насърчавани, като крайната цел е те да се променят“³.

Мои братя и сестри, активни ли сме в Евангелието или просто сме заети в Църквата? Важното е да се следва примера на Спасителя във всички неща. Ако правим това, ние естествено ще се съсредоточаваме върху спасяването на отделните хора, вместо да изпълняваме задачи или прилагаме програми.

Някога запитвали ли сте се какво би станало, ако Спасителят посети вашия район или клон следващата неделя? Какво би направил Той? Ще се притеснява ли дали нагледните средства са достатъчно добри или дали столовете са подредени правилно в класната стая? Или ще намери някого, когото да обича, учи и благослови? Вероятно Той ще намери нов член или приятел, когото да приветства, някой болен брат или сестра, нуждаеща се от утеха, или колебаещ се млад човек, който има нужда да бъде вдъхновен и насърчен.

Кои ли занятия ще посети Исус? Не бих се изненадал, ако посети първо децата в Неделното училище за деца. Вероятно ще коленичи и ще им говори лице в лице. Ще им покаже, че ги обича, ще им разказва истории, ще ги поздрави за техните рисунки и ще им свидетелства за Своя Отец в небесата. Той ще се държи просто, искрено и чистосърдечно. Можем ли и ние да правим това?

Обещавам ви, че ако се стремите да вършите това, което Господ желае, нищо друго няма да е по-важно за вас от намирането на хората, които да благославяте и на които да помагате. По време на църковните събрания ще наблюдавате на това да преподавате на отделните хора и да докосвате техните сърца. Ще сте загрижени как да създадете духовно преживяване, вместо да организирате свършена дейност, да служите на останалите членове, вместо да отбелязвате броя посещения, които сте направили. Няма да сте важни вие, а *онези*, които наричаме наши братя и сестри.

Понякога говорим за *ходене* на църква. Но Църквата е много повече от сграда или определено място. Тя е също толкова истинска и

жива и в най-бедните сгради в най-отдалечените райони на света, както е и тук в Централата на Църквата в Солт Лейк Сити. Самият Господ казва: „Защото, където двама или трима са събрани в Мое име, там съм и аз сред тях“⁴.

Ние носим Църквата със себе си където и да отидем: на работа, в училище, на почивка и особено в домовете ни. Самото ни присъствие и влияние може да бъде достатъчно, за да направи свято всяко място, на което сме.

Спомням си случай, когато разговарях с приятел, който не е от нашата вяра. Той с изненада научи, че всеки достоен мъж в нашата Църква може да получи свещеничеството. Той попита: „Но колко носители на свещеничеството имате във вашия район?“

Отговорих: „Между 30 и 40“.

Той учудено продължи: „В моята конгрегация имаме само един свещеник. Защо ви трябва толкова много свещеници в неделя сутрин?“

Заинтригуван от въпроса му, аз се почувствах вдъхновен да отговоря: „Съгласен съм. Не мисля, че се нуждаем от толкова много носители на свещеничеството по време на църковните събрания в неделя. Но се нуждаем от носител на свещеничеството във всеки дом. И когато в даден дом няма носител на свещеничеството, други носители на свещеничеството са призвани да се грижат и да служат на това семейство“.

Нашата църква не е само за неделя. Богослужението ни продължава всеки ден от седмицата, където и да сме, каквото и да правим. В частност, домовете ни са „основните светилища на нашата вяра“⁵. Най-често в домовете ни се молим, благославяме, изучаваме, преподаваме Божието

слово и служим с чиста любов. Мога да свидетелствам от личен опит, че домовете ни са свещени места, в които Духът може да е в изобилие, също толкова, ако не и повече, от официалните ни места за богослужение.

Свидетелствам, че тази Църква е истинната Църква на Исус Христос. Нейната сила и жизненост идва от ежедневните действия на милиони Негови ученици, които се стремят всеки ден да следват върховния Му пример, като се грижат за другите. Христос е жив и ръководи тази

Църква. Президент Ръсел М. Нелсън е пророкът, когото Той е избрал да ни ръководи днес. За тези неща свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. 3 Нефи 26:21.
2. Вж. Russell M. Nelson, general conference leadership meeting, Apr. 2012.
3. М. Ръсел Балард, „О, бъдете мъдри“, *Лиакхона*, ноем. 2006 г., с. 20.
4. Матей 18:20.
5. Russell M. Nelson, „The Doctrinal Importance of Marriage and Children“ (worldwide leadership training meeting, Feb. 2012), broadcasts.lds.org.

От старейшина Куентин Л. Кук
От Кворума на дванадесетте апостоли

Подгответе се да срещнете Бога

Стремежът да изпълняваме божествено постановените отговорности в праведност, единство и равенство ще ни подготвя да срещнем Бога.

Говорейки за освещаването на храма Къртлгънд (на което е присъствала), Илайза Р. Сноу казва: „Обредите по това освещаване могат да бъдат повтаряни, но никои смъртен език не ще може да опише небесните проявления в онзи паметен ден. На някои се явили ангели, докато всички присъстващи почувствали божествено присъствие и всяко сърце било изпълнено с „радост неизразима и пълно със слава“¹.

Небесните проявления в храма Къртлгънд били съществени за целите на възстановената Църква на Исус Христос да осъществява спасението и възвисяването на чедата на нашия Небесен Отец². Като се подготвяме да срещнем Бога, можем да опознаваме нашите божествено постановени отговорности, разглеждайки свещените ключове, възстановени в храма Къртлгънд.

В молитвата за освещаване Пророкът Джозеф Смит смирено умолява Господ: „Прием(и) този дом, който Ти заповяда да бъде изграден“³.

Една седмица по-късно, в неделя на Великден, Господ се явява във

величествено видение и приема Своя храм. Това се случва на 3 април 1836 г., почти точно 182 години преди този Великден. Тогава е и Пасхата – един от тези редки моменти, когато Великден и Пасхата съвпадат. След края на видението трима древни пророци, Моисей, Илиас и Илия, се

явяват и дават ключове, съществени за осъществяването на Господните цели за Неговата възстановена Църква в тази диспенсация. Тези цели са просто, но красноречиво определени като събиране на Израил, запечатване на семействата и подготвяне на света за Второто пришествие на Господ⁴.

Явяването на Илия и Моисей „впечатляващо съответства на юдейското предание, според което те ще дойдат заедно в края на времето“⁵. Според нашите учения това явяване изпълнява основополагащото възстановяване на определени ключове, „даден(и)... за последен път през последните дни, в които е диспенсацията на пълнотата на времената“⁶.

Храмът Къртлгънд не е особено известен по местонахождение или размер. Но от гледна точка на огромната важност за човечеството, той има *вечна значимост*. Древни пророци възстановяват свещенически ключове за вечните спасителни обреди на Евангелието на Исус Христос.

Това води до изумителна радост за верните членове.

Тези ключове осигуряват „сила свише“⁷ за божествено постановени отговорности, които представляват основните цели на Църквата⁸. През този прекрасен Великден в храма Къртлънд са възстановени три ключа:

Първо, Моисей се явява и предава ключовете за събирането на Израил от четирите краища на земята, което е мисионерската работа⁹.

Второ, Илияс се явява и предава ключовете за диспенсацията на евангелието на Авраам, което включва възстановяването на завета на Авраам¹⁰. Ръсел М. Нелсън учи, че целта на ключовете за заветите е да подготвят членовете за Божието царство. Той казва: „Ние знаем кои сме и какво очаква Бог от нас“¹¹.

Трето, Илия се явява и предава ключовете за силата за запечатване в тази диспенсация, включваща работата по семейна история и обреди в храма, които правят спасението възможно както за живите, така и за мъртвите¹².

Под ръководството на Първото президентство и Кворума на дванадесетте има три изпълнителни съвета в централата на Църквата, които ръководят тези божествено постановени отговорности въз основа на ключовете, възстановени в храма Къртлънд. Това са Мисионерският изпълнителен съвет, Изпълнителният съвет на свещеничеството и семейството и Изпълнителният съвет по храмовете и семейната история.

Какво правим днес, за да изпълняваме тези божествено постановени отговорности?

Първо, тъй като Моисей възстановява ключовете за събирането на Израил, днес почти 70 000 мисионери преподават Евангелието по целия

свят, за да събират Божиите избрани. Това е началото на изпълнението на великото и чудно дело, което Нефи вижда, че ще се осъществи както сред езичниците, така и в дома Израилев. Нефи има видение за нашите дни, когато Божиите светии ще бъдат по цялото лице на земята, но броят им ще бъде малък поради нечестията. Въпреки това той вижда, че те ще бъдат „въоръжени с праведност и със силата Божия във велика слава“¹³. Разгледани през кратката история на възстановената Църква, мисионерските усилия са наистина забележителни. Ние виждаме изпълнението на видението на Нефи. Въпреки че сме сравнително малко на брой, ние ще продължаваме да полагаме усилия и да достигаем до тези, които откликват на посланието на Спасителя.

Второ, Илияс се явява и предава ключовете за диспенсацията на евангелието на Авраам, заявявайки, че чрез нас и чрез потомството ни, всички поколения след нас ще бъдат благословени. По време на тази конференция бяха дадени значителни напътствия в помощ на усъвършенстването на светиите и тяхната подготовка за Божието царство¹⁴. Съобщението в сесията на свещеничеството по отношение на кворумите на старейшините и висшите свещеници ще отприщи свещеническа сила и власт. Домашното обучение и обучението при посещение, сега наречени „служение“, за които бяхме учени толкова красноречиво в тази сесия,

ще подготвят светиите от последните дни да се срещнат с Бог.

Трето, Илия предаде ключовете за запечатване на тази диспенсация. За нас днес увеличаващият се брой храмове и значителната работа по семейна история са феноменални. Това дело ще продължава напред и ще се ускорява до Второто пришествие на Спасителя, иначе цялата земя „би била напълно опустошена при Неговото пришествие“¹⁵.

Работата по семейна история, благословена от небесата чрез технологиите, се е увеличила значително през последните няколко години. Би било неразумно да сме незаинтересовани от тази божествено постановена отговорност и да очакваме лея Джейн или друг отдаден близък да се погрижат за нея. Нека да споделя ясният коментар на президент Джозеф Фийлдинг Смит: „Никой не е освободен от тази велика отговорност. Тя е както на апостола, така и на обикновения старейшина (или сестра). Мястото, позицията или продължителната служба в Църквата... не дава на никого правото да пренебрегва спасението на своите починали близки“¹⁶.

Сега има храмове по целия свят и фонд за подпомагане на нуждаещите се, които живеят далеч от храма.

Като отделни хора, би било добре да оценяваме своите усилия в мисионерската работа, работата в храма и по семейната история, и подготовка да срещнем Бог.

Праведността, единството и равенството пред Господ са в основата на тези свещени отговорности

По отношение на праведността, този живот е времето всички ние да се приготвим да срещнем Бога¹⁷. Книгата на Мормон дава множество примери за трагичните последици, когато отделни хора или групи не спазват Божиите заповеди¹⁸.

През моя живот светските проблеми и грижи преминаха от едната крайност до другата – от незначителни и маловажни стремежи до сериозна неморалност. Похвално е, че форми на неморалност без взаимно съгласие се изобличават и осъждат¹⁹. Тази неморалност нарушава Божиите и обществените закони. Тези, които разбират Божия план, трябва също така да се противопоставят на общоприетата неморалност, която също е грях. Нашата прокламация за семейството към света предупреждава: „Тези, които нарушават заветите за целомъдрие, които безчестят брачния партньор или детето си (както и когото и да било), ... един ден ще бъдат отговорни пред Бог за това“²⁰.

Оглеждайки се, навсякъде виждаме опустошението от нечестият и пристрастяването. Ако като отделни хора сме наистина загрижени за последното отсъждане на Спасителя, трябва да търсим покаяние. Страхувам се, че много хора вече не се чувстват отговорни пред Бог и не се обръщат към Писанията или пророците за напътствия. Ако като общество се замислим за последствията от греха, би имало значително обществено противопоставяне срещу порнографията и това да се гледа на жените като на предмети²¹. Както казва Алма на своя син Кориантон в Книгата на Мормон: „Нечестият никога не е било щастие“²².

По отношение на единството Спасителят заявява: „Ако не сте едно, не сте Мои“²³. Знаем, че духът на раздора е от дявола²⁴.

В наши дни заповедта от Писанията да сме единни е широко пренебрегвана и за много хора най-важна е социалната принадлежност²⁵, често на база статус, пол, раса или богатство. В много страни, ако не и в повечето, хората са сериозно разединени по въпроса как да живеят. В Господната Църква единствената култура, към която принадлежим и която преподаваме, е тази на Евангелието на Исус Христос. Единството, към което се стремим, е да бъдем едно със Спасителя и Неговите учения²⁶.

Като разглеждаме основните цели на Църквата, всички те са основани на **равенство пред Господ**²⁷ и следване на културата на Евангелието на Исус Христос. При мисионерската работа основните изисквания за кръщение са човек да се смири пред Бог и да дойде със съкрушено сърце и каеш се дух²⁸. Образованието, богатството, расата или произходът изобщо не са фактор.

Освен това, мисионерите смирено служат там, където бъдат призовани. Те не се опитват да служат въз основа на светски стандарти за положение или подготовка за бъдеща кариера. Те служат с цялото си сърце, мощ, ум и сила, където и да бъдат изпратени. Те не избират своите колеги, а усърдно се стремят да развият Христови качества²⁹, което е в основата на ученията на Исус Христос.

Писанията дават напътствия по отношение на нашите най-важни взаимоотношения. Спасителят учи, че първата заповед е: „Да възлюбиш Господа, твоя Бог“. А втората е: „Да възлюбиш ближния си, както себе си“³⁰.

Спасителят обяснява също, че всички са наши близки³¹. Книгата на Мормон ясно показва, че не трябва да има разделения на племена или класи³². Трябва да бъдем единни и равни пред Бог.

Свещените обреди и божествените отговорности са изградени върху тази основа. Предполагам, че вашите лични преживявания в храма са подобни на моите. Когато оставям работните си ангажименти в Сан Франциско и отивам в храма Оукланд, ме изгълва силно чувство на любов и мир. Основната причина е, че се чувствам по-близо до Бог и Неговите цели. Съсредоточавам се върху спасителните обреди, но прекрасните чувства се дължат основно на равенството и единството, които царят в храма. Всички са облечени в бяло. По нищо не личи богатството, положението или полученото образование, а всички сме братя и сестри, които се смиряват пред Бог.

В святата стая за запечатване обредите за вечен брак са еднакви за всички. Обичам това, че преживяванията на двойка със скромен произход и на двойка от богато семейство са едни и същи. Те носят еднакво облекло и сключват едни и същи завети на един и същ олтар. Те също така получават едни и същи вечни свещенически благословии. Това се постига в красиви храмове, построени с десетъка на светиите да бъдат свещени домове Господни.

Изпълняването на божествено по-становените отговорности, основани

на праведност, единство и равенство пред Господ, носи лично щастие и мир в този свят и ни подготвя за вечния живот в идния свят³³. Това ни подготвя да срещнем Бога³⁴.

Молим се всеки един от вас, без значение от обстоятелствата, да се съветва със своя епископ и да бъде достоен за храмова препоръка³⁵.

Благодарни сме, че все повече членове се подготвят да посещават храма. В продължение на години значително нараства броят на достойните пълнолетни членове с храмови препоръки. Броят препоръки за ограничено използване за достойни младежи също нараства значително през последните две години. Ясно е, че верните членове в ядрото на Църквата никога не са били по-силни.

В заключение, бъдете уверени, че висшите ръководители на Църквата, които председателстват над нейните божествено постановени отговорности, получават помощ от Бог. Напътствия идват от Духа, а понякога и от Самия Спасител. Ръководителите получават и двата вида духовни

напътствия. Благодарен съм, че съм получавал такава помощ. Но напътствията идват в Господното време, ред по ред, правило след правило³⁶, когато „Господ, Който знае всичко, умишлено реши да ни поучава“³⁷. Напътствията за цялата Църква се получават единствено от Неговия пророк.

По време на тази конференция всички имаме привилегиите да подкрепим президент Ръсел М. Нелсън за наш пророк и президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Дванадесетте, заедно и поотделно, имаме силни духовни преживявания, когато положихме ръцете си на главата на президент Нелсън и чухме как президент Далин Х. Оукс го ръкоположи и отдели като президент на Църквата. Свидетелствам, че той е бил предопределен и подготвян през целия си живот, за да бъде Господния пророк в наши дни. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Илайза Р. Сноу, цитирана в Janiece Johnson and Jennifer Reeder, *The Witness of Women: Firsthand Experiences and Testimonies from the Restoration* (2016), 124; вж. също Илайза Р. Сноу, цитирана в Edward Tullidge, *The Women of Mormondom* (1877), 65.
2. Вж. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 2.2.
3. Учение и завети 109:4.
4. Вж. Russell M. Nelson, “Epistles of the Lord” (обръщение по време на семинар за нови президенти на мисия, 25 юни, 2015 г.), с. 1–2.
5. Stephen D. Ricks, “The Appearance of Elijah and Moses in the Kirtland Temple and the Jewish Passover,” *BYU Studies*, vol. 23, no. 4 (Fall 1983), 485.
6. Учение и Завети 112:30.
7. Учение и завети 38:38; вж. също Учение и завети 43:16, 84:20–21.
8. Вж. *Handbook 2*, 2.2. За четвъртата отговорност – грижата за бедните и нуждаещите се, не е било необходимо да се възстановяват ключове, но в основата ѝ е боговдъхновената организация на Църквата.
9. Мисионерският изгълнителен съвет ръководи тази божествено постановена отговорност. Вж. Учение и завети 110:11.
10. Изгълнителният съвет на свещеничеството и семейството ръководи тази божествено постановена отговорност. Вж. Учение и завети 110:12.
11. Ръсел М. Нелсън, „Завети“, *Лиакхона*, ноем. 2011 г., с. 88.
12. Изгълнителният съвет по храмовете и семейната история ръководи тази божествено постановена отговорност. Вж. Учение и завети 110:13–16.
13. 1 Нефи 14:14; вж. също 1 Нефи 14:5, 7, 12.
14. Вж. Мосия 18:9; Алма 6:1, 32:37; вж. също Джефри Р. Холанд, „Пратеници към членовете на Църквата“, *Лиакхона*, ноем. 2016 г., с. 61–62, 67.
15. Учение и завети 2:3.
16. Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie (1955), 2:148–49.
17. Вж. Алма 34:32.
18. В Книгата на Мормон на хората многократно се повтаря, че ако хората спазват заповедите, ще преуспяват в страната, но ако не спазват заповедите, ще бъдат отхвърлени от присъствието Господне. Вж. няколко от многото примери в 2 Нефи 1:9, 4:4; Алма 9:13.
19. Това се случва като част от движението #MeToo.
20. „Семейството: прокламация към света“, *Лиакхона*, май 2017 г., с. 145.
21. Вж. Ross Douthat, “Let’s Ban Porn,” *New York Times*, Feb. 11, 2018, SR11.
22. Алма 41:10.
23. Учение и завети 38:27.
24. Вж. 3 Нефи 11:29.
25. Вж. David Brooks, “The Retreat to Tribalism,” *New York Times*, Jan. 2, 2018, A15.
26. Вж. Йоан 17:21–22.
27. Вж. 2 Нефи 26:33: „Всички са равни пред Бога“, включително „чер(ни) и б(ели), роб(и) и свобод(ни), мъж(е) и жен(и)“.
28. Вж. Учение и завети 20:37.
29. Вж. Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба, 2004 г., глава 6.
30. Вж. Матей 22:36–39.
31. Вж. Лука 10:29–37.
32. Вж. 4 Нефи 1:17.
33. Вж. Учение и завети 59:23.
34. Вж. Алма 34:32.
35. Въпросите за храмова препоръка са добра оценка за това как се справяме с живота според Евангелието.
36. Вж. 2 Нефи 28:30; Учение и завети 98:12, 128:21.
37. Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience* (2007), 31.

От президент Ръсел М. Нелсън

Да работим с жар

Вашето желание да се подчинявате ще се усилва, като си спомняте и размишлявате върху почувстваното през тези два изминали дни.

Мои възлюбени братя и сестри, в края на тази историческа конференция, се присъединявам към вас в отправянето на благодарности към Господ за Неговата насока и вдъхновяващо влияние. Музиката беше прекрасна и възвисяваща. Посланията бяха не само поучителни, но и променящи живота!

По време на тържественото събрание подкрепихме ново Първо президентство. Двама велики мъже се присъединиха към Кворума на дванадесетте апостоли. И осем нови

висши ръководители от Седемдесетте бяха призовани.

Един любим химн обобщава нашата подновена решителност, предстоящи дела и дълг да продължаваме напред:

„Да работим с жар в името на своя Бог.

за награда във вечния праведен живот.

Да размахваме меч във битката света –

Могъщ меч на истината.

*Смелост! Знай врагът ни зъл не сти.
Смелост! Бог е с нас, не бой се ти!
Злото няма никога да победи,
защото Бог е с нас и зорко бди!“¹*

Увещавам ви през следващите шест месеца да изучавате посланията от конференцията често, дори многократно. Добросъвестно се опитвайте да използвате тези послания в своите семейни домашни вечери, докато преподавате Евангелието, разговаряте със семейство и приятели и дори, докато общувате с хора извън нашата вяра. Мнозина ще откликват на преподадените в тази конференция истини, ако те биват предлагани в дух на обич. Вашето желание да се подчинявате ще се усилва, като си спомняте и размишлявате върху почувстваното през тези два изминали дни.

Тази обща конференция поставя началото на една нова епоха на служение. Господ е извършил важни промени в начина, по който се грижим един за друг. Сестри и братя – възрастни и млади – ще си служат един на друг по нов и по-свят начин. Кворумите на старейшините ще бъдат усилявани да благославят живота на мъже, жени и деца по целия свят. Сестрите от Обществото за взаимопомощ ще продължават да служат по своя уникален и любящ начин, предоставяйки възможности на по-младите сестри да се присъединяват към тях в изпълнението на задачите.

Посланието ни към света е просто и искрено: ние каним всички Божии чеда от двете страни на завесата да дойдат при Своя Спасител, да приемат благословиите на светия храм, да изпитват нестихваща радост и да се подготвят за вечен живот².

Възможността да получим вечен живот изисква нашата пълна вяроност

на сключените завети и извършените обреди в дома Господен. В момента имаме 159 функциониращи храма и друти, които се строят. Искаме храмовете да са по-близо до членовете на Църквата, чийто брой продължава да се увеличава. И така, сега имаме удоволствието да съобщим за плановете да бъдат построени още седем храма. Те ще бъдат построени на следните места: Салта, Аржентина; Бенгалуру, Индия; Манагуа, Никарагуа; Кагаян де Оро, Филипините; Лейтън, Юта; Ричмънд, Вирджиния и главен град в Русия, който все още не е определен.

Мои скъпи братя и сестри, построяването на тези храмове може и да не промени живота ви, но служението ви в тях определено ще го направи. В този дух, аз ви благославям да решите кои са нещата, които може да оставите настрана, за да прекарвате повече време в храма. Благославям ви да има повече хармония и любов в домовете ви и по-силно желание да се грижите за вечните си семейни взаимоотношения. Благославям ви да увеличавате вярата си в Господ Исус Христос и да можете да Го следвате по-пълно като Негови истински ученици.

Благославям ви смело да споделяте свидетелството си, че ние сме заети в делото на Всемогъщия Бог. Исус е Христос. Това е Неговата Църква, която Той ръководи чрез Своите помазани служители. Свидетелствам за това, изразявайки своята обич към всеки от вас, в святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. „Да работим с жар“, *Химни*, № 153.
2. Който се определя в Учение и завети 14:7 като „най-великият от всички Божии дарове“.

Статистически отчет, 2017 г.

За сведение на членовете на Църквата, Първото президентство публикува следния статистически отчет за растежа и състоянието на Църквата към 31 декември 2017 г.

Църковни единици

Колове	3 341
Мисии	421
Окръзи	553
Райони и клонове	30 506

Брой членове на Църквата

Общ брой на членовете	16 118 169
Увеличаване броя на децата по картон	106 771
Кръщения на обрънати във вярата	233 729

Мисионери

Пълновременни мисионери	67 049
Мисионери на църковна служба	36 172

Храмове

Храмове, осветени през 2017 г. (Париж Франция, Тусон Аризона, Меридиън Айдахо, Сидър Сити Юта)	4
Повторно осветени храмове през 2017 г. (Айдахо Фолс Айдахо)	1
Брой на действащите храмове към края на годината	159

Това е списък на избрани преживявания, разказани по време на общата конференция. Номерът се отнася до първата страница на речта.

Говорителят	История
Рейна И. Абурто	(78) Светии от последния ден в Чили, Перу, Мексико и Съединените щати оказват помощ след бедствия.
Нийл Л. Андерсън	(24) Кати Андерсън прочита речи на президент Ръсел М. Нелсън от минали общи конференции и се моли за по-силно свидетелство за ролята му на пророк.
М. Ръсел Балард	(9) Когато вижда размера на едно синапено семе в Йерусалим, М. Ръсел Балард си припомня ученията на Спасителя за вярата.
Дейвид А. Беднар	(30) Ръсел М. Нелсън и Хенри Б. Айринг действат според поканата на президент Томас С. Монсън да изучават Книгата на Мормон и да прилагат нейните истини.
Джийн Б. Бингам	(104) Сестра от Обществото за взаимопомощ служи на една „изгубена и самотна“ млада майка. Африканска сестра служи на сестра, която е била пребита и ограбена. Членове на район се грижат за сестра, която е болна от рак. Млади жени се грижат за нуждите на един съсед.
Жералд Косе	(111) Преди да одобрят строежа на храма Париж Франция, членове на местния градски съвет посещават събрание за причастие. Докато е президент на кол, Жералд Косе се радва на нарасналата преданост на членовете на кола към Спасителя и на вярата им в Него. Жералд Косе разказва на един приятел, че всяко семейство има нужда да има вкъщи носител на свещеничеството.
Д. Тод Кристоферсън	(55) Президент на кворум на старейшините прибира реколтата на фермер, след като няколко негови близки почиват от грип.
Куентин Л. Кук	(114) Божествени проявления изпълват членовете с радост при освещаването на храма Къртлънд. Куентин Л. Кук изпитва любов и мир в храма Оуклънд Калифорния.
Масимо Де Фео	(81) Синът на Масимо Де Фео казва на съучениците си, че баща му е „началник на вселената“. Умиращата майка на Масимо Де Фео показва, че го обича повече от себе си.
Девин Г. Дюран	(42) Игра по време на семейна домашна вечер изгражда увереност в младия Девин Г. Дюран. Семейство Дюран прави снимки до храма.
Лари Дж. Еко Хоук	(15) Семейство Еко Хоук утешава родителите на пиян шофьор, който е убил брата и снахата на Лари Дж. Еко Хоук.
Хенри Б. Айринг	(61) Прародители на Хенри Б. Айринг се влюбват, докато прекосяват равнините. Един млад мъж разбира какво могат да постигат носителите на свещеничеството в служба на Господ. Един вдъхновен домашен учител служи на семейство в спешна нужда. (86) След като майката на Хенри Б. Айринг умира, баща му получава утеха от Светия Дух.
Тейлър Г. Годой	(34) Смъртта на сина на един приятел подтиква Тейлър Г. Годой да използва разумно „още един ден“ от живота. Една сестра от Перу приема сериозно заветите си, след като жертва, за да посети храма. Тейлър Г. Годой иска да бъде най-добрият студент след жертвите на майка му за неговото обучение по стоматология.
Герит У. Гонг	(97) Герит У. Гонг разказва на синовете си приказки за лека нощ и им пее, за да заспят.
Джефри Р. Холанд	(101) Един брат, чиято съпруга се разболява, инстинктивно се обажда на домашния си учител за помощ.
Дъглас Д. Холмс	(50) Носители на свещеничество на Аарон споделят свидетелствата си с връстници. Членове на кворум на свещениците научават какво означава да бъдат „упълномощен(и) от Исус Христос“.
Ръсел М. Нелсън	(68) Носители на свещеничеството не дават истински благословии на близки или сестри с нови призования. Ръсел М. Нелсън помага на един мъж да се върне в Църквата. (93) Докато е момче, Ръсел М. Нелсън обича да изучава Евангелието и копнее да бъде запечатан за родителите си. Младият Ръсел М. Нелсън разбива бутилки алкохол, защото иска родителите му да спазват Словото на мъдростта.
Далин Х. Оукс	(65) Един президент на кворум на старейшините съветва член на кворума да не прекъсва висшето си образование.
Бони Л. Оскарсън	(36) Докато е млада жена, Бони Л. Оскарсън е молена да изпълнява назначения и призования, които обикновено се изпълняват от възрастни.
Дейл Г. Ренлънд	(46) Любовта на Парли и Орсън Прат към техните предци им помага да подобрят взаимоотношенията си. Храмовите благословии помагат на едно семейство да получи изцеление, след като сърцето на починалия им син е дарено за трансплантация.
Лин Г. Робинз	(21) Един от професорите на Лин Г. Робинз, докато той учи в университет, насърчава студентите да считат провала за учител и да продължават да се опитват.
Юлисис Соарес	(98) Юлисис Соарес и съпругата му получават визи за много кратък срок, след като показват вяра, че Господ ще извърши за тях чудо.
Гари Е. Стивънсън	(17) Гари Е. Стивънсън придобива свидетелство за всички пророци след смъртта на президент Дейвид О. Маккей. Един бивш стажант на д-р Ръсел М. Нелсън хвали неговия стил на преподаване.
Брайън К. Тейлър	(12) Брайън К. Тейлър си спомня за търпеливите си учителки в Неделното училище за деца. След като извършва автомобилна катастрофа, една млада жена намира мир в знанието, че е Божие чедо.
Таниела Б. Уаколо	(39) След като посещава църквата в продължение на 39 години, един мъж бива кръстен и потвърден, а по-късно и запечатан за съпругата си в храма.
Лари Й. Уилсън	(75) Действайки съгласно духовни подтици, един капелан, светия от последните дни, спасява транспортен кораб и екипажа му от тайфун.
Клаудио Д. Сивик	(83) „Устоявайте докрай и ще ликовате“, казва президент Томас С. Монсън на Клаудио Д. Сивик и съпругата му. Пукнатина в каика на Клаудио Д. Сивик прави невъзможно управлението му.

Старейшина Герит У. Гонг

Кворумът на дванадесетте апостоли

Тази великденска неделя аз радостно пея: „Аледуя“ – казва старейшина Герит У. Гонг в своето първо обръщение като член на Кворума на дванадесетте апостоли по време на общата конференция. – Песента за изкупващата любов на възкръсналия ни Спасител отбелязва хармонията на заветите... и Единението на Исус Христос“.

Старейшина Гонг цял живот се е радвал на тази хармония. Той знае, че силата на сключените от нас завети, заедно с Единението на Спасителя „ни укрепват и ни правят по-благородни“. „Взети заедно, те подслаждат, запазват, осветяват (и) изкупват“ – казва той.

Веднъж, по време на една брачна церемония в храма, силата на заветите и Единението била отразена в храмовите огледала. Той си представил поколения от неговото семейство, простиращи се във вечността, като се започне с най-ранния му познат роднина – Дракон Гонг Първи, роден през 837 г. сл. Хр., и се стигне до собствените му внуци – 36 поколения след това – поколения от предци и съвременници.

„Започнах да разбирам своята съпруга и себе си, като деца на нашите родители и родители на нашите деца, като внуци на нашите баба и дядо, и като баба и дядо на нашите внуци – казва той. – Великият урок на земния живот се възприема бавно от душите ни, докато се учим и преподаваме във вечни роли, включително дете и родител, родител и дете“.

Старейшина Гонг служи като висш ръководител седемдесетник от април 2010 г. и като член на президентството на Седемдесетте от октомври 2015 г. Подкрепен е като член на Кворума на дванадесетте апостоли на 31 март 2018 г., което той описва като „свещено призвание от Господ, което ме накара да онемея“.

От 2011 г. до 2015 г. старейшина Гонг служи като член на президентството на област Азия, завършвайки като президент на областта. Той служи като пълновременен мисионер в мисия Тайван Тайпе, като висш съветник, ръководител на групата на висши свещеници, президент на Неделното

училище на кол, учител в Семинара, епископ, президент на мисия на кол, президент на кол и областен седемдесетник.

Старейшина Гонг получава бакалавърска степен по азиатски и университетски науки от Университета Бригъм Йънг през 1977 г. През 1979 г. получава магистърска степен по философия, а през 1981 г. и докторска степен по международни отношения от университета Оксфорд, където е стипендиант на фондация „Роудз“. През 1985 г. служи като специален асистент на заместник-държавния секретар на САЩ, а през 1987 г. работи като специален асистент на посланика на САЩ в Пекин, Китай. От 1989 г. насам той заема няколко позиции в Центъра за стратегически и международни науки във Вашингтон, окръг Колумбия. Работи и като асистент на ректора по планиране и оценка на образованието в Университета Бригъм Йънг до април 2010 г.

Дядото и бабата на старейшина Гонг имигрират в Съединените щати от Китай. Старейшина Гонг е роден в Редууд Сити, Калифорния, САЩ през 1953 г. Сключва брак със Сюзън Линдзи през януари на 1980 г. Те са родители на четири деца и имат трима внука.

„В основата на всичко добро и вечно стои живата реалност на Бог, нашия Вечен Отец, на Неговия Син Исус Христос и на Неговото Единение, засвидетелствано от Светия Дух – заявява старейшина Гонг по време на послед-

ната конференция. – Благоговейно и тържествено свидетелствам за живия Христос – Той (беше)... с нас в началото, Той е с нас до края“. ■

Старейшина Юлисис Соарес

Кворумът на дванадесетте апостоли

Живите пророци, включително и президент Ръсел М. Нелсън, са проявление на божията любов към Неговите чеда – това свидетелства старейшина Юлисис Соарес по време на първото си обръщение като член на Кворума на дванадесетте апостоли на последната обща конференция.

„Не е ли благословия да имаме пророци, гледачи и откровители на земята във времето, в което живеем, които се стремят да разбират Господната воля и да я следват? Успокоително е да знаем, че не сме сами в този свят, въпреки трудностите, с които се сблъскваме“.

Въпреки че се чувства неопитен за призованието си като апостол, старейшина Соарес споделя относно президент Нелсън, че „думи(те) и милият му поглед, докато ме призоваваше за тази отговорност, ме накараха да се чувствам обгърнат от любовта на Спасителя“.

С vota си на подкрепа на 31 март 2018 г. старейшина Соарес стана първият апостол на Църквата от Латинска Америка. Преди това свое призование, той служи като член на Президентството на Седемдесетте от 6 януари 2013 г., както и на специално назначение в Председателствашото епископство в Солт Лейк Сити.

Старейшина Соарес е призован като висш ръководител седемдесетник на 2 април 2005 г. На тази своя длъжност той служи като съветник в области Африка Югоизток и Бразилия Юг, както и като президент на област Бразилия.

Старейшина Соарес служи на множество други църковни призования. Служи като пълновременен мисионер в мисия Бразилия Рио де Жанейро, като президент на кворума на старейшините, съветник на епископството, висш съветник, изпълнителен секретар на кола, регионален представител по благосъстоянието, президент на кол и президент на мисия Португалия Порто от 2000 г. до 2003 г.

Едно от неговите най-важни призования идва, докато е на 15-годишна възраст. Неговият епископ го моли временно да преподава в Неделното училище за младежи. Докато

подготвя урок на тема как да се получава свидетелство, младият Юлисис решава да са моли за потвърждение на истинността на Евангелието.

„Когато коленичих и попитах Господ дали Евангелието е истинно – спомня си той, – сърцето ми се изпълни с едно сладко чувство; един тих гласец ми потвърди, че трябва да продължавам все така. Беше толкова въздействащо, че никога не бих могъл да твърдя, че не съм знаел“.

През 1985 г. той получава бакалавърска степен по счетоводство и икономика от Факултета по икономически науки на Католическия университет Сао Пауло Понтификал. След като получава магистърска степен по бизнес администрация, той работи като счетоводител и финансов ревизор за мултинационални корпорации в Бразилия и като директор на материалните дела на Църквата в областен офис Сао Пауло.

Юлисис Соарес е роден в Сао Пауло, Бразилия на 2 октомври 1958 г. Сключва брак с Розана Фернандес през октомври 1982 г. В речта си на последната обща конференция, старейшина Соарес приписва заслуги на съпругата си за нейната обич и подкрепа.

Той казва: „Тя е пример на доброта, любов и пълна отдаденост на Господ за мен и за семейството ни (включващо три деца и трима внука). Обичам я с цялото си сърце и съм благодарен за положителното влияние, което има върху нас“. ■

Старейшина Карл Б. Кук

Президентство на Седемдесетте

Старейшина Карл Б. Кук вярва, че привилегията да служим е една от най-големите благословии в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Но също така признава, че приемането и увеличаването на призования изисква вяра.

Старейшина Кук, който е подкрепен като член на президентството на Седемдесетте на 31 март 2018 г., сравнява членовете на Църквата с предавките на автомобил – когато членовете служат заедно в клонове и райони, кворуми и спомагателни организации – както при съвместното движение на предавките, тяхната ефективност се увеличава.

Според него предавките, заедно със системата за двойно задвижване, позволяват да се намали загубата на мощност и осигуряват по-успешното придвижване напред. „Също както скоростите се съчетават, за да осигурят по-голяма мощност, ние имаме по-голяма сила, когато сме заедно. Когато се обединяваме да си служим един на друг, ние постигаме много повече заедно, отколкото бихме могли самостоятелно. Вълнуващо е да сме ангажирани и сплотени, като служим и помагаме в Господното дело“.

Старейшина Кук е подкрепен като висш ръководител седемдесетник на 2 април 2011 г. Преди да получи новото си назначение, старейшина Кук служи в централата на Църквата, където съдейства в ръководството на област Северна Америка Запад измежду други отговорности. Преди това е служил като президент на област Африка Югоизток.

Старейшина Кук на сърчава светиите от последните дни да не забравят, че призованията в Църквата се дават от Бог посредством Неговите избрани служители.

„Получаваме благословии, когато постоянстваме в призованията и отговорностите си и се държим за вярата, която имаме“.

Старейшина Кук получава бакалавърска степен от Уибър Стейт Колидж в Юта и магистърска степен по бизнес администрация от Университета на щата Юта. Преди да бъде призован като седемдесетник, той работи с недвижими имоти с търговски характер.

Призованията на старейшина Кук включват службата му като пълновременен мисионер в Хамбург, Германия, и като епископ, президент на кол, областен седемдесетник и президент на мисия Нова Зеландия Оукланд.

Роден е в Огдън, Юта, САЩ, на 15 октомври 1957 г. Сключва брак с Линет Хенсън през декември 1979 г. Те са родители на пет деца. ■

Старейшина Робърт К. Гай

Президентство на Седемдесетте

Докато служи като президент на мисия в Гана, един ден старейшина Робърт К. Гай получава впечатлението да спре и да помогне на едно плачещо момче. Първоначално той пренебрегва впечатлението, но по-късно изпраща един член на Църквата да намери момчето и да му го доведе.

Старейшина Гай, който е подкрепен за член на президентството на Седемдесетте на 31 март 2018 г. научава, че момчето продавало изсушена риба за човека, който се грижел за него. В онзи ден то било изгубило всичките си припечелени пари през една дупка в джоба си.

„Ако се върнеш без парите, щеше да бъде наречен лъжец, вероятно набит и после изхвърлен на улицата – споделя старейшина Гай. – Успокоихме страховете му, възстановихме загубата и го отведохме обратно у дома при онзи, който го гледаше“.

Както обяснява старейшина Гай по време на общата конференция през октомври 2012 г., той научава две истини: „Първо, осъзнах както никога преди, че Бог мисли за всеки от нас и никога няма да ни изостави; второ, че трябва винаги да се вслушваме в гласа на Духа вътре в нас „веднага“ щом той ни повика, независимо от страховете ни и всяко неудобство“.

Старейшина Гай е подкрепен като висш ръководител седемдесетник на 31 март 2012 г. Когато е призован в президентството на Седемдесетте, служи като президент на област Азия Север. Преди това служи в централата на Църквата като председател на комитета на Службите за разчитане на собствените сили и кредитния фонд за образование.

Преди призованието му като седемдесетник, той работи като главен изпълнителен директор на една инвестиционна фирма, на която е и съосновател. Той е и един от основателите на няколко глобални хуманитарни организации и служи като техен директор, както и работи в областта на банковите инвестиции на Уол Стрийт като управителен консултант, а също и като преподавател по икономика в Университета Харвард.

Старейшина Гай получава бакалавърска степен по икономика с подспециалност статистика от Университета на Юта и докторска степен по икономика от Университета Харвард.

Старейшина Гай служи като пълновременен мисионер в Испания, ръководител на групата на висшите свещеници, президент на Младите мъже в района, висш съветник, съветник в епископството и като областен седемдесетник.

Роден е в Лос Анджелис, Калифорния, САЩ, на 1 септември 1951 г. Сключва брак с Линет Нилсън през април 1974 г. Те са родители на седем деца. ■

Старейшина Терънс М. Винсън

Президентство на Седемдесетте

Старейшина Терънс М. Винсън вярва, че Спасителят се винаги наблизо. „Той е винаги наблизо, особено на свети места и по време на нужда – свидетелства той по време на общата конференция през 2013 г. – Понякога, когато най-малко очаквам, почти усещам как Той ме потупва по рамото, за да знам, че ме обича“.

Веднъж, докато старейшина Винсън върви заедно със старейшина Джефри Р. Холанд от Кворума на дванадесетте апостоли, старейшина Холанд слага ръка на рамото му и му казва, че го обича. Старейшина Винсън отбелязва: „Вярвам, че ако имахме привилегията да вървим физически рамо до рамо със Спасителя, щяхме да почувстваме ръката Му върху раменете си по същия начин“.

Старейшина Винсън, който е подкрепен като член на президентството на Седемдесетте на 31 март 2018 г., споделя относно Божията любов, че тя „е най-прекрасното чувство“.

Старейшина Винсън, който ще заеме новото си призвание на 1 август 2018 г., е подкрепен като висш ръководител седемдесетник на 6 април 2013 г. Тогава той служи като член на Осми кворум на Седемдесетте в област Тихи океан. Понастоящем той служи като президент на област Африка Запад.

Старейшина Винсън получава бакалавърска степен по математика и статистика, професионална квалификация „учител“ и магистърска степен по приложни финанси. Кариерата му включва преподаване, обучение на преподаватели и изнасяне на лекции в университети. Предимно работи като финансов съветник и фонд мениджър.

Докато проучва Църквата като младеж, старейшина Винсън получава въздействащо духовно впечатление. Чувства ясно, че трябва да се присъедини към Църквата, за да може да се развива и да получи отговори на висящи въпроси. Кръщава се и бива потвърден седмица по-късно.

В резултат казва: „Аз знаех какво Господ очаква от мен да правя и открих, че всичките ми въпроси са получили отговор“.

След кръщението си през 1974 г. старейшина Винсън служи като съветник в епископството, епископ, висш съветник, съветник в президентството на кол, областен представител, съветник в президентството на мисия, храмов работник и областен седемдесетник.

Роден е в Сидни, Австралия на 12 март 1951 г. Сключва брак с Кей Ан Кардън през май 1974 г. Те са родители на шест деца. ■

Старейшина Жозе А. Тейксейра

Президентство на Седемдесетте

Старейшина Жозе А. Тейксейра си спомня за научен от него урок, като малко момче в Португалия. По време на семейно събиране, той тайно отишъл да лови риба. Почувствал, че трябва да каже на родителите си къде отива, но решил да не го прави, защото те били заети с разговори.

Часове по-късно разтревожените му родители го намерили край брега на реката. От това преживяване той научил, че трябва да слуша не само своите родители, но и да внимава за нашепванията на Светия Дух.

Оттогава насетне старейшина Тейксейра си е изградил навика да се вслушва в тихия и тънък глас. Той и семейството му се запознават с Евангелието през 1976 г., след като Португалия е отворена за мисионери. Кръщава се на 16-годишна възраст и по-късно служи като мисионер в мисия Лисабон, Португалия.

„Нашите избори имат неоспоримата сила да променят живота ни – споделя старейшина Тейксейра, който е подкрепен като член на президентството на Седемдесетте на 31 март 2018 г. – Този дар е изключителен знак за доверие в нас и едновременно скъпоценна лична отговорност да го използваме мъдро“ – учи той по време на общата конференция през април 2009 г.

Старейшина Тейксейра получава степени по счетоводство и бизнес мениджмънт и работи за Църквата като международен контрольор. Служи и във военновъздушните сили на Португалия, като част от звено на НАТО. През това време той е призован като национален директор за връзки с обществеността към Църквата. Скоро след това се запознава със съпругата си Мария Филомена Лопес Телес Грило. Те сключват брак на през 1984 г. в храма Берн Швейцария и са родители на три деца.

Жозе Аугусто Тейксейра да Силва е роден във Вила Реал, Португалия, на 24 февруари 1961 г. Служи като съветник в епископството, президент на окръг, президент на кол, областен седемдесетник и президент на мисия Бразилия Сао Пауло Юг. Подкрепен е като висш ръководител седемдесетник на 5 април 2008 г. Понастоящем служи като президент на област Южна Америка Юг и ще започне службата си в президентството на Седемдесетте на 1 август 2018 г.

Старейшина Тейксейра ни съветва на общата конференция през 2015 г. най-вече да „задълбочаваме разбирането си за Спасителя. ... Нека не оставяме за утре това, което можем да свършим днес. Сега е времето да дойдем при Христос“. ■

Старейшина Карлос А. Годой

Президентство на Седемдесетте

В края на 80-те години на 20-и век, старейшина Карлос А. Годой тъкмо е освободен като епископ. Завършил университет, работил за преуспяваща компания и вярвал, че животът му наистина се е подредил – до момента, в който го посетил стар приятел.

Този приятел го поздравил за успехите, но след това му задал един озадачаващ въпрос: „Ако продължаваш да водиш този си начин на живот, биха ли се изгълнили благословиите от патриарханата ти благословия?“

Старейшина Годой осъзнал, че се налага да направи някои промени, ако иска да получи всичките му обещани благословии. Въпреки задоволството си, той решил да следва за магистърска степен. Напуснал работа, продал всички свои притежания и заедно със семейството си напуснали познатата среда в Бразилия, за да може да учи в Съединените щати.

Старейшина Годой, който е призван в президентството на Седемдесетте на 31 март 2018 г., споделя, че това преживяване го научило да се доверява повече на Господния план и да има желанието да излиза извън „зоната си на комфорт“.

„Знам, че Господ има план за нас в този живот – свидетелства той по време на общата конференция през октомври 2014 г. – Той ни познава. Той знае какво е най-добро за нас. Това, че нещата вървят добре, не означава, че от време на време не трябва да помислим дали няма нещо по-добро“.

Старейшина Годой е подкрепен като висш ръководител седемдесетник на 5 април 2008 г. Служи като президент на област Южна Америка Юг и ще започне службата си в президентството на Седемдесетте на 1 август 2018 г.

Преди призованието си като седемдесетник, старейшина Годой работи като мениджър човешки ресурси за две големи корпорации, след което създава своя собствена консултантска компания. Получава бакалавърска степен по икономика и политически науки от Католическия университет Сао Пауло Понтификал през 1987 г. и магистърска степен по организационно поведение от Университета Бригъм Йънг през 1994 г.

Старейшина Годой служи като пълновременен мисионер в мисия Бразилия Сао Пауло Юг, епископ, висш съветник, регионален представител по благосъстоянието, областен седемдесетник и президент на мисия Бразилия Белем.

Роден е в Порто Алегре, Бразилия, на 4 февруари 1961 г. Сключва брак с Моника Соарес Брандао през март 1984 г. и имат четири деца. ■

Старейшина Стивън Р. Бангъртър

Висш ръководител седемдесетник

По време на един къмпинг като дете, старейшина Стивън Р. Бангъртър и семейството му карали планински велосипеди до един връх. Докато слизали обратно, той се изгубил и се отделил от останалите.

Докато бил коленичил в онзи следобед, умолявайки своя Небесен Отец за помощ, в съзнанието му изплувала изгубената от него пътека. В момента, в който започнал да се спуска по нея „моят брат се качи до върха на планината с мотора си, прегърна ме и ме поведе в тъмнината обратно към лагера, намиращ се на часове път“.

Този инцидент от детството е само един от многото, които му помогнали да се чувства обичан. „Дори и за миг в живота си не съм се чудил дали съм обичан или дали се полагат грижи за мен“ – споделя старейшина Бангъртър.

Старейшина Бангъртър е роден в Солт Лейк Сити, Юта, САЩ, на 29 юли 1961 г. в семейството на Макс И. и Телма Р. Бангъртър. Израства в Грейнджър, Юта.

В рамките на седмици, след като се връща от мисия в Канада Ванкувър, старейшина Бангъртър се запознава със Сюзан Алексис Хюс. На първата им среща той усетил у нея скромното желание да служи, което го накарало да ѝ предложи брак на втората им среща. Запечатват се в храма Солт Лейк на 17 март 1983 г. Те са родители на шест сина.

Старейшина Бангъртър получава бакалавърска степен от Университета на щата Аризона по религиозни науки и докторска степен по право от правния колеж на Университета Уестърн Стейт. За последните 25 години старейшина Бангъртър представлява в практиката си като адвокат църкви и религиозни организации в Южна Калифорния и южните части на Юта. Работи като партньор във правната кантора Кукси, Тулен, Гейдж, Дъфи и Уут от 1993 г. до 2003 г. и става управляващ партньор в кантората Бангъртър, Фрейжър и Граф през 2004 г.

Старейшина Бангъртър служи като областен седемдесетник, президент на кол, съветник в президентството на кол, епископ, президент на кворума на старейшините и президент на Младите мъже. ■

Старейшина Матю Л. Карпентър

Висш ръководител седемдесетник

Старейшина Матю Л. Карпентър си спомня първия път, когато разпознава усещането за Светия Дух. Тогава е малко момче, на около седем годишна възраст, което си седи в Неделното училище за деца. Светлина прониквала в стаята и той се изпълил с чувство на топлина, което дотогава му било непознато.

„Сърцето ми се вълнуваше, но не защото ми ставаше топло – споделя той. – Знаех, че Бог наистина съществува, почувствах го“.

На 11-годишна възраст той присъства на една от сесиите на общата конференция в Табернакъла в Солт Лейк, заедно с баща си. За първи път се намира в едно помещение с пророк – президент Джозеф Фийлдинг Смит.

„Когато го видях – обяснява той, – Духът ми свидетелства, че той е пророкът“.

Тези обикновени духовни потвърждения на млади години му помагат да счита Духа за свой спътник през целия си живот.

„Свидетелството ми не се състои в едно единствено ангелско преживяване – казва висшият ръководител седемдесетник, който е подкрепен на 31 март 2018 г., – а се е развивало с течение на времето“.

Матю Лесли Карпентър е роден в Солт Лейк Сити, Юта, САЩ, на 21 октомври 1959 г. в семейството на Лион Ериксън и Робърт Олред Карпентър. Той е най-малкият от осем деца и израства в дом с пет по-големи сестри.

През последната година от гимназията той се запознава с Мишел „Шели“ Браун. Започват да излизат на срещи, но връзката им претърпява затишие, докато той служи на мисия в Швейцария Женева от 1979 г. до 1981 г. Когато се връща, те сключват брак в храма Солт Лейк на 9 юли 1982 г. Родители са на пет деца.

Старейшина Кристенсън получава бакалавърска степен по финанси от Университета Бригъм Йънг и магистърска степен по бизнес администрация от Факултета по бизнес на Университета Харвард. До скоро той работи като управителен директор на Foundation Specialty Financing Fund.

Старейшина Карпентър служи като епископ, съветник в епископството, президент на Младите мъже в кола, висш съветник, президент на кол и областен седемдесетник. ■

Старейшина Джак Н. Джерард

Висш ръководител седемдесетник

Като момче, старейшина Джак Н. Джерард се събужда всяка сутрин в 5:00 часа, за да помага на семейството си с отглеждането на крави. Той израства в едно малко фермерско общество, близо до Мъд Лейк, Айдахо, САЩ, което го учи не само на упорит труд и отговорност, но също и да осъзнава ценността на всички хора като Божии чеда.

„Всеки има някаква цел и смисъл за съществуване, независимо от своето положение или развитие в живота“ – заявява старейшина Джерард, който е подкрепен като висш ръководител седемдесетник на 31 март 2018 г. Този урок е ценен дар през целия му живот.

Кариерата му, която включва значими ръководни роли в редица организации, като Националната асоциация на миньорите, Американския химически съвет (АСС) и, наскоро, Американския петролен институт, му е осигурила възможности да общува с хора от всички сфери на живота.

Старейшина Джерард е роден през 1957 г. в семейството на Джеймс и Сесил Гасър Джерард. След като служи на мисия в Сидни Австралия, старейшина Джерард е студент в Университета на Айдахо, където кара стаж, а след това и заема постоянна позиция в екипа на конгресмен на щата Айдахо.

Докато е на работа във Вашингтон, окръг Колумбия, той се запознава с Клаудет Неф, която работи като асистент в екипа на сенатор на щата Юта. „Тя излъчваше светлината на Евангелието“ – споделя старейшина Джерард относно първата им среща. Те сключват брак на 4 април 1984 г. в храма Солт Лейк. Имат осем деца и четирима внука.

Старейшина Джерард получава бакалавърска степен по политически науки и докторска степен по право от Университета Джордж Вашингтон.

Старейшина Джерард служи като епископ, президент на кол, областен седемдесетник, учител в Неделното училище и след това негов президент.

Той споделя, че заедно със съпругата си са водени от общото желание да вършат Господната воля. „Като немощни смъртни, ние сме отдадени на всяко Господно поръчение, чувстваме се смирени и за нас е чест... да посвещаваме времето и усилията си на Господното дело“. ■

Старейшина Матиас Хелд

Висш ръководител седемдесетник

Старейшина Матиас Хелд и съпругата му Айрин заслужено биха могли да бъдат окачествени като олицетворение на една световна Църква. И двамата са колумбийци с немско потекло. Работни и училищни ангажменти са ги накарали да напуснат родния си дом в Южна Америка и да пътуват до Канада, Германия, Гватемала, Бразилия, и най-накрая да се върнат в Колумбия. Във всяка една страна те са се приспособявали към нов език и култура.

„Но Църквата беше една и съща, където и да отивахме“ – казва старейшина Хелд, който е подкрепен като висш ръководител седемдесетник на 31 март 2018 г.

Тази духовна „еднаквост“ осигурявала здравина на семейството, докато отглеждали три деца и израствали в Евангелието.

Семейство Хелд били съученици още като деца в училище с изучаване на немски език в родния им град Богота, Колумбия. Запечатали се на 13 юни 1989 г. в храма Франкфурт Германия, след като Матиас получил степен по машинно инженерство в Богота и магистърска степен по бизнес администрация в Канада.

По-късно възможности за работа отвели младата двойка в Хановер, Германия, където сестра Хелд получила въздействащо впечатление, че животът им е на път да се промени.

„Казах на Матиас, че имах чувство, че ще получим послание от небесата“ – споделя тя. Това послание не закъснява, когато един следобед през 1987 г. се чука на външната врата. Там стояли мормонски мисионери, като говорили на немски с американски акцент.

През последвалите 10 месеца семейство Хелд изучаващо заедно с мисионерите и се сприятелили със светии от последните дни от местната конгрегация. След усърдни молитви те получили духовно потвърждение за истинността на Евангелието и се кръстили през 1988 г.

Старейшина Хелд работи повече от 25 години за производителя на автомобили Daimler-Benz, като неговите управленски задължения го отвеждат по цял свят. Семейство Хелд са разчитали на Господ, където и да са се намирали.

„Няма значение през какви изпитания преминаваме – споделя старейшина Хелд. – Ако общуваме с небесата, всичко ще бъде наред“.

Роден на 5 юни 1960 г. в семейството на Михаел и Елизабет Хелд, старейшина Хелд служи като съветник в президентство на кол, съветник в епископство и като областен седемдесетник в област Южна Америка Северозапад. ■

Старейшина Дейвид П. Хоумър

Висш ръководител седемдесетник

Един от най-ранните свързани с Евангелието спомени на старейшина Дейвид П. Хоумър е назначението му на 14-годишна възраст за колега на член от района като домашен учител, който „постъпи необичайно към домашното посещение – казва старейшина Хоумър. – Посещенията не бяха свързани с това да отиваме и да посещаваме хората; те се състояха в служение на техните нужди“.

Като колеги те се молили и разговаряли за възложените им семейства, но не както възрастен говори на младеж, а като равни в свещеническата служба. „Разбрах, че Духът има роля в служението и е тясно свързан с него“ – споделя старейшина Хоумър.

Този урок го следва неотлъчно през целия му живот и последвала служба в Църквата, без значение дали служи като областен седемдесетник, ръководител в детската ясла или като специалист по таблото за обяви – изпълнявано от него призование, докато със съпругата си живеят в Мелбърн, Австралия.

Дейвид Пол Хоумър е роден на 25 април 1961 г. в Солт Лейк Сити, Юта, САЩ, в семейството на Фредерик и Филис Ленила Хоумър. След като служи на мисия в Хонконг от 1980 г. до 1982 г., на една вечер край огнището от Института, той се запознава с завършилата Университета Бригъм Йънг, Нанси Дрейнсфилд, която работи и посещава лекции в Университета на Юта. Те сключват брак в храма Солт Лейк на 31 юли 1984 г. Отгледали са пет дъщери и един син.

Старейшина Хоумър получава бакалавърска степен по икономика от Университета на Юта и магистърска степен по бизнес администрация от „Уоръгън Скул“ към Университета на Пенсилвания.

През 30-годишната си кариера като изпълнителен директор на Джeneral Милс, той и съпругата му живеят в Маями, Флорида, САЩ; Миесота, САЩ; Бърлингтън, Онтарио, Канада и Сен-Сюлпис, Швейцария.

Старейшина Хоумър е служил като президент на кол, епископ, президент на кворума на старейшините и изпълнителен секретар на район. Като областен седемдесетник той започва службата си в Канада и я продължава в Европа, където служи през последните четири години, преди да бъде подкрепен като висш ръководител седемдесетник на 31 март 2018 г. ■

Старейшина Кайл С. Маккей

Висш ръководител седемдесетник

Наред със семейството и Църквата, най-голямата страст на старейшина Кайл С. Маккей е да язди коня си в планините.

„Това не е част от религията ми – споделя той, – но безспорно усилва вярата ми. Редувам Господните планини с Господния дом. Той ме посреща и на двете места“.

Старейшина Маккей оприличава извисяващите се над Хънтсвил, Юта, САЩ, планини с водите и горите на Мормон и с това колко са важни за народа на Алма – именно там, той опознава своя Изкупител в младостта си.

Старейшина Маккей е роден на 14 февруари 1960 г. в Чикаго, Илинойс, САЩ, в семейството на Бари Гън Маккей и Илейн Стърланд Маккей, за които твърди, че са го превърнали в човека, който е днес.

Той прекъсва образованието си в Университета Бригъм Йънг през 1979 г., за да отслужи пълновременна мисия в Кобе, Япония. Скоро след като се завръща от мисията си, за да завърши образованието си по английски език, старейшина Маккей среща наскоро завърналата се от мисия в Англия Бристол, Дженифър Стоун. Тя също следва специалност по английски. Двамата сключват брак в храма Оуклънд Калифорния на 12 юни 1984 г.

Семейството има важна роля в живота на старейшина Маккей, който твърди, че той и сестра Маккей черпят най-голяма радост от своето потомство. Семейство Маккей живеят в Кейсвил, Юта, САЩ, но редовно прекарват време с деветте си деца в Хънтсвил, където предците на старейшина Маккей се заселват в началото на 60-те години на 19 век.

Старейшина Маккей завършва с докторска степен по право от Факултета по право Дж. Рубен Кларк към УБЙ и веднага приема позиция за работа в една голяма областна кантора в Портланд, Орегън, САЩ. По-късно се връща в Юта, приемайки възможност в друга адвокатска кантора, преди да получи позиция в компанията Кръогер. Работи като вицепрезидент както за Смитс, така и за Фрайс – две подразделения на Кръогер в щата Юта и Аризона, САЩ, от 2000 г. до 2017 г.

Старейшина Маккей преди това служи като епископ, висш съветник, президент на кол и областен седемдесетник. ■

Старейшина Хуан Пабло Вияр

Висш ръководител седемдесетник

Старейшина Хуан Пабло Вияр за първи път се запознава с Църквата в Сантяго, Чили, когато най-големият му брат Иван съобщава на семейството, че се е кръстил без одобрението на своите родители и планира да отслужи мисия. Когато го питат защо прави това, Иван споделя свидетелството си и желанието си да служи.

„Не разбирах целия смисъл на всичко това – споделя старейшина Вияр, тогава на 17-годишна възраст. – Но в онзи момент, той посади нещо в сърцето ми“.

Семето получава възможност да се развива, когато брат му го свързва с мисионерите. По време на първия си урок, старейшина Вияр получава личното си свидетелство за истинността на Книгата на Мормон.

„За мен лично нямаше нужда да коленича и да се моля, защото в момента, в който те споделиха своето свидетелство, аз знаех в сърцето си, че то беше истинно – казва той. – Когато разбрах това, то и всичко останало нямаше как да не е истинно“.

Иван, който служи на мисия не далеч от дома, получава разрешение да кръсти старейшина Вияр през 1988 г. По-късно, майка им и още един брат, Клаудио, също се присъединяват към Църквата.

Година след кръщението си, старейшина Вияр започва да служи на мисия Чили Виня дел Мар, поставяйки началото на живот в служба, който оттогава насетне включва служба като президент на кол, епископ, съветник в епископството, съветник в мисия Чили Сантяго Изток и областен седемдесетник в област Южна Америка Юг. Подкрепен е на 31 март 2018 г. като висш ръководител от Седемдесетте.

Старейшина Вияр е роден на 11 септември 1969 г. във Валпараисо, Чили, в семейството на Серхио Вияр Вера и Хеновева Сааведра. Сключва брак с Карола Кристина Бариос на 31 март 1994 г. в храма Сантяго Чили. Те са родители на три деца.

След като получава магистърска степен по социални комуникации и връзки с обществеността и магистърска степен по маркетинг, той работи във фармацевтичната индустрия, както и в индустрията за медицински устройства. През 2007 г. той получава и магистърска степен по бизнес администрация от Университета Бригъм Йънг. След това се завръща в Чили, за да работи за Орика, компания в сферата на минните услуги, като последно заема позиция като старши мениджър. ■

Старейшина Такаши Уада

Висш ръководител седемдесетник

В един студен ноемврийски ден, въпрос от един американски мисионер, който пита как да стигне до местния пощенски клон, намира Такаши Уада неподготвен.

Петнадесетгодишното момче е било предупредено от баща си да избягва мормоните, които разговаряли с хора по улиците на Нагано, Япония – на три минути път от дома им. Но Такаши бил впечатлен от уменията по японски на американския старейшина.

Няколко дни по-късно друг мисионер спрял Такаши. Бил в Япония отскоро. На развален японски той се опитал да сподели разказа за Джозеф Смит.

Такаши не разбрал всичко, „но почувствах, че трябва да слушам“ – спомня си той.

Мисионерите го научили на стъпките на молитвата и споделили беседите. Той посещавал събранията в Църквата и бил трогнат от свидетелствата на местните членове. Изложен на бремето на очакванията от страна на своето будистко семейство, Такаши все казвал на мисионерите: „Не мога да се присъединя към Църквата, но бих се радвал да науча повече“.

Две години по-късно, преди Такаши да замине да учи в Съединените щати на 17-годишна възраст, родителите му дали разрешение и той се присъединил към Църквата.

Старейшина Уада, който е роден на 5 февруари 1965 г. в семейството на Кензо и Казуко Уада, получава бакалавърска степен по лингвистика през 1990 г. и магистърска степен по бизнес администрация през 1996 г. – и двете степени от Университета Бригъм Йънг.

Той служи на мисия в Юта Солт Лейк Сити Север и сключва брак с Наоми Уено на 18 юни 1994 г. в храма Токио Япония. Двойката има двама сина.

Кариерата на старейшина Уада включва няколко позиции в международни компании в Съединените щати и Япония, както и позицията като директор по материалните въпроси на Църквата в области Северна Америка Запад, Северна Америка Северозапад и Азия Север.

Старейшина Уада служи като епископ, висш съветник и учител в Семинара. Служи и като президент на мисия Япония Токио Юг от 2013 до 2016 г. Той е подкрепен като висш ръководител седемдесетник на 31 март 2018 г. ■

Бони Х. Кордън

Обща президентка на Младите жени

Един от любимите стихове на сестра Бони Х. Кордън се намира в Учение и завети 123:17: „Нека бодро свършим всички неща, които са по силите ни, и тогава ние можем да спрем с пълната увереност, че ще видим спасението Божие и ръката Му, която ще бъде открита“.

За нея този стих обхваща научените с времето житейски уроци. „Можем да вършим трудни неща, но можем и да ги вършим с радост“ – казва сестра Кордън, която е подкрепена на 31 март 2018 г. като новата президентка на Младите жени.

Това знание се насажда у нея по време на едно „приказно детство“, докато се труди в малка ферма в югоизточно Айдахо, и след това отново, докато се опитва да научи нов език като мисионерка в Португалия. Това е и честото й послание към мисионерите, докато служи със съпруга си, който служи като президент на мисия Бразилия Куритиба. Това е посланието й днес, което планира да споделя с младите жени по света.

Според нея, днешните млади жени са молени да полагат усилията да придвижват Господното дело напред. „И можем да се справим“ – добавя тя.

Бони Хилъм Кордън е родена на 11 март 1964 г. в семейството на Харолд и Керъл Расмюсен Хилъм в Айдахо Фолз, Айдахо, САЩ. След мисията ѝ тя получава бакалавърска степен по педагогика от Университета Бригъм Йънг, където се запознава с Дерек Лейн Кордън. Те сключват брак на 25 април 1986 г. в храма Солт Лейк. Имат четири деца и четири внука.

Изпълненият ѝ със служба живот в Църквата включва призования като ръководител в детската ясла и учител в Неделното училище. Преди призованието ѝ да служи като съветничка в общото президентство на Неделното училище за деца, сестра Кордън с радост служи като президентка на Младите жени. Дори и след като бива освободена от това призование, тя никога не спира да се моли за младите жени.

Тя няма търпение да сподели с младите жени по света посланието, че ги обича, както и още по-важното от това – че Бог ги обича. ■

Мишел Д. Крейг

Първа съветничка в Общото президентство на Младите жени

Когато е на 16 години, сестра Мишел Д. Крейг разбира, че семейството ѝ ще се мести от Прово, Юта, САЩ, в Харисбърг, Пенсилвания, САЩ, така че баща ѝ да започне да служи в назначението си като президент на мисия.

Тя се радва да бъде заедно със семейството си, но преместването кара младата Мишел да изпитва „социална самота“ по време на 11-ти и 12-ти клас от обучението си в гимназията.

„Онези години бяха наистина формиращи за личността ми – споделя сестра Крейг. – Вместо да разчитам на приятели, аз разчитах на моето семейство и на свидетелството си, а Църквата ми беше като спасителен пояс“. Най-вече цени взаимоотношението си с Небесния Отец и със Спасителя.

Мишел Дейнз Крейг е родена на 13 юли 1963 г. в Прово, Юта, и е най-голямото дете от общо седем в семейството на Джанет Лундгрен и Робърт Хенри Дейнз III. Тя живее в Прово, докато семейството ѝ се премества в Пенсилвания. Две години по-късно сестра Крейг се връща в Прово като студентка в Университета Бригъм Йънг, където получава бакалавърска степен за начална учителка. През 1984 г. тя приема призование да отслужи в мисия Доминиканска република Санто Доминго.

„Винаги съм била вярваща – споделя сестра Крейг, която е подкрепена като първа съветничка в Общото президентство на Младите жени на 31 март 2018 г. – Още от малка знаех, че съм Божия дъщеря. Но си спомням (по време на мисията ми), че всеки път, когато споделях свидетелство за Пророка Джозеф Смит, аз чувствах Духа. Получавах красиво потвърждение, което затвърждаваше моето свидетелство“.

Само дни, след като се връща у дома, братът на сестра Крейг ѝ казва, че ще е добре да излезе на среща с Бойд Крейг, приятел от неговата мисия. Осем месеца по-късно двамата се сгодяват. Те сключват брак на 19 декември 1986 г. в храма Солт Лейк. Родители са на три деца и имат шест внука.

Тя служи в много призвания, включително като храмова работничка в храма Прово Юта и като учител в Неделното училище. В момента на получаване на призованието си като първа съветничка в общото президентство на Младите жени, тя служи в общия съвет на Неделното училище за деца. ■

Беки Крейвън

Втора съветничка в Общото президентство на Младите жени

Има една мисъл, която сестра Беки Крейвън често споделя като мисионерка: „Когато знаеш кой си, ти действаш различно.“

И това важи за всичко – как се обличаш, как говориш, как се държиш и дейностите, в които участваш – казва сестра Крейвън, която служи заедно със съпруга си Роналд Л. Крейвън, който е президент на мисия Северна Каролина Шарлът от 2013 г. до 2015 г.

Сестра Мериът е подкрепена за втора съветничка в общото президентство на Младите жени на 31 март 2018 г. „Когато младите жени започнат да виждат мястото си в Божия план, те ще могат да имат по-добра представа за себе си – казва тя. – Човек се нуждае от това. Ако тази представа ти липсва, не знаеш къде отиваш и какво да правиш, когато стигнеш там“.

Ребека Лин Крейвън е родена на 26 октомври 1959 г. в Чардън, Охайо, САЩ, в семейството на Корлес Уолтър Митчъл и Линда Луис Казук Митчъл. Горда да се нарече „дете на военен“, тя израства в Тексас, САЩ, където семейството ѝ се присъединява към Църквата; докато са в Германия семейството ѝ се запечатва в храма Швейцария; живее в Англия; в Юта, САЩ – там се кръщава, докато баща ѝ изпълнява военно назначение във Виетнам; в Щатите живее в Мериленд, Кентъки, Мисури и Канзас.

Сключили брак на 5 август 1980 г. в храма Солт Лейк, семейство Крейвън са родители на пет деца.

Преди да бъде подкрепена в новото си призование, тя служи като съветничка в президентство на Обществото за взаимопомощ и като храмова работничка в храма Баунтифул Юта. Също служи като президентка на Младите жени, като член на съвета на Обществото за взаимопомощ, мисионерка в кола и ръководителка на скаутите.

Сестра Крейвън има бакалавърска степен по вътрешен дизайн от Университета Бригъм Йънг, където служи в Спортния консултативен комитет. Служила е и като изпълнителен член на борда на CHOICE Humanitarian, международна благотворителна организация със седалище в Юта.

Тя обича да ходи на походи, харесват ѝ водните спортове, снежководството, обича да пътува, да рисува, да шие, да играе заедно със семейството си на игри и други дейности. ■

Лиса Л. Харкнес

Първа съветничка, общото президентство на Неделното училище за деца

Лиса Л. Харкнес винаги е изпитвала любов към знанието и към света около нея – нещо, което е наследила от своите родители. Тя е учила политически науки и дори е придобила умения да борави с влечуги, включително и със змии, докато работи в природонаучния музей Монте Л. Бийн при следването си в Университета Бригъм Йънг.

„Вярвайте или не, но змиите проявяват характер – казва тя. – Имаше една, която ме разпознаваше всеки път, когато я държах“. Червеноопашатата боа Хауърд се плъзгал по рамото ѝ, увивал се около врата ѝ и поставял главата си върху нейната глава, докато сестра Харкнес учела групи от посетители на музея.

Сега тя все още може да хваща и определя вида на редица змии, стига да не ѝ съскат.

Сестра Харкнес е родена в Лос Анджелис, Калифорния, САЩ в семейството на Роналд и Ларае Лонг на 13 януари 1965 г. Тя е най-голямото от пет деца и със семейството си винаги е готова да участва в приключения, прекарва значително време навън и опознава света. Тя споделя, че винаги можела да задава въпроси на родителите си: „Аз напълно вярвах и имах увереност, че мога да се обръщам към Небесния Отец и да получавам отговори“.

След като служи на мисия с испански език в Луизиана Батон Руж, сестра Харкнес се дипломира от УБИ с бакалавърска степен по политически науки и преподаване в средните училища. Омъжва се за Дейвид С. Харкнес на 22 април 1988 г. в храма Солт Лейк. Те имат пет деца и двама внука.

Сестра Харкнес, която е обявена за първа съветничка в Общото президентство на Неделното училище за деца на 31 март 2018 г., служи и като член на общия борд на Неделното училище за деца, президентка на Младите жени на кол, президентка на Обществото за взаимопомощ в района, съветничка в президентството на Младите жени, съветничка в клас Мая, лагерен директор на Младите жени, директор по Семейна история в кола, консултант по семейна история в района и учител в Неделното училище.

Също е участвала като доброволец в местната асоциация на родители и учители, в общинския съвет, в Симфонията на Юта и във фестивала за разказване на приказки в Тимпаногъс; заемала е и различни длъжности в местното управление. ■

Наблягане на служението

Домашното обучение и обучението при посещение вече няма да бъдат прилагани, според съобщение на президент Ръсел М. Нелсън по време на неделна следобедна сесия на общата конференция. „Служението“, което е „нов, по-свят подход“, наподобяващ Христовите грижи за другите, ще допринесе за усилията да се полагат грижи за духовните и физически нужди на членовете.

Сестра Джийн Б. Бингъм, обща президентка на Обществото за взаимопомощ, и старейшина Джефри Р. Холанд от Кворума на дванадесетте апостоли също говориха за начините, по които този нов подход ще съсредоточава усилията на различните кворуми на свещеничеството на Мелхиседек и общества за взаимопомощ върху служение подобно на това на Спасителя (вж. с. 101 и 104).

Класовете Лавров венец и Мая вече могат да участват в служението,

заедно със сестри от Обществото за взаимопомощ. В интервю веднъж на тримесечие, служещите братя и сестри ще се съветват с ръководителите относно нуждите и силните страни на посещаваните от тях членове. Броят на проведените за тримесечието интервюта от ръководителите ще съставляват единствения официален отчет. Посещенията са важни, когато това е възможно, но в служението няма определен начин, по който да се поддържа връзка с посещаваните всеки месец.

„Младежите могат да споделят своите уникални дарби и да израстват духовно, докато служат заедно с възрастните в делото по спасението“ – каза сестра Бингъм. Включването на младежите също увеличава броя на членовете, които полагат грижи за другите, и помага на младежите „по-добре да се подготвят да изпълняват ролите си в Църквата

и обществото и да допринасят наравно в семействата си.

„Ние, в централата на Църквата нямаме нужда да знаем *как* или *къде* или *кога* се свързвате с хората ви за посещение – заявява старейшина Холанд, – просто трябва да знаем и за нас е важно, че *наистина* осъществявате връзката и ги благославяте по всеки възможен за вас начин“.

Според писмо на Първото президентство, свързаните със служението промени може да отнемат време, но трябва да влязат в сила възможно най-скоро. **Ministering.Ids.org** предлага допълнителни подробности, включително и отговори на често задавани въпроси. В идващите седмици към тази страница ще бъдат добавени видеоклипове с инструкции и други материали.

От юни списанието *Лиахона* ще включва месечна статия на тема „Принципи на служението“, която да помага на членовете да разбират как да стават по-подобни на Христос чрез взаимно служение. ■

Преструктуриране на кворумите

Групата на висшите свещеници на района (или клона) и кворумът на старейшините ще бъдат обединени в един кворум на старейшините, както бе съобщено от президент Ръсел М. Нелсън по време на обща сесия на свещеничеството на общата конференция. Президентството на кол ще продължава да служи като президентството на кворум на висшите свещеници, но този кворум ще включва единствено висши свещеници, които понастоящем служат в президентството на кол, епископствата, висшия съвет, както и действащите патриарси.

Кворумът на старейшините ще бъде ръководен от президентство, което може да се състои от старейшини и висши свещеници. Президентът на кворума на старейшините ще докладва на президента на кол и ще се среща редовно с епископа. Свещеническите санове ще си останат непроменени. Текущото президентство на кворума на старейшините на района (или клона) и ръководството на групата на висшите свещеници ще бъдат освободени, а президентът на кол ще призове ново президентство на кворума на старейшините. ■

Обявени са седем нови храма

Ще бъдат построени храмове в Салта, Аржентина; Бенгалуру, Индия; Манагуа, Никарагуа; Кагаян де Оро, Филипините; Лейтън, Юта, САЩ; Ричмънд, Вирджиния, САЩ и в един от големите градове на Русия, който все още следва да бъде определен, според както беше съобщено от президент Ръсел М. Нелсън в края на неделната следобедна сесия от общата конференция.

Точно преди конференцията, Първото президентство събщи, че храмът Рим Италия ще бъде осветен в седмицата от 10 март, неделя, до 17 март, неделя, 2019 г. Църквата също публикува художествено изображение на храма Банкок Тайланд.

През октомври 2017 г. бяха направени първите копки за храма Порт-о-Пренс Хаити, през ноември 2017 г. бе осветен храма Меридиън Айдахо, а през декември 2017 г.

беше осветен храма Сидър Сити Юта (САЩ).

Два храма скоро ще бъдат осветени отново: храм Хюстън Тексас – на 22 април, неделя, 2018 г., след последвали ремонтни дейности в резултат на наводнение, и храма Джордън Ривър Юта – на 20 май, неделя, 2018 г., след основен ремонт. Два допълнителни храма ще бъдат осветени по-късно тази година: храма Концепсион Чили – на 28 октомври, неделя, 2018 г., и храма Баранкия Колумбия – на 9 декември, неделя, 2018 г.

Храмът Хамилтън Нова Зеландия ще затвори през юли 2018 г. за основен ремонт и ще бъде осветен повторно през 2021 г.

В момента по света има 159 действащи храма, а 30 са обявени или в строеж. ■

Храмът Рим Италия

Художествено представяне на храма Банкок Тайланд

Семейна история: Открий, събери, свържи

Местните консултанти по храмова работа и семейна история могат да помагат на членовете на Църквата и на други хора да откриват радостта, която произлиза от откриването, събирането и свързването с предци, според изказване от старейшина Брадли Д. Фостър – висш ръководител седемдесетник и изпълнителен директор на Отдела за семейна история на Църквата.

Семейната история на всеки е изпълнена със събития. Могат да се случат прекрасни неща, когато започнете да ги издирвате и намирате.

„Главният ни фокус през следващата година е да помагаме на консултантите да осъзнават ролята си в това да помагат на членовете да имат подобно преживяване – казва старейшина Фостър. – Това става един по един. Отиваме при хората – където и да се намират те – като обръщаме специално внимание на навършилите 12-годишна възраст и на онези, които наскоро са се кръстили“. Тези две групи бързо извличат полза, като стават свидетели на начините, по които храмовата работа усилва семействата за вечността, и те често събуждат ентузиазъм в своите приятели и семейства.

Дори и хората, които не са членове на Църквата, могат да участват в откриването, събирането и свързването с предците, посредством индивидуално съдействие в един от над 5 000 центрове за семейна история по света. ■

Помагане в мисионерската работа

През последните шест месеца Църквата е предприела няколко стъпки, за да подпомогне мисионерската работа.

Стандартни въпроси. Първото президентство представи набор от въпроси на епископите и президентите на кол, които да използват при интервюирането на бъдещи пълноценни мисионери. Те насърчиха ръководителите, родителите и младежите да се запознаят с тези въпроси.

Отразените във въпросите стандарти не променят, нито добавят допълнителни изисквания към службата на пълноценните мисионери; редовното им преглеждане ще помага на бъдещите мисионери и родители да научат принципи на мисионерската работа и да определят области, които се нуждаят от подобрение или за които е нужна допълнителна подготовка.

Използване на технологиите. Броят на мисиите, използващи мобилни устройства се е увеличил от 87 на 162, а таблетите биват заместени от смартфони. Телефоните ще съдействат на мисионерите в тяхната подготовка, намиране на хора и преподаване.

Технологиите също се използват, за да предоставят онлайн информация на хората, търсещи отговори на религиозните си въпроси. Църквата започна да използва онлайн образователни центрове преди шест години и днес тя разполага с 20 такива по целия свят.

Благодарение на технологиите, членовете, които свързват приятели с мисионерите, вече могат да общуват с мисионерите, които преподават на техния приятел. Те могат да обсъждат нуждите им с мисионерите и да участват в уроците посредством Интернет. Разберете как на [lds.org/referrals](https://www.lds.org/referrals).

Посрещане на текущите нужди. Считано от юли 2018 г. Църквата ще направи промени в границите на 19 мисии, като ще бъдат създадени 5 нови мисии. Това ще промени техният брой от 421 на 407. Новите мисии ще включват: Бразилия Рио де Жанейро, Кот д'Ивоар Ямусукро, Нигерия Ибадан, Филипините Кабанатуан и Зимбабве Булауайо. Подробности относно обединяването на мисии ще станат известни в бъдещи известия от президентите на мисии до

родителите на мисионери от съответните мисии.

Откакто бяха съобщени промените във възрастта за мисионерската служба през 2012 г. Църквата създаде 76 нови мисии, за да откликне на увеличил се брой мисионери от 58 000 на 88 000. Както може да се очаква, първоначалната вълна от мисионери оттогава насам е намаляла и към момента служат близо 68 000 мисионера. Това означава, че на този етап са нужни по-малък брой мисии. Но също така означава, че подходящото разпределение на мисионери в области от света, където има голяма нужда от тях, изисква особено голямо внимание.

Центрове за обучение на мисионери. Центърът за обучение на мисионери в Прово, Юта, САЩ, и този във Филипините са разширени и осветени повторно, а центърът за обучение на мисионери в Гана е осветен. Центровете в Испания и Чили ще затворят през януари 2019 г., а мисионерите, които е трябвало да се обучават в тях, ще бъдат обучавани в един от останалите 13 центъра по света. ■

Нови правила, практики и продукти

Младежи и храмова работа. Първото президентство е съобщило промени в правилата на храма, които дават на младите мъже и жени повече възможности да участват в храмовата работа и да помагат на децата от Неделното училище за деца по-добре да се подготвят да служат в храма.

Предотвратяване, идентифициране и разрешаване на въпроси, свързани с насилие. Като част от постоянните усилия за предоставяне на съвет на ръководителите как да предотвратяват, идентифицират и разрешават въпроси, свързани с насилие, на 26 март 2018 г. Първото президентство изпрати писмо и документ с допълнителна информация до ръководителите в Църквата в Съединените щати и Канада. Документът включва обновени насоки за това как епископите и президентствата на кол следва да съветват жертвите на сексуално насилие и как да провеждат интервюта с членовете на Църквата.

Промени в програмата за провеждане на лагер на Младите жени. Промените в програмата за провеждане на лагер на Младите жени, включени в ново ръководство, което ще излезе от печат в идващите месеци, включват премахване на удостоверенията и обръщане на по-голямо внимание на ръководителите на младежите.

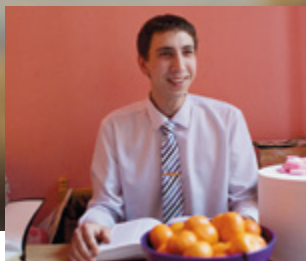
С цел да бъде приложимо за младите жени по целия свят, новото *Ръководство за провеждане на лагер на Младите жени* понастоящем е достъпно на английски език (а в последствие и на 23 други езици) като ресурс за президентствата на Младите жени, специалистите по провеждане на лагер и ръководителите на тези лагери за младежи на youngwomen.lds.org.

Изпращане на музикални произведения. Направените наскоро промени в процеса за изпращане на църковни музикални произведения вече позволява бърз и лесен начин за изпращане на оригинални църковни произведения от свещено естество. Музикалните произведения могат да бъдат изпращани на apps.lds.org/artcomp.

Видео канал „Как да се справям“. Църквата е стартирала нов канал в YouTube, наречен „Как да се справям“, който предоставя прости и практични съвети относно трудности от реалния живот. Обозначен като канал, който да предоставя нужното съдействие, когато възникне нужда от такова, той понастоящем има повече от 600 видео клипове, групирани в девет категории, всяка от тях с множество плейлисти на видеа на разнообразие от теми на английски език, а някои от тях със съдържание на испански и португалски език. Разгледайте го на HowTo.lds.org.

Превод на Писанията. Църквата е съобщила планирани проекти по преводите на 34 допълнителни езика, както и един нов процес, който ще позволява достъп на членовете до части от преводите, преди да излязат в печат крайните версии – това означава, че членовете ще имат ранен достъп до Писанията на своя език. ■

Може да прочетете повече по тези въпроси на news.lds.org.

СЛЕДВАЙТЕ МЕ, ЕЛАТЕ С МЕН -

за кворумите на
старейшините и
Обществото за
ВЗАИМОПОМОЩ

*Тези материали са достъпни също и
в приложението Gospel Library и на
comefollowme.lds.org.*

Защо провеждаме

събрания на кворумите и Обществото за взаимопомощ?

В тези последни дни Бог е възстановил свещеничеството и е организирал кворуми на свещеничеството и Обществото за взаимопомощ, за да помагат в осъществяването на Неговото спасително дело. Поради това всяка неделя ние се събираме в кворуми на старейшините и в Обществото за взаимопомощ, за да обсъждаме и планираме какво ще правим, за да помагаме за осъществяването на Божието дело. За да бъдат ефективни, тези събрания трябва да бъдат повече от уроци. Те са също възможности да се съветваме за делото на спасение, да се учим заедно от ученията на ръководителите на Църквата относно това дело, да планираме и да се организираме, за да го осъществяваме.

Събрания за съветване през първата неделя

През първата неделя на всеки месец събранията на кворума на старейшините и Обществото за взаимопомощ *няма да включват урок, преподаван от учител*. Вместо това президентствата на кворума на старейшините и Обществото за взаимопомощ ще проведат събрания за съветване. По време на тези събрания за съветване всяка първа неделя членовете на всеки кворум на старейшините и всяко Общество за взаимопомощ се съветват заедно за местните отговорности, възможности и трудности, учат се от прозренията и опита на другите и планират начини да действат съгласно получените от Духа подтици. Тези обсъждания следва да бъдат основани на подходящи стихове от Писанията и учения на живите пророци.

Не всички събрания за съветване ще бъдат едни и същи. Следват някои насоки, които да помагат на президентствата да водят успешни съвети.

Теми за събранията за съветване през първата седмица

Идеите за теми за обсъждане по време на събранията за съветване през първата седмица могат да се определят в събрания на президентството, събрания на съвета на района, плана на областта, впечатления, които ръководителите получават, докато служат на членовете, а също и подтици от Светия Дух. Темите по-долу са само предложения. Ръководителите могат да разпознават и други нужди, за които се чувстват вдъхновени да говорят.

- Какво можем да правим, за да служим на хората около нас? (вж. Мозия 23:18)
- Как можем да подреждаме по важност различните си отговорности?
- Как ще споделяме Евангелието с приятелите и съседите си? (вж. Алма 17)
- Как можем да предпазваме себе си и семействата си от неподходящи медии и от порнография?
- Какво ще правим, за да учим и укрепваме децата си и младежите в района?
- Как можем да участваме повече в работата по семейна история и в поклонение в храма?
- Как можем да каним Господната помощ, докато търсим отговори на въпросите си и се стремим към по-задълбочено разбиране на Евангелието?
- Как можем да укрепваме своите свидетелства за Господ и Неговото Евангелие, както и да помагаме на близките си да разчитат духовно на собствените сили?

ПРЕДИ СЪБРАНИЕТО ЗА СЪВЕТВАНЕ

ТРЯБВА ДА:

- Определете местни нужди, възможности и трудности.
- Изберете с молитва темата на обсъждането.
- Поканите членовете на кворума или сестрите от Обществото за взаимопомощ да дойдат подготвени да споделят своите мисли и опит.

ТРЯБВА ДА НЕ:

- Подготвяте урок.
- Идвате на събранията с конкретно решение или план за действие предвид.

ПО ВРЕМЕ НА СЪБРАНИЕТО ЗА СЪВЕТВАНЕ

ТРЯБВА ДА:

- Каните членовете да споделят преживявания, които са имали, докато са действали съгласно получени подтици и разработени по времето на предишни събрания планове.
- Представите темата на събранията и да насърчавате членовете да се съветват заедно по нея в търсене на решения и напътствия от Писанията, словата на пророците и Светия Дух.
- Планирайте да действате въз основа на обсъжданията. Това може да включва планове за групи хора или такива, които отделни членове правят сами за себе си.

ТРЯБВА ДА НЕ:

- Доминирате по време на разговора.
- Се опитвате да убеждавате другите да приемат вашите идеи.
- Обсъждате деликатни или поверителни теми.
- Преподавате урок.
- Принуждавате някого да участва.

СЛЕД СЪБРАНИЕТО ЗА СЪВЕТВАНЕ

ТРЯБВА ДА:

- Търсите обратна информация за направеното по отношение на плановете и задачите, възложени по време на събранията за съветване.
- Намирате начини да включвате тези, които не са могли да присъстват на събранията, поради своите призования или други причини. Уведомявайте ги какви планове са били направени.
- Предоставяте на членовете възможности да споделят преживявания по време на следващи събрания.

Събрания през

втората и третата неделя

През втората и третата неделя на всеки месец кворумите на старейшините и Обществото за взаимопомощ ще изучават ученията на ръководителите на Църквата от най-скорошната обща конференция. *Следва да се акцентира върху послания от членовете на Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли.* Въпреки това, въз основа на нуждите на местно ниво и вдъхновение от Духа, може да бъде обсъждано всяко послание от най-скорошната обща конференция.

В повечето случаи президентствата на кворума на старейшините и на Обществото за взаимопомощ избират послание от конференцията въз основа на нуждите на членовете, въпреки че епископът или президентът на кол може да прави препоръки. Ръководителите могат да избират послания, свързани с темите, обсъждани по време на скорошно събрание за съветване през първата неделя, или да избират други послания, според вдъхновение от Духа.

Ръководителите и учителите трябва да намират начини да насърчават членовете да четат избраните послания предварително и да идват подготвени да споделят истини от Евангелието и идеи как да действат според тях. Предложените по-долу дейности за изучаване, които се основават на принципи в *Да преподаваме като Спасителя*, могат да помагат на членовете да се учат от посланията от общата конференция.

„Добросъвестно се опитвайте да изпълзвате... послания(та) (от общата конференция) в своите семейни домашни вечери, докато преподавате Евангелието, (и докато) разговаряте със семейство и приятели“.

Президент Ръсел М. Нелсън, „Да работим с жар“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 118.

М. Ръсел Балард, *„Скъпоценни Божи дарове“*, с. 9–11

Посланието на президент Балард съдържа разнообразни теми като пророци, вяра в Христа, причастието и служба, а за членовете на вашия кворум или Общество за взаимопомощ различни теми могат да бъдат особено значими. Поканете членовете да споделят нещо вдъхновяващо от това послание. Какви покани и обещани благословии откриваме в посланието на президент Балард? Бихте могли да поканите членовете да помислят за няколко минути какво се чувстват вдъхновени да правят в резултат на това обсъждане.

Гари Е. Стивънсън, *„Сърцето на пророк“*, с. 17–20

За да помогнете на членовете да „разберат величието“ на призоваването на нов пророк, бихте могли да ги поканите

да потърсят в посланието на старейшина Стивънсън истини и впечатления, които им помагат да разбират значимостта и светостта на този божествен процес. Бихте могли да поканите членовете да споделят какво са почувствали по време на тържественото събрание, когато президент Нелсън беше подкрепен като президент на Църквата. Също така бихте могли да нарисувате сърце на дъската и да помолите членовете да напишат в него думи или изрази, описващи сърцето и характера на президент Нелсън. Какви негови учения са ни благославяли?

Нийл Л. Андерсън, *„Божият пророк“*, с. 24–27

Обсъждането на посланието на старейшина Андерсън може да укрепи вярата на членовете в живите пророци. Бихте могли да поканите членовете да потърсят в това послание нещо, което им

помага да разберат защо Бог има пророци на земята и защо трябва да ги следваме. Как сме били благославяни поради това, че имаме пророк? Членовете биха могли да споделят как са получили свидетелство, че президент Ръсел М. Нелсън е Божият пророк и президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Дейвид А. Беднар, *„Кротки и смире-ни по сърце“*, с. 30–33

За да вдъхновите членовете да обсъждат посланието на старейшина Беднар, бихте могли да напишете на дъската *Кротостта е ... и Кротостта не е ...* След това членовете могат да разгледат посланието на старейшина Беднар и да напишат на дъската изрази от него, с които да завършат твърденията. Кой от нещата, които научаваме от това послание, ни вдъхновяват да бъдем по-кротки? За какви примери за кротост можем да се

сетим? Как можем да прилагаме съветите на старейшина Беднар, за да ставаме по-кротки?

Бони Л. Оскарсън, „*Заети с делото млади жени*“, с. 36–38

Да задавате въпроси е един начин, по който да насърчавате другите да размишляват. Бихте могли да напишете на дъската няколко въпроса, отговори на които се съдържат в посланието на сестра Оскарсън, като например *Как можем да включваме млади жени в Господното дело?* Поканете членовете да потърсят в посланието й отговори на тези въпроси и обсъдете какво са научили. Какви са благословиите от това да включваме млади жени в служението? Членовете на класа биха могли да споделят преживявания, които са имали, докато са служили заедно с млади жени. Какво се чувствате вдъхновени да правите въз основа на обсъждането?

Дейл Г. Ренлънд, „*Семейната история и храмовата работа – запечатване и изцеление*“, с. 46–49

Старейшина Ренлънд говори за видеинието на Йезекиил на храм с вода, която извира от него (вж. Йезекиил 47:8–9). Някой от членовете на кворума или Обществото за взаимопомощ може да направи рисунка на това видение на дъската. По какво благословиите на храма и работата по семейна история са подобни на водата от видението на Йезекиил? Бихте могли да поканите членовете на класа да споделят благословиите от храма и работата по семейна история, които са получили. Какво можем да правим, за да може работата по семейната история и храма да бъдат значима част от живота ни?

Д. Тод Кристоферсън, „*Кворумът на старейшините*“, с. 55–58

В кворума на старейшините бихте могли да поканите членовете на кворума да прочетат част „Целта на тези промени“ на посланието на старейшина Кристоферсън. Какво можем да правим, за да можем да постигаме тези цели? В Обществото за взаимопомощ бихте могли да помолите една сестра да обобщи описаните от старейшина Кристоферсън промени в кворумите на свещеничеството на Мелхиседек.

След това сестрите биха могли да открият принципите, на които се основават тези промени. Някои от тях могат да се отнасят и за работата на Обществото за взаимопомощ. В кворумите на старейшините и Обществото за взаимопомощ членовете биха могли да обсъдят какво научават от разказа за брат Гоутс и как то се отнася за тяхната работа.

Роналд А. Расбанд, „*Войската царска вижте*“, с. 58–61

Членовете биха могли заедно да изпеят, изслушат или прочетат химна „Войската царска вижте“ (Химни, № 158) и така да вдъхновите обсъждане на посланието на старейшина Расбанд. Как кворумите на свещеничеството и Обществото за взаимопомощ са като царска войска? Членовете също така биха могли да потърсят и обсъдят „многото благословии“, които старейшина Расбанд споменава, че ще дойдат в резултат от промените в кворумите на свещеничеството. Какви други благословии сме получили или се надяваме да получим от прилагането на тези промени? Как Обществото за взаимопомощ също може да получава повече благословии, като например „по-голямо разнообразие от дарби“ и „обмяна на знания“?

Хенри Б. Айринг, „*Вдъхновено служение*“, с. 61–64

Президент Айринг разказва за две осветени на служението речи от събрание за причастието, които са го впечатлили. Бихте могли да помолите половината от членовете на кворума или Обществото за взаимопомощ да разгледат думите на 14-годишното момче, а другата половина да разгледа историята за домашния учител. Докато четат, членовете могат да мислят за съвет, който биха могли да дадат на млад мъж или млада жена, на които наскоро е било възложено да служат на някого. Как можем да ставаме „още по-вдъхновени и милосърдни в (своята) служба“?

Далин Х. Оукс, „*Силите на свещеничеството*“, с. 65–68

За да започнете обсъждане, бихте могли да напишете на дъската заглавията на четирите части на посланието на президент Оукс. След това поканете

всеки член да прочете една част на ум и да напише на дъската едно изречение, което обобщава основното послание на тази част. След това членовете биха могли да споделят какво се чувстват вдъхновени да правят въз основа на прочетеното. Как нашата служба като носители на свещеничеството или сестри от Обществото за взаимопомощ става по-добра, когато прилагаме ученията от посланието на президент Оукс?

Ръсел М. Нелсън, „*Служение чрез сила и власт от Бога*“, с. 68–75

Президент Нелсън кани носителите на свещеничеството да се „изправят“ и да упражняват свещеничеството, за да благославят чедата на Небесния Отец. Поканете членовете на вашия кворум или Обществото за взаимопомощ да потърсят дадени от него примери и да обсъдят как те ни помагат да разбираме как чрез свещеничеството могат да бъдат благославяни техните близки и други хора. Какви преживявания можем да споделим от моменти, когато сме били благославяни чрез свещеническата власт? Как можем да помагаме на другите или на себе си да имаме вяра чрез свещеничеството на Бог да „служим в Неговото име“?

Рейна И. Абурто, „*Единодушни*“, с. 78–80

Посланието на сестра Абурто предоставя възможност на членовете на вашия кворум или Общество за взаимопомощ да оценят колко добре работят в единство при осъществяването на Господното дело. За да помогнете на членовете да направят това, бихте могли да покажете снимки на пеперуди монарх, картини на Спасителя при нефитите (вж. *Евангелски произведения на изкуството*, № 82, 83, 84) и снимки, изобразяващи хуманитарната дейност на Църквата (вж. LDS.org). Членовете могат да потърсят и открият в посланието как сестра Абурто използва тези примери, за да учи за целите на работата в единство и благословиите от нея. Как ние можем да бъдем „единодушни“?

Хенри Б. Айринг, „*Неговият Дух да бъде с вас*“, с. 86–89

За да подсилите желанието и способността ни да получаваме Светия Дух,

Модел за нашите събрания

1. Споделяме преживявания, свързани с действията ни въз основа на впечатления и покани, получени по време на предишни събрания на свещеничеството или Обществото за взаимопомощ (води член на президентството).

2. Учим заедно (води призван учител). Често е от полза членовете да бъдат канени да:

- а. Търсят нещо в посланието от конференцията (например отговор на даден въпрос, вдъхновяващо послание или пример за принцип).
- б. Споделят и обсъждат това, което са открили.
- в. Обмислят как посланието се отнася за техния живот и опит.

3. Планираме да действаме като група или отделни лица (води член на президентството).

президент Айринг споделя няколко лични преживявания и дава конкретни напътствия. След като са разгледали неговите преживявания, какви подобни спомени могат да споделят членовете на вашия кворум или Общество за взаимопомощ за моменти, когато Светият Дух е докосвал сърцата им или е потвърждавал истината? Членовете биха могли да направят на дъската списък с насоките, които президент Айринг споделя, че ще ни помагат да „разтваряме сърцата си, за да допускате служението на Духа“. Как това да следваме неговите насоки ще ни помага в живота ни, в семействата ни, в нашия кворум или в Общество за взаимопомощ?

Далин Х. Оукс, „*Малки и прости средства*“, с. 89–92

Посланието на президент Оукс съдържа сравнения, от които учим как малките и прости неща могат да имат значително влияние за добро или за зло. Той говори за корени на дървета, отбор гребци, нишки на въже и капеща вода. Членовете могат да прочетат тези сравнения и да обсъдят какво учим от тях за силата на това постоянно да вършим малки и прости действия. Кои са малките и прости действия, които канят влиянието на Светия Дух в живота ни? Поканете членовете да размишляват какво са подтикнати да правят, за да следват съветите на президент Оукс.

Ръсел М. Нелсън, „*Откровение за Църквата, откровение за нашия живот*“, с. 93–96

В своето послание президент Нелсън ни умолява да увеличаваме своята „духовна способност да получава(ме) откровения“. За да помогнете на членовете да следват това напътствие, бихте могли да напишете на дъската въпроси като: Защо се нуждаем от откровения? Как можем да увеличаваме способността си да получаваме откровения, както сами за себе си, така и като се съветваме заедно? Какви благословии обещава президент Нелсън, ако се стремим да получаваме откровения? Разделете членовете на групи и поканете всяка група да открие и сподели отговори на един от въпросите.

Герит У. Гонг, „*Днес Спасителят възкръсна*“, с. 97–98

Какво могат да научат членовете на вашия кворум или Общество за взаимопомощ от посланието на старейшина Гонг за сключените от нас завети и Единението на Исус Христос? Бихте могли да покани членовете да потърсят в посланието благословии, които ни се предлагат чрез общото действие на Единението на Спасителя и сключените от нас завети. След това бихте могли да зададете въпроси по отношение на това, което са открили, като например: Как сключените от нас завети и Единението действат заедно, за да „ни укрепват и (да) ни правят по-благородни“? Към какво ни помагат да се придържаме и какво да отхвърляме?

Юлисис Соарес, „*Пророците говорят чрез силата на Светия Дух*“, с. 98–99

Посланието на старейшина Соарес може да ни вдъхнови да действаме с вяра, когато се чувстваме неопитни в изпълнението на Господната воля. Как старейшина Соарес получил утеха и подкрепа в новото си призвание като апостол? Какво научил от своето призвание като президент на мисия? Какво можем да научим от неговите преживявания? Предоставете на членовете време да споделят преживявания, когато са се чувствали несигурни по отношение на нещо, което Господ е искал да правят. Какво са направили, за да намерят вяра да продължат напред?

Джефри Р. Холанд, „*Да бъдем с членовете и да ги подсилваме*“, с. 101–103

Какви въпроси са имали членовете на вашия кворум или Общество за взаимопомощ, докато са учили за промените в „служение(то) (на) свещеничеството и Обществото за взаимопомощ“? Посланието на старейшина Холанд може да даде отговори. Членовете могат да търсят принципи на Евангелието, на които учи старейшина Холанд и които са в основата на тези промени. Какви покани откриваме в неговото послание? Какви духовни благословии са ни обещани? Как тези нови начини за служение ни помагат да ставаме „истински ученици на Христос“?

Джийн Б. Бингам, „*Да служим като Спасителя*“, с. 104–107

В своето послание сестра Бингам ни кани да си задаваме въпроси, които могат да ни насочват в усилията ни да служим. Членовете биха могли да обсъдят как тези въпроси могат да насочват усилията им и след това да потърсят отговори на въпроса на сестра Бингам: „Какви примери за служение можем да дадем?“ Бихте могли да отделите време за разглеждане на някои от примерите, които сестра Бингам споделя за хора, които служат, и да поканите членове да споделят свои примери. Какво откриваме в посланието на сестра Бингам, което увеличава нашето разбиране за това защо и как служим?

Дитер Ф. Ухтдорф, „*Ето Човека!*“, с. 107–110

Как бихме помогнали на някого да разбере, че единителната жертва и Възкресението на Исус Христос са най-важните събития в историята на света? Поканете членовете да размишляват над този въпрос, докато четат части от посланието на старейшина Ухтдорф. Какво откриват, което би им помогнало да обяснят защо тези събития са толкова важни за тях? След обсъждането членовете на класа могат да поговорят за това какво означава за тях да „видят Човека“. Как сме се научили да „виждаме Човека“?

Куентин Л. Кук, „*Подгответе се да срещнете Бога*“, с. 114–117

Бихте могли да започнете обсъждане на посланието на старейшина Кук, като поканите един от членовете да обобщи възстановяването на ключовете на свещеничеството в храма Къртлънд. Според посланието на старейшина Кук, какви свързани с тези ключове отговорности има Църквата? Как тези отговорности се проявяват в Църквата днес? Напишете на дъската думите *праведност, единство и равенство* и помолете членовете да споделят впечатления, които получават за всеки от тези принципи от посланието на старейшина Кук. Как тези принципи ни помагат да изпълняваме свещените отговорности на Църквата?

Събрания през четвъртата неделя

През четвъртата неделя на всеки месец кворумите на старейшините и Обществата за взаимопомощ обсъждат тема, избрана от Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли. Темата за четвъртата неделя ще бъде променяна след всяка обща конференция. От сега до следващата обща конференция темата ще бъде „Служение“. Всеки месец ръководители или учители могат да избират да водят обсъждания въз основа на някой от дадените по-долу принципи, свързани със служението.

За допълнителни източници в помощ на обсъжданията по отношение на служението, вж. ministering.lds.org и статиите „Принципи на служението“ в следващите издания на *Лиахона*.

Какво означава да служим на някого?

Какво означава думата *служение* за членовете на вашия район или клон? За да разберете, бихте могли да напишете на дъската думата *Служение* и след това да поканите членовете да пишат около нея думи, които те свързват със служението. Членовете биха могли да открият думи или изрази, които да добавят, в стихове като: Матей 25:34–40, Лука 10:25–37, 2 Нефи 25:26, Мосия 18:8–9, 3 Нефи 18:25 и Учение и завети 81:5. Какво научаваме за служението от тези стихове? Бихте могли да поканите членовете да споделят примери за

служение, на които са били свидетели. Как служението може да ни помага да посрещаме духовните и материалните нужди на хората? Как то може да помага на хората да се доближават до Христос?

Спасителят е нашият свършен пример за служение.

За да научат как да служат ефективно, членовете биха могли да споделят истории от Писанията, в които Спасителят служи на другите; могат да намерят няколко примера в Йоан 4–6 и Марк 2:1–12. Членовете биха могли да споделят какво им прави впечатление в тези

истории и какви принципи на служението научават. Например, как Спасителят служи на всеки според неговите лични нужди? Как Той посреща както духовните, така и материалните нужди на хората? Членовете на класа биха могли да споделят моменти, когато са виждали хора да прилагат тези принципи в своето служение.

Христовата любов ни подтиква към служение.

За да разгледате силата на служението, вдъхновявано от Христова любов, бихте могли да напишете на дъската следните изречения и да поканите членовете да предложат начини да се попълнят празните места: *Когато наистина обичам хората, на които служа, _____.* *Когато служа поради други причини, _____.* Какво можем да правим, за да се стараем Христовата любов да ни вдъхновява да служим на другите? Как развиваме Христовата любов към тези, на които ни е възложено да служим? (вж. Мороний 7:45–48) Членовете биха могли да споделят примери за служение, породено от Христова любов.

Бог желае някой да бди над всички Негови чеда и да се грижи за тях.

Президент Ръсел М. Нелсън казва: „Отличителна черта на истинната и жива Църква на Господ винаги ще бъдат организираните усилия, насочени към служба на отделните Божии чеда и техните семейства“ („Служение чрез сила и власт от Бога“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 69.) Какви според ученията на президент Нелсън са „организираните и насочени“ начини, по които Църквата ни помага да се грижим по-добре за отделните хора? Защо тези усилия са „отличителна черта на истинната и жива Църква“? (вж. Мосия 18:21–22 и Мороний 6:4–6 за някои идеи) Какви благословии сме получавали в живота си ние или други хора от това, че някой е служил в своето призвание или отговорност в Църквата?

Ценността на душите е огромна в Божиите очи.

Преживяванията на синовете на Мосия показват, че начинът, по който гледаме на хората, влияе на това как им служим. Бихте могли да напишете на дъската *Какви са били ламанитите в очите на нефитите?* и *Какви са били ламанитите в очите на синовете*

на Мосия? След това поканете членовете да потърсят и намерят в Мосия 28:1–3 и Алма 26:23–26 думи и изрази, които да напишат под всяко от тези въпроси. Какво учим от това сравнение за това как начинът, по който гледаме на хората, се отразява на нашето служение към тях? Как можем да се учим да виждаме хората такива, каквито Бог ги вижда? (вж. У. и З. 18:10–16)

Хората, които служат истински, се съсредоточават върху нуждите на другите.

За да помогнете на членовете да разберат по-добре важноста на това да се съсредоточаваме върху нуждите на другите, докато служим, бихте могли да сравните служението с даване и получаване на подаръци. Някога получавали ли сме значим подарък от човек, който ясно е знаел от какво се нуждаем или какво искаме? Как служението може да бъде подобно на даване на добре обмислен подарък? Бихте могли да обсъдите истории от последната обща конференция, които показват как хората служат според нуждите на другите (вж. например, Джийн Б. Бингам, „Да служим като Спасителя“, *Лиахона*, май 2018 г.). Членовете също така биха могли да споделят и други истории, които разкриват този принцип.

Как можем да научаваме какви са нуждите на другите? Поканете всички членове да направят списък с някои от хората, на които служат. До всяко име могат да напишат отговор на въпроса „От какво се нуждае този човек, за да се доближава до Христос?“ Насърчете членовете да включат възможни обреди, които всеки човек може да има нужда да получи. Поканете членовете да продължават да мислят по този въпрос и да търсят вдъхновение, което да им помага при посрещането на нуждите на другите.

Господ желае да приемаме служението на другите.

Старейшина Робърт Д. Хейлз казва: „Евангелският план изисква даване и получаване. ... Хората с трудности често казват: „Ще се справя сам“, ... „Мога да се грижа за себе си“. Казано е, че никой не е толкова богат, че да не се нуждае от помощта някой друг, както и че никой не е толкова беден, че да не може да бъде полезен на ближния си по някакъв начин. Склонността

уверено да молим другите за съдействие и с доброта да оказваме помощ трябва да бъде част от самата ни същност“ (“We Can’t Do It Alone,” *Ensign*, Nov. 1975, 91, 93). Защо понякога се колебаем да приемем помощта на другите? Как готовността ни да приемаме помощ благославя тези, които ни служат? Предоставете на членовете няколко минути да размишляват по какви начини могат с по-голяма готовност да приемат служението на другите. Какви предложения намираме в 1 Коринтяните 12:13–21 за причини, поради които имаме нужда да си служим един на друг?

Има много начини, по които можем да служим на другите.

За да помогнете на членовете да обмислят многото начини, по които можем да си служим един на друг, бихте могли да ги поканите да прегледат посланието на старейшина Джефри Р. Холанд „Да бъдем с членовете и да ги подсилваме“ (*Лиахона*, май 2018 г., с. 101–103; вж. също „Принципи на служението“ в следващите издания на *Лиахона*). Членовете могат да бъдат разделени на малки групи и всяка група може да помисли за няколко ситуации, в които човек може да се нуждае от помощ. След това те могат да споделят и обсъдят идеи за различни начини, по които чрез служение могат да бъдат посрещнати духовните и материалните нужди на хората от ситуацияте. Помолете членовете на групите да споделят своите идеи и да размишляват дали някои от обсъдените идеи биха благословили тези, на които те служат. ■

Кворумът на дванадесетте апостоли

Седнама отляво надясно: президент М. Ръсел Балард, старейшина Джозефри Р. Холанд, старейшина Дитер Ф. Ухтдорф, старейшина Дейвид А. Беднар и старейшина Куентин Л. Куж.
Прави отляво надясно: старейшина Д. Тод Кристоферсън, старейшина Нийл Л. Андерсън, старейшина Роналд А. Расбанд, старейшина Гари Е. Стивънсън, старейшина Дейл Г. Ренлънд, старейшина Герит У. Гонг и старейшина Юлмис Соарес.

„Благославям ви да решите кои са нещата, които може да оставите настрана, за да прекарвате повече време в храма – каза президент Ръсел М. Нелсън по време на заключителната сесия на 188-та годишна обща конференция на Църквата. – Благославям ви да има повече хармония и любов в домовете ви и по-силно желание да се грижите за вечните си семейни взаимоотношения. Благославям ви да увеличавате вярата си в Господ Исус Христос и да можете да Го следвате по-пълно като Негови истински ученици.

Благославям ви смело да споделяте свидетелството си, че ние сме заети в делото на Всемогъщия Бог! Исус е Христос. Това е Неговата Църква, която Той ръководи чрез Своите помазани служители”.

ЦЪРКВАТА НА
ИСУС ХРИСТОС
НА СВЕТИИТЕ
ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ